

Országgyűlési Napló

Jakab István, Lezsák Sándor és Sneider Tamás
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Gúr Nándor, dr. Szűcs Lajos,*
dr. Tiba István

Tárgyai	Hasáb
Az ülés megnyitása	7827
Napirenden kívüli felszólalók:	
Sneider Tamás (Jobbik)	7827
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	7829
Firtl Mátyás (KDNP)	7831
L. Simon László , a Miniszterelnökség államtitkára	7832
Korózs Lajos (MSZP)	7834
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.....	7836
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	7838
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	7840
Rogán Antal (Fidesz)	7841
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár	7843
Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:	
Gúr Nándor jegyző	7845
Döntés Házsabálytól való eltérés tárgyában	7845
Felszólaló:	
Varga Szimeon nemzetiségi szószóló	7846
Döntés napirendi ajánlás módosításáról	7847
Az ülés napirendjének elfogadása	7848
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	7848
Interpellációk	
Lukács Zoltán (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Aki elkopik, lekophat?” címmel	7849
Dr. Czomba Sándor nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	7850
Viszontválasz:	
Lukács Zoltán (MSZP)	7851
Határozathozatal	7852
Volner János (Jobbik) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor fogja a kormány érdemben csökkenteni az államadósságot?” címmel	7852
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7853
Viszontválasz:	
Volner János (Jobbik)	7854
Határozathozatal	7854
Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mibe került eddig az adófizetőknek és még mennyi közpénzt emészthet fel a nemzeti bankrendszer kialakítása?” címmel.....	7855
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7856
Viszontválasz:	
Schmuck Erzsébet (LMP)	7857
Határozathozatal	7857
Tuzson Bence és Balla György (Fidesz) - a földművelésügyi miniszterhez - „Fellép-e a kormány a zöldgalléros bünözés ellen?” címmel	7858
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7859

Viszonzválasz:	
Tuzson Bence (Fidesz)	7860
Kiss László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milliárdos kivonás a szociális ellátórendszerből” címmel.....	7860
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7861
Viszonzválasz:	
Kiss László (MSZP)	7863
Határozathozatal	7863
Novák Előd (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hajlandók-e végre az antikommunista követelések elfogadására, vagy meg kell várni a Jobbik kormányra kerülését?” címmel.....	7863
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7865
Viszonzválasz:	
Novák Előd (Jobbik).....	7866
Határozathozatal	7867
Szászfalvi László (KDNP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Milyen jelentőséggel bír Magyarország gazdasága számára az új felsőoktatási duális képzési forma?” címmel.....	7867
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7868
Viszonzválasz:	
Szászfalvi László (KDNP).....	7869
Kónya Péter (független) - a miniszterelnökhöz - „Új katonai és rendvédelmi életpályamodell, avagy állampolgári jogok csorbítása néhány ezüstért” címmel	7870
Konrátr Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza	7871
Viszonzválasz:	
Kónya Péter (független).....	7872
Határozathozatal	7873
Dr. Szél Bernadett (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Mikor látja be a kormány, hogy csökkenteni kell a munkát terhelő adókat?” címmel.....	7873
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	7875
Viszonzválasz:	
Dr. Szél Bernadett (LMP).....	7876
Határozathozatal	7877
Dr. Bene Ildikó (Fidesz) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Az eddigi széles összefogáson túl milyen további kormányzati intézkedések várhatóak a rákbetegségek megelőzésére, leküzdésére?” címmel	7877
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7878
Felszólaló:	
Dr. Bene Ildikó (Fidesz)	7879
Gúr Nándor (MSZP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „A vasárnapi boltbezárásokkal kinek az érdekeit képviselik?” címmel.....	7880
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	7881
Viszonzválasz:	
Gúr Nándor (MSZP).....	7882
Határozathozatal	7883
Dr. Staudt Gábor (Jobbik) - az igazságügyi miniszterhez - „A nagy ígéretések ellenére valóban lemondott a kormány a bírósági végrehajtási rendszer átalakításáról?” címmel	7883
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	7884

Viszonzválasz:	
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	7885
Határozathozatal	7886
Sallai R. Benedek (LMP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Mikor jön el a kisgazdálkodók Magyarországa?” címmel	7886
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	7887
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	7889
Határozathozatal	7889
Demeter Márta (MSZP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mik azok a titokzatos államügyek, amiket állítólag saját pénzen intézett külföldön?” címmel	7889
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7891
Viszonzválasz:	
Demeter Márta (MSZP)	7892
Határozathozatal	7893

Azonnali kérdések és válaszok órája

Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Milyen érzés volt?” címmel.....	7893
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	7894
Viszonzválasz:	
Dr. Harangozó Tamás Attila (MSZP)	7895
Orbán Viktor miniszterelnök	7895
Volner János (Jobbik) - a miniszterelnökhöz - „Hogyan lesz itt jólét?” címmel.....	7895
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	7896
Viszonzválasz:	
Volner János (Jobbik)	7897
Orbán Viktor miniszterelnök	7897
Sallai R. Benedek (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Van-e termőföldadó Magyarországon?” címmel.....	7898
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7899
Viszonzválasz:	
Sallai R. Benedek (LMP)	7900
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	7900
Németh Szilárd István (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Brüsszel a magyar családok ellensége?” címmel	7901
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7902
Viszonzválasz:	
Németh Szilárd István (Fidesz)	7902
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	7903
Gógös Zoltán és Harangozó Gábor István (MSZP) - a miniszterelnökhöz - „Meddig védi a Fidesz oligarcháit a hortobágyi családi gazdákkal szemben?” címmel	7903
Orbán Viktor miniszterelnök válasza.....	7904
Viszonzválasz:	
Harangozó Gábor István (MSZP).....	7905
Orbán Viktor miniszterelnök	7905

Szávay István (Jobbik) - dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszterhez - „Mégsem támogatja a kormány a külföldön élők választásokon való részvételének megkönnyítését” címmel	7906
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter válasza	7907
Viszonzás:	
Szávay István (Jobbik).....	7908
Dr. Semjén Zsolt tárca nélküli miniszter	7908
Móring József Attila (KDNP) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Mit tesz a kormány a vidék megtartóerejének növelése érdekében?” címmel	7909
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	7909
Viszonzás:	
Móring József Attila (KDNP)	7910
Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter.....	7910
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit szeretne az Emberi Erőforrások Minisztériuma?” címmel	7911
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	7912
Viszonzás:	
Ikotity István (LMP)	7913
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	7913
Csizi Péter (Fidesz) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Magyar szemfényvesztők. Ki a felelős közel 100 milliárd forint eltűnéséért?” címmel	7914
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza.....	7915
Viszonzás:	
Csizi Péter (Fidesz)	7915
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	7916
Önálló indítványok tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalása	7916
Felszólalók:	
Farkas Gergely (Jobbik)	7916
Kónya Péter (független).....	7918
Dr. Molnár Zsolt (MSZP).....	7919
Szávay István (Jobbik).....	7920
Farkas Gergely (Jobbik)	7921
Szelényi Zsuzsanna (független).....	7922
Demeter Márta (MSZP)	7923
Dúró Dóra (Jobbik)	7924
Schmuck Erzsébet (LMP)	7925
Szelényi Zsuzsanna (független).....	7926
Egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentés vitája.....	7927
Felszólalók:	
László Tamás (Fidesz)	7927
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	7927
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	7929
Schmuck Erzsébet (LMP)	7930
L. Simon László (Fidesz) előterjesztői válasza	7931
A Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslathoz benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	7933
Felszólalók:	
Tuzson Bence , a Törvényalkotási bizottság előadója	7933
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	7936

Szilágyi György , a kisebbségi vélemény ismertetője	7937
Dr. Schiffer András , a kisebbségi vélemény ismertetője.....	7938
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	7939
Cseresnyés Péter (Fidesz).....	7940
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	7943
Kepli Lajos (Jobbik)	7945
Heringes Anita (MSZP).....	7947
Tuzson Bence (Fidesz)	7948
Dr. Schiffer András (LMP).....	7949
Kepli Lajos (Jobbik)	7951
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	7952
Tuzson Bence (Fidesz)	7952
Szilágyi György (Jobbik).....	7953
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7954

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	7955
--	------

Felszólalók:

Salacz László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	7955
Dr. Tóth Bertalan , a kisebbségi vélemény ismertetője	7956
Dr. Tóth Bertalan (MSZP).....	7957
Kepli Lajos (Jobbik)	7958
Sallai R. Benedek (LMP)	7960
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	7961

Egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	7963
--	------

Felszólalók:

Kucsák László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	7963
Tukacs István , a kisebbségi vélemény ismertetője	7963
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkára	7966
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	7967
Kepli Lajos (Jobbik)	7970
Gúr Nándor (MSZP).....	7972
Sallai R. Benedek (LMP)	7973
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	7974

A területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.....	7977
---	------

Felszólalók:

Vécsey László , a Törvényalkotási bizottság előadója.....	7977
Sallai R. Benedek , a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője	7978
Gúr Nándor (MSZP).....	7979
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	7982
Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	7984
Sallai R. Benedek (LMP)	7985
Kepli Lajos (Jobbik)	7987
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	7988

Az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat

benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája	7989
--	------

Felszólalók:

Dr. Galambos Dénes , a Törvényalkotási bizottság előadója	7990
Dr. Legény Zsolt , a kisebbségi vélemény ismertetője	7991
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár	7993

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	7995
Gúr Nándor (MSZP).....	7998
Dr. Gyüre Csaba (Jobbik).....	7999
Ikotity István (LMP)	8001
Dr. Répássy Róbert igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza.....	8002

Napirenden kívüli felszólalók:

Ander Balázs (Jobbik)	8003
Dr. Lukács László György (Jobbik).....	8004
Kiss László (MSZP)	8006
Kepli Lajos (Jobbik).....	8008
Ikotity István (LMP)	8009
Sallai R. Benedek (LMP)	8011
Witzmann Mihály (Fidesz)	8013
Gelencsér Attila (Fidesz).....	8015

Az ülésnap bezárása	8018
----------------------------------	------

Az ülésen jelen voltak:

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök, LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN és L. SIMON LÁSZLÓ államtitkárok, DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, HENDE CSABA honvédelmi miniszter, VARGHA TAMÁS államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. CZOMBA SÁNDOR és TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkárok, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár, DR. SEMJÉN ZSOLT tárca nélküli miniszter.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
6. ülésnapja
2015. március 2-án, hétfőn
(13.03 óra - Elnök: Lezsák Sándor
Jegyzők: dr. Szűcs Lajos és Gúr Nándor)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Tisztelt Országgyűlés! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 6. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatatom önöket, hogy az ülés vezetésében Szűcs Lajos és Gúr Nándor jegyzők lesznek segítségemre.

Köszöntöm kedves vendégeinket és mindenkit, aki figyelemmel kíséri munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon **napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Sneider Tamás képviselő úr, Jobbik. Öné a szó, képviselő úr, alelnök úr.

SNEIDER TAMÁS (Jobbik): *(A Jobbik-képviselőcsoport tagjai egyforma pólót viselnek, melyen a felirat: „Férfiaknak 40+!”)* Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Két héttel ezelőtt már felszólalásomban elmondtam, hogy az elmúlt hét év hét szűk esztendőjét jelentett a nyugdíjasok számára és azok számára, akik a nyugdíj felé közelítenek.

Már akkor elmondtam, hogy ez a hét szűk esztendő elkezdődött azzal, amikor a szocialisták fel emelték 65 évre a nyugdíjkorhatárt, majd elvették a nyugdíjak 8 százalékát a 13. havi nyugdíj miatt. Majd jött a Fidesz, megszüntették a szolgálati nyugdíjakat, elvették a magán-nyugdíjbiztosítási pénztári vagyont, azt a röpke 3000 milliárd forintot 3 milliárdnyi embertől, és végül a korai nyugdíjaztatást is megszüntették.

Mindennek az eredménye az lett, hogy Magyarországon jelen pillanatban nemcsak a GDP a legalacsonyabb, nemcsak a bérek a legalacsonyabbak, hanem, mint ezen a kimutatáson látható *(Felmutatja.)*, a nyugdíjak is messze a legalacsonyabbak. Messze a legalacsonyabbak, és olyan országok előznek meg minket, mint Szlovákia, Csehország, Lengyelország, csak hogy néhány szomszédos országot mondjak, de közelít hozzánk most már Románia is. És ennek következménye, hogy több mint 300 ezren 70 ezer forintnál alacsonyabb nyugdíjból kell hogy megéljenek ma Magyarországon.

A múltkori beszédemre Rétvári Bence államtitkár úr adott választ, és valószínűleg most is ő fog válaszolni, és az a válasz teljesen elképesztő volt. De nemcsak nekünk volt elképesztő, tisztelt államtitkár úr - nem kell mosolyogni mindig ezen a témán! -, hanem még nagyon sok embernek, legalábbis azon a hét lakossági fórumon, amin én eltöltöttem az időmet az elmúlt két hét alatt, ott rengeteg ember elmondta, hogy fel vannak háborodva az ön akkori válaszában, azon a nyegle, arrogáns stíluson, ami nem kéne, hogy az önöké legyen, viszont az önök bukását is okozhatja majd, általánosságban is. Akkor ön

mindenféle hazugságokkal vádolt minket, például, hogy nem foglalkoztunk nyugdíjkérdéssel. Majd nézze meg a YouTube csatornán az erről készített videót: eléggé frappáns választ készítettek erre azok, akiknek nem tetszett az ön nyegle válasza.

És nézzük, mik is voltak a reakciók, hiszen, mint mondtam, hét ilyen fórumon vettem részt szerte az országban. És most nem a mentősökről akarok beszélni, nem is a tűzoltókról, akiktől nem lehet elvárni józan paraszti ésszel, hogy 65 évesen a 10. emeletre rohanjanak fel 30 kilós felszereléssel tüzet oltani, bár úgy látszik, a parlamentben a józan ész igencsak hiányzik. Nos, nem róluk akarok beszélni, vagy a buszsofőrökről, mozdonyvezetőkről, hanem arról az egyszerű munkásemberről, aki 17 évesen elkezdett dolgozni, mert elvégezte a szakmunkásképző intézetet. Akinek fél évszázadot kell ledolgoznia annak köszönhetően, hogy a szocialisták megemelték a nyugdíjkorhatárt, önök nem változtattak rajta, egyelőre nem kívánnak változtatni rajta, ahogy elhangzott, még azzal sem, hogy 40 év munkaviszony után lehetővé tennék a férfiaknak, hogy nyugdíjba vonulhassanak.

Képzeljék bele magukat annak az embernek a helyzetébe, és menjenek el, majd lakossági fórumokon kérdezzék meg az embereket, hogy mit szólnak ahhoz, hogy már gyerekként annak idején még a háztájiba el tudtak menni dolgozni, a nagyszüleik, a szüleik elvitték a háztájiba, már gyerekként ott dolgoztak, majd 14 évesen már reggel ötkor fel kellett kelni, hogy hat órára bemehessenek a munkahelyükre, arra a munkahelyre, ami a gyakorlati helyük volt. Én személyesen is tudom, mit jelent ez, természetesen. Tudom, államtitkár úr fiatal, budai polgárként ezt nem élte át, de ettől még bele lehet érezni ebbe a helyzetbe. És kérem, érezze bele magát, és kérem az egész Fidesz-frakciót és a szocialistákat is természetesen, hogy érezzék bele magukat annak az embernek a helyzetébe, akinek fél évszázadot kell ledolgoznia Magyarországon, és nem reggel 8-kor kell felkelnie, hanem 6-kor, 5-kor, 4-kor vagy 3-kor, hogy esetleg itt, Budapesten építse a házakat.

Mi letettünk egy javaslatot az asztalra, elvárjuk önöktől, hogy az elkövetkező napokban válaszoljanak majd arra a megkeresésünkre, hogy hajlandók-e egy ötpárti egyeztetést lefolytatni ebben a kérdésben, mert jól látható, hogy a férfítársadalom most ébredt rá arra, most, hogy emelkedik a nyugdíjkorhatár, hogy ez így nem maradhat, mert ennél még a római rabszolgának is jobb dolga volt, mert hét év után kiválthatta magát munkával a rabszolgaságból, de úgy látszik, egy magyar dolgozó ember ötven év munkával sem tudja kiváltani magát a munkaviszonyából.

Kérem választát államtitkár úrnak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr, alelnök úr. Az elhangzottakra Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni a kormány nevében. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tudom, mennyire jó a memóriája, képviselő úr. Emlékszik arra, hogy mit csinált ön 2010. december 20-án egy esti órában, 19 óra 36 perc 46 másodperckor? Emlékszik, mit csinált? Itt, a parlamentben leszavazta, hogy a nők 40 év munkaviszony után nyugdíjba vonulhassanak. *(Felzúdulás és derűlttség a kormánypártok soraiban. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Hoppá! - Taps a kormánypártok soraiban.)* Az MSZP-vel együtt a Jobbik frakciója, összesen 88-an szavaztak nemmel és tartózkodással erre. *(Taps és közbeszólás a kormánypártok soraiból: Szégyen!)* Nem egyedül volt ön azzal, hogy nem szavazta meg, nem támogatta azt a T/1745. törvényjavaslatot, amelynek az 1. §-a vezette be Magyarországon a nők számára a 40 év munkaviszony utáni nyugdíjba vonulás lehetőségét.

Úgy gondolom, hogy azok a képviselőtársai, akik szintén akkor nem támogatták, talán ezt a pólót most levehetnék. Ilyen volt Apáti István úr - nem tudom, itt van-e, rajta van-e a pólója -, Balla Gergő képviselő úr szintén nem támogatta, Bana Tibor képviselő úr nem támogatta, hogy a nők 40 év után nyugdíjba vonulhassanak; Baráth Zsolt, Bödecs Barna, Dúró Dóra képviselő asszony - itt most szép pólóban érkezett, de akkor nem támogatta a nőknek ezt a lehetőségét -, Egyed Zsolt, Endrésik Zsolt képviselő urak, Farkas Gergely képviselő úr, Ferenczi Gábor, Gaudi-Nagy Tamás - ő már nincs itt, de akkor nem támogatta -, dr. Gyenes Géza képviselő úr - nem tudom, itt van-e -, Gyöngyösi Márton úr, itt feszít az első sorban, rajta a póló, hogy a férfiak 40 év után nyugdíjba mehessenek. Ezt valahogy 2010-ben a nők esetében nem támogatta. Gyüre Csaba, Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Hegedűs Tamás, Kepli Lajos, Kiss Sándor képviselő úr, Korondi Miklós, ők mind jobbikosok. MSZP-s neveket is tudnék mondani egyébként, mert velük együtt szavaztak ebben a kérdésben is. Kulcsár Gergely, Lenhardt Balázs, Magyar Zoltán, Murányi Levente, Németh Zsolt, Novák Előd, Nyikos László, Rubi Gergely, Samu Tamás Gergő - itt jön a névsorban ön, tisztelt képviselő úr -, Szabó Gábor, Szilágyi György, Vágó Sebestyén, Varga Géza, Volner János, Z. Kárpát Dániel, Zakó László és Ivády Gábor - nem, Ivády Gábor független képviselő, Zakó László az utolsó jobbikos.

(13.10)

Ami érveket most ön elmondott *(Dr. Staudt Gábor közbeszól.)*, 2010-ben azon a decemberi estén - ha jól emlékszem, ugye, igen, december 20-án, karácsony előtt -, ugyanezek az érvek nem álltak a nők 40 év utáni nyugdíjba vonulására? Akkor a Jobbik-frakció mégis a maga teljességében bejött, és egy „tartózkodom” gombot nyomott ahelyett, hogy tá-

mogatta volna ezt a javaslatot, a szocialistákkal, függetlenekkel, másokkal együtt. Mi történt a Jobbikkal négy év alatt, hogy akkor a Fidesz-KDNP-nek ezt a javaslatát nem tudta támogatni, most pedig pont ennek az ellenkezőjére helyezkedik? *(Szilágyi György közbeszól.)*

Melyik érvét higgyük el, tisztelt képviselő úr? Azt az érvét, amivel önök megindokolták, hogy a nőknek miért nem jár 40 év után a nyugdíjba vonulás lehetősége, vagy azokat az érveit higgyük el önnek, amikor azt mondja, hogy a férfiaknak miért jár 40 év után? *(Sneider Tamás: Ne hazudjál! Megint hazudsz...)* Egyvalamit biztosan, egyértelműen meg tudunk állapítani *(Sneider Tamás: Mi volt még a törvényben?)*: az önök szavazatát. Márpedig az önök szavazata, a teljes Jobbik-frakció szavazata *(Sneider Tamás közbeszól.)* ellene ment annak a Fidesz-KDNP-s javaslatnak, ami szerencsére most már, azt hiszem, körülbelül 130 ezer nő számára biztosította, hogy 40 év munkaviszony után, amibe valamekkora részt beleszámít természetesen a gyermekneveléssel töltött idő, nyugdíjba vonulhassanak, és így éljék le a nyugdíjas éveiket.

Akkor önök, képviselő úr, ezt nem támogatták; ez egy óriási hitelességi szakadék a Jobbik politikájában. Ebből látszik, hogy ez nem más, mint egy opportunistá fogás, egy hirtelen jött ötlet, amely szembemegy a korábbi álláspontjukkal, de úgy gondolják, hogy rövid távon - vizslasimogatással és ezzel a javaslattal - eredményeket tudnak elérni. Csak nem a Fidesz-KDNP-vel szembeni tiszteletlenség... - velünk szemben megtehetik; hanem azokkal az emberekkel szemben, akikről ön azt mondta, hogy önök tisztelik őket, önök az ő véleményüket akarják itt a parlamentben képviselni, és nekik négy éve ugyanerre a kérdésre nem mondtak, most pedig egyik pillanatról a másikra megfordultak. Ez azt jelenti, hogy önöket nem a nyugdíj közelében lévő vagy a nyugdíjas emberek érdekképviselője, hanem csak a rövid távú haszonlesés *(Sneider Tamás: Mi lesz a férfiakkal? Most már csak pár másodperc!)* vezeti, semmilyen más célja a Jobbiknak nincs, és ez nemcsak erre a kérdésre vonatkozik, hanem a Jobbik politikáját minősíti.

Szerencsére abban a tekintetben, amit ön még említett - a fél percben, ami a rendelkezésemre áll, elmondanám -, a 65 év felettek tekintetében a relatív jövedelmi szegénységben élők aránya az Eurostat által validált adatok alapján is mindösszesen 4,4 százalék, míg az EU-s átlag 13,8 százalék. Tehát jóval kisebb azoknak az aránya *(Vona Gábor közbeszól.)*, akik a többiekhez képest kevesebb pénzből kell hogy megéljenek. Azt pedig csak megismételném, tisztelt képviselő úr *(Szilágyi György: Mire válaszolsz? Nincs válasz! - Az elnök csenget.)*, hogy ebben a parlamentben önök már ötször dönthettek volna nyugdíjmelésről, és egyszer sem támogatták *(Szilágyi György közbeszól.)*, egyszer sem szavazták meg itt a parlamentben a nyugdíjmelést. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Köszönjük, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Firtl Mátyás képviselő úr, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselője: „A kulturális örökség a nemzeti öntudat része” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

FIRTL MÁTYÁS (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az Eszterháza Kulturális, Kutató- és Fesztiválközpont létrehozásával Magyarország kormánya lehetővé tette, hogy a fertői Esterházy-kastélyegyüttes a közép-európai régió, Európa egyik kulturális-szellemi központjává és Magyarország egyik meghatározó kulturális, turisztikai helyszínévé váljon.

A térségben Magyarország két történelmi családja, az Esterházyak és a Széchenyiek szellemi, kulturális öröksége megtartó-, identitást erősítő erőként van jelen. Ez az erő a térség és a nemzet szolgálatába állítható, mint ahogyan ezek a családok - ugyan különböző módon, de - életükkel a gyarapodást és a fejlődést szolgálták. A kormány azt is felismerte, hogy az Eszterháza Központ a legkomplexebb szervezeti egységként újrafogalmazott küldetésstudatából következően kiváló szakmai háttérrel arra hivatott, hogy az Esterházy- mellett a Széchenyi-örökséget is sikeressé tegye a jövő szolgálatának érdekében.

Ami térségi szinten, földrajzi elhelyezkedésében a közös történelem során egységet alkotott, az újra összetartozóvá tehető a régió, az ország jövője szempontjából. Ez a feladat - bátran mondhatjuk - nem kevésbé fontos a jelenben, mint amit a Széchenyiek és az Esterházyak a maguk korában már megtettek; örökség és örökölt felelősségünk is egyben. Gyakorlatilag egy örökségvédelmi, tudományos alapon nyugvó irányrendszert jelent, amely turisztikai, művészeti, történelmi, gazdasági, közösségi vonatkozásban jövőképet ad, és amit most így, nemzeti ünnepünk előtt fontos hangsúlyozni: nemzeti identitásstudatunkban is megerősít.

Az Eszterháza Központ fejlesztése teremti meg gyakorlatilag annak a lehetőségét, hogy a jelenleg méltatlanul szétdarabolt állapotú Széchenyi-örökség teljes objektumrendszerének rangjához méltó megjelenítése és fejlesztése elindulhasson. Az Eszterháza Központ keretében a Széchenyi-kastély épületegyüttese és összességében a Széchenyi-környezet egységesíthető fejlesztése a történelmi család és név szellemiségéhez, nemzeti jelentőségéhez méltó lesz.

A Széchenyiek nemzetszeretete a jövő generációja számára örök példa kell hogy legyen. Tetteik, amelyekkel az ország javát, gyarapodását szolgálták, a sikeres, identitás- és nemzettudatban egyre erősödő magyarság jövőjének egyik biztos szellemi alapja. „Tiszteld a múltat, hogy érthesd a jelent és munkálkodhass a jövőn.” - mondta Széchenyi István.

Tisztelt Ház! 1848 ünnepe közeledik. Széchenyi március 17-én a következőket írta: „Az én politikám biztos volt, de lassú. Kossuth egy kártyára tett mindent és legalább idáig annyit nyert a hazának, mint a

mennyit az én politikám tán 20 év alatt sem birhatott volna előállítani! Ha reakció nem történik és több lesz bennünk a hazafiság, mint az irigység, s több a polgári erény, mint a dicsvágy, én biz azt hiszem: lesz még a magyarbúl valami's pedig sok!”

Tisztelt Ház! Nemzeti ünnepünkön 1848-as, a mindenkori forradalmi ifjúság fiatal márciusához méltó törekvés lehet, hogy elsősorban az ifjúság számára nemzeti zarándokhellyé kell tenni Nagycenket, a Széchenyi-örökség helyszíneit. Ugyan Széchenyi az átalakulást Kossuthhoz képest máshogyan szolgálta, de - amint az előbbi szavai is bizonyítják - szándékai és tettei ugyanabból a nemzettudatból és nemzetszeretetből táplálkoztak. Ezért is fontos, hogy a határon túli osztálykirándulások mintájára induljon be egy, a Széchenyi-emlékhelyeket felkereső nemzeti osztálykirándulás-program, hogy minden magyar középiskolás legalább egyszer eljusson a legnagyobb magyar valamikori lakhelyére, jelenlegi nyughelyére, a térségbe, és átélje a hely szelleme erejét.

Igen, az ünnep legyen alkalom arra is, hogy újból és hangsúlyosan nyilvánvalóvá váljon az, hogy a kastélyfelújítások nem önmagukért valók. Nemcsak kövek, falak, berendezési tárgyak megmentését jelentik, hanem olyan erőket is újjáélesztenek és munkába fognak, amelyek a nemzetünk múltjából, értékeiből építkezve a jövőnket teremtik meg.

Így az ünnephez méltóan egyik legjelentősebb kastélyfejlesztésünknek ezt, a hazaszeretetet is erősítő funkcióját tudatosíthatjuk, bebizonyítva az Eszterháza Központ egyik alapelveinek gyakorlati érvényesülését, hogy a kulturális örökség a nemzeti öntudat része. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

(13.20)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az elhangzottakra a kormány nevében L. Simon László államtitkár úr fog válaszolni.

L. SIMON LÁSZLÓ, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Először is engedje meg, képviselő úr, hogy megköszönjem nemcsak a mai napirend előtti felszólalását, hanem azt az áldozatos munkát is, amit a körzet képviselőjeként éppen Nagycenk és Fertőd, illetve Eszterháza fejlesztése érdekében végez. Képviselőtársaimnak szeretném elmondani, hogy Firtl képviselő úr az egyik motorja a térségben zajló fejlesztéseknek.

A napirend előtti felszólalásában elmondottakkal teljes egészében egyetérték. Mi is úgy gondoljuk, hogy mind a Széchenyi-, mind az Esterházy-örökség ápolása közügy, közös feladatunk. Szeretnénk, ha Nagycenken a jelenlegi lepusztult állapothoz képest egy méltó múzeum fogadná a látogatókat. A nemzeti

kultusz- és zárandokközpont kiépítése az egyik meghatározó célunk. Tehát egyetértünk a képviselő úrral.

Nézzük meg röviden, hogy mi az, ami eddig megvalósult: 2014 tavaszára felállt egy önálló, új állami kulturális központ, az Eszterháza Központ. Ez a központ működteti és fejleszti a fertői Esterházy-kastélyt, ugyanakkor ez a központ az, amelyik átveszi a fertőrákosi kastély működtetését, és folyamatban van Nagycenken is az egységes vagyonkezelés megvalósítása. A korábban négy különböző kézben lévő kastélyegyüttes egy kézbe fog kerülni, s így az Eszterháza Központ lesz valamennyi, a térségben meghatározó történelmi jelentőséggel bíró ingatlan vagyonkezelője.

Mindezzel párhuzamosan jelentős turisztikai fejlesztéseket is végrehajtottunk. Éppen a múlt héten az „Utazás” kiállításon, illetve a bringaexpón képviselő úrral együtt mutattuk be a térségbeli fejlesztéseket. Azt a nagy lemaradásunkat, amely a Fertő tó környéki bicikliutakat jellemezte, szeretnénk leküzdeni. Így megvalósult már, tulajdonképpen készen van a Pomogy és Balf közötti bicikliútszakasz, és folyamatban van a Balf és Fertőrákos közötti új bicikliútszakasz építése is. Hamarosan mindezzel elkészülünk, így mindenki számára a magyar területen is körbejárható lesz a Fertő tó. Folyamatban van az Esterházy-kastély nyugati szárnyának a teljes felújítása, illetve a kiskastély felújítása. Ezt követően haladunk tovább a régi történelmi épületekkel.

Valóban a legsürgetőbb feladatok közé tartozik a nagycenki kastély helyzetének a rendezése. Mindezt az 1968/2013-as kormányhatározat lendítette előre, amelyben 100 millió forintos fedezetet biztosítottunk a legfontosabb felújítási munkák elvégzéséhez. Itt a részleges rekonstrukcióval az idén el fogunk készülni. A látogatás szám növelése stratégiai cél. Miközben nincs olyan gyerek ma Magyarországon, aki ne tanulna a legnagyobb magyarról, aközben az emlékmúzeum mai látogatottsága nem éri el a 30 ezer főt; a legutóbbi adatok 27 ezer főt mutatnak. Ez nagyon csekély, ezt mindenképpen növelnünk kell. Ahogyan látjuk az Eszterháza Központ sikerét, dinamikusan nő a látogatószám, amióta egy önálló központot hoztunk létre. Az a célunk, hogy 2016-ra 50 ezer főre növeljük az éves látogatószámot a nagycenki Széchenyi-kastélyban.

Tisztelt Képviselőtársam! Végül néhány szót az osztálykirándulások kérdéséről. Miközben egyetértünk azzal, hogy ne legyen olyan magyar gyerek, aki az anyaországból vagy a határokon túlról is egyszer ne jusson el a nagycenki Széchenyi-kastélyba - én magam is gyerekkoromban először egy osztálykirándulás keretében jártam a nagycenki Széchenyi-kastélyban -, aközben azt a feladatot az állam most még nem vállalja magára, hogy egy olyan módon oldja meg ezt osztálykirándulások szervezésével, ahogyan azt megtettük a határon túli osztálykirándulások esetében, de mindenesetre fontosnak tartjuk azt, hogy valóságos nemzeti zárandokhely legyen Nagycenk és természetesen Eszterháza is.

Azt képviselő úr is tudja, hogy 2010-ben fogadtunk el egy országgyűlési határozatot, amelyben a következő olvasható: valamennyi, közoktatásban tanuló magyar fiatal legalább egyszer a magyar állam támogatásával eljusson a szomszédos országok magyar lakta területeire és cserekapcsolatok keretében minél több külföldi magyar diák juthasson el Magyarországra. Ennek keretében egyébként nagyon sokan vettek már részt kirándulásokon. 2014-ben 33 604 diák vehetett részt a Kárpát-medence különböző régióiban programokon, 23 480 hetedikes diák tanulmányi kiránduláson, 5046 szakképző iskolás diák és 5078 gimnáziumban tanuló diák az együttműködési program keretében.

Szeretnénk, ha a jövőben mindezek keretében minél többen látogatnának el Nagycenkre is. Kérjük ehhez a képviselő úr további segítségét és támogatását is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Korózs Lajos, a Magyar Szocialista Párt képviselője: „Nyomoralapú társadalom” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

KORÓZS LAJOS (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Kedves Barátaim! Március 1-je a szegény emberek fekete napja. Ez egy olyan vasárnap, amikor a Fidesz-kormány eltörölte azokat a pénzügyi ellátásokat, amelyek eddig közel 1 millió embernek nyújtottak segítséget. Március 1-jével megszűnik a rendszeres szociális segély, megszűnik a lakásfenntartási támogatás, megszűnik az adósságkezelési támogatás, megszűnik a méltányosságból adható közgyógyellátás, megszűnik a méltányosságból adható ápolási díj, és megszűnik az önkormányzati segély is.

Nézzük tételesen, hány embert érintenek a megszűnő szolgáltatási formák, a pénzügyi ellátási formák! A rendszeres szociális segélyt az elmúlt évben 38 ezer ember kapta. Ez az az ellátás, amely a hátrányos munkaerő-piaci helyzetű aktív korúak pénzügyi segítségét hivatott szolgálni. A lakásfenntartási támogatás - kapaszkodjanak meg - 500 ezer családot érintett. S ha szabad ezt mondani, édesgyerekeként kezeltem, hiszen 2004-ben éppen a szocialista kormány vezette be ezt a támogatási formát. Az adósságkezelési szolgáltatás 10 ezer háztartást érintett, de számukra ez volt az egyetlen segítség, hogy kikerüljenek az adósságspirálból. Itt van két, méltányosságból adható ellátási forma. A méltányossági közgyógyellátás az elmúlt évben kerekítve 35 ezer embert érintett. Ez többek között azoknak a nyugdíjasoknak jelentett segítséget, akik az évek óta nem változó segélyküszöb miatt kiszorultak a normatív ellátásból. A következő ellátási forma a méltányosságból adható ápolási díj. Közel 10 ezer ember kapta ezt az ellátási formát.

Még ha tud is egy települési önkormányzat - hiszen azt mondják, hogy települési támogatásként tovább élnek majd ezek a pénzügyi ellátási formák; ez

nem igaz -, tehát ha egy település véletlenül tud is valamilyen támogatást adni, ezeket a támogatásokat ilyen összegben nagy valószínűséggel nem fogja tudni prezentálni. Az önkormányzati segély, amely régebben három segély összevonásából jött létre, kapaszkodjanak meg: 800 ezer esetben 350 ezer családnak nyújtott az elmúlt évben, csak az elmúlt évben segítséget. Úgy látom, megismételve magam, hogy több mint 1 millió embert löknek az árokba. Véleményem szerint ez a modell, ez az orbáni modell a társadalom felé az elmúlt öt évben gyakorlatilag nem nyújtott mást, mintsem hogy a létminimum alatt élhet.

Volt államtitkár úrnak a múltkor egy cinikus megjegyzése, azt mondta, hogy tisztos szegénységet tudnak prezentálni azoknak az embereknek, akiket közmunkán foglalkoztatnak. Ne haragudjon, államtitkár úr, én ezt nem tudom értelmezni. Nem tudom értelmezni, mert önök tartósan szegénységben akarják tartani embereket, és ehhez még hajlandók az önkormányzatokat is felhasználni annak érdekében, hogy a segélyezési rendszer átalakítása után olyan feladatokat rónak rájuk, amelyeknek garantáltan nem tudnak megfelelni. Ha megnézzük - a költségvetési vitában is felhívtam rá a figyelmet - az ez évi költségvetést, csak ezen a pénzügyi ellátási rovaton közel 100 milliárd forintos támogatás volt beállítva, több mint 99 milliárd, és ezen a rovaton most 25 milliárd van beállítva, illetve azt mondják, hogy harminc nem tudom hány milliárd forintot a települési önkormányzatok pályázat útján érvényesíthetnek. De akkor is hibádzik még több mint 40 milliárd forint! Tehát itt van egy 40 milliárdos lyuk, amit a települési önkormányzatoknak kéne betölteni.

(13.30)

Ne haragudjanak, meglehetősen ócska válasz, amit a pénzügyekért felelős államtitkár úr itt a költségvetési vitában elmondott, hogy ott van az iparűzési adó, és szedjenek be belőle annyi bevételt, amiből szociális transzfereket tudnak képezni. Könyörgök, az iparűzési adó nem arra van, hogy a szociális ellátórendszerbe pénzt pumpáljanak, hanem arra, hogy a település fejleszteni tudjon! Nem beszélve arról, hogy azok a települések, amelyek ennek ellenére tudnak valamilyen szociális támogatást nyújtani az ott élő embereknek, azok felé ez el fog indítani egy belső vándorlást, egy belső migrációt, mert a szegény emberek jelentős része ebbe az irányba fog vándorolni.

A szocialistáknak már ellenzékéből is az a céljuk, hogy jobbat tegyünk Magyarországot. Példa erre a XIII. kerület, példa erre Szeged, példa erre Zugló, és még Tiszaújvárost is meg tudom említeni. Azt gondolom, ebbe az irányba kéne menni. Nem véletlen, hogy a múlt héten mi alkotmánymódosítást, pontosabban alaptörvény-módosítást nyújtottunk be, részben a férfiak 40 éves szolgálati idővel, jogosultsági idővel való nyugdíjba vonulására, a karkedvez-

ményes és a korengedményes nyugdíj kidolgozására. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr fog válaszolni az elhangzottakra.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ha akarnám, egy számpárral tudnám megcáfolni az ön által elmondottakat, tisztelt képviselő úr. Hiszen ha megnézzük, hogy a költségvetésben miképpen változott ezeknek az embereknek, a nehéz sorsú, rászoruló emberek támogatása, ha összeadjuk a szociális kasszát és a Start-munka kasszát, ami ezeknek az embereknek a könnyebb boldogulását szolgálja, akkor azt látjuk, hogy 380 milliárdról 411 milliárd forintra nő ezeknek az embereknek a támogatására fordított költségvetési összeg. Tehát 30-35 milliárd forinttal fog a költségvetés többet költeni a rászoruló megsegítésére, mint költött az előző évben. Bízunk benne, hogy ők is jobban látják majd a szegénységből kivezető utat.

Hogy szegénységben tartani az embereket kinek volt érdeke vagy ki tette ezt meg, tisztelt képviselő úr? Az önök kormányzása alatt lett 250 ezerrel több munkanélküli Magyarországon, ebből szerintem azért érzékelhető, ki tett többet azért, hogy több szegény ember legyen Magyarországon. Hiszen az a 250 ezer ember, aki az önök kormányzásának következtében elveszítette a munkáját, biztos, hogy sokkal inkább ki volt téve a szegénység kockázatának, ha maga is azá nem vált, mintsem az elmúlt esztendőben, amikor, ön is tudja, most már 400 ezer emberrel több dolgozik, mint négy és fél évvel ezelőtt. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*

Ami a segélyek átrendezését illeti, azok a különböző jogcímelek, azok a célok, amelyeket ön itt fölsorolt, és egyenként kiejtett a kezeikből, mind beépülnek a települési támogatás által támogatható célok közé. Ön is nagyon jól tudja, hogy a központi költségvetés bizonyos ellátásokat önkormányzati önrész nélkül fog folyósítani a továbbiakban, tehát nem kell az önkormányzatoknak sem 10, sem 20, sem 30 százalékot hozzátenni ehhez. Az állam 100 százalékban kifizeti, önkormányzati hozzáított rész nélkül, a foglalkoztatást helyettesítő támogatást, az egészségkárosodási és gyermekfelügyeleti támogatást, korábban ennek egy részét rendszeres szociális segélynek hívták, az időskorúak járadékát, az alapösszegű, emelt összegű és kiemelt ápolási díjat. Tehát ezeket 100 százalékban most már az állam fizeti, nem kell az önkormányzatoknak hozzájárulni. Az alanyi és normatív közgyógyellátás tekintetében szintén teljes mértékben, automatikusan a járási rendszeren keresztül jár. Ezen kívül a járási hivatalok foglalkoznak az egészségügyi szolgáltatásra való jogosultság igénybevétele céljából kiállított hatósági bizonyítvány ügyin-

tézésével is. Ezek tehát mind olyan támogatások a következőkben, amelyekhez az önkormányzatoknak nem kell hozzátenni az eddigi részt.

A továbbiakban pedig nemcsak az ön által említett helyi iparüzési adó vagy egyéb adóbevételek szolgálnak forrásul az önkormányzatoknak, hanem azt mondtuk, hogy azoknál az önkormányzatoknál, amelyeknek az adóerő-képessége nem megfelelő ahhoz, hogy ki tudják gazdálkodni ezeket az esetlegesen megnövekvő kiadásokat, 30 milliárd forint plusz szerepel a költségvetésben, ami eddig nem szerepelt. Most 30 milliárddal többet kapnak meg arányosan az önkormányzatok, havonként, azért, hogy ezeket a támogatásokat helyben ki tudják fizetni.

Ha még ez is kevés lenne egy önkormányzat számára, ha még az önrész elhagyása, a szabad adó-kivetési jog és a 30 milliárd forint is kevés, akkor még további 5 milliárd forint áll rendelkezésre, a Belügyminisztériumnál az NGM-mel közösen döntenek az önhibájukon kívül hátrányos helyzetbe került önkormányzatok támogatásáról. És ha valahol a szociális támogatások kifizetése nehéz helyzetbe hozza az önkormányzat teljes gazdálkodását, ebből a forrásból eddig is kérhetett, és ezután még pluszban kérhet támogatásokat.

Tehát azt tudom önnek megerősíteni, hogy több forrás áll rendelkezésre a rászorulóknak segítségére. Ahogy mondtam, 380 milliárd körül, picit alatta volt az összeg tavaly, most pedig 411 milliárd forint.

Ami pedig a szocialisták politikáját illeti ellenzékben és kormányról, ön azt mondta, hogy már ellenzékben is kívánják segíteni ezt. Azért szíves figyelmébe ajánlanám a jobboldali elfogultsággal nem vádolható Ferge Zsuzsának egy pár héttel előtti konferencián elmondott beszédét, amivel kiállította az önök bizonyítványát kormányoldalon. Azt mondta, hogy 2008-ban, amikor a válság beköszöntött immár egész Európára, akkor az akkori szocialista kormány, a Gyurcsány-kormány volt az egyetlen olyan kormány Európában, amelyik nem foglalkozott a válság veszteséivel, amelyik sem a munkanélkülieknek, sem a rászorulóknak nem hirdetett olyan plusztámogatást, olyan pluszprogramot, ami segíthetett volna rajtuk. Egyedül az akkori szocialista kormány, amelynek ön is, államtitkárként, bizottsági elnökként, különböző posztokon, de támogatója volt, nos, az volt az egyetlen kormány Európában, amelyik nem foglalkozott a válság veszteséivel.

Ehelyett mit tett? Ehelyett elvette a 13. havi nyugdíjat, elvette a 13. havi bért, be kívánta vezetni az ingatlanadót, bevezette, amit a népszavazás utána eltörölt, a kórházi napidíjat, vizitdíjat és a tandíjat, rezsicsökkentés helyett folytatta a privatizációt, és még lehetne sorolni, hogy miben próbálták nehezíteni a bérből és fizetésből élők helyzetét. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra je-

lentkezett Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP részéről: „A kormány kérjen bocsánatot!” címmel. Öné a szó, képviselő asszony.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Urak! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Önöknek most hirtelen eszükbe jutott, hogy van több millió ember ebben az országban, akinek önök semmit nem adtak az elmúlt időszakban, sőt azt is elvették tőlük, amijük volt. A tisztességesen boldogulni igyekvő családok ugyanis évek óta nem azt kapják a Fidesztől, amit megérdemelnének. Attól a kormánytól, amelyik most azt látva, hogy a népszerűsége hirtelen bezuhant, elkezdett a kispénzű dolgozó emberekről beszélni. Azokról az emberekről, akikkel gyakorlatilag évek óta szembejött, akiknek ellenében dolgozik.

Mert láthatóan, miközben a dolgozói szegénység kormánya, azaz önök most éppen a dolgozó családokról beszélnek, leginkább magukra gondolnak. Arra, hogy hogyan keveredhetnének ki abból a káoszából, amibe besegítették saját magukat - de sajnos önökkel ment az egész ország is. Egy biztos: azon kívül, hogy önök korruptak, két hibát elkövettek. Az egyik az, hogy a Fidesznek nincs és soha nem is volt munkahelyteremtő programja. A másik pedig az, hogy önök irdatlanul levitték a béreket, olyannyira, hogy mára már mindenki látja: az Orbán-kormány a dolgozói szegénység kormánya.

Az is tény, hogy ebben az országban évek óta mélyen nyomott bérekért dolgoznak a magyar emberek. Az uniós bérek 40 százalékaért. Miközben az árak az uniós árak 75 százalékánál vannak. Nehogy azt gondolja bárki, hogy ez törvénytörés lenne! Ez csak a Fidesz törvénye, ezt önök intézték így. Mert az a kormány, amelyik évente 500 milliárd forintot elvesz azoktól az emberektől, akik hajnaltól napestig dolgoznak boltokban, óvodákban, bölcsődékben, kórházakban, buszokon, hivatalokban, az a dolgozói szegénység kormánya. Mert miközben önök megrövidítették ezt a 90 százalékot úgy, hogy ezek az emberek sosem tudták kiheverni, direktben növelték is a minimálbéresek adóját. Aki szegény, annyit is ér, mondta Lázár János. Láthatóan önöknek is ez a filozófiájuk. Ennyit ér önöknek az a 2,5 millió ember, akit megfosztottak havi több ezer, több tízezer forinttól.

A dolgozói szegénység kormánya tetézte a bajt, kisadókat vezetett be: áfanövelés, telefonadó-növelés, sárgacsekkadó-növelés. Tán még füstpénz is lesz itt, mondta nekem egy kedves állampolgár - és igaza van. Mert mégis mit kaptak önöktől ezek a magyar emberek, akik ezt az országot a hátukon hordják? Mit kapott önöktől a csendes többség? Azt, hogy bármikor elveszíthetik a munkájukat, azt, hogy nincsenek jogaik a munkáltatójukkal szemben, és ha ez megtörténik, elveszítik a munkájukat, akkor nincsen tovább. Ez az egyik, amit ők kaptak. A munka törvénykönyvében önök ezt kodifikálták.

A másik, amit ők kaptak, az iszonyatosan alacsony bérek. Jelenleg ebben az országban 2,2 millió

ember keres létminimum alatt. Ez az adózóknak több mint fele. Az adózók kétharmada pedig átlagbér alatt keres. A közsféra 2008-ban látott utoljára béremelést. De nem remélhetnek sokkal jobbat a vállalkozók sem, a kisvállalkozók, hiszen a bevételeik kétharmadát kapásból leadózzák. Hát hogy fejlődjön így egy vállalkozás ebben az országban, államtitkár úr?

Tisztelt Fidesz-KDNP! A dolgozó emberek, a keményen dolgozó családok ettől a kormánytól először is egy bocsánatkérést várnak. Bocsánatkérést a megalázó fizetésekért, a hiábavaló küszködésért, a kilátástalanságért. Azért, mert annak ellenére nem jutnak egyről a kettőre, hogy legjobb tudásuk szerint dolgoznak hajnaltól éjjelig. Nem értik, hogyan lehetséges, hogy van egy kormány, amelynek a teljesítménye, amivel évek óta büszkélkedik, látjuk kint a billboardokon, nem más, mint az ő veszteségük. Ez az önök receptje, ezt tették ezekkel az emberekkel! Kérjenek bocsánatot!

(13.40)

Bocsánatot kell kérni ezektől az emberektől, mert a kormány, azaz önök eladták a dolgozói jogokat, lenyomták a béreket, és ezzel egy időben felépítették ennek a nyomorgó, szétlopott országnak a hátán a Garancsik, a Mészárosok meg a Vajnák világát. Egy országba égett bele az a kép, tisztelt képviselőtársaim, hogy az Alcsútdoboz melletti disznótelepen ott pózol Magyarország miniszterelnöke, miközben a közpénzből kistafírozott barátaival galszulál. Szégyelljék magukat!

A kormánytagok és Raszputyinjaik urizálása egy ország megvetését váltotta ki. Itt van Habony Árpád, a legpuccosabb munkanélküli ennek az országnak: Guccival a kezében ad önöknek olyan tanácsokat, hogy segítsék a keményen dolgozó családokat?! Mégis, ki hisz már önöknek? Nem hisz önöknek semmi sem. Ha holnap Orbán Viktor föláll és kirúgja a 99 helyettes államtitkárát, leállítja a stadionépítéseket, felmondja a pazarló, sehova nem vezető, az országot eláruló paksi beruházást, akkor azt talán egy kezdő bocsánatkérésnek el tudjuk fogadni.

Mert van pénz ebben az országban, tisztelt államtitkár úr, de önök nem oda adják, ahol a helye van. Mi minden évben feketén fehéren bebizonyítottuk, hogy lehet 450 ezer munkahelyet teremteni úgy, hogy egy fillérrel nem kell többet adóztatni, és egy fillér hitelt nem kell hozzá felvenni. Mert egyvalami világos: az LMP magasabb béreket akar és valós munkahelyteremtést; ebben az országban emelni kell a béreket, a tanárok, az ápolók, a közsféra béreit; a keményen dolgozó családok megérdemelnék azt is, hogy a családi pótlék meg a családi adókedvezmény a felsőoktatásban részt vevő gyermek 24 éves koráig járjon. Mi letesszük ezeket a törvényjavaslatokat, önöknek egy dolga lesz: hogy megszavazzák.

Derüljön ki, hogy mit gondolnak, és mit tesznek! Derüljön ki, hogy valóban akarnak-e segíteni a csa-

ládokon, vagy nem akarnak! Ez csak pusztá mellébeszélés. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A kormány nevében Czomba Sándor államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Asszony! Mindenekelőtt szeretném megköszönni, hogy ezt a nagyon fontos témát, ami ugyan interpellációban egy pár nappal ezelőtt elhangzott, de újra idehozta. Tudom nagyon jól, hogy önt a tények kevésbé szokták zavarni, de engedje meg, hogy megkérdézzem öntől, miért is kellene a kormánynak bocsánatot kérnie. Azért, mert 3,7 milliőről 4,2 millióra növelte négy és fél év alatt a foglalkoztatotti létszámot? *(Dr. Szél Bernadett közbeszól.)* Azért kellene bocsánatot kérnünk, mert 12 százalékról 7,1 százalékra hoztuk vissza a munkanélküliséget? Azért kellene bocsánatot kérnünk, mert a 15-24 éves fiatalok esetében *(Dr. Schiffer András: Milyen bérért?)* a 28 százalékos munkanélküliségi rátát 17,9 százalékra hoztuk le? *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Azért kellene bocsánatot kérnünk, tisztelt képviselő asszony, mert amíg a minimálbér és a létminimum közötti különbség - amit, ugye, oda is adtam önnek táblázatot - három évvel ezelőtt 70 százalék volt, most 77 százalék? *(Dr. Schiffer András: Hány gazdasági menekült van?)* Nagyon sokan azt kérik, hogy 80 százalékra vagy afölé vigyük föl a minimálbér és a létminimum közötti különbséget. Ebbe az irányba haladunk az elmúlt két évben, három évben, négy évben.

És ön azt mondja, hogy itt dolgozói szegénység - meg mindenféle különböző ragadványokat rak föl. Szeretném jelezni, hogy Csehországban jelen pillanatban a minimálbér alacsonyabb, mint Magyarországon. Gondolkozzon el egy picit azon, hogy vajon miért történik ez meg! A magyar minimálbér az uniós átlaghoz, a lengyelekhez, csehekhez, románokhoz, szlovákokhoz képest, tehát ahol versenyben vagyunk, egy teljesen korrekt minimálbér. Tudja, ma Magyarországon összesen nagyjából 250 ezren dolgoznak minimálbéren, 500 ezren dolgoznak garantált bérminimumon, és az összes többi ember az átlag- vagy az átlag feletti jövedelmet keresi meg.

Tehát akkor, amikor azt állítja, hogy nem tett semmit a magyar kormány, szeretném felhívni a figyelmét, hogy 2010 óta a minimálbér értéke 43 százalakkal nőtt bruttó értékben, nettó értékben 10,7 százalékos a növekedés. Ez azt jelenti, hogy a bérek jobban növekedtek, mint a GDP. Tehát ezek után azt megkérdőjelezni, hogy a magyar kormány számára fontos-e a bérek növelése, én azt gondolom, legalábbis kétséges *(Dr. Szél Bernadett: Akkor lássuk!)*, hiszen teljesen egyértelműen benne van ezekben a számadatokban.

Nem történt munkahelyteremtés - nézze meg a legfrissebb KSH-statisztikát! Azt fogja belőle látni,

tisztelt képviselő asszony, hogy év per év alapon 142 ezerrel nőtt a foglalkoztatotti létszám. Ezen belül nagyjából tízezerrel nőtt a közmunka, és nagyjából tízezerrel nőtt a migráció. Vonja ki a két számot egymásból! Az állításunk tehát az, hogy az elmúlt időszakban, az elmúlt egy év alatt több mint száz-ezerrel nőtt a munkahelyek száma a versenyszférában, az elsődleges munkaerőpiacon. És itt van a lényeg (*Dr. Szél Bernadett és dr. Schiffer András közbeszól.*): beszélhetünk mi itt mindenféle dolgokról, GDP-növekedés nélkül, gazdasági növekedés nélkül érdemi munkahelyteremtést nem lehet megvalósítani. Ezért tűzte zászlajára a magyar kormány elsődleges szempontként, hogy a versenyszféra foglalkoztatásbővülését elősegítve a gazdasági növekedést tartjuk minden egyes szempontból magunk előtt.

A helyzet az, a nagyobbik probléma inkább az, hogy vannak az országnak olyan területei, térségei, ahol 3-4 százalékos munkanélküliségről beszélünk. Mindennap érkezik hozzám olyan levél, ahol az ottani munkáltató azt kéri tőlünk, hogy próbáljunk meg munkaerőt importálni oda, mert nagyon nagy a baj. Tehát az a helyzet, hogy az ország bizonyos régióiban alapvetően az a probléma, hogy nem találnak munkáskezet, míg a másik oldalon, a kelet-magyarországi régióban pedig magas a munkanélküliség. Nekünk a következő időszakban az a dolgunk, hogy olyan üzletpolitikát, gazdaságpolitikát folytassunk, hogy a munkahelyeket próbáljuk oda vinni, ahol egyébként nagyon sok munkáskezet áll rendelkezésre.

Ezt a folyamatot fogjuk a következő időszakban is folytatni, és ha valakinek itt bocsánatkérésre lenne oka, azt gondolom, az éppen nem a magyar kormány. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. (*Dr. Schiffer András: Mi van a gazdasági kivándorlással?*)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szintén napirend előtti felszólalásra jelentkezett Rogán Antal frakcióvezető úr, a Fidesz részéről: „Közös dolgainkról” címmel. Öné a szó, frakcióvezető úr. (*Moraj.*)

ROGÁN ANTAL (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy héttel ezelőtt (*Az elnök csenget.*), hétfőn a magyar nyilvánosságban kirobbant a Buda-Cash-ügy, a második szocialista brókerbotrány. (*Felzúdulás az MSZP soraiban.*) Az első szocialista brókerbotrányra mindannyian emlékszünk, tisztelt képviselőtársaim, az volt a Kulcsár-ügy, az a Kulcsár-ügy, amit annyira kínosnak találtak a szocialisták, hogy annak idején, 2004-ben még egy törvénymódosítást is végrehajtottak azért, hogy az első szocialista brókerbotrányt leleplező Szász Károly pénzügyi felügyeleti elnököt elmozdíthassák a helyéről.

Ma már mindannyian nagyon jól láthatjuk, hogy ezt nyilvánvalóan azért tették meg, hogy egyébként ezt követően a brókerek tovább garázdálkodhassanak.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ráadásul 2004-ben nemcsak Szász Károlyt mozdították el egy törvénymódosítással a helyéről, hanem a brókerek szabad garázdálkodása érdekében egy olyan törvénymódosítást fogadtak el, amely módosította az addig hatályban lévő 2001. évi, tőkepiacról szóló törvényt, amelyik úgy szólt, hogy a felügyeletnek egy általa összeállított vizsgálati terv szerint minden befektetési vállalkozásnál, alapkezelőnél és gyakorlatilag a brókercégeknél legalább kétévenként átfogó helyszíni ellenőrzést kell tartania. Önök, tisztelt képviselőtársaim, akkor, amikor az első szocialista brókerbotrány után kirúgták Szász Károlyt, a pénzügyi felügyelet elnökét, önök a kétévenkénti ellenőrzés kötelezettségét eltörölték, ezzel megteremtették a brókerek szabad garázdálkodásának jogi alapját.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ezt követően 2008-2009-ben - persze ezt részben önök is kínosnak érezték részben a nemzetközi pénzügyi intézmények nyomására -, 2009-ben elfogadtak egy újabb törvénymódosítást, amelyben azonban nem kétévenkénti ellenőrzési kötelezettséget hoztak vissza, amilyen egyébként a Kulcsár-ügy előtt volt Magyarországon, hanem ötévenkénti ellenőrzési kötelezettséget írtak elő a törvényben. Ugyancsak 2009-ben történt meg, hogy a Bajnai-kormány igencsak megbízott a brókerekben, különösen a Buda-Cashhez kötődő brókerekben, hiszen a Buda-Cash vezetői közül a Bajnai-kormány kormánybiztost emelt ki, miniszteri kabinetfőnököt vagy éppen állami cég elnök-vezérigazgatóját.

Éppen ezért talán nem tartjuk véletlennek azt, hogy 2010-ben - már a választásokat a követően, de még az új kormány megalakulását megelőzően - az akkori pénzügyi felügyelet hirtelen sürgősnek érezte, hogy az ötévenkénti kötelező vizsgálatot a Buda-Cashnél lefolytassa. 2010 májusában, május 10. és 28. között lezajlott a helyszíni ellenőrzés, az a helyszíni ellenőrzés, aminek egyedül lehetősége lett volna arra, hogy a Buda-Cashnél akkor már zajló visszaéléseket és csalásokat leleplezze. Ezen a helyszíni ellenőrzésen azonban az akkori ellenőrök nem találtak semmit, és egy olyan jegyzőkönyvet hagytak örökül az új kormánynak, amelyből láthatóan úgy tűnt ki, mintha a Buda-Cash környékén minden rendben lenne.

(13.50)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az talán nem véletlen, hogy ezek után a Buda-Cash vezetői számíthatnak arra, hogy a következő helyszíni ellenőrzésre majd csak egy következő parlamenti választás után kerül sor. És talán az sem véletlen, hogy a Magyar Nemzeti Bank ellenőrei most, amikor az új ellenőrzést folytatták le 2015 februárjában, akkor az egész Buda-Cash csalás az első napon megbukott.

Hogyha önök 2010 májusában másként járnak el, hogyha előtte nem olyan törvényeket hoznak, amelyek csak ötévenkénti kötelező ellenőrzést jelen-

tenek, akkor lehet, hogy ügyfelek százezreinek tíz-milliárdjait sikerült volna megmenteni.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt gondolom mindezek után, hogy az a kormánynak a feladata - és ezt határozottan kéri is mindenképpen a Fidesz frakciója -, hogy egyik oldalról a lehető legszigorúbb vizsgálatot folytassa le a Buda-Cashnél. Arra vagyunk kíváncsiak, hogy hová tűnt ez a százmilliárd forint. Hová lett a Buda-Cashból a cash, ezt szeretnénk kérdezni, tisztelt képviselőtársaim. *(Kunhalmi Ágnes: Mi is kíváncsiak vagyunk rá!)* Kik vitték el és hová került; és persze azt is szeretnénk megkérdezni, hogy a Bajnai-kormány kormánybiztosa, miniszteri kabinetfőnöke, aki korábban a Buda-Cashnél dolgozott, vajon mit tudott ezekről a csalásokról, és tudja-e, hogy hová lett a Buda-Cashból a cash? Mert százmilliárd forintot eltüntetni, tisztelt képviselőtársaim, azt gondolom, hogy ez az igazi korrupció. *(Dr. Harangozó Tamás Attila: Te már csak tudod!)* És tegyük hozzá, tisztelt képviselőtársaim, hogy a legszigorúbb vizsgálat mellett azt is elvárjuk, és a lehető leghatározottabban elvárjuk, hogy értelemszerűen, ha kell, akkor az ellenőrzések gyakoriságát mindenképpen szigorítsuk meg. *(Kunhalmi Ágnes: Ki hiszi el ezt nektek?)* Ezért arra kérjük a kormányt, hogy ha a Magyar Nemzeti Bank e téren egy szigorúbb ellenőrzést lehetővé tevő törvényjavaslatot kíván benyújtani az Országgyűlésnek, az minél hamarabb kerüljön az Országgyűlés asztalára, hogy arról a képviselők döntenek tudjanak.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr kíván válaszolni az elhangzottakra.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Nemzeti Bank megtette a feljelentést az elmúlt hét hétfőjén a Buda-Cash brókercég ügyében. A nyomozás folyik, a dokumentumokat a rendőrség lefoglalta.

Azt gondoljuk, hogy a rendőrség alapos munkája következtében nemsokára meg lesznek nevezve azok, akik ezt a gazemberséget elkövették. Azok, akik százmilliárd forint körüli összeget vettek el az emberektől a pénzügyi vállalkozásokon, illetve a négy érintett bankon keresztül.

Nagyon elgondolkodtató a szocialisták tevékenysége, hiszen amikor a Fidesz átadta a kormányzást 2002-ben, akkor ebben a jogszabályban még, ebben a törvényben kétvétenkénti felügyeleti ellenőrzés volt előírva. A 8 év kormányzás alatt volt olyan időszak, amikor semmilyen időszak nem volt előírva, tehát az is bekövetkezhetett volna, hogy egyáltalán nem ellenőrzi ezeket a pénzügyi vállalkozásokat a PSZÁF.

Azonban sokkal nagyobb a baj, hogyha megnézzük azt, hogy mi ennek a következménye *(Lukács*

Zoltán: Sokkal nagyobb a baj, mint gondoljátok, az biztos!), hogy hány embert érint ez Magyarországon, hiszen körülbelül 150 ezer embert érint, 84 vagy attól is több önkormányzatot és több ezer vállalkozást, akik ezeknél a bankoknál vezették számlájukat. A kormány első és legfontosabb feladata és felelőssége, hogy segítsen ezeken az embereken, hogy ne legyen még nagyobb baj. Segítsen az érintett embereken, akik ezeken a bankokon keresztül jutnak hozzá a fizetésükhöz, a segélyekhez, a juttatásokhoz, hogy ne csorbuljanak tovább, hogy ne kerüljenek még nagyobb bajba, mint amit a szocialista brókerek okoztak nekik.

Nagyon fontos az, hogy megsegítsük az önkormányzatokat, hogy az érintett önkormányzatok működőképessége biztosított legyen. Biztosított legyen az önkormányzatoknál dolgozó közalkalmazottak, közfoglalkoztatottak bérének a garantálása, a segélyeknek a kifizetése. Ennek érdekében egy tárcaközi munkabizottság jött létre, amely vizsgálja, és már döntéseket is hozott annak érdekében, hogy az embereket mielőbb kárpótoljuk. Elkészült egy előterjesztés, amelyben 67 önkormányzat mintegy 245 millió forintot fog kapni rendkívüli támogatásként, hogy az így érintett emberek március elején a februári járandóságukat teljes egészében meg tudják kapni. Nagyon fontos, hogy a nyugdíjak sem veszhetnek el, nem kerülhetnek egy olyan bank számlájára, ahol az emberek nem tudnak hozzáférni, ezért a nyugdíjigazgatóság is megtette a lépéseket. Az érintett emberek, családok, dolgozók a napokban a postán keresztül fogják megkapni ezeket a juttatásokat.

De fontos az is, hogy mi van azokkal az emberekkel és vállalkozásokkal, akik az érintett bankokban vezették a számlájukat. Ők is nagyon sokan vannak és érintettek a dologban. Szeretném őket megnyugtatni, hogy a törvény biztosítja őket a kártalanításról 100 ezer euró mértékben, tehát körülbelül 30 millió forintig. Tehát ez érinteni fogja azokat a magánszemélyeket, akiknek számlája volt a bankban vagy bankbetétje, de érinteni fogja azokat a jogi személyeket, vállalkozásokat, betéti társaságokat és gazdasági társaságokat is, akik itt vezették a számlájukat. Tehát 30 millió forint összegig kártalanításban fognak részesülni az említett törvény értelmében. Azonban ehhez az kell, hogy az érintett bankok működési engedélyét a Magyar Nemzeti Bank felfüggesse, és elindítsa a felszámolási eljárást. Ezt követően kerülhet sor a kártalanításra 20 munkanapon belül.

Nagyon fontos, hogy a Betétvédelmi Alap is rendelkezésre áll az érintettek számára. Itt a kártalanítás mértéke a 20 ezer eurót, maximum 6 millió forintot érheti el a hatályos törvény értelmében.

A kormány és partnerként az Országgyűlés mindent megtesz annak érdekében, hogy a károsult emberek ne kerüljenek nagyobb bajba, és azokhoz az összegekhez, amelyekhez most nem tudnak hozzájutni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmet az időkeret leteltére.),* a törvények értelmé-

ben mihamarabb hozzá tudjanak jutni, és megkapják az érintettek ezeket az összegeket.

Elnézést kérek, hogy hosszabban beszéltem. Köszönöm. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk.

Felkérem Gúr Nándor jegyző urat, hogy ismeresse a **további, napirenden kívüli felszólalásokat**.

GÚR NÁNDOR jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Ander Balázs, Jobbik; Lukács László György, Jobbik; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Kiss László, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ikotity István, LMP; Sallai R. Benedek, LMP; Witzmann Mihály, Fidesz; Gelencsér Attila, Fidesz.

A keddi napon napirend előtti felszólalásra jelentkeztek a következő képviselők: Lukács Zoltán, MSZP; Ikotity István, LMP; Földi László, KDNP; Szávay István, Jobbik; Németh Szilárd István, Fidesz.

A keddi napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett: Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Demeter Márta, MSZP; Magyar Zoltán, Jobbik; Kepli Lajos, Jobbik; Sallai R. Benedek, LMP.

A szerdai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bana Tibor, Jobbik; Kiss László, MSZP; Bangóné Borbély Ildikó, MSZP; Z. Kárpát Dániel, Jobbik; Ikotity István, LMP.

A csütörtöki napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Bangóné Borbély Ildikó, MSZP.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy holnap 14 órakor köztársasági elnök úr felavatja a helyreállított Kossuth-emlékművet egykori dicső helyén, az Országház előtt. Horvay János alkotását 1927-ben állították fel a Kossuth téren, és 1952-ben onnan a Rákosi-rendszer szétfűrészelve eltávolította. A helyreállítás alkalmából meghívjuk a tisztelt Házat, képviselőtársaimat, vegyünk részt az ünnepségen. Legyünk közösen tanúi annak, hogy a maradandó miképpen szerzi vissza méltó helyét a mulandótól.

Tisztelt Országgyűlés! Most **házzsabálytól való eltérésről** döntünk. A Házbizottság múlt heti ülésén konszenzus alakult ki házzsabálytól eltérés kezdeményezése tárgyában. A Házbizottság azt javasolja, hogy az Országgyűlés a mai ülésnapján úgy járjon el a házzsabály rendelkezéseitől, hogy Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló a napirendi javaslatról történő határozathozatal megelőzően, a bolgár tavaszváró hagyomány bemutatása okán legfeljebb kétperces időtartamban felszólalhasson azzal, hogy további hozzászólásra ne legyen lehetőség.

(14.00)

Tisztelt Országgyűlés! Felhívom figyelmüket, hogy a házzsabálytól való eltéréshez a jelen lévő képviselők négyötödének igen szavazata szükséges. *(Jelzésre:)* Harangozó képviselő úrnak jelzem, hogy csak a szavazás után, a napirend elfogadása után tudok üggyrendben szót adni.

Tehát kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hozzájárul-e a házzsabálytól való eltéréshez. Kérem, most szavazzanak! *(Szavazás.)*

Az Országgyűlés a házzsabálytól való eltérést 153 igen szavazattal, 1 ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom tehát a szót Varga Szimeon bolgár nemzetiségi szószóló úrnak, aki „A bolgár tavaszváró hagyomány bemutatása” címmel kíván szólni.

VARGA SZIMEON nemzetiségi szószóló: Köszönöm a szót, elnök úr. Уважаеми господин Председател, Уважаеми Народно Събрание! Позволете ми да ви поздравя от името на българите в Унгария и от моето име. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy a magyarországi bolgárok, a százéves Magyarországi Bolgárok Egyesülete és a magam nevében élő bolgár népszokás szerint martenicával köszöntsem önöket. Hagyományainknak megfelelően március 1-jén, a naptári tavasz beköszöntével szoktuk kitűzni a két-színű fonalat.

A piros szín távol tartja a gonosz szellemeket, a fehér egészséget és boldogságot hoz. A néphit szerint addig kell viselni a martenicát, amíg megpillantjuk az első gólyát vagy fecskét. Ilyenkor gyümölcsfa rügző ágaira kötjük vagy kő alá rejtjük.

A fára kötött martenica bő termést hoz, a kő alá rejtett pedig elűzi a gonoszt, betegségeket. Sosem szabad kidobni, mert akkor vele együtt kidobjuk a szerencsénket. A martenica az egyik legautentikusabb bolgár tradíció, a hagyomány a bolgár államalapító, Aszparuh kán idejéhez nyúlik vissza. Erős pozitív jelentősége évszázadokon keresztül hordozza magával a közelgő tavasz jókívánságát, hogy legyünk egészségesek. Bár a martenica szokása Magyarországon ismeretlen, egyes elemei mégis fellelhetők a magyar népi hagyományokban. Különösen a piros szín bajelhárító funkciójára találni sok példát.

Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakciók! Köszönöm, hogy lehetőséget biztosítottak napirend előtti felszólalásomra, és eltértek a házzsabály rendelkezéseitől. Szószólótársaim és a magam nevében bízom további támogatásukban.

Kívánom, hogy a kitűzött martenicák védjék az önök egészségét, tartsák távol a bajt és betegségeket mindannyiuktól, illetve sikerekben gazdag tavaszt, jó termést hozzon el Magyarországnak és polgárainak.

Благодаря за вашето внимание! Köszönöm a figyelmüket. *(Taps.)*

ELNÖK: Köszönjük a jókívánságokat, nemcsak erre a Házra, de a történelmi hazára is ráfér. Köszönjük szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik ma kezdődő ülésünk napirendjének megállapítása. A napirendről, az ülés időtartamáról, a felszólalási időkeretéről az elnöki jogkörben előterjesztett javaslat alapján döntünk.

Először a **napirend módosítására** tett indítványokról határozunk.

A Magyar Szocialista Párt képviselőcsoportja azt indítványozta, hogy három előterjesztés tárgyalására és határozathozatalára ne kerüljön sor. A Fidesz ezek sorrendjét kívánja megváltoztatni. Először az MSZP javaslatairól döntünk.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. sorszámu törvényjavaslat tekintetében a bizottsági jelentések és az összegző javaslat vitájára, valamint az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ezen az ülésen ne kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. sorszámu törvényjavaslat tekintetében a bizottsági jelentések és az összegző javaslat vitájára, valamint az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ezen az ülésen ne kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportja azt javasolta, hogy az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló T/3019. sorszámu törvényjavaslat tekintetében a bizottsági jelentések és az összegző javaslat vitájára, valamint az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra ezen az ülésen ne kerüljön sor.

Aki ezzel egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot nem fogadta el.

Tisztelt Országgyűlés! A Fidesz képviselőcsoportja azt javasolta, hogy a holnapi ülésnapon az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat kapcsán az összegző módosító javaslatról való döntésre és a zárószavazásra a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat zárószavazását követően, 4. napirendi pontként kerüljön sor. Ezt követően, 5. napirendi pontként kerüljön sor az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról

szóló törvényjavaslat összegző módosító javaslatáról való döntésre és a zárószavazásra. Ezek az indítványok összefüggenek, ezért egy döntéssel határozunk róluk.

Aki a javaslattal egyetért, kézfelemeléssel szavazzon! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a javaslatot elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Most az elnöki jogkörben előterjesztett **napirendi javaslatról döntünk**. Tájékoztatom önöket, hogy a Házbizottság a népeség személyi, családi és lakásviszonyainak minta alapján történő 2016. évi felméréséről szóló T/3410. sorszámu törvényjavaslatot nemzetiségi napirendi pontnak nyilvánította.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e a napirendi ajánlást az előbbieken elfogadott módosításokkal együtt. Kérem, kézfelemeléssel szavazzanak! (Szavazás.) Köszönöm szépen.

Megállapítom, hogy az Országgyűlés látható többsége a napirendet elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a mai napon személyi javaslatot nem kezdeményeztek a frakciók, így erről nem kell határozunk.

És mielőtt áttérnénk az interpellációkra, megadom a szót Harangozó Tamás Attila képviselő úrnak, aki ügyrendben jelentkezett.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az Országgyűlés előtt fekvő javaslatokból az derül ki, hogy a Fidesz, elvesztve a kétharmados többséget, arra készül, hogy egyszerű, feles többségű döntésekkel változtasson meg kétharmados törvényeket.

Február 27-én, pénteken, a Törvényalkotási bizottság ülésén elfogadott módosító javaslatok szerint ugyanis a Fidesz feles döntéssel kívánja megváltoztatni az egyes közigazgatási tárgyú és az egyes jogállási tárgyú törvények kétharmados záradékát, utóbbi esetben az országgyűlési törvény 17. alcímét is, amely az Országgyűlés alapvető működését is szabályozza, így az Alaptörvénnyel is ellentétes az a javaslat, amit önök ide beterveztettek.

A helyzet tisztázása érdekében szeretnénk kezdeményezni a Házbizottság azonnali összehívását és ott a törvényalkotásért felelős alelnök, illetve a Ház vezetésének véleményét kérni ebben az ügyben, mielőtt erre a szavazásra sor kerülhetne. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)

(14.10)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Nem tartom olyan jellegű ügyrendi javaslatnak, amiről vitát kezdeményezzünk. A következőt javaslom: egyrészt valóban házbizottsági ülésen kell ezeket tisztázni, s a napirendek végén nyilván intézkedni fogok, hogy a házbizottsági ülésre sor

kerüljön. Erről a későbbiekben tájékoztatjuk majd a tisztelt Házat. Köszönöm szépen.

Tisztelt Országgyűlés! Áttérünk az **interpellációk** tárgyalására, 120 perces időtartamban. 14 óra 10 perc van.

Lukács Zoltán, a Magyar Szocialista Párt képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Aki elkopik, lekophat?**” címmel. Lukács Zoltán képviselő urat illeti a szó.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt időszakban jómagam és képviselőtársaim is többször felhívtuk a figyelmet a kordedvezményes nyugdíj tekintetében kialakult helyzetre, annak tarthatatlanságára, és felhívtuk a figyelmet, hogy ebben lépéskényszer van. Önöktől többször kaptunk arra ígéretet - nemcsak mi, hanem például a szakszervezetek és mások is -, hogy a kordedvezményes nyugdíjellátás helyett önök új rendszert fognak életbe léptetni. Ezt többször elmondták, többször húzták az időt, és aztán a vége az lett, hogy kiderült, hogy ez hamis hitegetés volt mindenki számára, aki ebben érdekelt, ugyanis előző év decembereben a végső határidő is lejárt, és az történt, hogy a kordedvezményes nyugdíj lehetősége kivezetődött a rendszerből.

(Az elnöki széket Jakab István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ezen jogintézmény megszüntetése, úgy látszik, fontosabb volt a kormánynak, mint a legnehezebb, legveszélyesebb munkát végző emberek kordedvezményes nyugdíja megtartásának a lehetősége.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Egy újságíró fogalmazott így egy cikkben, ami azt foglalta össze, hogy „aki elkopik, lekophat”, és valóban így van, úgy látszik, önöknek ez a véleménye ezekről az emberekről. Megszüntették ezt a lehetőséget úgy, hogy közben 13 százalékos pluszjárulékot szedtek be 30 milliárd értékben, ami még a fedezetet is biztosította volna.

Azt mondják önök, hogy a keményen dolgozó embereknek a lehetőségeit biztosítani kell. Ezt mondta az önök miniszterelnöke. Akire ez vonatkozott, azok a legkeményebben dolgoztak, sugárzó munkahelyeken, extrém hideg, extrém meleg munkahelyeken, bányákban és minden olyan helyen, ahol rendkívüli egészségkárosodásnak voltak kitéve. Önök most úgy döntöttek, hogy ezeknek az embereknek nem kell ilyen nyugdíjlehetőség, önök úgy döntöttek, hogy lemondanak ezekről az emberekről.

Kérdezem, hogy mikor lesz érdemi lépés ezekben az ügyekben. Mi lesz a sorsa a befizetett 30 milliárdos pluszjáruléknak? Mikor kárpótolják az érintett, közel 70 ezer embert? És egyáltalán: milyen jövőt szánnak önök azoknak az embereknek, akik a legveszélyesebb és legkeményebb munkát végzik? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Köszöntöm képviselőtársaimat. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Czomba Sándor államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. CZOMBA SÁNDOR nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Úr! Engedje meg, hogy néhány cölöpöt üssünk le itt az elején! Először is: azok, akik 2014. december 31-ig jogosultságot szereztek kordedvezményes nyugdíjra, az ő jogosultságuk semmilyen módon nem vesz el. Nem kevés emberről beszélünk. Ez egy fontos elem.

A másik: önök is érzékelték, észlelték, hiszen önök is a kormányzásuk alatt próbáltak valamit kezdeni ezzel a rendszerrel, hiszen utóljára 1997-ben volt egy átfogó felülvizsgálat, azóta gyakorlatilag semmi nem történt. Tudják, az a helyzet, hogy több mint 800 munkakör volt a korábbi rendszerben benn, ennek a 70 százaléka állami tulajdonban lévő cégek esetében volt igaz: buszsofőrök, volánnál dolgozók s a többi. Talán ön sem kérdőjelezi meg, hogy igen komoly visszasságok voltak a rendszerben, hiszen olyan munkakörök is voltak benn, amelyek nem feltétlenül odavalók, és olyanok voltak kint, amelyek egyébként adott esetben jobban károsítják az emberek egészségét.

Tehát az az állításom, hogy ez a rendszer, ami korábban élt, sem költségvetési, sem munkaerő-piaci szempontból hosszú távon nem volt fenntartható. Költségvetési szempontból azért nem volt fenntartható, mert az egy jó dolog, amit ön mondott, hogy 13 százalékos pluszjárulékot fizettek a munkáltatók, ebből nagyságrendileg 17-18 milliárd forint érkezett be - nem 30, amennyit ön mondott -, és évente hozzávetőlegesen 16 milliárdot fizettek ki, tehát egyszerűen fogalmazok: 40 ezer ember után fizettek be, és 11 ezer ember után fizettek ki, de ha ezt a rendszert így hagytuk volna, akkor vajon amikor a 40 ezer ember nyugdíjba megy korengedménnyel, hol van az a 160 ezer ember, akinek a 13 százalékos pluszjárulékából fenn lehetett volna ezt a rendszert továbbra is tartani?

Tehát én azt gondolom, az alaphelyzet az, hogy a munkáltatónak kell gondoskodnia az egészséges munkakörülmények biztosításáról. Kétségtelen tény, hogy ilyen tökéletes állapot sose lesz, mindig lesznek olyan munkakörök, amikor számolnunk kell azzal, hogy hamarabb kopik az ember. De annak nem az a megoldása, hogy öt évvel, hat évvel, hét évvel, nyolc évvel hamarabb elengedem, mert ekkor jön a következő kérdés, hogy vajon ebben a rendszerben fenntartható-e a nyugdíjrendszer, fenntartható-e foglalkoztatáspolitikai szempontból az a rendszer, amiben 57 évesen elengednek embereket, és gyakorlatilag fiatalok szakképzettség nélkül vannak, vagy demográfiai okok miatt nincs belépő a munkaerőpiacra. Ez olyan feszültséget jelent, ami kezelhetetlen. Ezért kellett ehhez hozzányúlni.

Abban viszont igaza van - ha nem tudjuk a tökéletes megoldást -, hogy valamit kezdenünk kell. Azt

ígértük, hogy elkezdjük az érdemi tárgyalásokat a munkáltatókkal, a munkavállalói érdekképviselőkkel. Szeretném jelezni, hogy ez meg is történt, két fordulón vagyunk túl. Vizsgáljuk annak a lehetőségét, hogy azokban az esetekben, amikor nincs lehetőség arra, hogy a korábbi kordkezdésményt működtessük, milyen kedvezménnyel lehet ezt a problémát kezelni. Nem akarok tippet adni, de elhangzott sok minden a legutóbbi beszélgetésekben is; adott esetben lehet arról szó, hogy munkaidő-kedvezményt adunk, amire korábban volt példa, adott esetben, ha a mozdonyvezető már egészségügyi okokból nem képes dolgozni, levesszük a mozdonyról, és próbálunk neki a MÁV-on belül lehetőséget biztosítani más munkakörben.

Tehát azzal egyetértünk, hogy valamit kezdeni kell, viszont a kordkezdésményes nyugdíj rendszerét ebben a formában, vagy abban a formában, ami korábban élt, nem lehetett fönntartani. De még egyszer mondom, érdemi tárgyalásokat kezdünk meg a legilletékesebbekkel ebben a tekintetben, remélem, hogy néhány hónapon belül sikerül olyan megállapodást vagy olyan megoldást a parlament asztalára tenni, amely mindenki számára megnyugtató megoldást jelent. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormány pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

LUKÁCS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Ön azt mondja, hogy fenntarthatatlan a rendszer, meg hogy voltak visszasságok. Szerintem meg ennek nem az a megoldása, hogy akkor az egészet kivezetem, és nem teszek a helyébe semmit, az ígéretekkel ellentétben. Ön most azt mondja, hogy valamit kezdeniük kell. Most már hosszú-hosszú ideje mindig azt mondják, hogy egyébként decemberben hozzák az új rendszert. Nemcsak az új rendszert nem hozták, hanem semmit nem hoztak helyette. Ezek az emberek nagyon-nagyon kemény munkát végeznek, még egyszer mondom, poros munkahelyeken, sugárzó munkahelyeken, föld alatt, magasban, a vegyiparban, a közlekedésben dolgozók, és ezeknek az embereknek most semmi nincs. Lehet, hogy önök úgy ítélték meg, hogy az a rendszer nem volt tökéletes, ezzel nem vitatkozom, de hogy a nem tökéletes rendszer helyett semmit se csinálunk, azt gondolom, hogy nem megoldás.

Ezért, ha ön legalább valamilyen tervet fölvezet volna itt valamikor, akkor el tudnám fogadni a választát, de hogy ezeket az embereket cserbenhagyták, így nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 44 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mikor fogja a kormány érdemben csökkenteni az államadósságot?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor, amikor 2010-ben a Fidesz választási győzelmet aratott, nagyon fontos célkitűzésként jelölték meg az államadósság elleni harcot és az államadósság csökkentését.

Annak érdekében, hogy a kormány ezt a vállalását teljesíteni tudja, az összes európai uniós és IMF-diktátumnak eleget tett, bár egyébként nemegyszer az ön főnöke, Varga Mihály elmondta, hogy nem értünk egyet az Európai Unióval, de teljesítjük minden kívánságát. Ezek a kívánságok rendre megszorításokról szóltak.

(14.20)

Ha megnézzük az akkori adatokat, 2010 első negyedévének végén hol állt az államadósság és hol állt 2014 második negyedévének végén, alapvetően azt lehet látni, hogy az államadósság növekedett minden erőfeszítésük dacára is, annak ellenére is, hogy a lakosságot folyamatos megszorító intézkedésekkel sújtotta a kormány. Így fizet a magyar lakosság világrekordnak számító 27 százalékos áfát és jó néhány egyéb olyan adónemet, amelyet az Európai Unióon belül gyakorlatilag nem is ismernek.

Nagyon fontos látni azt is, hogy önök annak érdekében, hogy le lehessen faragni az államadósságot, erőszakkal államosították 3 millió magán-nyugdíjpénztári tag összes megtakarítását. 3000 milliárd forintot söpört be a magyar költségvetés, és ezt az összeget elköltötte, felélte a Fidesz-kormány az elmúlt négy évben, ez a pénz gyakorlatilag már nincs is. Hát, így védték meg önök a nyugdíjukat! Bizonybizonny a szocialisták időszakára az volt a jellemző, hogy abban az időszakban valóban a külső adóssága nőtt az országnak, ők valóban eladósították az országot, ez most annyira változott, hogy a Fidesz-kormány pedig nem a külső adósságot növelte, hanem az emberek megtakarításait erőszakkal államosította, majd a későbbiek folyamán fel is élte. Tessék csak megnézni: 3000 milliárd forintnyi magán-nyugdíjpénztári pénzből semmi nem maradt mára!

Érdemes megnézni azt is, hogy a kormány milyen trükköket vet be, hogyan veti be trükkök százait annak érdekében, hogy csökkentse és manipulálja az államadósságra vonatkozó adatokat. A kincstári egységes számla, ahonnan a kormányzat a folyó kifizetéseit teljesíti, rendszeresen, most már a tavalyi évben

is meg idén is leapad az év utolsó napjaira azért, hogy ilyen módon a kormány kozmetikázni tudja az államadóságra vonatkozó adatokat. Ha megnézzük a tendenciát, mit láthatunk? Az Államadósság Kezelő Központ több mint 500 milliárd forinttal nagyobb mennyiségben tervez eladni állampapírt az első negyedévben, mint amennyi lejáró állampapírja van Magyarországnak.

Tovább fog nőni idén is bizonyítható és látható módon az államadósság. Mi erre az ön válasza, államtitkár úr? *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak, aki az interpellációra választ ad.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Frakcióvezető-helyettes Úr! Talán a kiindulópontban, 2010-ben egyetértünk. Valóban, az ország nagyon el volt adósodva, de ha a 2010-es kormányváltáskori számokat összehasonlítjuk az azt megelőző 2002-es kormányváltáskori számokkal, akkor még megdöbbenőbb, hiszen azt láthatjuk, hogy alig az 50 százalékot haladta meg a 2002. májusi kormányváltáskor az államadósság a GDP-hez mérten. Amikor a szocialisták visszaadták a kormányzást a Fidesznek, akkor pedig 80 százalék fölött volt az államadósság mértéke a GDP-hez mérten. Ez 30 százalékos növekedést jelent. Ha ezt lebontjuk évekre, a nyolc év alatt majdnem 4 százalékkal növelték a szocialista kormányok évente az államadósságot.

A nemzeti együttműködés kormánya egyértelműen kimondta a kormányprogramjában, hogy meg kell állítani az államadósság növekedését, és azt el kell kezdeni csökkenteni. Úgy gondolom, ez a vállalása a kormánynak sikeres volt; sikeres volt az ön állítása és az ön interpellációja ellenére. Mindez azért igaz, mert 2013-ban az államadósság mértéke a GDP-hez mérten 77,3 százalék, mégiscsak 80 százalék alatti, és való igaz, hogy a 2014-es adat is százalékra pontosan megegyezik, de ez nem jelent növekedést. Igaz, a csökkenés mértéke százalékosan megállt. Viszont ha a 2013. évi árfolyamon számoljuk ki a 2014. év végi adósságállományt, akkor azt láthatjuk, hogy 2014-ben is közel 2 százalékponttal csökkenne az államadósság mértéke.

Nem tartom elegánsnak a magánnyugdíjpénztárra tett megjegyzéseit, hiszen a kormány akkori intézkedéseit önök támogatták. Támogatták, és ez helyes volt, mert nemcsak önök támogatták, hanem az Európai Unió maga is kimondta, hogy ez a magánnyugdíjpénztári konstrukció hibás lépés volt, és Magyarországot ebben a lépésben Európában több ország is követte. Most önnek mint ellenzéki politikusnak jól jön ezt elmondani, hogy milyen rossz, és ön el is mondja, persze a tényeket mellőzve.

Azt gondolom, a magyar gazdaságnak, az egész országnak nagyon komoly eredményei vannak a

makroszámokat tekintve. A költségvetési hiány lefaragása ügyében, a gazdasági növekedésben 2014-ben az Európai Unió első országa voltunk. Mindezt úgy meg tudtuk csinálni, hogy nem növekedett az államadósság, tehát nem adósságból növekedett az ország. Növekedett az emberek fogyasztása, a kiskereskedelmi forgalom, mindez úgy, hogy nem növekedett közben az államadósság. Nem tartom rossz dolognak azt sem, hogy a magyar emberek a befektetéseiket magyar államkötvénybe helyezik. Bízunk a saját országunkban, bízunk a saját kormányunkban, hogy ez a forint, amit odaadnak megtakarításként, igenis meg fog térülni. Tehát egy stabil, megbízható kormány képét mutatja, hogy most már több mint 2200 milliárd forint van magyar államkötvényben magyar emberek kezében. De eközben az ország devizakitettsége is csökkent, hiszen a devizaadósságát jelentősen sikerült csökkenteni az országnak.

Úgy gondolom, a kormány jó úton halad és ezt a nemzetközi elemzők is, az Európai Unió is elismeri. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Kérjük, hogy lassan az ellenzéki pártok, a Jobbik is ismerje el a kormány eredményeit, amelyeket a gazdaság területén elér. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Nem áll módomban elfogadni az államtitkár úr választát, elnök úr, azért, mert az államtitkár úr csúsztat. Ugyanis a Jobbik nem azt támogatta, hogy elherdálja a kormány az emberek magánnyugdíjpénztári megtakarításait, a Jobbik azt támogatta a szavazatával, hogy ne magáncégek vigyék tőzsdére az emberek megtakarításait és utána az embereket veszteség érje, hanem éppen ellenkezőleg, az állam felelősséggel őrizze meg a magánnyugdíjpénztári vagyont. Önök azonban ezt elköltötték. Valljuk meg őszintén, államtitkár úr, feketén fehéren ez a helyzet!

Látni kell azt is, hogy amit ön a gazdasági növekedésről mond, a GDP valóban nő, de ha megnézzük, államtitkár úr, a rendszerváltás óta több mint húsz éven keresztül nőtt Magyarországon a GDP. Csak-hogy akkoriban még kórházakat épített ez az ország, iskolákat épített ez az ország, az önök kormánya pedig bezárja ezeket az iskolákat, mert nincs elég gyerek, és felszámolja a kórházakat, mert nincs elég pénz rá. *(Felzúdulás, zaj a kormánypárti padsorokban.)*

Ez a bizonyítványuk! Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés 102 igen, 31 nem szavazattal, 2 tartózkodás mellett az államtitkári választ elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Mibe került eddig az adófizetőknek és még mennyi közpénzt emészthet fel a nemzeti bankrendszer kialakítása?”** címmel.

Schmuck Erzsébet képviselő asszonyt illeti a szó.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Miközben az elmúlt években folyamatosan azt hallottuk, hogy elszámoltatják a bankokat, a háttérben átláthatatlanul a banki szektort teljesen átalakító folyamat vette kezdetét. A tavalyi országgyűlési választásokat követően legfelsőbb szinten született döntés arról, hogy a magyar tulajdon arányát a hazai bankrendszerben 50, sőt 70 százalék fölé kell vinni. Azt látjuk, hogy a kormány számolatlanul költi az adófizetők pénzét kereskedelmi bankok vásárlására, állami pénzügyintézetek feltőkésítésére és olyan súlyos százmilliárdokat felemészítő kormányzati intézkedésekre, mint például az állami rossz bank létrehozása.

Elsőként a kormány az összes magyar bank közül a négy év alatt 433 milliárd forint veszteséget felhalmozó Magyar Kereskedelmi Bankot vette meg. Sajtóhírek szerint az MKB közeljövőben várható veszteséggpótlása további 75-200 milliárd forintba is kerülhet. A kormány nemrég bejelentette a jól működő Budapest Bank állami megvásárlását is. A szakértők által 400 millió dollárra becsült pénzügyintézetért a piaci ár majdnem kétszeresét, mintegy 700 millió dollárt fizetne a magyar állam.

(14.30)

Most ott tartunk, hogy évente 1000 milliárdos hitelkeret felett rendelkeznek az állami pénzügyintézetek. A kapcsolódó állami fizetési kötelezettségek - úgymint kezességvállalások, tőkeemelések, támogatások és hitelgarancia-ügyletek - teljesítése már a megelőző években is 50-80 milliárd forint kiadást jelentettek a központi költségvetésnek, és ez a jövőben tovább növekedhet. Csak az állami Eximbank 43 milliárd forintot emésztett fel az elmúlt két évben. Nemrég jelentették be, hogy az ingatlanbotrányoktól hangos V. kerület volt osztályvezetője 33 évesen havonta több mint 5 millió forintért vezetheti az újonnan alapított állami MARK Zrt.-t, amelyen keresztül a jegybank 300 milliárd forintnyi közpénzért vásárol majd befuccsolt hiteleket, félig kész plázákat, veszteséges hoteleket; ahogy mondják, a banki mérlegek megtisztítása céljából. Szakértők szerint 500-600 milliárd forintba került eddig az adófizetőknek a nemzeti bankrendszer kialakítása, és szakértők szerint csak az MKB további több mint 100 milliárd forint közpénzt emészthet fel akár már az idei évben,

vagyis háztartásonként mintegy 150-200 ezer forinttal támogatja a kormány a bankokat.

Tisztelt Államtitkár Úr! Igazak ezek a számok? 500-600 milliárd forint? És még mennyi közpénzt emészthet fel a nemzeti bankrendszer kialakítása? Ki a felelős a bankoknak indokolatlanul kifizetett, illetve a közeljövőben kifizetésre kerülő százmilliárdokért? Köszönöm a figyelmet. (Taps az LMP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Kicsit korábban kezdtem Magyarország helyzetét. 2008-ban, amikor lényegében csődbe került az ország, fizetéképtelenné vált, a magyar kötvényt, a Magyarország által kibocsátott kötvényt senki nem jegyezte le, nem tudott külső forrásokat bevonni a kormány, az akkori Gyurcsány-kormány az állam finanszírozására. Ha nincs az IMF, aki aláíratott egy olyan szerződést az akkori kormánnyal, lényegében egy feltétel nélküli megadást, és az IMF kezébe adta át az akkori kormány az országot. De van egy másik érdekes adat is, hogy akkor, 2009 táján, amikor a válság a legnagyobb volt a világon, így Magyarországon is, akkor a Magyarországon működő bankok voltak az egész világon a legnyereségesebbek, extraprofitot termeltek a válságidő alatt. Hogyan történhetett ez meg? Ön ezeket az időket szeretné Magyarországra visszahozni, mikor számon kéri a kormányon azt, hogy egy stratégiát dolgoz ki egy új pénzügyi és bankrendszer kidolgozására?

A kormány egyértelműen és következetesen hajtja végre az elhatározott elképzelését, amelynek a lényege az, hogy egy egészséges, működő kereskedelmi bankrendszert hozzunk létre, amely finanszírozza a magyar gazdaságot, a vállalkozásokat, az önkormányzatokat, az embereket és a magyar államot is. Ettől nagyon-nagyon távol álltunk az elmúlt időszakban, hiszen amíg a devizahitelek problémáját, amely Európában a legnagyobb mértékű volt, legnagyobb mérvű volt, nem tudtuk felszámolni, addig nem beszélhettünk arról, hogy egy új bankrendszert kell kialakítani Magyarországon. De most már ezen is túl vagyunk, és sikerült megoldani, sőt azt is, hogy az átmeneti időben a magyar gazdaság is finanszírozva legyen. Ezt a Magyar Nemzeti Banknak köszönhetjük, hiszen a növekedési hitelprogram által a nem működő, a hitelezést nem gyakorló kereskedelmi bankok helyett a Magyar Nemzeti Bank oldotta meg ezt a kérdést.

Eljött az idő, hogy visszatérjünk a normális, egészséges közgazdasági megoldáshoz, az pedig az, hogy egy jó kereskedelmi bankrendszert hozzunk létre Magyarországon. Ehhez az is kell a rendkívüli helyzetben, hogy a kormány, az állam is rendkívüli intézkedéseket hozzon. Ezért vásárol meg, ezért segít

be a kereskedelmi bankok finanszírozásába és szerez tulajdont. Ezt a tulajdont átmeneti időre szerzi a kormányzat, és nem célja, hogy a kereskedelmi bankok helyett az állam kezdjen el banki tevékenységet folytatni. Amikor ezek a bankok újra egészségesen működnek, finanszíroznak és nyereséget, hasznot érnek el, akkor a piacon az állam a részesedését tovább fogja értékesíteni. Tehát ez a befektetés, ez az összeg, amit kifizetünk most, ez nem elköltött pénz, ez a magyar állam tulajdona most is, és a magyar állam, a magyar kormány ezt befektetésnek tekinti, mégpedig annak érdekében, hogy egy jól működő országban jól működő bankrendszerre van szükség.

Tisztelt Képviselő Asszony! Ezekre a lépésekre, amelyeket a bankrendszer irányába teszünk, ezért van szükség, és fontos az is, hogy ezt az 1000 milliárdot, amit a bankrendszer hordoz magában a vállalati hitelek nem teljesítő vállalkozások miatt, ezt is rendezzük, és egyszerűen a bankrendszert ettől is mentesítsük, hogy egy új életet tudjanak kezdeni, új finanszírozást végrehajtani, amelynek az alapvető célja az kell hogy legyen, hogy a magyar gazdaság tovább növekedjen. Ezért tette a kormány ezeket az intézkedéseket. Köszönöm. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát, és kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Nem fogadom el a választ, de szeretném azt kiemelni, államtitkár úr elfelejtett a kérdésekre válaszolni.

Szeretném aláhúzni, hogy az eddigi intézkedések aligha szolgálják az adófizetők érdekét, gyakorlatilag a rossz hitelek állami átvállalásával a banki veszteségek társadalmasítása zajlik, miközben a profitot a jövőben is privatizálják. Ráadásul a közelmúltban ismertté vált, hogy a kormány az állami tulajdonban lévő bankokat, tulajdoni részeket három éven belül magánkézbe adja, így az adófizetők pénzéből megtisztított, a jövőben jól jövedelmező banki részesedések feltételezhetően Fidesz közeli pénzemberek tulajdonába kerülnek majd, őket gazdagítják. Ebből, meggyőződésünk, a magyar emberek nem kérnek. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ, kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Tuzson Bence és Balla György, a Fidesz képviselői, interpellációt nyújtottak be a földművelésügyi miniszterhez: **„Fellép-e a kormány a zöldgalléros bűnözés ellen?”** címmel.

Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügyi miniszter úr képviselőtében Répássy Róbert államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót, képviselő úr.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Működnek az országban és a világon is bizonyos bűnözői körök, akik zöldszervezetnek álcázzák magukat, de valójában bűncselekményekre szakosodtak, ezek a bűncselekmények pedig abból állnak, hogy kinéznek maguknak valamilyen nagy vállalkozást, valamilyen nagy beruházást, és különböző trükkökkel, vélt vagy valós környezetvédelmi okokra hivatkozva eljárásokat kezdeményeznek ezek ellen a beruházások ellen, és ennek következtében megakadályozzák vagy késleltetik ezeket a beruházásoknak a működését. S ahhoz, hogy a későbbiek során visszavonják a kezdeményezett eljárásokat, bizonyos szponzorációt, támogatást - magyarul: kenőpénzt - fogadnak el, illetve kérnek különböző vállalkozásoktól. Sajnos ez világszerte, Európa-szerte is ismert bűnözői gyakorlat.

2009-ben például egy Lubomír Studnička nevezetű úriember Csehországban egy ugyanilyen bűnözői csoportot működtetett, minnek következtében megakadályozták, illetve késleltették egy Elba-híd megalkotását, létrehozását, illetve egy autópálya létesítését is. Ugyanakkor, szintén egy csehországi példa, a Hyundai 2006-ban egy beruházást kezdeményezett, meg szeretne volna valósítani, s ugyanilyen eszközökkel, hasonló bűnözői csoportok akadályozták meg azt, hogy ezt a beruházást annak rendje és módja szerint le tudja folytatni, illetve a beruházás támogatásért pénzügyi támogatásokat kértek. Ilyen példa például az Egyesült Királyságban is van. Itt egy ilyen esetben 4-11 évig terjedő szabadságvesztést mértek ki azokra, akik ebben részt vettek.

Magyarországon is sajnos ilyen esetek előfordulnak. Ismerik már, a sajtót is megjárta Zsák Ferenc esete, aki a Tiszántúli Természetvédők Társulatának a tagja, illetve annak a vezetője, aki az Audi 2011-es beruházása esetében kért 200 millió forintos támogatást azért, hogy ne akadályozza meg a beruházás lefolytatását, illetve hogy ezt a továbbiakban ne késleltesse.

(14.40)

Az Audi színleg bele is ment abba, hogy az ezt a beruházást ilyen formában megakadályozni kívánó szervezetet támogassa, azonban a későbbiek során felvételt készített, és feljelentést is tett a megfelelő úriember ellen, aki aztán egy időre előzetesbe is került.

Magyarországon tehát szintén felütötte fejét ez a zöldbűnözés, amely ellen fel kell lépni, ezért kérdezem én a tisztelt államtitkár urat, hogy fellép-e a kormány a zöldbűnözés ellen, illetve kíván-e tenni valamit a magyar kormány annak megakadályozásá-

ra, hogy a zöldbűnözők hátráltassák a Magyarország számára fontos munkahelyteremtő beruházásokat, illetve támogatás címén kenőpénzeket fogadjanak el, illetve zsaroljanak ki különböző gazdasági társaságoktól, megakadályozva ezzel, hogy ezek a beruházások annak rendje és módja szerint lefolytatásra kerüljenek, megkárosítva a magyar állampolgárokat és rombolva a természetvédő hivatás presztízsét. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Válaszadásra megadom a szót Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Mindenekelőtt szeretném leszögezni, hogy folyamatban lévő büntetőeljárásról van szó, így természetesen a kormány és az Igazságügyi Minisztérium nem kommentálja a konkrét ügyet.

Az ön által csak zöldgalléros bűnözésnek nevezett jelenséget olyan bűnelkövetőkkel összefüggésben használjuk, akik haszonszerzési céllal, illetve haszonszerzés reményében, jogellenesen terhelik a környezetünket vagy használják ki a környezetvédelem intézmény- és eszközrendszerét a saját céljaik érdekében. A kormány már eddig is sokat tett a bűnözés ezen formájának megelőzése érdekében, azonban ha mégis történik ilyen, akkor a büntetőjogi tényállások széles tárháza áll a jogalkalmazók rendelkezésére.

A büntető törvénykönyv, élő jogszabály megalkotásakor a legfontosabb szempontok egyike az volt, hogy megfelelő eszközt biztosítson a bűnözés új formái elleni harcban a jogalkalmazóknak. A korrupció elleni fellépésre a törvényhozás is kiemelt hangsúlyt fektet. Ennek a hangsúlynak a büntető anyagi jogi megnyilvánulásaként születtek meg a korrupciós bűncselekmények tényállásai. A Btk. 290. és 291. §-a az interpellációban példaként felhozott esetekre megfelelő szabályozást tartalmaz.

Fel kell hívnom a figyelmet arra, hogy abban az esetben, ha valaki azért fizet az elkövetőnek, hogy az a megindított eljárásokat visszavonja, akkor a magyar jog szerint mindketten vesztegetésért felelnek. A magyar emberek egészségéhez, jólétéhez, a természettel harmonizáló élethez fűződő magasabb érdekek ugyanis nem képezhetik alku tárgyát. Ezért a jog akár tíz évig terjedő szabadságvesztéssel is büntetheti az ön által zöldgallérosnak nevezett bűnözőket.

A vesztegetés azonban nehezen feltárható bűncselekmény, mégis az interpellációbeli példák adják a bizonyosságát annak, hogy igenis kiderülhetnek ezek az esetek, és ha ezután a nyomozó hatóságok jól dolgoznak, gyorsan és hatékonyan felderítik a történeteket, és a bizonyítékokat hozzáértő módon összegyűjtik és rögzítik, akkor elmondható, hogy a kormány és a kormány által irányított rendőrség is mindent megtesz annak érdekében, hogy az igazságszolgáltatás kezébe adják azokat az információkat,

amelyek az ilyen bűnözők szigorú felelősségre vonásához vezethetnek.

Meglátásom szerint azért is fontos a büntető törvénykönyv következetes alkalmazása az ilyen bűncselekmények elkövetőivel szemben, mert az olyan becsületes emberekbe vetett hitet kérdőjelezi meg, akik valóban mindenféle mögöttes érdek nélkül a környezeti értékeink megóvásának szentelik az életüket, vagy az olyan civil szervezetekkel szembeni bizalmat rombolják le, amelyek hangsúlyozottan a haszon reménye nélkül, a civil társadalmat érintő kérdések megoldása érdekében lépnek fel.

Tehát, tisztelt képviselő úr, anélkül, még egyszer mondom, hogy a konkrét ügy kommentálását megtennénk, a kormány által javasolt büntető törvénykönyvi tényállások, a büntető törvénykönyv megoldásai, mint ahogyan az a konkrét esetben is látható, lehetőséget adnak arra, hogy az igazságszolgáltatás szervei fellépjenek ez ellen az ön által zöldgallérosnak nevezett bűnözés ellen.

Kérem válaszom elfogadását. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

TUZSON BENCE (Fidesz): Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Különösen fontosnak tartom azt, hogy bármilyen bűncselekmény vetődik fel Magyarországon és bármilyen bűncselekmény van, fellépjünk ellene, és határozott legyen a kormányzati fellépés is. Különösen akkor, ha olyan bűncselekményekről van szó, amelyek a társadalom széles körét érintik, érinthetnek nagy munkahelyteremtő beruházásokat, ezért az egész nemzetgazdaságra komoly kihatással lehetnek.

Ennek alapján köszönöm szépen a választ, a választ elfogadom. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kiss László, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Milliárdos kivonás a szociális ellátórendszerből**” címmel. Kiss László képviselő urat illeti a szó.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! A szociális törvény tavalyi módosítása továbbmélyítette azt a szociális válságot, amely amúgy is jellemzi az önkormányzását.

A törvénymódosítás gyakorlatilag teljesen az önkormányzatokra ruházta át a szociális ellátások helyi szabályozását, és ami rosszabb, annak finanszírozását. Ezen ellátások helyett települési támogatás és rendkívüli települési támogatás kerül bevezetésre. A szociális törvény előírja, hogy az önkormányzatok kötelesek a létfenntartást veszélyeztető rendkívüli helyzetbe került, valamint az időszakosan vagy tartó-

san létfenntartási gonddal küzdő személyek részére rendkívüli települési támogatást nyújtani. Ezen a támogatáson felül kötelesek települési támogatást is adni.

A kérdés az, miből teszik ezt. Különösen nehéz helyzetben lesznek azok az önkormányzatok, akik önhibájukon kívül képtelenek ezt a támogatást adni, ugyanakkor lehetetlen helyzetbe hozza azokat az önkormányzatokat is, amelyek jelenleg jelentős szociális ellátórendszer tartanak fenn, például a budapesti önkormányzatok jelentős része.

Könnyen belátható, hogy vagy a helyi szociális ellátásokat faragja le az önkormányzat, vagy pedig a bevételeket kell növelni, a kormány szándéka szerint helyi adók bevezetésével vagy azok növelésével. Eből könnyen látható tehát, hogy a vidéki emberek és az önkormányzatok azok, akik megfizetik az önköltségvetésének az árát.

Korózs Lajos már elmondta korábban, megszűnik a rendszeres szociális segély, az adósságkezelési szolgáltatás, a lakásfenntartási támogatás, a méltányossági közgyógyellátás, a méltányossági ápolási díj és az önkormányzati segély. Ezek a támogatások megszűnnek. Ehhez képest jön be ez a támogatás, amit önkormányzati települési támogatásnak vagy települési támogatásnak hívnak, amelyre vagy lesz pénz, vagy nem lesz pénz. Úgy gondolom, hogy ez a gyakorlat cinikus. Cinikus azért, mert az önkormányzatok rossz kormányzásának a terheit áthárítják a lakosságra és áthárítják az önkormányzatra.

Éppen ezért kérdezem önöket, mikor fejezik be végre a szegényellenes intézkedéseket. Mikor kapják meg a központi költségvetésből az önkormányzatok azokat a forrásokat, amelyeket a szociális ellátórendszerből kivontak? Nem érzik-e cinikusnak azt, hogy milliárdokat vonnak el újra a szociális ellátórendszerből, és a települési önkormányzatokkal vitetik el a balhét? Várom válaszát. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Először is fontos tisztázni azt a célt, ami ezt a törvénymódosítást ide a parlament elé hozta, és ami március 1-jétől, most vasárnaptól hatályba is lépett.

Ennek az volt a célja, hogy aki valóban rászorul, az biztosan megkapja azokat a támogatásokat, amelyekre szüksége van, akár az államtól - feltűcatnyi ellátás esetében -, akár a települési önkormányzattól - jó pár ellátás esetében -, ugyanakkor, akik visszaéltek ezekkel a támogatásokkal, azok ne juthassanak hozzá. Ön is ismeri ezt az esetet, senki se Mercedes-szel menjen segélyért, mert ez nyilvánvalóan azoktól vesz el támogatást, akik rászorulók lennének, és nekik akkor több juthatna, ha a visszaélők nem vennék fel ezeket. Március 1-jétől erre jóval kisebb esélyük van.

A települési önkormányzatok azokat a támogatásokat folyósítják, amelyek az úgynevezett kiadás-kompenzáló támogatások, amelyeknél az illető rászoruló személynek a jobb ismerete szükséges. Ott, helyben a helyi önkormányzat jobban ismeri a helyi viszonyokat, jobban látja, hogy annak a személynek tényleg szüksége van-e ezekre a támogatási formákra - amelyeket ön felsorolt, azok mind beleolvadnak a települési támogatásba -, tehát szüksége van, olyan az élethelyzete, vagy pedig nem. És a legfontosabb az egészről, hogy mindenképpen igyekszünk munkavállalásra ösztönözni mindenkit.

(14.50)

Éppen ezért tartjuk a szociális ellátórendszer, a szociális támogatási tételek részének a Startmunkára, a közmunkaprogramra fordított pénzeket is, hiszen ha valaki a munkanélküliségből, a segélyek világából, a nyomorból, a kilátástalanságból, a reménytelenségből átlép a közmunka világába, annak megcsillan a lehetőség arra, hogy több jövedelemből éljen, hosszú távon pedig piaci munkát végezve még jobb jövedelmi helyzete legyen, mint korábban.

A kormány ezen nem spórol. Nagyon jól tudja ön is, tisztelt képviselő úr, hogy egy segélyezett helyett egy Start-munkában dolgozó többször annyi kiadást jelent a költségvetés számára, de ez egy jó kiadás, jó megtöbbszöröződés, hiszen ebben már van perspektíva. Így erre az egész területre, amit ön itt említett - ahogy már elmondtam napirend előtt is -, a költségvetési sorok mértéke pozitívan változott. Az eddigi, valamivel 383 milliárd forint alatti összeg most már 411 milliárd forint, 30-35 milliárddal többet költünk a nehéz helyzetben lévő emberekre, mint költöttünk tavaly, és ezt a kormány jó gazdaságpolitikájának és a növekvő bevételeknek tudhatjuk be, abból tudunk többet fordítani a nélkülöző, rászoruló emberekre is. Enélkül nem sikerülhetett volna.

Természetesen valótlán az az állítás, amit mondtott, hogy az önkormányzatokra hárítja át a kormány a szociális támogatások felelősségét, hiszen, ahogy mondtam, feltűcatnyi támogatást és annak több alformáját a járási kormányhivatalok fogják folyósítani. Ezek az úgynevezett jövedelemkompenzáló támogatások. És természetesen az önkormányzatok maradék része sem marad segítség nélkül, hiszen - ahogy itt már a Házban is sokszor elmondtuk - túl azon, hogy a jobb adóerő-képességgel rendelkező önkormányzatok iparüzési adóból vagy más helyi adóból tudják ezt megteremteni, ne feledjük el, hogy az önkormányzatok válláról igen nagy teher került le az elmúlt ciklusban, hiszen hetven különböző közigazgatási ügyet most már a járási hivatalok intéznek helyettük, és ezeknek a költsége, ezeknek az embereknek a munkabére már nem terheli a települési önkormányzatokat, tehát ez is egy felszabadult forrás. Ezen kívül 30 milliárd forint szerepel a kis adóerő-képességű, tehát a szegényebb önkormányza-

tok számára, hogy a segítség forrása legyen, további 5 milliárd forint pedig az önhibáján kívül hátrányos helyzetbe került önkormányzatok kasszájából - ez plusz 5 milliárd a tavalyi évhez képest - szintén forrásként szolgál az önkormányzatok számára. A legnagyobb támogatást így azok az önkormányzatok fogják kapni, amelyeknél a 18 ezer forintot nem haladja meg az egy főre eső adóerő-képesség; ők kapják a legnagyobb támogatást.

A rendszeres szociális segély esetében a képviselő úr szintén torzított. Akik részt vesznek a munkaerőpiacra kapcsolatos együttműködésben a kormányzattal, fht-t, foglalkoztatást helyettesítő támogatást kapnak, a többiek pedig egészségkárosodási és gyermekvédelmi támogatást. Kérem válaszom elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Attól tartok, hogy nem tudom elfogadni a választ. Nem tudom elfogadni azért, mert miközben február 28-ig voltak kötelesek az önkormányzatok a szociális rendeletük megalkotására, aközben a mai napig sem tudják az önkormányzatok, hogy kik, milyen módon, mennyi támogatást fognak kapni a szociális ellátórendszerükre. Úgy kellett tehát meghozniuk ezeket a támogatásokat, hogy egyáltalán nem tudják az önkormányzatok, milyen helyzetben is lesznek. A Települési Önkormányzatok Országos Szövetségének számítása alapján mintegy 40 milliárd forintot vontak ki ebből a rendszerből. Továbbra sem tudjuk tehát azt, hogy ki, milyen módon, hogyan fogja ezt visszaépíteni. Éppen ezért nem tudom elfogadni a választ.

Nem tudom elfogadni azért sem, mert míg ebben az országban 4 millió szegény él, aközben önök folytatják a szegényellenes politizálást. Önök azt mondták korábban, hogy nem hagynak senkit az út szélén. Attól tartok, hogy ebben igazuk van: belövik őket a szakadékba. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, hogy elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 102 igen szavazattal, 34 nem ellenében, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Novák Előd, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhöz: „**Hajlandók-e végre az antikommunista követelések elfogadására, vagy meg kell várni a Jobbik kormányra kerülését?**” címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából

a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Balog Zoltán miniszter úr, az emberi erőforrások minisztere képviselőjében Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, képviselő úr.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! Az elmúlt 24 évben a Fidesz- és az MSZP-kormányok közös szűgyene, hogy a kommunizmus áldozatainak emléknapiján még mindig nem lehet méltósággal megemlékezni, mivel nem történt meg az állambiztonsági múlt, így többek között az ügynöklisák feltárása, a pártállami vezetők elszámoltatása és közéletből való kitiltása, valamint a kommunista luxusnyugdíjak megvonása, sőt a Szabadság téri szovjet önkényuralmi emlékmű eltávolítása sem. A kommunizmus áldozatai forognak a sírjukban, amikor állsz és emlékeznek rájuk, de az antikommunista követeléseket lesöprik vagy csak maszatolnak. A Jobbik zászlóbontó gyűlésén Pongrácz Gergely, a Corvin köz legendás parancsnoka indította útjára a pártot, ezért kormányra kerülésünk esetén a jelenlegi képmutató megemlékezések helyett haladéktalanul cselekedni is fogunk. De ellenzékéből is igyekszünk jobb útra téríteni a kormányt, ezért most országgyűlési vitanapot kezdeményezünk a rendszerváltás mulasztásai, ma is aktuális antikommunista követelések címmel. Ön támogatja, aláírja ezt a kezdeményezést? A Jobbik és az LMP képviselői már megtették.

A jelenlegi kormánypartok által pótcselekvés-ként létrehozott, egypárti Nemzeti Emlékezet Bizottsága csak a további időhúzást szolgálja, miközben még mindig államtitkár lehet a D 209-es fedőnevű Medgyessy Péter egykori kollégája, egy szintén III/II-es ügynök, Tasnádi László. A 2060-ig titkosított, mágnesszalagokon rögzített állambiztonsági adatokat kutathatóvá kell tenni. Elfogadhatatlan az is, hogy az egykori kommunista vezetők ebben az állítólag új rendszerben szintén meghatározó politikusok lehetnek, így például a KISZ KB-titkár Gyurcsány Ferenc. A Jobbik az állami cégek éléről is eltávolítaná a pártállami vezetőket. A kommunista luxusnyugdíjak folyósítása a legfelháborítóbb. Félmegoldásnak is kevés látszatintézkedés a kommunista kitüntetések után járó néhány ezer forintos nyugdíjpótlékok megvonása az érintettek tizedénél, miközben a Mansfeld Péterre halálos ítéletet kérő ügyész, Mátsik György juttatása egy forinttal sem csökkent.

Államtitkár úr, hogyan tudnak így a kommunizmus áldozataira emlékezni? Nem szégyellik magukat?! Akiké pedig egyáltalán csökkent - mint Biszku Béla vagy Nyers Rezső esetében is láthatjuk -, azoké is csak minimális mértékben, így még mindig kapják a több százézes juttatásukat is. Rádásul az idén is emelték az ő kommunista luxusnyugdíjjaikat. Az előző rendszerben pártállami vezetőként kiemelt bérezésben, ezáltal ma akár pótlék nélkül is kiemelt alapnyugdíjban részesülők juttatásának felülvizsgálatához a Jobbik által már 2010 júliusában benyújtott törvényjavaslat elfogadása volna szükséges, amit

számtalan alkalommal szavazott le az Országgyűlés az MSZP és a Fidesz összefogásával, Biszku legnagyobb örömére.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hajlandók-e végre valamelyik antikommunista követelésünk elfogadására, támogatják-e a vitanapot? *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amikor ön azt mondja, hogy hogyan lehet a kommunizmus áldozataira emlékezni: hát ön hogyan tud a Jobbikban a kommunizmus áldozataira emlékezni, amikor az ön pártelnöke azt mondja egy interjúban, hogy a KGST jobb volt Magyarországnak, mint az Európai Unió? Hogy emlékezik akkor ön vissza a kommunizmus áldozataira? *(Zaj a Jobbik soraiban.)* Vagy amikor azt mondja az ön frakcióvezetője, hogy a medve nem játék, nézzük vissza a történelmünket, 1849-et, 1945-öt vagy 1956-ot, és ebből tanuljunk, hogy az orosz medvével a lehető legjobb kapcsolatra kell törekedni. Ezt mondja az ön pártelnöke. '56 kapcsán azt mondja, hogy jobb kapcsolat kell Oroszországgal. Önök hogyan tudnak akkor a kommunizmus áldozataira emlékezni?

Ez a kormányzat az előző négy évben azonban mindent megtett azért, hogy elégtételt adjon, akár anyagilag, akár erkölcsileg azoknak az embereknek, akiknek közvetlenül a rendszerváltás után az akkori kormányok nem adtak megfelelő elégtételt. Ennek motorjaként létrehívtuk a Nemzeti Emlékezet Bizottságát, amire még vissza fogok térni.

Ami az egykori kommunista vezetők nyugdíjpótlék-megvonását illeti: ön is tisztában van azzal, tisztelt képviselő úr, hogy több mint 1120 aktát vettek elő a nyugdíjfolyósítónál, egy történész bizottságnak adták át, akik történészként szakmai véleményt hoztak arról, hogy az illetőknek ezek a pótlékaik mennyire függenek össze az állampárti kommunista időszakban tett tevékenységükkel, és mindenkitől meg lett vonva ez a pótlék, aki részt vett az 1945 és 1949 közötti demokratikus államberendezkedés felszámolásában. Szintén meg lett vonva a pótlék azoktól, akik az 1956-os forradalom leverésében és a megtorlásokban működtek közre. Hiába kaptak kitüntetést, a pótlékot azok is elvesztették, akik 1948 és 1990 májusa között akár titkosszolgálati tevékenységet folytattak és ezért kaptak elismerést, akár állami vezetői tisztséget töltöttek be, akár állampárti, akár KISZ-es vezetők voltak.

(15.00)

Az ilyen vezető tisztséget betöltőktől mind megvonta az előző kormány a nyugdíjpótlékot, amit különböző díjak, elismerések és kitüntetések okán kap-

tak. Többen be is perelték a magyar államot, és a magyar állam megnyerte ezeket a pereket. Így Biszku Bélától vagy Nyers Rezsőtől ezeket a pótlékokat igenis megvonta az előző ciklusban a kormány, tehette ezt az Alaptörvény felhatalmazásai alapján, ami egyértelmű szakítást jelentett a diktatúra és a poszt-kommunizmus korszakával Magyarországon, és amelyik egyértelműen elutasította ezt a törvénytelen korszakot mint a magyar történelmi kontinuitás megszakadt állapotát.

A Nemzeti Emlékezet Bizottsága, amelyről már szóltam, és az Alaptörvény is rendelkezik róla - természetesen önök ezt nem támogatták -, az ő feladata nagyon sokrétű, csak a fontosabbakat emelném ki: a kommunista diktatúrával kapcsolatos állami emlékezet megőrzése, a kommunista diktatúra hatalmi működésének feltárása és az el nem évülő bűncselekmények tekintetében a tényállások felderítésében való közreműködés.

Szintén fontos volt az Állambiztonsági Szolgálatok Történelmi Levéltáráról szóló törvényben, hogy mindenki, aki megfigyelt volt, mindenki, aki áldozata volt a kommunista rendszernek, azoknak a tiszteknek, azoknak az utasítást adó személyeknek vagy megfigyelőknek az adatait nyilvánosságra hozhatják, akik az ő életüket megnyomorították, akik velük kapcsolatban utasításokat adtak vagy hajtottak végre. Igyekszünk az elmúlt időszakban a feje tetejéről a talpára állítani a kommunista rendszerrel kapcsolatos gondolkodást, és a hatalombirtokosok listáját minél előbb bemutatni mindenki számára, hogy akik hasznélvezői voltak ennek a rendszernek, azokról tudjunk minél többet.

Ami pedig az áldozatok nyugdíjuttatásait illeti, ön is nagyon jól tudja, hogy az MSZP a korszakának utolsó éveiben befagyasztotta ezeknek a nyugdíjrészeknek az emelését; míg a többi, az alapnyugdíjrész emelkedett évről évre, addig ezt a szocialisták ettől a résztől elvették. Mi két lépcsőben, először 16,2 százalékkal, utána pedig tavaly november 1-jétől 9,9 százalékkal pótoltuk azokat az elmaradásokat, amelyek a szocialista időszak nyugdíjmeléseinek elmaradása miatt keletkeztek ebben a nyugdíjrészben, hogy az alapnyugdíj és a kárpótlási nyugdíj-kiegészítés ugyanabban a mértékben emelkedjen. *(Az elnök többször csenget.)* Sőt, ezen túlmenően a tartós szabadságelvonást elszenvedetteknek kétszer 50 százalékos emelést is bevezettünk a pótlékokra. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Államtitkár Úr! Elfogadhatatlan az a mellébeszélés és csúsztatás, amit ön itt válasz jogcímén produkált. *(Dr. Rétvári Bence: Konkrét volt.)* Egyáltalán nem válaszolt arra, hogy például támogatják-e azt a rendszerváltó vitanapot,

amit mi kezdeményeztünk, és nem válaszolt még sok kérdésre. Például, hogy hajlandóak-e nyilvánosságra hozni a 2060-ig titkosított állambiztonsági iratokat, amelyekhez egyébként még a Nemzeti Emlékezet Bizottságának tagjai sem férnek hozzá, a kutatók sem férnek hozzá. Erről ön nem véletlenül nem tett említést.

Sajnos komolyan csúsztatott, hiszen például Vona Gábor nem '56 kapcsán mondta azt, hogy az oroszokkal, Oroszországgal jóban kell lenni, hanem ezt az egyoldalú nyugati függőséget, amit az Európai Unió általi gyarmatosításunk során tapasztalunk, szeretnénk mi, nemcsak a szavak szintjén, hanem valódi gazdaságpolitikai fordulattal kiegyensúlyozni a keleti nyitással. De mi vagyunk azok, akik önökkel ellentétben például a Szabadság téri szovjet emlékművet, azt az önkényuralmi jelképekkel is csúfított emlékművet el szeretnénk távolítani. És egyébként Oroszország sem ellenezné, hogy ezt eltávolítsuk, csak az önök szolgálalelkű hozzáállása miatt lehet sajnos még mindig itt.

Mindezek miatt nem tudom elfogadni válaszát. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen szavazattal, 17 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szászfalvi László, a KDNP képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Milyen jelentőséggel bír Magyarország gazdasága számára az új felsőoktatási duális képzési forma?”** címmel. Szászfalvi László képviselő urat illeti a szó.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! A magyarországi felsőoktatás átalakításának egyik kiemelt célja, hogy erősödjön a felsőoktatás és az üzleti szféra kapcsolata, azaz a képzések igazodjanak a reálgazdasági elvárásokhoz, ezáltal biztosítva a végzett hallgatók könnyebb elhelyezkedését a munkaerőpiacon.

2015. január 30-tól Magyarországon a hagyományos képzési forma mellett duális képzési formában induló szakokra is lehet jelentkezni az idén felvételizőknek. A gyakorlatorientált duális képzési modell Németországban az 1970-es évek óta sikeresen működik. Lényege, hogy az egyetemi elméleti időszakot egy gyakorlati kiegészítő fázis követi a képzésbe bevont vállalatnál, ezáltal a hallgató már egyetemi éve alatt részletes ismereteket szerez a munka világáról, szocializálódik a későbbi vállalati, üzemi és szervezeti feladatokra.

A számadatok azt mutatják, hogy a duális képzések kimagasló népszerűségnek örvendenek az in-

tézmények és a vállalatok körében egyaránt. A képzések szeptemberi indításáig a Duális Képzési Tanács határozza meg azokat a követelményeket, amelyek a szakmai gyakorlólékhelyként közreműködő vállaltól, szervezettől, illetve a gyakorlati képzésben részt vevő szakembertől elvárhatóak. A képzőhelyek minőségbiztosítása ezért kulcsfontosságú, mert a duális képzésben a külső gazdasági szervezetek feladatai közé nemcsak a gyakorlati hely biztosítása tartozik, hanem a hallgatók formális képzése is.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem tisztelt államtitkár urat, hogy egyrészt mivel járul hozzá a magyar kormány az új felsőoktatási képzési forma sikerességéhez, másrészt Magyarország gazdasági növekedése szempontjából milyen jelentőséggel bír ez az új duális képzési forma. Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Valóban, a magyar felsőoktatási intézmények kapcsolata a helyi gazdaság szereplőivel a lehetőségekhez képest, néhány kiemelkedően jó példát leszámítva, eddig csak szűk körű volt, bizonyos területekre koncentrált, és csak egyes kapcsolatokban mutatkozott meg.

Azonban a múlt évben a kormány törvényi szinten határozta meg a duális képzési forma helyét és szerepét a magyar felsőoktatási rendszerben. A képzések megfelelő szervezési és minőségi követelményeinek kialakítását a Duális Képzési Tanács segíti. Maga a Duális Képzési Tanács január 26-án 21 felsőoktatási intézmény 79 alapképzési szakra benyújtott kérelmét fogadta el. Itt indulhatnak tehát el a duális képzési szakok. A tanács a tavasz folyamán minősítő eljárásban vizsgálja, hogy ezeknek az intézményeknek a vállalati partnerei rendelkeznek-e a duális képzési gyakorlati oldalnak megfelelő feltételekkel.

A jelenlegi, 2014-2020 közötti uniós költségvetési ciklusban közel 4 milliárd forint támogatás szolgálja a képzési tananyagok fejlesztését. Ennek részeként indult egy TÁMOP-pályázat, amelynek keretében a felsőoktatási intézmények a képzésekben részt vevő partnereikkel közösen a képzések vállalati oldalának tantervi fejlesztésére pályázhatnak. Hiszen ez a nívó, hogy maguknál a vállalatoknál, a konkrét műhelyekben, munkahelyeken végzik tanulmányaik legalább felét azok a diákok, akik duális képzésben vesznek részt. Nem is ingyen, hanem nyilván valamekkora, kisebb munkabérért.

Az ipar és felsőoktatás közötti eddig is sikeres képzési együttműködések többnyire a multinacionális vállalatok bevonásával jöttek létre. Magyarország gazdasági fejlődésének fenntarthatóságához azonban

kulcsfontosságú, hogy a közepes és kisvállalatok, a magyar tulajdonú vállalkozások is aktív kooperációt építsenek ki a főiskolákkal és egyetemekkel. Az adatok azt mutatják, hogy a duális képzések a nagyvállalatok mellett a hazai kis- és középvállalatok körében is igencsak népszerűek. A gazdasági szervezetek egyharmada tartozik a nagyvállalatok közé, a képzési partnerek döntő többsége azonban kkv.

A kis- és közepes vállalatokat a közeljövőben létrehozásra kerülő duális képzési központok fogják segíteni a duális képzési rendszerben való hatékony részvételben. A következő időszakban egyeztetés folyik az intézményekkel, vállalatokkal és egyéb szereplőkkel a képzőközpontok feladatairól, megvalósításuk kereteiről. A kis- és középvállalkozások duális képzéseinek összehangolásáért felelős miniszteri biztos segíti a munkát, a duális képzési központok előkészítésével, a részt vevő szereplők igényeinek összehangolásával is foglalkozik.

Tisztelt Képviselő Úr! A duális képzések a gazdasági szervezeteknek megbízható munkaerő-utánpótlást, a hallgatóknak biztos jövőképet, a felsőoktatási intézményeknek pedig a gyakorlati életből érkező visszacsatolást, a minőség garanciáját biztosíthatják. Ez a képzési forma ezért hatékonyan hozzájárul a munkaalapú társadalom kialakításához, ahol a gazdaság húzóereje a növekvő arányú hazai tulajdonú termelés, szervezőereje pedig a felsőoktatási intézmények köré épülő tudásbázis.

(15.10)

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma, ahogy ön is kérdezte, mindent elkövet annak érdekében, hogy ez a képzési forma hatékonyan részt vegyen a kormány nemzetgazdasági céljainak megvalósításában.

A vállalati szféra bevonása az oktatási folyamatokba abban segíthet, hogy a felsőoktatási intézményekben átadandó akadémiai tudás igazodjon az egyes ágazatokban a megkövetelt ismeretekhez, a gazdasági szektor aktuális trendjei, tapasztalatai folyamatosan frissüljenek a felsőoktatási képzésben, ezt a diákok már a képzés alatt elsajátítják, és a munkatapasztalatok alapján akár rögtön azon a munkahelyen folytassák is, immár teljes, negyvenórás munkavégzés keretében a tevékenységüket, ahol a duális képzésben részt vettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SZÁSZFALVI LÁSZLÓ (KDNP): Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm a választát, és azt köszönettel el is fogom fogadni. Az elmúlt hetekben a választókerületemben sok vállalkozóval, cégvezetővel találkoztam és egyeztettem, és rendkívül pozitív a visszajelzés a

cégek, a vállalkozások, a kisvállalkozások részéről, ami a duális képzést illeti. Hiszen rendkívüli jelentősége van ennek a változásnak, különösen a hátrányos helyzetű térségekben, ahol azzal az ellentmondással találkozunk, hogy szeretnénk minél több munkahelyet teremteni ott, ahol még mindig magas a munkanélküliségi ráta, ugyanakkor pedig szükség lenne szakképzett munkaerőre is, párhuzamosan ezzel.

Szintén nagyon fontos a középfokú duális képzés megindítása. Reményeim szerint az elkövetkezendő években mind a felsőfokú, mind a középfokú duális képzésnek meglesz a pozitív hatása, különös tekintettel a hátrányos helyzetű térségekre, mint amilyen az én választókerületem, Dél-Somogy is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Kónya Péter független képviselő interpellációt nyújtott be a miniszterelnökhez: **„Új katonai és rendvédelmi életpályamodell, avagy állampolgári jogok csorbítása néhány ezüstért”** címmel. Az interpellációra a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Pintér Sándor belügyminiszter úr képviselőjében Konrád Károly államtitkár úr válaszol. Kónya Péter képviselő urat illeti a szó.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A napokban a szakszervezetekkel lefolytatott egyeztetést követően kiderült számomra, hogy a kormány által az előző hetekben hangoztatott 30 százalékos bérfeljesztése a rendvédelmi dolgozóknak, illetve a katonáknak politikai lözong csupán. Valójában megkapják a 30 százalékos bértömegemelést, ugyanakkor ez majd csak a végrehajtott állománynál jelent legfeljebb 30 százalékos bérfeljesztést, míg a parancsnoki állománynál, amelynek körülbelül tíz éve egyáltalán nem volt bérfeljesztése, még inflációt követően sem, maximum 15-20 százalékos bérfeljesztést jelent.

Azt is tudjuk, hogy egy év közben végrehajtott bérfeljesztés nem ezeket a számokat mutatja, hiszen elfeleződik ez a bérfeljesztés. Ugyanakkor a tárgyalások során a további 5-5 százalékos bérfeljesztésre önkéntes semmilyen garanciát nem adtak.

A tervezett jelenlegi pótlékok megszüntetése azt jelenti, hogy ahhoz, hogy az állománynak ne csökkenjen a bére, mindenképp személyi bért kell megállapítani, és el kell téríteni majd az új bértáblától a béruket. Ez viszont azt eredményezi, hogy a bevezetésre kerülő új rendszeti alappal kiszámolt béreiket mindaddig nem fogják emelni ezeknek az embereknek - hiába emelkedik majd a rendszeti illetményalap -, amíg el nem érik az eltérített béreket.

Ugyanakkor a kormány a bérfeljesztés mézes-madzagjába csomagolva már az előző kormányzati ciklusban is tapasztalt állampolgári jogok csorbítása mellett tovább kívánja csorbítani a katonák, rendvé-

delmi dolgozók állampolgári jogait. Így többek között tiltani kívánják a magán-mobiltelefon használatát szolgálati helyeken, korlátozni kívánják a készpénz és bankkártya tartását szolgálati időben és helyeken, tilos lesz az internetes közösségi portálokon akár fotót, akár olyan írást feltenni, amelyből kiderülhet, hogy valaki rendőr vagy éppen tűzoltó - nyilván ezek után majd azt fogják mondani, hogy ők pékek -, de a tervezet tiltaná azt is, hogy szakszervezet működhessen a nemzetbiztonsági szolgálatoknál, illetve korlátozni kívánják még az európai uniós országokban történő utazást is.

Önök új, kiszámítható életpályamodellről és három pilléren alapuló szociális biztonságról beszélnek, miközben ezekről semmiféle konkrétum nincs. Miért nem árulják el, hogy a köztisztviselői illetményalapot kiváltó rendészeti illetményalap mennyi lesz? Ha önök kiszámíthatóságról beszélnek, miért nem garantálják törvényben, hogy a rendészeti illetményalap minden évben minimálisan az előző évi inflációval emelkedni fog?

2011-ben önök egyik napról a másikra eltörölték a szolgálati nyugdíjrendszer intézményét. Az akkori szolgálati nyugdíjasokat átminősítették szolgálati járandóságossá, megfosztva ezzel számos olyan joguktól, juttatásuktól, amely korábban megillette őket. De ez még mind nem volt elég önöknek; itt, a Parlament falai között is megalázták azokat az embereket, akik évtizedeken keresztül szolgálták fegyveresen a hazájukat, és akár az életüket is feláldozták. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* Önök ingyenélő Kádár-huszároknak nevezték ezeket az embereket *(Az elnök ismét csenget.)*, miközben az önök minisztere csendben maradt, aki egyébként maga is *(Az elnök ismét csenget.)* ingyenélő Kádár-huszár volt. Köszönöm a szót. *(Taps a független képviselők soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Kontrát Károly államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót.

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Az új közszolgálati életpályamodell három hivatásrendet érint: a kormánytisztviselők és katonai jogállásúak mellett a rendvédelemben foglalkoztatottakra is kiterjed. Alapvető kormányzati célkitűzés mindhárom hivatásrendet érintően a közszolgálat vonzerejének növelése, az érintettek anyagi megbecsülésének, ezáltal az életpálya megtartóerejének erősítése.

A javaslat kidolgozása során figyelmet fordítottunk arra, hogy széles körben megismerjük az érintett szakmai érdekképviselő és érdekvédelmi szervezetek, a Magyar Rendvédelmi Kar véleményét és igényét. Ezekkel a szervezetekkel már az elmúlt év őszén is többlépcsős egyeztetéseket folytattunk. Idén két alkalommal, egyszer 12 szakszervezettel, valamint a

Magyar Rendvédelmi Karral, majd legutóbb 14 érdekképviselővel folytattunk egyeztetéseket, amelyből 7 további észrevételeket is tett a javaslatlathoz kapcsolatban.

Az életpályamodell három pilléren épül: az új előmeneteli és illetményrendszerre, az új biztosítási rendszerre és az új lakástámogatási rendszerre. A három pillér kialakítása mellett 2015. július 1-jétől megkezdődhet az állomány többlépcsős bérfejlesztése is; ez az indokoláskor átlagosan 30 százalékos mértékű illetményemelés jelent. Az ezt követő évek béremelésével együtt összességében mintegy 50 százalékos béremelésre kerül sor. Ez magában foglalja a teljesítményértékelésen alapuló juttatást is. Az illetmény fokozatos emelkedését a kialakításra kerülő új illetményrendszer biztosítja, függetlenül az illetményalap mértékétől. A hivatásos pótlékkal kapcsolatos alapvető garanciális szabályok törvényi szinten kerülnek majd rögzítésre. A szolgálati járandóságra vonatkozó jelenlegi szabályozás nem módosul. Úgyisint megmarad a jubileumi jutalomra, a nyugdíj előtti rendelkezési állományra, a könnyített szolgálatra, a senior állományba kerülésre vonatkozó szabályozás is.

Szeretném kiemelni, hogy a javaslat a hivatásos állomány alapvető jogait kizárólag a hivatásos szolgálat sajátosságából következő szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jogok lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozza. Ez a korlátozás összhangban áll az Alaptörvényben foglalt rendelkezésekkel is. A tervezett szabályozás szerint egyes alapjogok, mint a véleménynyilvánítás szabadsága, a gyülekezési jog, illetve az egyesülési jog korlátozására vonatkozó szabályok megsértése nem felmentési ok. A közszolgálati életpálya során bekövetkező rendkívüli események, például betegség vagy szolgálati baleset kezelését, továbbá a biztonságot és a tervezhetőséget szolgálhatja egy biztosítási konstrukció kidolgozása. Az erről szóló javaslatot 2016. december 31-éig kell elkészíteni. Ebből következően e tárgykört, hasonlóan az új lakástámogatási rendszerhez is, amelyhez 2015. december 31-éig kell elkészíteni a javaslatot, külön jogszabály fogja szabályozni.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A rendvédelmi szervek hivatásos állományának szolgálati viszonyáról szóló törvényjavaslatot a kormány hamarosan a tisztelt Ház elé terjeszti, amelynek vitája során módja lesz részletesen is kifejteni a véleményét. Erre tekintettel, mivel minden kérdésére válaszoltam, kérem a képviselő urat, hogy a választomat fogadja el. Köszönöm a megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választát. Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

KÓNIA PÉTER (független): Tisztelt Államtitkár Úr! Az írásban leadott interpellációs szövegem szá-

mos konkrét kérdést tartalmaz, amelyek egyikére sem válaszolt. Így például nem válaszolt arra, hogy a rendvédelmi szolgálati járandóságosok 16 százalékos büntetőadóját miért nem hajlandóak eltörölni, amikor folyamatosan azt hangoztatják, hogy egyébként Magyarország jobban teljesít. De nem válaszolt arra a konkrét kérdésemre sem, hogy mennyi lesz a rendészeti illetményalap, de sorolhatnám tovább, csak egy percben nem tudom elmondani. Én azt gondolom, hogy ha egyébként ön helyett most az a bohócügyi államtitkár válaszolt volna, akit 2011-ben Orbán Viktor le akart ültetni velünk egyeztetni, ő is tudott volna ugyanennyit elmondani, mint amennyit ön elmondott.

Én nem gondolom egyébként, hogy azok a katonák, rendvédelmi dolgozók, akiket önök megaláztak, hisznek abban, hogy önök bármikor olyan kiszámítható életpályamodellt fognak bevezetni, egyébként tele van -hatható, -hethető végződéssel a törvénytervezet, ami megint csak tovább növeli a kiszolgáltatottságukat.

(15.20)

Egy dolgot szeretnék elmondani, államtitkár úr, én március 30-ára (*Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeret leteltére.*) ide fogom hívni a rendvédelmi dolgozókat a Parlament elé, és majd ők eldöntik...

ELNÖK: Képviselő úr, lejárt a válaszadásának az ideje.

KÓNYA PÉTER (független): ...hogyan elfogadják-e a válaszát. Köszönöm szépen. (*Szórványos taps a Jobbik és az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem tehát a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 36 nem szavazat és 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**Mikor látja be a kormány, hogy csökkenteni kell a munkát terhelő adókat?**” címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Urak! Tisztelt Államtitkár Urak! A kormány egyik legfőbb hibája az, hogy nem látja be a tévedéseit. Az egyik ilyen fideszes teljes mellélövés volt az egykulcsos adórendszer bevezetése, amely a kiskeresetűektől évente 500

milliárdot vesz el, teljesen hiába, hiszen mára már teljesen világossá vált: ettől nem indul be a gazdaság, ettől nem lesznek munkahelyek, csökkennek viszont a bérek 2,5 millió ember esetében.

Önök ezt látva, nem a hibájukat korrigálják, hanem elkezdnek kozmetikázni. Az egyik ilyen szépségflastrom, amit önök alkalmaznak, az a munkahelyvédelmi akcióterv. Önök amúgy is szeretik az akcióterveket; ugye, akciók helyett szívesen alkalmazzák. Szóval, ez a munkahelyvédelmi akcióterv arról szól, hogy miközben az állam az egyik kezével szétadóztatja a munkáltatókat és a kiskeresetű embereket is, a másik kezével visszaad 222 milliárd forint közpénzt két év alatt, hogy a saját hibáját némiképpen korrigálja.

De ne gondolja senki, hogy ezzel a csikicsuki játékkal tartósan előre tudunk jutni. Az eredmény az, hogy az agyonadóztatott munkáltatók vagy kirúgják azokat a dolgozókat, akik után nem jár kedvezmény, és felvesznek olyanokat, akik után meg kapnak kedvezményt, vagy azt csinálják, hogy azután szabadulnak meg a dolgozóktól, miután lejárt a kedvezmény, amit utánuk kapnak.

A probléma hatalmas, amit az is jelez, hogy ma a piaci munkahelyek csaknem fele után vesznek igénybe a munkaadók segítséget az államtól, amit meg se próbálnak sikerként értelmezni, hiszen ez pontosan azt mutatja, hogy nem lehet ennyire drágává tenni a dolgozó emberek foglalkoztatását.

Tudják, egy olyan országban élünk, ahol ha valaki 155 700 forintot kap kézhez, ez a munkáltatójának 300 ezer forintjába kerül. Vagy ha megnézzük a 68 700 forintos minimálbért, az 133 ezer forint a munkáltatónak. Magyarán: annak, amit a dolgozó hazavisz, a munkáltató csaknem a dupláját fizeti ki. Ilyen a világon nincsen! Hazánk a béreket terhelő állami elvonások arányát tekintve első a fejlett világban, a 49 százalékos elvonás az alacsony keresetűeknél a második legmagasabb. Ezek a számok azt mutatják, hogy önök nagyon rosszul csinálják ezt.

Mennyivel egyszerűbb és gazdaságosabb lenne, ha csökkentenék a foglalkoztatás terheit, hagynák az embereket dolgozni, a vállalkozásokat pedig a fehérgazdaságban tevékenykedni! A megoldás elég egyszerű: alacsonyabb munkát terhelő adók és járulékok kellene, hogy kedvezmények nélkül is megérje a foglalkoztatás. Így csökkenne az átlagos és alacsony keresetű embereknek az elvonása, kedvezmények nélkül, nőne a foglalkoztatás és csökkenne a dolgozói szegénység, és ez a lényeg, tisztelt uraim és hölgyeim!

Tisztelt Államtitkár Úr! Az LMP követelése teljesen egyértelmű: kezdjenek el végre egy munkahelyteremtő programot, ha már az elmúlt öt évben ezt elfelejtették! Több bért követelünk a dolgozóknak; ebben az is segít, hogyha végre csökkentik a munkára háruló terheket, hiszen látják, nagy a baj, minden adat ezt igazolja.

Mikor látja be végre a magyar kormány, hogy csökkenteni kell az élőmunka terheit? (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Országgyűlés! Illett volna ezt az OECD-jelentést elolvasni és nem nagyokat mondani, és hogyha elolvasta volna, akkor nem mondana ilyeneket. Ugyanis Magyarország a bérterheket tekintve semmiben nem világelső, mert még az OECD-nek a statisztikája alapján is negyedik helyen áll. Megmutatom önnek a statisztikát. *(Dr. Szél Bernadett: Hadd lássam!)* Illene felkészülni egy ilyen interpellációra, amikor ilyeneket állít.

De nézzük meg, hogy miért! Való igaz, hogy 2010-től a kormány kimondta, hogy meg fogja változtatni az adórendszert, és ezt meg is tette. Azért, mert 2010 előtt egy fals személyi jövedelemadó-rendszer volt Magyarországon, amelynek a lényege az volt, hogy a minimálbér után nem kellett adót fizetni, ezért aztán minden vállalkozást arra ösztönözött az akkori rendszer, hogy minimálbérré jelentse be a dolgozókat, a minimálbér után kapta egyébként a táppénzt. A költségvetés bevétele is fals volt egyébként, mert nem a valós jövedelmi viszonyokat mutatta, de a legigazságtalanabb abban a rendszerben az volt, hogy a gyermekes családok nem tudták igénybe venni alacsony jövedelemnél a családi adókedvezményt. Bár az akkori szocialista kormánynak ez nem is volt igazából fontos.

Az akkori adórendszer az átlagbértől már 64-67 százalékkal terhelte a munkavállalói jövedelmeket. Egy pedagógusnak a fizetése akkor, abban a rendszerben már ennyi teherrel volt sújtva, és ez igazságtalan volt, tisztelt képviselő asszony.

Ezért a Fidesz-kormány változtatott rajta. Való igaz, bevezette az egykulcsos adót, 16 százalékkal jelenleg, és kimondta, hogy minden jövedelem után adót kell fizetni. Az ön által említett - rosszul említett - statisztikában egyébként az olyan jövedelmet mutatták be, azt a családot, ahol egyébként nincs gyermek, egy személy, egykeresős rendszerben. Hogyha Magyarországon, ahol a személyi jövedelemadó-rendszernek a legalapvetőbb eleme, oszlopa a családi adókedvezmény, amit már több mint egymillió család vesz igénybe, például 2014-ben 236 milliárdot vettek igénybe családi adókedvezmény által, akkor ebben a statisztikában Magyarország úgy, hogy a 2014-es számokat még nem is látjuk, már a 10. helyen áll, mindössze 34 százalékos úgynevezett adóékkal, megelőzve több visegrádi országot, például Lengyelországot is.

Tehát az a kérdés persze, hogy elegendő-e ez a 16 százalékos személyi jövedelemadó. A kormány egyértelmű célja, határozott célja az, hogy tovább fogja csökkenteni a személyi jövedelemadó mértékét, mert az adórendszeren belül olyan változást szeretne, és már meg is tette az alapvető lépéseket, hogy csökkenjen a jövedelmek adója - igaz ez a társasági

adóra is -, és csökkenjen a magánszemélyek személyi jövedelemadója. A kormány határozott célja az, hogy egy számjegyjű legyen Magyarországon a személyi jövedelemadó kulcsa, mert így tudunk kedvezni a családoknak, így tudunk kedvezni a munkavállalóknak, és azoknak az embereknek, akik gyermeket nevelnek. Mindemellett a kétgyermekeseknek az adókedvezménye pedig a következő évtől évente 5 ezer forinttal fog nőni, és 2019-re a duplájára fog emelkedni.

Úgy gondolom, hogy a személyi jövedelemadó-rendszer prioritásának a célja egyértelmű: a jövedelmet szerzők, a családok, a gyermeket nevelők támogatása és előnyben részesítése. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Nem tudom elfogadni, tisztelt államtitkár úr, a választ. *(Derűtség, zaj a kormánypártok soraiban.)* Ön semmi mást nem mond, mint azt, hogy minden rendben van, úgy, ahogy van.

Államtitkár úr, szerintem nagyon nincsen rendben, hogy ha kifizet egy munkáltató egy forint bért a dolgozónak, a másik forintot az államnak adja adóként. Ez hatalmas! 49 százalék az, amiről ön beszélt, ez a bért terhelő teljes költség.

Tisztelt Államtitkár Úr! A világ nem látott ilyet, és az OECD-ben igenis első és második helyen vagyunk, és ez borzasztóan elkeserítő, mert ez egy garancia arra, hogy ez az ország soha nem fog tudni felzárkózni, amennyiben ez így megy tovább.

Én bátorítottam önnek arra egy javaslatot tenni, hogy ha tényleg az a céljuk, hogy Magyarország erősödjön, akkor ezt úgy kell tudniuk megcsinálni, hogy a magyar emberek, az a 90 százalék, akivel önök nem foglalkoztak az elmúlt öt évben, erősödni tudjon. Akkor tud erősödni ez a rengeteg ember, hogyha megváltoztatják az adórendszert, és megváltoztatják azt a nagyon rossz gyakorlatot, amivel szürke- és feketezónába kényszerítik a vállalkozókat. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával figyelmeztet az időkeleteltére.)*

A családi adókedvezményről pedig annyit tudok elmondani, hogy az majd mindig jövőre fog emelkedni a kétgyermekes családoknál... *(Az elnök ismét csenget.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, egy következő interpellációban tud válaszolni.

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): ...ezt mondták tavaly is, idén is ezt mondják. Nem tudom elfogadni a választ. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony nem fogadta el az államtitkári választ.

Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (Szavazás.)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 106 igen szavazattal, 39 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

(15.30)

Tisztelt Országgyűlés! Bene Ildikó, a Fidesz képviselője, interpellációt nyújtott be az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Az eddigi széles összefogáson túl milyen további kormányzati intézkedések várhatóak a rákbetegségek megelőzésére, leküzdésére?”** címmel. Bene Ildikó képviselő asszonyt illeti a szó.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen. Tisztelt Államtitkár Úr! Hazánkban évente átlagosan körülbelül 1500 új méhnyakrákos megbetegedést diagnosztizálnak. A betegség, ha időben felfedezik, gyakorlatilag teljesen gyógyítható, mégis sajnálatos tény, hogy Magyarországon évente 400-nál is több nő hal meg méhnyakrák következtében. Örvedetes, hogy a kormányzat döntése alapján 2014-től a HPV elleni védőoltás belekerült a védőoltási programba.

Az elmúlt években további számos pozitív intézkedés történt a népegészségügy területén. Széles összefogás alakult ki a rákbetegségek leküzdésére. Megalkottuk a nemdohányzók védelméről szóló jogszabályt, így 2012. január 1-jétől tilos a dohányzás a közforgalmi, zárt légterű helyeken, közösségi terekben, bevezetésre került a népegészségügyi termékadó, törvény szabályozza a transzszírsavak bevitelének csökkentését is.

2013-ban 58 egészségfejlesztési iroda kezdte meg működését, szoros kapcsolatot tartva a háziorvosokkal, önkormányzatokkal, civil szervezetekkel, és több szűrési modellprogram indult el. Sajnálatos adat azonban, hogy a 60 év alatti magyar nők emlőrák, méhnyakrák és tüdőrák okozta országos halálozási adatait nézve kiderül, hogy körükben a tüdőrák megbetegedés jelentősen növekedett, ugyanakkor örvedetes adat, hogy a többi daganattípus esetében stagnálás, illetve csökkenés tapasztalható. A tüdőrákos megbetegedések 90 százaléka hozható összefüggésbe a dohányzással. Magyarországon évente 20 ezren halnak meg dohányzás következtében, harmaduk tüdőrákban.

Az Egészségügyi Világszervezet Nemzetközi Rákkutató Ügynökségének tavaly publikált átfogó kutatása szerint 2012-ben a világon körülbelül évente 14 millió új rákos megbetegedést regisztráltak, ebben a legnagyobb arányban a tüdőrák fordult elő, megközelítőleg évi 1,8 millió új eset volt.

Tisztelt Államtitkár Úr! Az utóbbi idők dohányzásellenes hatékony intézkedései következtében csökkent a dohányosok száma, de ez elsősorban a férfiakra igaz, a fiatal és a középkorú nők esetében nőtt a dohányosok száma. Mindenképpen tovább

kell folytatni a leszokást segítő programokat, illetve fel kell hívni a lakosság figyelmét a betegségekre jellemző tünetekre, hogy minél hamarabb megkezdődjen a terápia.

Az eddigi széles összefogáson túl milyen további kormányzati intézkedések várhatóak a rákbetegségek megelőzésére és leküzdésére? Várom megtisztelő választát. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Keringési betegségek után a daganatos megbetegedések jelentik Európában, így Magyarországon is a második leggyakoribb halálokozót. Magyarországon évente 33 ezer embert veszítünk el a daganatos betegségek következtében. A daganatos halálozás az összes halálozás egynegyede, 25 százaléka. A kormány prioritásként kezeli az egészségügyi ellátórendszer megelőzési szemléletű fejlesztését, amelynek végrehajtása több területet érintően, több lépésben zajlik. A minél nagyobb számú korai felismerés és kezelés érdekében stratégiai cél az átszűrtség jelentős növelése. Ennek elérésére folyamatban van a szervezett szűrés rendszerének felülvizsgálata, a szűrőprogramokba történő bevonás pozitív ösztönzői beépítésének vizsgálata, főként a hátrányos helyzetű lakosságra.

Kiemelten kezelendő az a lépések, amelyek hozzájárulnak az egészséges életmód kialakításához. Ilyen lépések többek között a dohányzás visszaszorítása, amire képviselő asszony is célzott, a népegészségügyi termékadó bevezetése, a teljes körű iskolai egészségfejlesztés elterjesztése vagy a közétkeztetés korszerűsítése, melyre szintén jogszabályokat módosítottunk.

Elegendhetetlen, hogy a daganatos megbetegedések leküzdésére irányuló hosszú távú, fenntartható intézkedések alapozzák meg az állampolgárok jövőbeni egészségét. A rákbetegség kialakulásának csökkentésére két út is lehetséges, az egyik az egészségesebb életmód kialakításával, a legfontosabb kockázati tényezők megváltoztatásával vagy elkerülésével érhető el, a másik pedig a rákmegelőző vagy korai stádium felfedezése érdekében a szűrésen való részvétellel érhető el.

A szervezett népegészségügyi szűrővizsgálatok hosszú távú célja, hogy megállapítsa, majd mérsékelje a daganatos betegségek jelenleg növekvő arányát. A rövid távú cél pedig az, hogy az életkor alapján veszélyeztetetteknek minősülőket minél nagyobb számban bevonjuk a szűrésbe.

A szervezett és célzott népegészségügyi szűrővizsgálatok körébe azok az eljárások vonhatók be, amelyeknek hatásossága mérhetően bizonyított, ez jelenleg a 45 és 65 év közötti nők két éveenként végzett

emlőszűrése, a 25 és 65 év közötti nők egyszeri negatív szűrővizsgálata után háromévenként megismételt nőgyógyászati szűrővizsgálat, valamint az 50 és 70 év közötti férfiak és nők kétévenkénti vastag- és végbél-szűrővizsgálata, ez utóbbi még nem országos jelleggel. A szervezett emlőszűrési feladatot jelenleg 37, mammográfiás szűrővizsgálatra és klinikai betegség követésére egyaránt alkalmas úgynevezett komplex szűrőközpont, és 7, kizárólag a szűrővizsgálatok végzésére szorítkozó mammográfiás szűrőállomás látja el. Az emlőszűrésen a részvételi arány évek óta közel 45 százalékos szinten mozog, cél nyilván ennek a minél magasabb arányba emelése, hiszen ez a megjelenési arány még kevesebb, mint fél. Az emlődaganatok miatti halálozások száma az elmúlt évtizedben ugyanakkor így is csökkenést mutatott.

Amire képviselő asszony is az interpellációja elején célzott, a szervezett méhnyakszűrésen való részvétel emelésére védőnők által végzett méhnyakszűrő program indult. A védőnők olyan nőket is megnyernek a szűréseken való részvételre, akik korábban tíz vagy annál több éve nem voltak még nőgyógyásznál sem. Elindult a védőnői méhnyakszűrés országos kiterjesztését célzó program, amelynek keretében elsősorban az 5 ezer fő alatti településeken dolgozó védőnők szereznek jogosultságot a méhnyakszűrés végzésére.

A méhnyakrák elleni, a HPV elleni védőoltással már a betegség kialakulását okozó HPV-fertőzés válik megelőzhetővé. 2014 szeptemberétől az iskolákban HPV elleni védőoltás zajlik 12-13 éves lányok körében, szülői jóváhagyással. Az ő átoltottságuk már 74 százalék. Nekik ugye, kevesebbet is kell beadni, kevesebb alkalommal, mint idősebb korban, amikor 40 év előtt ez a probléma jobban felmerül.

Az 50-70 éves nők és férfiak körében háziorvosok bevonásával történő vastag- és végbél-szűrési program jelenleg négy megyében - Győr-Moson-Sopron, Nógrád, Heves, Csongrád megyében - zajlik, az önként jelentkezett háziorvosok bevonásával. Szakmai programokra idén több mint 5 milliárd forint pluszforrást fordítunk, egészségfejlesztési irodákkal és sok más módon is igyekszünk a megelőzésben részt venni. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Kérdezem képviselő asszonyt, elfogadja-e az államtitkári választ.

DR. BENE ILDIKÓ (Fidesz): Köszönöm szépen a választ, államtitkár úr. Valóban, két nagyon fontos terület van. Az egyik a szűrések, a szűrőprogramok, azok a népegészségügyi intézkedések, amelyek elsődlegesen a megelőzést szolgálják. Ezek azok az intézkedések, amelyek nem egyik percről a másikra fogják meghozni a gyümölcsüket. De én azt gondolom, hogy ez az, és ezt nagyon helyesen tartalmazza a 2020-ig tartó program, hogy ezek a legfontosabb dolgok, hiszen megőrizni az egészséget vagy időben felfedezni a betegséget, amikor még teljesen gyógyítható,

úgy gondolom, hogy ez a legfontosabb feladatunk. És valóban, azt is el kell mondani, hogy nagyon komoly onkológiai fejlesztések zajlanak ma az országban, nagyon komoly onkológiai programok.

Öröm számomra, és szeretném ezt azért hangsúlyozni, hogy végre Szolnok megyében is pontosan ennek a programnak a következtében izotópdiaosztikai vizsgálatokra már nem kell más megyébe menni a betegnek. Köszönöm szépen. Tisztelettel elfogadom a választát. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő asszony az államtitkári választ elfogadta. Tisztelt Országgyűlés! Gúr Nándor, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a nemzetgazdasági miniszterhez: „**A vasárnapi boltbezárásokkal kinek az érdekeit képviselik?**” címmel. Gúr Nándor képviselő urat illeti a szó.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarországon a kiskereskedelemben nagyjából olyan 530 ezer ember dolgozik, több mint 8000 milliárd forint az, ami forgalomként megjelenik. Tudniuk kell, hogy a legnagyobb adófizető gyakorlatilag a kiskereskedelem, azt is tudniuk kell, mint ahogy az előbbi példával alátámasztottam, hogy a legnagyobb foglalkoztatotti kört is ők teszik ki.

Tudniuk kell azt is, hogy a Vállalkozók Országos Szövetsége azzal kapcsolatosan, amit önök tesznek, mármint vasárnapi bezárások, azt mondja, hogy nagyjából olyan 200-250 milliárd forint kieséssel kell számolnia a költségvetésnek. Felvetődik rögtön az emberben a kérdés, hogy akkor hogyan is fogják ezt a helyére pakolni. Majd új adókat fognak kivetni, netán olyan formában, családbarát formában, mint ahogy azt a kereszténydemokraták általában szokták mondani, tehát hogy a családokat érintsék természetesen ezek az új adók?

De ha már családokról van szó, nézzük egy kicsit ezt a vasárnapi kérdést!

(15.40)

Azt gondolom, el kell gondolkodni újólga a Fidesznek és a kereszténydemokratáknak, jó-e ez a döntés. Szerintem nem, de azért kell elgondolkodniuk, mert a családokban a gyermekek általában szombaton meg vasárnap vannak otthon; a szülők is, ha tudnak dolgozni. Aztán ennek az a következménye, tudják, hogy ha a gyereknek cipőt kell venni vagy ruhát vagy bármi mást, akkor általában az édesanyjával, édesapjával együtt megy a boltba, veszi meg ezt vagy szombaton, vagy vasárnap.

Tudják, az, amit önök tesznek, ideológiai alapon vagy bármilyen más megközelítés alapján, az több millió embertől a lehetőség elvételét jelenti. Ráadásul a hétvégét megterhelik. Az egyébként is zsúfolt és terhes szombatokat vagy péntek délutánokat még

inkább megterhelik azzal, hogy a vasárnap lehetőségét elveszik az emberektől. Azt kell mondjam, hogy persze még emellett húsbavágó is a történet, mert akik viszont dolgoznak és vasárnap munkatevékenységet folytatnak, azoktól elveszik a források megszerzésének a lehetőségét. Önök atyáskodni kívánnak az emberek fölött. Higgyék el, nincs szükségük rá! Higgyék el, az emberek maguktól képesek eldönteni azt, hogy mi jó nekik. Nem kellene ehhez önök, nem! Higgyék el, nem kellene!

Azt kellene tehát mérlegelniük, hogy ezt a döntést hogyan, miképpen változtassák meg, hogyan vonuljanak vissza ebből a kérdésből. Azt hiszem, el kellene gondolkodniuk rajta. Ez a döntés nem volt jó döntés. Változtassák meg! Ezzel még némi szimpátiára is szert tehetnek. Változtassák meg azért, mert ha nem teszik, akkor önökkel szemben nagyon sokan szembe fognak fordulni. Mindössze csak annyit kérdeznék önöktől: kell aláírásgyűjtés? Kell beadványok sokasága, vagy mi kell ahhoz, hogy ezt a rossz döntésüket visszavonják, és mikor fogják ezt megtenni? Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Tállai András államtitkár úr válaszol.

Megadom a szót.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Ön egy olyan intézkedésről és döntésről beszél, amely még be sincs vezetve, de az Országgyűlés által el van fogadva, valóban.

Azt gondolom, hogy a döntés célja egyértelmű: az Országgyűlés többsége azok mellé a munkavállalók mellé állt, akiknek vasárnap is munkát kell végezniük, akik vasárnap nem tudnak a családjukkal lenni, akik nem tudnak pihenni, hogy a munkaerejük újratermelődjön a hétköznapi munkavégzésre. Azok mellé a családanyák mellé állt, akik vasárnap nem tudják a gyermeküket készíteni a másnapi iskolára, nem tud velük elbeszélgetni, nem tudja a leckét számon kérni, azért, mert neki menni kell dolgozni, mert a szocialisták éppen úgy akarják.

Egyébként a Szocialista Párt azt hirdeti magáról, hogy a munkavállalók és a dolgozók pártján áll. *(Közbeiktatások a Fidesz soraiból: Így van!)* Kérdezem én önöket, hogy most miért nem ott állnak. Né tán kicsinyes, rövid távú politikai érdekeik most azt mondják, hogy arról a több százezer munkavállalóról, akinek vasárnap is dolgozni kell, arról lemondanak? *(Közbeiktatások mindkét oldalon. - Közbeszólás a Fidesz soraiból: Szégyen! - Az elnök csenget.)* Mert most a másik oldalon, úgy tűnik most jelenleg, hogy többen vannak, és ez népszerűbb dolog? *(Zaj, közbeszólások mindkét oldalon.)* Nem szép dolog! Nem szép dolog egy baloldali párttól azt követelni, hogy az emberek százezrei menjenek és vasárnap is dolgozzanak!

Azt pedig, hogy önök óvnak bennünket a költségvetési bevételek elmaradásától, ezt ne tegyék! Ezt akkor kellett volna, mikor önök kormányoztak, és egyetlenegyszer nem tudták a költségvetési hiányt teljesíteni a nyolc év alatt. A Fidesznek a kormányzása alatt kettő év elegendő volt ahhoz, hogy az országot kihozza a túlzottdeficit-eljárásból, és a költségvetés egyensúlyát megteremtse. Hiteltelen az, amikor önök költségvetési bevétel elmaradásától féltik az országot, féltik a kormány tevékenységét, a Fideszt!

Ami pedig a munkavállalókat illeti: köztudott, hogy a kereskedelemben jelentős munkaerőhiány van. Tehát abban az esetben, ha előállna, hogy átszervezés miatt a munkavállaló átmenetileg elvesztené a munkahelyét egy adott helyen, akkor egy másik kereskedelmi egységben nyilvánvalóan ezt meg tudná találni. Tehát a makrogazdasági mutatók, a munkanélküliség mutatói sem indokolják az önök félelmét.

És még hadd mondjam el azt is, hogy a szakszervezetek, a baloldali szakszervezetek sem támogatták ezt az eredeti ötletet és javaslatot, ők is azt mondták, hogy a munkavállalói érdek azt kívánja, hogy teremtsük meg annak a feltételét, hogy vasárnap ne kelljen az adott kiskereskedelmi dolgozóknak munkát végezniük.

Tisztelt Képviselő Úr! Úgy gondolom, hogy ez egy valóban bátor döntése volt az Országgyűlésnek, hiszen ez nem kormányzati előterjesztés, és nyilvánvaló, hogy ki fogunk állni a döntésünk mellett, és megvárjuk ennek a tapasztalatait, megvárjuk az eredményeit, és ha önnek bármiben vagy bárkinek, bármely kritizálóinknak is igaza van, nyilvánvalóan ezt a kérdést újra fogjuk tárgyalni és újra át fogjuk beszélni. De a mai szándék egyértelmű: vasárnap lehetőleg senki ne dolgozzon. Most a kiskereskedelmi dolgozóknak teremtettük meg azokat a feltételeket, hogy ne kelljen vasárnap munkát végezniük. Köszönöm szépen. *(Taps a kormány-pártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e az államtitkári választ.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Szívesen látom majd Tállai államtitkár urat az első vasárnapi boltbezáráson, akár odamegyek vele, aztán megkonzultáljuk az emberekkel. *(Zaj, közbeszólások a Fidesz soraiból: Az emberek otthon lesznek.)*

Tudja, sok minden más, nemcsak a vasárnapi boltbezárás - a karkedvezményt is megvonták az emberektől, internetadó bevezetését akarták, most meg vasárnapi boltbezárás? Harrach képviselő-társam itt ül talán közöttünk *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Nincs itt. - Zaj.)*, ő azért küzdött itt, hogy az önök által elvett 100 százalékos pótlék 50 százalékra való csökkentése újra emelkedjen, de más képviselőtársa is, Szatmáry, Mengyi, nem tudom,

még kik, párban utazva meg ezt akarják lenullázni az elkövetkezendő napokban, akár ma este is már.

Tudják, önöknek fel kellene venni most már azt a pólót, amit a jobbkiosok levetettek, vagy kart karba fonva együtt kellene motorozniuk azért, hogy a Magyar Szocialista Párt beadványai, például országgyűlési határozatai teljesüljenek a 40 éves szolgálati idő utáni bevezetés kapcsán a jogosultság tekintetében, hogy nyugdíjba vonulhassanak. *(Taps az MSZP soraiban.)*

De a vasárnapi boltbezárásról az utolsó mondatom: eszement intézkedések helyett *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* sokkal inkább a nyitva tartáson kellene gondolkodniuk. Addig, amíg tehetik!

Köszönöm szépen, a választ nem tudom elfogadni. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 101 igen szavazattal, 44 nem szavazat mellett, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Staudt Gábor, a Jobbik képviselője, interpellációt nyújtott be az igazságügyi miniszterhez: **„A nagy ígéretések ellenére valóban lemondott a kormány a bírósági végrehajtási rendszer átalakításáról?”** címmel. Staudt Gábor képviselő urat illeti a szó.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik meggyőződése szerint az önálló bírósági végrehajtói rendszer nem megreformálható, teljes átalakításra van szükség.

A visszaélészerű működés egyik oka, hogy a végrehajtók profitorientált vállalkozóként működnek, ezért sok esetben a saját érdekeik megelőzik a végrehajtást kérők és az adósok igényeit. Ez a kapitalizmus világa - mondhatnák önök, de ahogy az egyéb állami feladatok esetében sem profitorientált vállalkozásokként működnek, úgy a végrehajtások területén is tájidegen ez a hozzáállás. Képzeli csak el, mi lenne, ha a rendőrök fizetése a kiszabott bírságokhoz vagy a bírók illetménye a börtönbe zárt emberekhez igazodna? Számunkra az állami ítéletek végrehajtása ugyanolyan közfeladat, mint a rendőrség, a bíróság vagy az ügyészség munkája.

A közelmúltig bíztunk abban, hogy a kormány és a Fidesz-KDNP országgyűlési többsége belátja, hogy a jelenlegi rendszer egy gazdasági vágóhídként működik, és száműzni kell a profitorientált szemléletet. A Fidesz-KDNP frakcióülését követően hidegzuhanyként ért minden jó érzésű embert, hogy szőnyeg alá söpörték a problémát, és valódi megoldások helyett tulajdonképpen csak lözúgokkal álltak elő, erősebb állami kontrollt ígértek, de a rendszer teljes átalakítása mint megoldás elmarad. Vagyis gazda-

godjanak tovább a végrehajtók, a rendszer tulajdonképpen jól van így. Fellélegezhetnek a végrehajtók, és csalódottan könnyvelhetik el az adósok és a végrehajtást kérők, hogy járandóságaik jó része továbbra is magánvállalkozóknál landol.

(15.50)

A kormány a végrehajtók elszámoltatását ígerte. Jelenleg is miniszteri biztos vizsgálja a kamara és remélhetően a végrehajtók tevékenységét. A sajtóból tudhatjuk, hogy fegyelmi eljárások várhatóak, de büntetőfeljelentésekről még nem hallhattunk híreket. Mi minden segítséget megadunk a végrehajtók elszámoltatásához, de nem szeretnénk, ha a vizsgálatot nem követnék tettek, adott esetben büntetőeljárások. Azt sem értjük, hogy a miniszteri biztos vizsgálatának befejezése előtt hogyan állíthatja az igazságügyi miniszter és a Fidesz-frakció, hogy a jelenlegi rendszer megtartása az egyedüli üdvös megoldás.

Tisztelt Államtitkár Úr! Úgy érzem, hogy a nagy szavak ellenére a kormány nem kellőképpen elkötelezett a végrehajtók elszámoltatása terén. Továbbra is állítjuk, hogy az önálló bírósági végrehajtás rendszere megbukott, visszaélészerűen működik és nem megreformálható. Új, nonprofit állami rendszerre van szükség.

Kérdezem ezért: hol tartanak az elszámoltatásal? Hány büntetőfeljelentés született a végrehajtók ellen? Hogyan jelenthetik ki a vizsgálatok teljes lezárása előtt, hogy továbbra is profitorientált bírósági végrehajtásban hisznek? Államtitkár úr, erre kérem érdemi válaszát. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Répássy Róbert államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A kormány következetes álláspontja szerint a végrehajtás jelenleg is az állami igazságszolgáltatás részét képezi. A végrehajtásban jelenleg körülbelül háromezer ember tevékenykedik, a rendszernek biztosítania kell a végrehajtók mellett a végrehajtó-helyettesek, a végrehajtójelöltek és adminisztrációs munkatársaik feladatainak ellátását, az irodai tájékoztatási ügykezelési infrastruktúra fenntartását. A végrehajtók állami alkalmazottá tétele további 2500-2800 fő állami alkalmazott fizetésének és a teljes infrastruktúra felállításának és működtetésének költségeit foglalná magába.

Az a tény azonban, hogy a végrehajtók működésének költségeit nem az állam finanszírozza, hanem a végrehajtást kérők előlegezik, és végső soron az adósok viselik, nem módosítja azt az igazságot, hogy az igazságszolgáltatás zárókövének számító végrehajtás állami közfeladat, amelyet az állam felügyel.

A végrehajtási törvény és annak rendeletei az elmúlt hús évben számtalan módosításon estek át. Ezek a módosítások azonban nem mindig váltották be a hozzájuk fűzött reményeket. A kormány célja, hogy az eljárások hatékonyan, tisztességesen, különösen pedig az adósság tekintetében az emberi méltóság figyelembevételével folyjanak le. A sikertelenségre a jogalkotó az eljárás szabályainak pontosításával, egyre részletesebb kidolgozásával próbált eddig megfelelő választ adni.

Ebben a helyzetben olyan megoldás nyújthat jobb eredményt, amely nem kizárólag a végrehajtási folyamat egyre részletesebb szabályozása felé fordul, hanem állami felügyelet alá vonja a végrehajtók magatartásának és működésének felügyeletét, valamint a végrehajtók magatartása ellen benyújtott panaszok elbírálásának felügyeletét. Ebben a kérdésben március 1-jével lépett életbe az erről szóló kormányrendelet és igazságügyi miniszteri rendelet. Az Igazságügyi Hivatal már megkezdte a felkészülést, a panaszok kezelésének felügyelete március első munkanapján már teljes hatáskörrel működik. A végrehajtók magatartásának ellenőrzését végző szervezeti egység első ellenőrzéseit a felkészülést követően várhatóan április-május hónapban kezdi meg, az ellenőrzéseket pedig következetes fegyelmi eljárási gyakorlat fogja követni.

Tisztelt Képviselő Úr! A jogalkotásnak a végrehajtásra vonatkozó jogszabályban meg kell határozni az eljárás alapelveit, amelyek a jövőben a végrehajtási kifogásokat elbíráló bíróságok és a felügyeletet ellátó állami szervek számára megfelelő zsinórmértékül szolgálhatnak. Ilyen alapelvnek tekintjük többek között az eljárás átláthatóságának és az eljárások ésszerű időben történő befejezésének követelményeit, a tisztességes eljárás követelményét, ezen belül fontosnak tartjuk rögzíteni, hogy a végrehajtó eljárása során tisztességes díjra és a feladat ellátásának szükséges költségeire jogosult.

Az állami felügyeletnek a jövőben a felügyeleti munka hatékonyságának növelése és az alapelvek érvényesülése érdekében a Végrehajtói Kamarában olyan módszerek és eljárások kialakítását szükséges megkövetelnie, amelyek képesek az egyes végrehajtási ügyek és az egyes végrehajtók munkájának hatékonyságát folyamatosan figyelemmel kísérni, és lehetőséget teremtenek akár a felügyeleti, akár a jogalkotói beavatkozásra, ha nemkívánatos eltérés következik be.

Tisztelt Képviselő Úr! A kormány tehát határozottan fellép a végrehajtást elszenvedők érdekei érdekében. Kérem válaszmódozat elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr, a válaszat. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári válaszat.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Konkrétumokat nem hallottunk. Hány

büntetőeljárás indult? Hol tart az átvilágítás? Ha az átvilágításnak még nem tartanak a végén, honnan tudják, hogy a nonprofit rendszer nem lenne jó? Nem szeretnénk nemzeti végrehajtóboltokat, államtitkár úr. Nem a piac újrafelosztására van szükség, hogy a jelenlegi garnitúrát esetleg elzavarják, és a profit érdekében fideszes haverokat nevezzenek ki. Nem ezt szeretnénk. Ezért szeretnénk addig az alapelveg eljutni, hogy nonprofit rendszerre van szükség.

De a Jobbik 2015-ben az önkéntesség elvét meghirdette, ezért ehhez az átvilágításhoz nagyon szívesen szakértőket nyújtunk társadalmi munkában a kormánynak. Jómagam is jelentkezek - hiszen szakképzettséggel bírok, ami a kormányrendelet 11. §-ában szerepel -, hogy társadalmi munkában az átvilágítást jómagam és jogász képviselőtársaim is segítik. Ha önöknek nincs titkolnivalójuk, akkor éljenek ezzel a lehetőséggel, hadd legyünk ott mi is, amikor ezt az átvilágítást elvégzik.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári válaszat. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)*

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári válaszat 107 igen szavazattal, 30 nem ellenében, 3 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, interpellációt nyújtott be a földművelésügyi miniszterhez: **„Mikor jön el a kisgazdálkodók Magyarországa?”** címmel. Sallai R. Benedek képviselő urat illeti a szó.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Elnök úr, köszönöm szépen a szót. Gyakorlatilag kormányzati törekvések sokasága ígérte 2010-et megelőzően és az azt követő időszakban is, hogy a vidéki népesség számára a kisgazdálkodók, a középgazdálkodók és a családi gazdálkodók időszaka jön el. Sajnos, az elmúlt évek tapasztalatai alapján azonban egyértelmű, hogy ezzel ellentétes események történtek.

2015-től elvették a területalapú támogatást az 1 hektárnál kisebb gazdaságoktól, amelyek a munkaerő-igényes művelésre - például ökológiai gazdálkodásra vagy fóliarendszerekre - sokkal inkább képesek. Ezzel egy időben egyre több közpénz vándorol az agrártámogatási rendszeren keresztül a milliárdosokhoz. Ahogy 2013-ban, úgy 2014-ben is olyan üzletemberek, mint Nyerges Zsolt, Simicska Lajos, Csányi Sándor és Leisztinger Tamás, illetve az érdekeltségeikbe tartozó cégek, cégcsoportok kapták a legtöbb agrártámogatást. Csak Nyerges Zsolt a hozzá köthető cégcsoportokon keresztül összesen 6 milliárd forintnyi állami mezőgazdasági támogatást szivattyúzott ki a vidéki fejlődést szolgáló kasszából 2014-ben.

Hangsúlyozni szeretném, növekedett a nagygazdaságok támogatottsága, és mindezek a vállalkozók, akikről beszélek, és a cégcsoportjaik növelni tudták a

támogatásaik mértékét 2013 és 2014 között. Közel 800 millió forinttal többet kaptak, mint az azt megelőző évben. A Csányi-birodalom szintén 6 milliárdnyi közpénzt vágott zsebre.

Nyilvánvalóan felmerül a kérdés, hogy hogyan szolgálja ez az agrártámogatási rendszer a kormány szerint, hogy Magyarország a kis- és közepes gazdálkodók szövetkezeteinek az országa legyen. Hogyan szolgálja ez, hogy a családi gazdálkodók országa legyünk? Hogyan lehet gátat vetni az agrártámogatások törvényes és törvénytelen fosztogatásának? Mi a terve a kormánynak a kisgazdaságok élet- és versenyképességének az erősítésére? Mit tesznek annak érdekében, hogy az agrárium foglalkoztató potenciálja magasabb legyen, és ezáltal a vidék népességmegtartó ereje növekedjen? Mit tesznek annak érdekében, hogy ne néptelenedjenek el a falvak, ahol a falurombolás még a gyurcsányista időkben megindult? Mit tesz a kormány azért, hogy az uniós támogatások a vidéki emberekhez jussanak, és ne agrárbárók kapják a támogatások túlnyomó többségét?

Bizonyára ismert a tisztelt képviselők előtt az, hogy miközben a közvélemény figyelmét másod- és harmadrangú problémákkal foglalják le, az elmúlt időszakban sorra derültek ki adófizetőket milliárdokkal megkárosító agrártámogatási visszaélések, akár a területalapú támogatások több mint másfél milliárd forintnyi, jogosulatlan igénylése, akár a gépvásárlási célból kiírt pályázatokkal való visszaélés, akár a játszótérbotrányként elhíresült ügyre gondolunk, amelyeket az Európai Csalás Elleni Hivatal derített fel, nem pedig az MVH-ban derült erre fény.

Azt kérdeztem a miniszter úrtól, hogy vajon ezek a folyamatok, amelyek ellentétesek azzal, amit ígértek, mikor fognak megváltozni, vagy meg fognak-e változni, egyáltalán van-e erre még bármilyen cél. Erre várnék választ. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

(16.00)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Nagy István államtitkár úr válaszol. Megadom a szót.

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársam! A hazai mezőgazdaság teljesítményének, kibocsátásának bővülése 2010 és 2014 között mennyiségben 23 százalékkal, értékben 43 százalékkal volt. A bruttó hozzáadott érték ugyanezen időszak alatt 56,3 százalékkal nőtt, az ágazat jövedelmezősége 84,2 százalékkal emelkedett, a mezőgazdasági munka jövedelmezősége pedig 66,3 százalékkal magasabb, mint négy évvel ezelőtt. Az állattenyésztés eredménye 2011 óta dinamikus javul, amire 2000 óta nem volt példa, és az állattalomány minden fontos állatfaj esetében örvendete-

sen emelkedik. A mezőgazdaságban és az élelmiszerfeldolgozásban a foglalkoztatás 2014 végén több mint 60 ezer fő többletet tud felmutatni 2010 elejéhez képest. A kifejezetten piacra termelő egyéni gazdaságok száma pedig 2010 óta 49 százalékkal nőtt, és 165 ezerre emelkedett. Sorolhatnám tovább a pozitív számokat, az egyéni gazdaságok jövedelmhelyzetének látványos javulásától a társas vállalkozások által elért eredmény erőteljes növekedéséig.

Az agrártámogatási rendszerrel szembeni kritikai megfogalmazásakor talán elkerülte a figyelmét, hogy az Európai Unió közös agrárpolitikájának részesei vagyunk, és így sok tekintetben kötött pályán mozgunk. Mindezekkel együtt némiképp túlzásnak érzem az évente kifizetett 600-700 milliárd forint agrár- és vidékfejlesztési támogatással indokolni a vidék nehéz helyzetét. A nagybirtok arányának 20 százalékra csökkentése, a kis- és középvállalkozások, a családi gazdaságok erősítése deklarált kormányzati cél, melyet a birtokpolitika és a támogatáspolitikai eszközökkel együtt kívánunk elérni. Nem tudom, értesült-e arról, hogy a tavaly hatályba lépett új földforgalmi törvény jelentősen lecsökkentette az egy személy által használható maximális földterületet, vagy hallott-e a kormány azon döntéséről, mely alapján 2015-től az 1200 hektárt meghaladó földterület után már nem jár az egységes területalapú támogatás.

Szintén a mi döntésünk volt, hogy bevezetjük a kisgazdaságok egyszerűsített támogatási rendszerét, melynek keretében több tízezer őstermelő és néhány hektáron gazdálkodó kisgazdaság jut könnyebben, gyorsabban több támogatáshoz. Ugyancsak megemlíteném a fiatal agrárvállalkozók pályakezdésének megerősítését segítő vidékfejlesztési és területalapú támogatási lehetőségeket csakúgy, mint azt az örvendetes tényt, hogy az állami nemzeti parki földpályázatoknál a fiatal gazdák, egyéni gazdálkodók az új bérleti rendszer fő haszonélvezői. A támogatási rendszerünknek a mikro-, kis- és közepes gazdaságok az első számú kedvezményezettjei. Több támogatási jogcímünkben a nagyvállalatok eleve nem is vehetnek részt. Számos hitelprogramunk közül az agrár-Széchenyi-kártyát példaként említve a hitelfelvevők döntő többsége mikro- és kisvállalkozás, zömében őstermelő családi gazdálkodó.

Nem akarom a számokkal túlzottan terhelni, de ha megenged még egy adatot: az agrártámogatások összességéből a kkv-szektor mintegy 92 százalékkal részesül, így a torz támogatási rendszerrel kapcsolatos aggodalma teljesen alaptalan. Azon állítása, hogy a 0,3 és 1 hektár közötti területalapú támogatást elvettük a kisebb gazdaságoktól, teljes képtelenség, hiszen ezek eddig sem kaptak ilyen támogatást, csupán az ültetvények esetében tettünk kivételt, de 2015-től az uniós szabályok változása okán már ez sem lehetséges. Viszont számos módon segítjük ezt a gazdálkodói kört abban, hogy a területét növelve életképes birtoktesteket hozhasson létre és gazdaságát megerősítve biztos megélhetéshez juttassa magát és családját.

Az MVH-ban még 2013-ban leleplezett visszaélési kísérlet vonatkozásában elmondhatom (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), hogy az ön által említett összeg nem került kifizetésre, az elkövetőket letartóztatták, és a NAV Bűnügyi Főigazgatósága az ügyet vádemelési javaslattal átadta a Fővárosi Főügyészségnek.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. Kérem a válaszsom elfogadását. (*Taps a kormánypartok padsoraiból.*)

ELNÖK: Megköszönöm az államtitkár úr választ. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e az államtitkári választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Rágódás nélkül tudok nemet mondani erre a kérdésre és anélkül, hogy nagyon el kellene gondolkodni. Ugyanis azok a számadatok, amelyek a termelési növekedést mutatják, pont arról szólnak, csakúgy, mint az állattartólétszám, hogy a nagygazdaságok tudnak tovább növekedni. Ha meg tetszik nézni, a gyepek területe tovább csökken. Az extenzív állattartás, ami foglalkoztatási hatással jár, visszaszorul. A nagy állattartó ágazatok azok, amelyek tudnak növekedni, és a nagygazdaságok tudnak növekedni.

A közös agrárpolitika, amit ön kötött pályának nevez, lehetőséget adna arra, hogy 300 hektártól kezdjük csökkenteni a támogatást, ne pedig 1000 hektártól. Meglenne a lehetősége annak, hogy a kicsiket még jobban támogassuk és még többet adjunk, de ennek érdekében nem próbálunk tenni. Ugyanúgy azt lehet mondani, hogy a földforgalmi törvény, amire hivatkozni tetszett volt, ugyanúgy a nagygazdák-nak kedvez, hiszen az összes elővásárlási rendszerben azoknak segít, akiknek szomszédos földjei vannak, sok helyen van termőföldje, és ebből adódóan nem a kicsik, akiknek 50 hektáros birtoka, mondjuk, nincs, nem azok tudnak megerősödni. Emiatt nem tudom elfogadni a választát. Köszönöm szépen. (*Taps az LMP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő úr nem fogadta el az államtitkári választ. Kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt. Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés az államtitkári választ 104 igen, 44 nem szavazattal, tartózkodás nélkül elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! Demeter Márta, az MSZP képviselője, interpellációt nyújtott be a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Mik azok a titokzatos államügyek, amiket állítólag saját pénzén intézett külföldön?**” címmel. Demeter Márta képviselő asszonyt illeti a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Múlt év májusában az

Origo hírportál részletes cikksorozatban számolt be az Orbán-kormány vezetői kiküldetési esetében már megszokottnál is jóval költségesebb 2013-as svájci és olaszországi útjairól. Azóta miniszter úr a saját nyilatkozata szerint a kiugróan magas költségekre elköltött 2 millió forintot visszafizette a költségvetésbe. Azonban arra máig nem kapott választ a magyar közvélemény, hogy vajon mi célt szolgáltak ezek az exkluzív állami utazások. Még egy első fokon elvesztett pert is inkább vállalt, miniszter úr, csak hogy minél később kelljen számot adni a külföldi tartózkodásainak részleteiről.

Írásbeli kérdéseimet hatodszorra is azzal az indokkal nem volt hajlandó megválaszolni, hogy az utazások a külföldi hírszerzést végző Információs Hivatal tevékenységével álltak összefüggésben, így azokról nemzetbiztonsági okokból nem adhat tájékoztatást. Ennek fényében viszont nagyon meglepő, hogy többszöri kérdésemre sem volt hajlandó választ adni azokra az egyébként technikai jellegű kérdéseimre, hogy keletkeztek-e minősített adatok az utazásokkal összefüggésben, és hogy azok szervezésébe és lebonyolításába bevonták-e a nemzetbiztonsági szolgálatokat. Ennek ugyanis így kellett volna történnie, amennyiben ön valóban az Információs Hivatal feladatkörével összefüggő ügyekben járt külföldön.

Az utak szervezésére vonatkozó technikai jellegű információk kiadásának megtagadása felvetheti a gyanút, hogy utazásai valójában más célokat szolgálhattak. Ezt csak tovább erősítheti az a tény, hogy később saját pénzéből térítette vissza a költségeket. Mert vajon mi volt az a közfeladat, amelynek ellátásához végül saját zsebből hajlandó volt 2 millió forinttal hozzájárulni? Vagy mégsem közfeladat volt, ami külföldre szólította, hanem valamilyen magánjellegű vagy üzleti célja lehetett az utazásának? Esetleg Orbán Viktor megbízásából járt külföldön, ahogy arra korábban Giró-Szász András kormányzóvivő is utalt?

A kérdések tehát továbbra is nyitottak. Mielőtt válaszában azzal próbálna érvelni, hogy a londoni ügyben bírósági eljárás van folyamatban, felhívnam a figyelmét, hogy egyébként a technikai jellegű kérdéseimnek semmilyen köze nincs a londoni úttal kapcsolatos újságírói kérdésekhez.

Tehát továbbra is fenntartom a kérdéseimet. Az utazások célja, megszervezésük körülményei, a tárgyalások tematikája előzetesen minősített adat volt-e? Ha igen, akkor jelölje meg a minősítés szintjét és pontos idejét. Az utazások során keletkeztek-e minősített adatok, illetve nemzetbiztonsági szempontból érzékeny információk? Ha igen, kérem, jelölje meg a minősítés szintjét és pontos idejét. Valamint kérdésem, hogy nem gondolja-e, hogy ha továbbra sem ad világos választ ezekre a kérdésekre, mint ahogy hat alkalommal ez már nem sikerült, akkor maga ismeri el, hogy az önnek személy szerint anyagilag is sokba kerülő makacs titkolózás kétes ügyletek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) elfedését szolgálja. (*Taps az MSZP padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Az interpellációra Lázár János miniszter úr válaszol.

Megadom a szót, miniszter úr.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Igen tisztelt Képviselőtársam! Először is köszönöm a számomra rendkívül megtisztelő és kitartó érdeklődését, amellyel a külföldi útjaim, külföldi programjaim iránt érdeklődik. Nagyon sajnálom, hogy az informális, részben formális, vagy magánjellegű útjaim foglalkoztatják *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem mondtott ilyet!)* és nem a hivatali kötelezettségeim. Tekintettel arra, hogy azt kérdezte képviselő asszony, hogy titkos államügyekről van-e szó, ha titkos államügyekről van szó, akkor természetesen a parlament nyilvánossága előtt tájékoztatást nem adhatok; ha pedig a kérdése második részében van igazsága önnek, hogy saját pénzből fizettem és magánjellegű útról van szó, még egyelőre nem látom elérkezettnek az időt arra, hogy abba bevonjam önt. *(Derűltség, zaj a kormánypartok és a Jobbik padsoraiból. - Közbeszólás a Jobbik padsoraiból: Még egyelőre?)*

(16.10)

Ha komolyra fordítjuk a szót, igen tisztelt képviselőtársam *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*, értékelve a kitartó érdeklődését, meg tudom önnek erősíteni, amit korábban is az Origo becses érdeklődésére és az ön írásbeli kérdéseire is elmondtam, ez pedig az, hogy valóban több alkalommal előfordul, hogy hivatali kötelezettségeim ellátása kapcsán vagy a miniszterelnök úr megbízásából a hivatali kötelezettségek nyilvánvalóan összefüggésben vannak vagy az általam felügyelt Információs Hivatal tevékenységével, vagy az általam felügyelt szakmai területek - például adott esetben Paks is szóba kerülhetne - tevékenységével, vagy a miniszterelnök úr által megbízva jártam külföldön, és járok a jövőben is.

A magyar adatvédelmi, illetve adatnyilvánossággal kapcsolatos szabályok, amelyek kapcsán konzultáltam a korábbi adatvédelmi ombudsmanal, és konzultáltam az adatvédelmi ombudsman személyében a mai Adatvédelmi Hatóság elnökével is, sajnálatos módon - véleményem szerint a nemzetbiztonsági kockázatot is vállalva ezekben a kérdésekben - előtérbe helyezik a nyilvánosság elvét az adatvédelemmel, illetve a nemzetbiztonsági érdekekkel szemben.

Az a helyzet, kedves képviselőtársam, hogy azon ügyek vonatkozásában, amelyekben eljártam, azt mondhatom önnek, hogy ma a magyar államnak nem érdeke az, hogy ezeknek az ügyeknek, ezeknek a tárgyalásoknak a menete nyilvánosságra kerüljön. Ha az ön minősítéssel kapcsolatos kérdéseire válaszolnék, láttam, hogy felkészült vagy felkészítették,

akkor pontosan tudja, hogy a kérdésre adott válasz önmagában államtitoksértéssel érne föl. *(Közbeszólás az MSZP soraiból: Annyira titkos, hogy nem is tudhatjuk, hogy titkos!)*

Ami pedig az utak jellegét illeti, szívesen elmondom önnek, képviselő asszony, amit a nyilvánosságnak elmondtam, és nagyra értékelem, hogy a törvényhozásnak ez a legfontosabb problémája, hogy én az általam kifizetett pénzből hol jártam külföldön, de mégis szívesen elmondom. Három út keltette fel az ön érdeklődését, illetve az Origo érdeklődését, mind a háromról részben vagy egészben én magam tájékoztattam a hírportált. Az egyik egy svájci út, a másik egy londoni út, ahogy ön beszélt erről, és a harmadik út esetében pedig, mint köztudomású, olyan tárgyalásokat folytattam, amelyeket már korábban a válaszomban az ön számára is hozzáférhetővé tettem és pontosan megjelöltem.

Szeretném arról tájékoztatni önt, hogy ezeknek az utaknak az alkalmával olyan emberekkel találkoztam, és olyan emberekkel folytattam tárgyalásokat, akiknek a kilétét soha nem fogom semmilyen körülmények között felfedni, inkább kifizettem ezeknek az utaknak az árát, amit pénztárbizonylattal is igazoltam a nyilvánosság felé, mintegy kétmillió forint értékben. Ha a törvényhozásban meglenne a többség, akkor, úgy gondolom, az adatvédelmi szabályokat érdemes volna nemzetbiztonsági okokból módosítani, hiszen nem minden állami tárgyalás tartozik a nyilvánosságra, amikor az államnak ez az érdeke. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem a képviselő asszony, elfogadja-e a miniszteri választ.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Nem fogadom el a miniszter úr válaszát, hiszen olyan információkra kérdeztem, amelyek nyilvános információk egyébként. Azt hozzáteszem, hogy abból, hogy megint megkerülte a válaszadást, kíváncsi vagyok, hogy ön nem gondolja-e azt, hogy úgy tűnhet, hogy az Információs Hivatalt paravánként használják fel. *(Lázár János: Nem!)* Nem gondolja-e azt, hogy úgy tűnhet, hogy kézi vezérléssel pártpolitikai célokra próbálhatják meg használni az egyik nemzetbiztonsági szolgálatot? *(Lázár János: Nem!)*

És arra felhívom a figyelmét, hogy a hazafiság, a haza szolgálata egy olyan nagyon fontos és felelősségteljes feladat a politikusok számára, ami tettekben napi szinten meg kell hogy nyilvánuljon a közjó érdekében. *(Dr. Semjén Zsolt: Ezt teszi!)* Ha ez nem így történik, akkor felmerülhet a gyanú, hogy hazafiság ürügyén kicsinyes egyéni érdekeket próbálnak elfedni *(Lázár János: Ezt nekem mondja?)*, úgyhogy ezekből többbekeerülhet *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* és ismerős lehet Samuel Johnson mondása...

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony...

DEMETER MÁRTA (MSZP): ...aki azt mondta, hogy a gazemberek utolsó mentsvára (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*) a hazafiasság. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! A képviselő asszony nem fogadta el a miniszteri választ, ezért kérdezem a tisztelt Országgyűlést, elfogadja-e azt.

Kérem, szavazzanak! (*Szavazás.*)

Kimondom a határozatot: az Országgyűlés a miniszteri választ 105 igen, 44 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett elfogadta.

Tisztelt Országgyűlés! 16 óra 15 perc van, az interpellációk tárgyalásának végére értünk.

Mielőtt rátérnénk az azonnali kérdésekre, tájékoztatni kívánom a tisztelt Országgyűlést, hogy az MSZP kezdeményezésére a Házbizottság rendkívüli ülését várhatóan az azonnali kérdéseket és válaszokat követően, 17 óra 15 perckor a Delegációs teremben tartja. Erről a frakciók az értesítést megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Az **azonnali kérdések tárgyalására** térünk rá.

Harangozó Tamás Attila, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Milyen érzés volt?”** címmel. Harangozó Tamás Attila képviselő urat illeti a szó.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Két olyan ügyben várom a választát, amelyeknek ön személyes érintettje, és amelyek joggal borzolták a teljes magyar közvéleményt, de mindenképp a Fidesz és az ön eddigi támogatóinak kedélyét.

Az első Simicska Lajos, az ön volt kollégiumi szobatársa és az ön közötti zajos szakítás ügye. Ennél vulgárisabb szakítást még egy dél-amerikai szappanoperában sem lehet látni. Az ügy azonban korántsem vicces, hiszen Simicska Lajos az elmúlt évtizedekben az ön és a Fidesz legfontosabb háttérembere volt. Csintalan Sándor nyilatkozata szerint ez idő alatt a Fidesznek talicskázta a pénzt.

Bayer Zsolt, a Fidesz alapítója az alábbiakat írta róla, neki, idézem: „Te is tudod, Lajos, én is tudom, kedves Lajos, hogy nélküled már nem lenne Fidesz, már '94 óta nem lenne.” Külön érdekessége e mondatoknak, hogy nem önről, Orbán Viktorról állítják ezt, hanem Simicska Lajosról. Mi történt, miniszterelnök úr? Kérem, mesélje el, hogyan élte meg azt a pénteki napot. Mégis, mire számíthatnak az ön szövetségesei, ha az egyik legrégábbi barátja már a fizikai megsemmisítésétől tart?

A másik kérdés pedig Putyin elnök látogatásához kötődik. Mint ismert, az orosz elnök a Fiumei úti temetőben megkoszorúzta a szovjet emlékművet, ami az ő részéről érthető is. Azonban tette mindezt az '56-os forradalmat leverő szovjet hősökről megemlékező emlékmű árnyékában.

Miniszterelnök úr! Hogyan járulhatott hozzá ehhez ön házigazdaként? Szóvá tette-e a KGB volt ezredesének, hogy ez a gesztus felér a magyar nemzet megalázásával? Milyen érzés volt ezek után tárgyalni Putyinnal? Vagy a gáz- és atombiznisz feledette-e már önnel, hogy mi is volt a Fidesz igazi genezise?

Végezetül kérem nagy tisztelettel a miniszterelnök urat: a válaszában kerülje az „önök”, az „elmúlt nyolc év”, a „kommunisták” és az egyéb hasonló kifejezéseket. (*Közbeszólás a kormánypartok soraiból.*) Őszinte válaszával ugyanis elsősorban saját választóinak tartozik. Várom a választát. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Megadom a szót, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Bár kétségkívül, tisztelt képviselőtársam, igaz, hogy okkal emlegethetném mindazt, amitől ön eltanácsolt engem, mert önök mégiscsak kommunisták voltak (*Lukács Zoltán: Ő volt egy nagy kommunista!? A Harangozó volt kommunista!?*), mégiscsak önök kormányoztak az elmúlt nyolc évben, de miután megkért erre, ezért most ettől eltekintek. Helyette inkább válaszolnék a másik két kérdésre.

Az első kérdésre, amit fölvetett, azt tudom válaszolni önnek, hogy minden kérdés megvitatható a magyar politikában, de nem lehet méltatlan helyzetbe hozni se a magyar közvéleményt, se a magyar választópolgárokat, se a politika iránt érdeklődő embereket, ezért a magyar kormány egy bizonyos szint alatt semmilyen vitában nem vesz részt.

Ami a szovjet emlékmű ügyét illeti, ön bizonyára ismeri a valóságos tényeket, amelyeket most itt jóindulatúan mellőzött. Valóban egy nehéz helyzetben vagyunk, két okból is. Magyarországot a második világháború során a Szovjetunió katonái megszállták, és az '56-os forradalmat pedig a Szovjetunió beavatkozásával leverték. Mind a kettőnek voltak szovjet katonai áldozatai. Mind a két esemény áldozatainak vannak emlékművei. Az ezekhez való viszonya Magyarországnak mindig is felemás volt, és felemás is marad. Természetesen a felemás politikai viszonyt felülírják az emberi és keresztény megfontolások. Ráadásul a második világháborúban elesett katonák és az '56-os szovjet agresszióban elesett katonák emlékműve, illetve síremléke egy helyen található, nehéz őket különválasztani. Ezért Magyarország mindig, bár kétségkívül az itt elmondott politikai feszültséggel kísérve, de tudomásul veszi, ha az Oroszországból érkező vezetők - egyébként, ha Ukrajnából jönnének is, hasonlóképpen tennénk - kegyeletüket fejezik ki ezeknél a síremlékeknél.

Csak annyit említek még meg válaszképpen, hogy amikor Magyarország megtámadta a Szovjetuniót a fasiszta Németország oldalán, és a katonáink elestek a Don-kanyarnál, akkor ott eltemették őket.

(16.20)

Ott ma emlékművek vannak, síremlékek vannak, amelyek Oroszország felől nézve az agresszorok síremlékei. Mégis, ez idáig egyetlen alkalommal sem emelt Oroszország kifogást az ellen, hogy azokat a sírokat gondozzuk, fenntartsuk, sőt ők maguk is szerepet vállaltak ebben, és lehetővé teszik, hogy Magyarország mindig kifejezze ott a kegyeleti érzéseket, amikor hivatalos delegáció arra jár. Szerintem ez helyes, és a kölcsönösség ebből a szempontból kívánatos. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Viszonválaszra megadom a szót a képviselő úrnak.

DR. HARANGOZÓ TAMÁS ATTILA (MSZP): Köszönöm szépen. Ami a kommunizációját illeti, miniszterelnök úr, úgy tudtam eddig, hogy a Fideszben ez nem felemás válasz kérdése volt, eddig legalábbis, de most megtudtuk öntől, hogy most már ez önnek is vagy önnek felemás kérdés. *(Zaj a Fidesz soraiban.)*

Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amint mondtam, a valódi válaszával saját képviselőtársainak és saját támogatóinak tartozik. Mi köszönjük szépen, a magunk részéről azt gondoljuk, tisztában vagyunk vele, hogy mire számíthatunk öntől. De ezek az ügyek mégiscsak azt mutatják, hogy önnek a hatalom és a pénz fontosabb, mint az elvei, s azt gondoljuk és azt látjuk, hogy ezek az ügyek intő példa kell legyen - és elsősorban a Simicska-ügyről beszélek - az összes fideszes politikusnak és támogatónak, ami az ön és a volt szobatársa közti harcban ma Magyarországon van. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonválasz illeti meg a miniszterelnök urat. Megadom a szót, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Már válaszoltam, köszönöm szépen. *(Zaj, szórványos derűtség.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Volner János, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnöknek: **„Hogyan lesz itt jólét?”** címmel. Volner János képviselő urat illeti a szó.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Miniszterelnök Úr! Amikor önök 2010-ben kétharmados parlamenti felhatalmazással győzelmet arattak, akkor jelentős eszköztár állt a kormány rendelkezésére ahhoz, hogy az ország sorsán, az emberek sorsán valamit javítson. Érdemes megnézni, hogy hova is jutottunk azóta. Elmondtam ma már Tállai államtitkár úrnak, hogy ha megnézzük euróban Magyarországon a bérek változását, 2010-hez képest nemhogy felzárkóztunk volna a nyugat-

európai bérekhez, éppen ellenkezőleg, Magyarországon csökkentek euróban a bérek, ellenkezőleg más országokkal; Romániában, Szlovákiában, Lengyelországban például nőttek a bérek.

A gazdasági növekedés tekintetében a kormány folyamatosan pozitív sikerpropagandát folytat, azt állítja, hogy folyamatosan nő a magyar gazdaság teljesítménye. Viszont érdemes megnézni, hogy mi az, ami növekszik ebben az országban. Én azt látom, hogy egyrészt a szegénység, ami az Eurostat adatai szerint a magyar lakosság 33,5 százalékát, tehát egyharmadát érinti, másrészt az a gazdasági növekedés, amire önök nagyon büszkék, alapvetően a külföldi tulajdonú vállalatoknál jön létre. S ha megnézzük a rendszerváltás óta azt a GDP-növekedést, amivel rendszeresen dicsekszik a kormány, azt láthatjuk, hogy egy olyan GDP-növekedésről van szó, ami a rendszerváltás óta szinte folyamatosan nőtt, de nem hozott jólétet az ország lakói számára, hanem éppen ellenkezőleg, ez az ország egyre inkább mélyrepülésbe kezdett, az emberek elvesztették a megélhetésüket, elvesztették a létbiztonságukat. Ha pedig azt nézzük, hogy a kormány milyen eszközökkel igyekezett rajtuk segíteni, aligha sorolhatjuk ide a világrekordernek számító 27 százalékos áfát és jó néhány egyéb hasonló megszorító intézkedést. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Az azonnali kérdésre Orbán Viktor miniszterelnök úr válaszol. Megadom a szót, miniszterelnök úr.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Köszönöm szépen, elnök úr. Déjà vu érzésem van, én úgy emlékszem, hogy ezt a vitát már lefolytattuk az előző négy év alatt néhányszor. Akkor is elmondtam önnek, az az érzésem van, hogy rossz helyre címezte ezeket a kérdéseket. Hát mi vagyunk azok, akik a tönkretett országot megpróbáljuk helyrehozni. Miért nem azokhoz fordul ezekkel a kérdésekkel, akik tönkretették az országot?

Ami az eredményeket illeti: ön azt mondja, hogy euróban kifejezve a számok nem néznek ki jól. Milyen szerencse, hogy nem euróban, hanem forintban kell fizetni Magyarországon!

Az eredményeket illetően pedig azt kell mondanom, hogy én sosem értettem igazából egy nemzeti érzelmű képviselőcsoporttól azt, miért okoz önöknek örömet, ha elvitatják az ország eredményeit. Készséggel elismerem, hogy a kormány nem tökéletes, számos hibában szenved, és lehet is a kormányt kritizálni. Ez rendszerben is van, ezért is vagyunk itt. De miért okoz önöknek örömet az, hogy azt az eredményt, amit az ország közös erőfeszítéssel - amiben a kormány is benne van, de most az egész magyar népről van szó - elér, azt önök aláhúzzák, relativizálják, kihúzzák, felülírják, lebecsülik, tulajdonképpen meg is sértik ezzel az embereket. Hát nem a kormánynak köszönhető, hogy az ország kilábal a bajból - persze az nem baj, ha van kéznél egy jó kor-

mány -, hanem annak köszönhető, hogy az emberek hajlandók voltak többet dolgozni, mint korábban. Az emberek nagyobb bizalommal fordultak egymás iránt, nagyobb bizalommal fordultak a vállalkozók iránt, és hajlandók voltak többlet-erőfeszítéseket tenni. Ha csak ugyanannyi erőfeszítést tettünk volna, mint korábban, sose jutottunk volna ki a bajból. Miért nem ismerik ezt el? Miért fáj önöknek az, hogy Magyarországnak, tízmillió embernek sikerült összefognia, és olyan eredményeket elérni, hogy Európában a második, harmadik legjobb növekvő gazdaság a miénk? Miért fáj ez? Miért nem tudja ön kimondani azt, hogy 2014-ben több mint 4,5 százalékkal nőttek Magyarországon a reálbérek? Miért esik ez önnek rosszul?

Azt gondolom, hogy ez egy rosszul felfogott ellenzéki szerep. Bennünket ellenezzen, bennünket támadjon, s arra kérem, hogy ne az országot és ne az embereket! Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, miniszterelnök úr. Viszonzásra megadom a szót Volner János képviselő úrnak.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, miniszterelnök úr. Szeretném emlékeztetni arra, hogy én az önök munkájáról mondtam véleményt, és kérem, hogy ne lépjen az ország mögé, az országnak ugyanis láthatóan egyre kevesebb része áll ön mögött.

A másik rész, amire érdemes kitérni, hogy vajon az a 600 ezer magyar ember, aki elhagyta az országot az elmúlt években *(Felzúdulás a kormánypártok soraiban.)*, vajon azért ment el, mert valóban ka-landvágy jellemezte őket, vagy pedig éppen ellenkezőleg, arról van szó, hogy e miatt a gazdaságpolitika miatt elszegényedtek az emberek, elveszítették a létbiztonságukat, és jelenleg sajnos ott tartunk, miközben Magyarország határait most a Jobbik aláírásgyűjtő akciójával is megpróbáljuk óvni a gazdasági menekültek ellen, eközben sajnos a mi magyar állampolgáraink is gazdasági menekültté váltak az ön kormányának jóvoltából. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg a miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Korábban már kénytelen voltam azt is elmondani, én nem tartom becsületes, egyenes dolognak azt, hogy politikai sakkjátszmákban akarják felhasználni azokat az embereket, akik egyébként nagyon nehéz döntést hozva úgy döntöttek, hogy külföldön próbálnak boldogulni. Folyamatosan megtámadják ezeket az embereket, úgy tesznek, mintha valami rossz dolgot tettek volna, holott ezek az emberek értékelték a maguk helyzetét, és arra a döntésre jutottak, hogy valószínűleg jóval több pénzt tudnak keresni külföldön, mint itthon.

Ennek megvan az ára: nem könnyű dolog külföldön több pénzt keresni, tisztelt hölgyeim és uraim, de ahelyett, hogy önök elismeréssel szólnának ezekről az emberekről, folyamatosan negatív összefüggésben hozzák őket szóba. Ezek az emberek minden évben hazaküldenek körülbelül 2 milliárd eurónyi pénzt. Kint dolgoznak és hazaküldik. Miért nem ismerjük el, miért nem becsüljük meg őket? Miért nem kapják meg az elismerést, ami egyébként járna nekik?

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Ami pedig az itthoni helyzetet illeti: röviden csak azt szeretném mondani, hogy Magyarországon jelen pillanatban is van 76 417 betöltetlen álláshely. Arra szeretnék mindenkit biztatni, hogy keresse a munkalehetőséget, mert a magyar gazdaság bővülése lehetőséget ad mindenkinek az itthoni boldogulásra is, még ha kevesebb munkabérért is, mint ha külföldön dolgoznának. Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr válaszáat. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Van-e termőföldadó Magyarországon?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Tökéletes, nagyon szépen köszönöm.

ELNÖK: Megadom a szót Sallai Róbert Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az a kérdésem, hogy van-e termőföldadó Magyarországon, de azt is kérdezhetném, hogy ki kormányoz Magyarországon. Nyilvánvalóan látjuk azt, hogy 2012. december 24-én, a szenteste hangulatában Fazekas miniszter úr azt nyilatkozta a Magyar Hírlapnak, hogy Magyarországon nincs és nem lesz földadó, a Fidesz-kormány nem tervez ilyet bevezetni. Ezt követően láttuk azokat a folyamatokat, ahogy a múlt évben ez, becsempészve a helyi adózásokról szóló rendeletbe, mégiscsak megjelent, és már most 11 önkormányzatról tudunk, amely élt ezzel a lehetőséggel, de nyilvánvalóan a próbaüzemben ez a szám 2016-ban jó eséllyel nőni fog.

(16.30)

Pár héttel ezelőtt a földművelésügyi tárca, ugye, kiadott egy közleményt, amiben szintén kérte az önkormányzatokat, hogy ne vessenek ki földadót, és úgy tűnt, hogy az ellenzéki pártokkal egyetértve elutasítja azt, hogy a termőföldnek mint termelési

eszköznek, mint a nemzetgazdaság egyik legfontosabb erőforrásának egy külön adóztatási rendszere legyen. A földművelési tárccal tehát, úgy tűnt, egy platformra keveredtünk. Ennek ellenére az önkormányzatok beintettek a földművelésügyi tárccának. Úgy tűnt, hogy a földadó fölött nem a földművelésügyi tárca rendelkezik szakmailag, hanem a Nemzetgazdasági Minisztérium foglalkozik ezzel a kérdéssel.

Ki dönt szakmai kérdésekben? Miért nem számít a földművelésügyi tárca szakmai álláspontja egy ilyen ügyben? Az LMP-ben nem azt mondtuk, hogy ördögtől való dolog, hanem azt, hogy nem alkalmas költségvetési eszköznek. Azt mondtuk, hogy birtokpolitikai célokra, a nagybirtokok visszaszorítására lehetne alkalmas, ha bölcsen lenne kivetve, meghatározott hektár fölött. Ehelyett megint arányaiban mindenkit sújtanak, és nyilvánvalóan a kicsiket ugyanez az arány az érintett településeken jobban érinti, mert a kisbirtokoknak kisebb a jövedelemtermelő képessége, mint a nagyoknak.

Nyilvánvalóan, ugye, láttuk az elmúlt hónapok eseményeit, a földművelésügyi tárca szakmai álláspontja, csakúgy, mint jó néhány ellenzéki párt álláspontja nem számított érvként. Kíváncsi vagyok, miért nem. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Nem tudom, eltévesztette a kérdés címzettjét? Mert folyamatosan a földművelésügyi tárcáról beszélt, miközben a Nemzetgazdasági Minisztériumot kérdezi. Tehát szerintem jobb lenne ilyen kérdésben az illetékes tárcát kérdezni.

Kérdésének az a címe, hogy van-e termőföldadó Magyarországon. A válaszom egyértelműen az, hogy nincs. Nincs, különösen, hogy a kormány, az Országgyűlés nem fogadott el ilyen szabályozást, és nem is fog, hogy Magyarországon termőföldadót be kelljen, be lehessen vezetni. Viszont való igaz, hogy a helyi adókról szóló 1990. évi C. törvényt módosítottuk a tekintetben, hogy a helyi önkormányzatoknak nagyobb önállóságot biztosítottunk. Lehetőséget teremtettünk arra, hogy saját adóbevételét bármilyen más adónemmel tudja növelni.

Az előző ciklusban önkormányzati államtitkár voltam, és nagyon sokszor hallottam Schiffer Andrást arról beszélni, hogy az önkormányzatoknak nagyobb önállóságot kell biztosítani. Lényegében most Schiffer András kérését teljesítettük ezzel a törvénymódosítással *(Derültség a kormánypárti padosorokban.)*, hiszen az önkormányzatoknak ezzel az adóketési joguk bővült, az adóbeszedési joguk bővült, és a törvény úgy nevezi ezt az adót, hogy települési adó. Minden önkormányzat eldönti, hogy van

szüksége többletbevételre, többletadóra, és ha igen, azt mire fogja kivetni, kiveti-e egyáltalán.

Azt gondolom, hogy egy kormánynak, egy Országgyűlésnek tiszteletben kell tartani az önkormányzatok döntési jogát, és ez az adómódosítás semmi mást nem jelent, mint az önkormányzati adójogok szélesítését. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen államtitkár úr válaszát. Ugye, teljesen meglepő az, hogy ilyen nyíltan elismeri azt, hogy a kormányzat nem tudja finanszírozni az önkormányzatok feladatait, és jobbggyi szabad sarcot vethetnek ki, ha a minimumfeladataikat el kell látni. Normatív támogatásban nem kapnak olyan finanszírozást, mint mondjuk, a polgármesteri juttatás, jó néhány más kérdéssel együtt. És miután nem kaphatják meg az alapvető működéshez szükséges forrásokat, ezért megadják a jogot, hogy bármire adót vessenek ki.

Ez nem az önkormányzatok érdeke, hanem a kormányzat érdeke, hogy mossa kezeit, és az önkormányzatokra tudja tolni ennek felelősségét. Arról, hogy van-e termőföldadó Magyarországon, nyilván lehet itt vitázni, érdekes dolog lenne a parlamentben, de kérdezzük meg annak a 11 településnek a gazdálkodóját, földtulajdonosát, hogy szerintük van-e. Menjünk el Balmazújvárosba, és kérdezzük meg ott, hogy szerintük van-e termőföldadó. Márpedig nyilvánvalóan ez a válasz elfogadhatatlan, hiszen továbbra is azt tartja fenn, hogy aminek nem tud eleget tenni a kormány, amilyen jogszabályi kötelezettségét nem tudja finanszírozni, arra egy szabad sarc lehetőségét teremti meg az önkormányzatok számára.

Ez a szegényletes! Jó lenne, ha Schiffer András képviselőtársam kéréseit másképp valósítanák meg. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Megértem önt, hiszen az LMP-nek, nem tudom, van-e az országban valahol polgármestere *(Közbeszólás a Fidesz soraiból: Egy van.)*, vagy valamelyik képviselő-testületben van-e többsége. Mert ha lenne, akkor tudná, mi az, hogy önkormányzati gazdálkodási felelősség, mi az, hogy egy képviselő-testületnek, egy polgármesternek a felelőssége. Mert igenis, ők tudják ott helyben *(Sallai R. Benedek közbeszól.)*, hogy lehet-e még a saját lakosságukat, a település lakosságát adóztatni, vagy nem lehet.

Azt gondolom, ezt a jogot biztosítani kell minden magyar önkormányzatnak, az önkormányzatok felelősségével és feladatellátásával együtt. Ez a tör-

vénymódosítás semmi mást nem biztosít, mint azt, hogy egy önkormányzat eldönti, hogy vet-e ki újabb adónemet, vagy emeli a meglévő adókat, vagy nem.

Higgye el, hogy a magyar önkormányzatok felelősek, felnőttek, és tudják, nem úgy, mint ön. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Képviselőtársaim! Párbeszédre nincs lehetőség. Kérem, ezt tartsuk be! Tisztelt Országgyűlés! Németh Szilárd István, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszternek: **„Brüsszel a magyar családok ellensége?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Aradszki András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)* Igen. Megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Mindenki számára ismert tény, hogy a második Orbán-kormány még 2010-ben a családokra rakódó terhek jelentős mérséklését tűzte ki legfőbb céljaként. Nem volt más választás, hiszen a szocialista-szabad demokrata kormányok idején megvalósult sorozatos adóemelések és az egekbe emelkedő rezsikártyák mind a magyar háztartásokat, mind pedig a magyar vállalkozásokat jelentős mértékben meggyengítették.

Annak érdekében, hogy ne mi, magyarok fizessük Európa legdrágább lakossági energiáját, a magyar kormány első lépésként befagyasztotta a rezsikártyákat, majd pedig teljes körű, többlépcsős rezsicsökkentés mellett kötelezte el magát. Azonban a rezsicsökkentés nem mindenkinek tett jót, volt, akinek kifejezetten fájt; a multik hazai vezetőinek, a brüsszeli bürokrátáknak és az őket irányító külföldi anyacégek luxusprofitot bezsebelő vezetőinek minden bizonnyal. A napnál is világosabb volt, hogy nehéz küzdelem elé nézünk, hiszen a korábbi, mintegy 1060 milliárdos extraprofit kimentésének lehetősége egyszer s mindenkorra megszűnt számukra, amiről nem tudtak lemondani.

Ezért Brüsszel többször is figyelmeztető levelet küldött Magyarország számára, és most is ezt tapasztaljuk, hiszen az az úgynevezett piloteljárás, amit mintegy másfél évvel ezelőtt, 2013 nyarán indítottak el ellenünk, most teljes egészében révbe ért. Felháborítónak tartjuk, hogy közvetetten ugyan, de Brüsszel továbbra is - szeretném hangsúlyozni - és most már nagyon konkrétan támadja a magyar családokat és ezen keresztül a rezsicsökkentést. Bár az összes tudósításban mindenki azt hangsúlyozta, hogy semmiféleképpen sem érinti ez az újabb brüsszeli támadás a rezsicsökkentést, illetve a hazai árakat.

Ezért nagy tisztelettel kérdezem államtitkár urat, hogy jelent-e és mekkora veszélyt jelent a magyar családok számára és a magyar háztartások megtakarításaira ez a legutóbbi támadás. *(Novák Előd: Nem csökkent, lejárt az idő.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Aradszki András államtitkár úrnak, aki a kérdésre válaszol.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban, a kormány rengeteget tett azért, hogy a lakossági rezsicsökkentés végbemenjen. Az ezt megalapozó jogszabályokat meghozta, és azokat alkalmazza is. *(Novák Előd: Látszik.)* Ennek eredményeképpen, a kormány intézkedésének köszönhetően 1000 milliárd forint összeg maradt meg a családoknál, a fogyasztók ennyivel könnyebben tudtak élni az elmúlt években.

Kétségtelen, hogy az Európai Bizottság rendszeresen ellenőrzi a jogszabályok megfelelő adaptálását a hazai jogrendben. E tekintetben folytat vizsgálókat, és legutóbb valóban küldött egy levelet a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumba, jelezve, hogy Spanyolország, Franciaország, Németország és Olaszország mellett folytatja azt az eljárást, amit korábban elkezdett, és válaszokat vár tőlünk a tekintetben, hogy megfelelünk-e az európai uniós harmadik energiacsomagnak, és alkalmasak-e a magyar jogszabályok arra, hogy az energiauniós csomag rendelkezését végrehajtsák.

(16.40)

Kétségtelen tény, hogy e tekintetben vannak olyan kérdések, amelyek esetlegesen fenyegethetik a rezsicsökkentés vívmányait és eredményeit. Jelzem azért, tisztelt képviselő úr, hogy nem eszik olyan forrón a kását, amit az is jelez, hogy a felelős EU-s biztos, Cañete úr jelezte, hogy minden döntés előtt, mindenféle lépés előtt szakértői egyeztetéseket kíván lefolytatni Magyarországgal is.

Tájékoztatom képviselő urat, hogy a szakértői egyeztetéseken mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy a rezsicsökkentés előnyeit továbbra is érvényben tudjuk tartani Magyarországon. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Németh Szilárd István képviselő úrnak.

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Mondhatnám azt is, hogy a Fidesz-KDNP-frakciószövetség nevében el is várjuk a kormánytól, hogy mindent megtegyen a rezsicsökkentés fenntartásáért és megvédéséért *(Közbeszólások a Jobbik soraiból, köztük Novák Előd: Ne ilyen harcosan! Ez nem a birkózószövetség! - Az elnök csenget.)*, hiszen, ha a legutóbbi adatokat tekintjük, a 2015. januári Eurostat-adatok alapján elég egyértelmű számunkra, hogy a két évvel ezelőtt elindított rezsicsökkentésben, onnan, hogy a

magyar családok fizették az európai legmagasabb gázárát, és a villamos áramért is a második legtöbb pénzt kellett a magyar háztartásoknak kifizetniük, ma ott tartunk a fővárosok tekintetében, hogy csak Bukarestben olcsóbb a háztartási gáz és a villany-áram ára.

Tehát azt a célt, amit kitűztünk magunk elé, azt elértük, a rezsicsökkentés megvédte a magyar családokat. Én kérem még egyszer, hogy a kormány álljon ki teljes egészében a rezsicsökkentés mellett, a brüsszeli bürokraták ellenében is. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány az elmúlt években erőteljesen arra törekedett, hogy a lakosság rezsicsökkentése megvalósuljon. Ezt a folyamatot azonban nem lehet kiragadni az energiastratégia végrehajtásából, és nem lehet kiragadni azokban a vitákban, dilemmákban sem, ami itt az úgynevezett energiaunióval kapcsolatban még az ország előtt áll, ugyanis alapvető célunk - és nemcsak a lakosságra vonatkozik ez a cél, hanem az iparra is -, hogy versenyképes és elérhető áron biztosítsuk Magyarország polgárainak és Magyarország iparának, gazdasági szereplőinek az energia árát.

E tekintetben elszántak vagyunk, és mindent meg fogunk tenni azért, hogy ezek a célok tartósan tudjanak megvalósulni Magyarországon. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Gógös Zoltán és Harangozó Gábor István, az MSZP képviselői, azonnali kérdést kívánnak feltenni a miniszterelnök úrnak: **„Meddig védi a Fidesz oligarcháit a hortobágyi családi gazdákkal szemben?”** címmel. *(Lázár János: Gógös Zoltánt kérem! Hol van a képviselő úr! - Közbeszólás az MSZP soraiból: Szervezi a kampányt Tapolcán!)* Harangozó Gábor István képviselő urat illeti a szó.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Miniszterelnök Úr! Emlékszik Ángyán József szavaira? Ő arról beszélt, hogy maffiacsaládok kezében a vidék, maffiacsaládok kezében az agrártárca. Miniszterelnök úr, köztudomású, hogy az önök kliensei, a 12 elrabolt vagy lenyúlt állami gazdaság, a régi fideszes nagyvállalkozók, nagybirtokok fontos pillérei a Fidesz kiszolgáltatottságra épülő vidéki hatalomgyakorlásának. Mégis azt hittük, hogy a hortobágyi földek esetében nem ők lesznek majd a kiválasztottak, hogy nem nyúlhatnak le majd minden földet, hiszen éppen egy éve ön rendelt el Kehi-vizsgálatot a hortobágyi visszaélések ügyében, és azt ígérte, hogy addig nem

fognak senkivel szerződést kötni, amíg ez a vizsgálat le nem zárul.

A szerződéseket megkötötték, eddig még lezárt vizsgálatról nem tudunk, ellenben a Kehi elvégezte ezt a vizsgálatot, tisztességes munkát végzett, ahol megállapították, hogy azok, akikkel szerződést kötöttek, egyharmad részük nagyjából nem felelt meg a pályázati kiírásnak vagy egyszerűen csalt. Olyan társaságok jöttek létre, akik csak arra jöttek létre, hogy fölmarkolják a támogatásokat, és így tisztességes, helyben élő családoktól vették el a földet, és ezekhez a társaságokhoz került csak azért, hogy a támogatásokat ők hazavihessék.

Őn azt ígérte nekem itt a parlamentben még december 8-án, hogy legkésőbb január 31-én egy végleges, belső vitát lezárt jelentéssel fognak rendelkezni, és akkor örömmel fog engem tájékoztatni az abban foglaltakról. Miniszterelnök úr, most már március van, semmiről nem lettünk tájékoztatva, és egy hónap múlva ki kéne az állatokat hajtani a legelőre *(Derűlttség a Fidesz soraiban.)*, és még mindig nem lehet tudni, hogy végül kié lesz a föld, mert gondolom, a tisztességtelenül földhöz jutottaké *(Az elnök csenget.)*, visszaélésszerűen a földet elragadóké nem lehet a föld, hanem a tisztességes helyi gazdálkodóké kell legyen.

Kérem, nyilatkozzon, hogy mit tesz ön az ügy tisztázása érdekében. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Megadom a szót Orbán Viktor miniszterelnök úrnak.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Mielőtt a konkrét ügyre válaszolnék, tisztelt képviselőtársam, először is szeretném világossá tenni, hogy nem szeretjük, hogyha a kommunista milliárdosok pártja kioktat bennünket gazdasági kérdésekben *(Felzúdulás, közbeszólások az MSZP soraiból.)*, nem szeretjük, hogyha a zöldbárók pártja, amelyik egyébként csak azért dolgozott az elmúlt 20 évben, hogy Magyarországon fönnyomadjon a nagybirtokrendszer *(Az elnök csenget.)*, még a végén itt erkölcsi magaslatoakra emelkedne, ezt nem szeretnénk látni, tisztelt hölgyeim és uraim. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)* Amilyen az adjonisten, olyan a fogadjisten.

Ami pedig, tisztelt hölgyeim és uraim, a gazdaságpolitikánkat illeti, meghirdettük, hogy 80 százalékban kis- és középbirtokok és 20 százalékban lehetnek nagybirtokok Magyarországon; efelé haladunk.

Ami pedig a konkrét ügyet illeti, mint a képviselő úr előtt is ismert, a kormány utasítást adott a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalnak, hogy vizsgálja meg a hortobágyi földbérletek pályázati eljárását. Az Ellenőrzési Hivatal az eljárást lefolytatta, javaslatot tett a pályázatok módosítására, az egész pályázati rendszer módosítására, mert az több ponton sem felelt meg az átláthatóság követelményének. Ennek megfelelően a Földművelésügyi Minisztérium a pályázati rendszert módosította.

Ami pedig a konkrét ügyeket illeti, véleménykülönbség alakult ki a Kehi és a minisztérium között. Arra utasítottam őket, és erről önt is tájékoztattam itt a parlamentben, hogy ezeket a vitákat január 31-éig zárják le. Ez megtörtént. A nyertes pályázók számára elő lett írva, hogy a megkötött haszonbérleti szerződésben vállaltak a benyújtott pályázatban megjelölt feltételeknek a szerződés teljes időbeli hatálya alatt meg kell hogy feleljenek. Ezenkívül megállapították, hogy legalább 14 esetben a szerződéseket föl kell bontani.

Most ott tartunk, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park igazgatóságának az a feladata, hogy azon pályázók esetében, akik a pályázati feltételeknek nem feleltek meg, fölmondja a szerződést, és újra megpályáztassa az adott birtoktestet. Köszönöm a figyelmét. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Miniszterelnök úr, ön most egy nagyon fontos kijelentést tett *(Dr. Rétvári Bence: Mindig azt tesz.)*, egy nagyon fontos tényt állapított meg, illetve ismételt meg a Kehi-jelentésből. Ön elismerte azt, amit mi azóta, amióta ez a lenyúlásos földpályázati rendszer meg, azóta állítunk, hogy ez a pályázati rendszer nem átlátható, ez visszaélésre lett kialakítva, és vissza is éltek vele. Valóban, ezt a Kehi is megállapította, és ezért javaslatokat tett arra, hogy új pályázati rendszert kell kialakítani. De hogyha ez igaz, akkor nemcsak Hortobágy esetében, hanem a Bükk Nemzeti Park esetében, az összes nemzeti park esetében *(Közbeszólások az MSZP-ből: Így van! Így van!)*, az összes helyen, ahol eddig éveken keresztül lenyúlták a földeket és a haveroknak játszották át, miniszterelnök úr, ott új pályázatokat kell kiírni.

Akkor most arra kérném, hogy Lázár urat utasítsa arra, hogy egy új Kehi-vizsgálatot minden egyes földpályázatnál folytassanak le, és mindenhol, aki tisztességtelenül jutott földhöz, ott vegyék el a földet, és adják oda a helyben élő, tisztességes családi gazdálkodóknak. *(Közbeszólások az MSZP-ből: Úgy van! Úgy van! - Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásról leti meg miniszterelnök urat.

ORBÁN VIKTOR miniszterelnök: Hátrább az agarakkal! *(Derűltég a kormánypártok soraiban.)* Tisztelt képviselő úr, ön is tudja, hogy nem egyszerű jogi kérdésekről van szó. Csak hogy az ön által most ideidézett példát hozzam, a Bükk Nemzeti Park esetében számos feljelentés született, nyomozás történt és vádemelés. Mi történt? Első fokon az összes vádlottat fölmentették.

Köszönöm megtisztelő figyelmét. *(Közbeszólás az MSZP soraiból. - Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök úr választát. Tisztelt Országgyűlés! Szávay István, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetpolitikáért felelős tárca nélküli miniszternek: **„Mégsem támogatja a kormány a külföldön élők választásokon való részvételének megkönnyítését”** címmel. Szávay István képviselő urat illeti a szó.

(16.50)

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Először is nagyon köszönöm miniszterelnök-helyettes úrnak, hogy öt év után végre személyesen válaszol egy hozzá feltejt, nemzetpolitikát érintő kérdésre, amely kérdést egyébként azért is hozzá teszem fel, mert a Magyar Állandó Értekezleten a kormányt ön szokta képviselni, ön szokta ennek a nagyon fontos testületnek az üléseit vezetni, ahol a külhoni magyar szervezetek és a magyarországi pártok, illetve a magyar kormány képviselői vesznek részt.

A Magyar Állandó Értekezlet a legutolsó ülését tavaly novemberben tartotta, és a MÁÉRT zárónyilatkozatában, melyre önök folyamatosan hivatkoznak mint fontos dokumentumra, amelyet egységesen, egyhangúlag fogadtak el a... *(Zaj. - Több kormánypárti képviselő elhagyja az üléstermet.)* - megjelentek, a zárónyilatkozat (5) bekezdése úgy fogalmaz: a tagszervezetek kérik olyan lépések megtételét, amelyek egyszerűbbé teszik a választójog gyakorlását a magyarországi lakcímmel rendelkező, de életvitelszerűen külföldön élő szavazópolgárok számára is.

Arról van szó ugyanis, itt miniszterelnök-helyettes úr beszélt az előző válaszában arról, hogy 10 millió magyar él és dolgozik Magyarországon, ez nem teljesen igaz, jó, ha 9 millióan vagyunk, innen legalább 1 millió magyar már hiányzik ebből az országból, miniszterelnök-helyettes úr, most abba ne menjünk bele, hogy miért. Tény az, hogy azon százazrek számára, akik Magyarországtól tartósan távol élnek, a választójog gyakorlása meglehetősen nehéz. Ezt önök is elismerték, hiszen például Nyugat-Európában csak a fővárosokban vagy egy-két nagyobb városban található nagykövetségen, illetve konzulátuson van lehetőség szavazni, ami adott esetben több száz, de akár több ezer kilométeres utat is jelenthet. A Magyar Állandó Értekezleten minden jelen lévő, minden magyarországi párt, beleértve a kormánypártokat, az ellenzéket, a külhoniakat és a kormány képviselőit is, egyetértettek abban, hogy ezt a kérdést kezelni kell.

A Jobbik beadott egy határozati javaslatot, egy országgyűlési javaslatot, amely ennek a kérdésnek az Országgyűlés elé hozását kezdeményezte. Szerettük volna ezt egy országgyűlési határozati javaslatban is világossá tenni, és a kormányt felkérni a vonatkozó

törvénymódosításoknak a kidolgozására. Ezt azonban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a kormánypártok az Igazságügyi bizottság ülésén egy héttel ezelőtt nem támogatták.

Kérdezem miniszterelnök-helyettes urat, támogatják-e azt, hogy könnyítsék a szavazati jog gyakorlását az érintetteknek vagy nem. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes úrnak.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Nagyon szépen köszönöm a szót. Igen tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Valóban úgy van, ahogy ön mondja, ezt a vitát, beszélgetést a MÁÉRT-nek a végén folytattuk le, azt hiszem, Vona Gábor és Schiffer András elnök urak intenzív részvételével. Megjegyzem, a küllhoni magyar vezetők nem reagáltak a kérdésre, de ez valóban egy fontos kérdés, és - már csak a történelmi hűség kedvéért - én fogalmaztam azt a zárómondatot, amire ön hivatkozik. Nyilvánvalóan ez egy másodsorban nemzetpolitikai kérdés, elsősorban választójogi kérdés, aminek a vonatkozásában nekem semmilyen preconcepcióm nincs, lehetséges így is, lehetséges úgy is.

Két pillér van, amit mindenképpen figyelembe kell venni; az egyik az Alkotmánybíróság döntése. Az Alkotmánybíróság eddig egy döntést hozott, amiben azt mondta ki, hogy azoknak a levélben való szavazása, akiknek nincs magyarországi lakcíme, ez nem ütközik az Alaptörvénybe. Egyébként néhány más kérdés is, úgy tudom, hogy az Alkotmánybíróság előtt van.

A másik pedig: az egésznek a technikai lebonyolítása tekintetében a Nemzeti Választási Iroda, Pálffy Ilona vezetésével dolgozik ezeken a kérdéseken, és ami az alkotmányosságba belefér és a választások tisztaságát garantálja, a tekintetben személy szerint is minden egyszerűsítésben partner vagyok.

Egy gondolatot engedjen meg még képviselő úr: tehát itt a helyzet az, hogy a kezdetekre visszamenően a fő szabály az, hogy aki lakcímmel rendelkezik és két szavazatot ad le, ezt személyesen adhatja le. Egy kiegészítő szabály volt, hogy azok, akik nem rendelkeznek magyarországi lakcímmel, azok esetében lehetővé teszi a levélben való szavazást.

Az a javaslat, amit önök benyújtottak, tulajdonképpen egy kiegészítő szabályt tesz félig-meddig fő szabállyá. Ez lehetséges dolog, csak ennek az alkotmányossági vonatkozásait át kell gondolni, a technikai lebonyolíthatóságát megint csak át kell gondolni, és ami mindennekelőtt fontos, hogy a választások tisztaságát garantálni kell.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót képviselő úrnak.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen a nem túl egyszerű választ, de végül is nem kaptam választ, miniszterelnök-helyettes úr. Tehát önök ezzel egyetértenek vagy nem értenek egyet? Az a néhány soros vagy pontos határozati javaslat, amelyet egyébként nemsokára fogunk tárgyalni, hiszen mi idehoztuk a Ház elé, önöknek is szavazniuk kell erről, ez természetesen módosítható. Mi ezt a határozati javaslatot úgy fogalmaztuk meg, hogy a lehető legáltalánosabb legyen, a szándékot jeleztük benne, illetve azt szeretnénk, hogy az Országgyűlés nyilvánítsa ki azt a szándékot, hogy valamilyen módon szeretné egyszerűbbé és könnyebbé tenni több száz ezer magyar számára a választójog gyakorlását.

Miniszterelnök-helyettes Úr! Néhány perccel ezelőtt a miniszterelnök úr arról beszélt, hogy becsüljük meg azokat a magyar embereket, akik ilyen vagy olyan okból kénytelenek most Magyarországtól távol élni és ott munkát vállalni. Semmi mást nem kérünk önöktől mi sem, miniszterelnök-helyettes úr, önöktől, kormánypárti képviselőtársaim, hogy becsüljük meg ezeket a magyar embereket, becsüljük meg őket például azzal, hogy biztosítjuk számukra azt, hogy a választásokon ténylegesen részt tudjanak venni.

A mi határozati javaslatunk erről szól, lehet toldozgatni-foldozgatni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, módosító javaslatot benyújtani hozzá, a kérdés az, hogy támogatják vagy nem támogatják, miniszterelnök-helyettes úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg miniszterelnök-helyettes urat.

Őné a szó.

DR. SEMJÉN ZSOLT miniszterelnök-helyettes: Képviselő úr, én nem ellenzem. Vannak alkotmányossági kérdések, amikre választ kell adni. Ebből egy fél kilót tudok önnek adni, és hogyha segít benne, azt megköszönjük. *(Szávay István: Nyitottak vagyunk!)* Most csak egyetlenegy mondom, szakpolitikai kérdés, amit a jogtudósok dolgoztak ki, például egy kérdés, amire válaszolni kellene. Amennyiben a magyarországi lakcímmel rendelkező, de a szavazás napján külföldön tartózkodó választópolgárok részére az Országgyűlés biztosítja a levélben való szavazás lehetőségét, úgy ebben az esetben biztosítani szükséges, hogy akkor is élhessenek a választójoggal, ha a választás napját megelőzően még külföldön tartózkodnak. Így a levélzavazás esetén biztosítani kellene azt is, hogy a levélzavazatukat akár belföldön is feladhassák. Ez pedig számos visszaélésre ad módot.

Tehát amennyiben ezeket a technikai és elvi kérdéseket meg tudjuk oldani, én partner vagyok. Egy egyensúlyt kell eltalálni a lehető legnagyobb könnyítés és a választások végeredményének a megkérdőjelezhetetlensége között. Köszönöm. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm miniszterelnök-helyettes úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Móring József Attila, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszternek: **„Mit tesz a kormány a vidék megtartóerejének növelése érdekében?”** címmel. Móring József Attila képviselő urat illeti a szó.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Tisztelt Miniszter Úr! A kormányzat célja, hogy a mezőgazdaság, az agrárium számára a következő években rendelkezésre álló forrásokból növelje a vidék megtartóképességét. A magyar lakosság több mint fele vidéken él, a foglalkoztatottak számának mintegy 5 százaléka dolgozik a mezőgazdaságban. Az agrárium fizikai adottságai azonban lehetővé tennék, hogy sokkal többen élhessenek jó színvonalon a magyar termőföld nyújtotta lehetőségek kiaknázásából.

Két problémakör rendszeresen felmerül a mezőgazdasággal kapcsolatban, melyeknek a megoldása egyre sürgetőbbé válik. Az egyik az, hogy a mezőgazdaság és a vidékfejlesztés hitelezői pénzügyi eszközök segítségével könnyedén az eladósodás felé tudják sodorni a gazdálkodókat. A másik, hogy egyes mezőgazdasági szereplőknek sikerült monopolisztikus helyzetet teremteni, ami káros a kis- és közepes gazdálkodók nagy többségére, valamint azokra a vidéki közösségekre is, ahol ezek a termelők munkahelyeket és közösségeket teremtenek.

Mindezek alapján tisztelettel kérdezem miniszter urat, milyen intézkedésekkel kíván hozzájárulni a minisztérium a mezőgazdaságból élők számának növeléséhez, milyen struktúrájú lesz várhatóan az agrárfinanszírozás, előtérbe helyezi-e majd a kis- és közepes gazdálkodókat. Várom miniszter úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Lázár János miniszter úrnak. Parancsoljon, miniszter úr!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm a szót. Igen tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a kérdését. Kis Miklós államtitkár úrnak kellene válaszolnia, aki azonban éppen Brüsszelben harcol tudomásom szerint pont a vidékfejlesztési programnak az elfogadása érdekében. Engedje meg, hogy helyette én próbáljak az ön számára megfelelő választ adni.

Először is azzal szeretném kezdeni, hogy Magyarországon minden képviselőtársam számára világos az, hogy az elmúlt 25 esztendőben néhány vidéki település súlyos társadalmi és gazdasági veszteségeket volt kénytelen elszenvedni, jó néhány kistélepülésen, vidéken, Észak-Magyarországon vagy éppenséggel Baranya megye vagy Somogy megye déli részén óriási az elvándorlás, a falvak kiüresedése, és sorolhatnám azokat a társadalmi, gazdasági problémákat, amelyek megkerülhetetlenek.

Valószínűleg ez összefüggésben van azzal, hogy a mezőgazdaságnak jelentősen csökkent az eltartóképessége, sokkal kevesebb embert foglalkoztat ma a mezőgazdaság, mint a '80-as vagy a '90-es években. A hivatalosan mezőgazdaságból élők, főfoglalkozású mezőgazdaságból élők aránya ma már nem éri el a 300 ezer embert, ami egészen kétségbeejtő és aggasztó egy ilyen kifejezetten jó mezőgazdasági adottságú országban, mint adott esetben Magyarország.

Ezért a mi feladatunk az, hogy a birtokstruktúra megváltoztatásával és a hozzárendelt támogatási rendszer megváltoztatásával elérjük azt, hogy minél több ember éljen mezőgazdaságból, annak érdekében, hogy a vidék eltartóképessége meglegyen, és ne kelljen elvándorolni az embereknek.

(17.00)

Ezért döntöttünk úgy, hogy 80-20 százalék arányban - 80 százalék kicsi, 20 százalék nagy - rendezzük át az állami földek használatát, és ezért döntöttünk úgy, hogy 80-20 százalék arányban próbáljuk átrendezni az ehhez rendelt vidékfejlesztési támogatásokat. Kétfajta támogatást fognak kapni: az egyik a földalapú támogatás, ahol Magyarország kifejezetten nyertes a 2014-20-as időszakban, a másik pedig az 1200 milliárdos vidékfejlesztési kassza, amelynek az átrendezése jelen pillanatban zajlik, hiszen az elmúlt év végén az Európai Bizottság kifogásolta azt a programot, amely kivételesen nem a nagybirtoknak, hanem megpróbál a kisbirtoknak és a kistélepüléseknek kedvezni.

Ha megengedi, akkor a következő, hátralévő egy percben folytatom majd. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

MÓRING JÓZSEF ATTILA (KDNP): Köszönöm szépen. Megnyugtató és bizalomra ad okot a kormány intézkedéssorozata, illetve elképzelése, hiszen a szocialista kormányok, amelyek a szocialista nagyüzemet támogatták, teljesen elszívták a levegőt a családi gazdaság elől, a kis- és közepes vállalkozásoknak nem adtak teret, a földbirtokokat a zöldbárók kezében összpontosították. Éppen ezért a KDNP támogatja a kormány intézkedéseit, és köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Viszonzás illeti meg a miniszter urat. Öné a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Várhatóan májusra kerül elfogadásra a vidékfejlesztési operatív program 1200 milliárdos, 1300 milliárdos kasszával, és indulhat meg az első pályázati kiírás, ami alapvetően a

kicsiknek fog kedvezni, és hátrányba, szándékosan hátrányba hozza a nagyokat.

Szeretném azonban minden képviselőtársamnak elmondani - pártállástól függetlenül fölhevítve a figyelmüket -, hogy ez nem lesz egy egyszerű menet. Képzeljék el azokat, akik az elmúlt hét esztendőben a pályázati rendszer nyertesei voltak, és 35-40 ezer hektáron gazdálkodnak ma Magyarországon. Van belőlük bőségesen! Magyarországon lakosság- és földterület-arányosan a tízezer hektár fölötti gazdasági vállalkozások vagy az ötezer hektár fölötti gazdasági vállalkozások száma óriási és a számaránya is. Ők jelen pillanatban Brüsszelben és Budapesten kormányközeli és kormánytávol mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a pályázati rendszerben - a földalapúnál is - természetesen a vidékfejlesztési ágon is - megőrizhessék a korábbi primátusukat, előnyüket, amit mi, úgy gondolom, minden politikai párttal és minden jó szándékú politikai erővel összefogva közösen fogunk megtörni, legyen szó Csányi Sándorról vagy Simicska Lajosról. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megköszönöm a miniszter úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszterének: **„Mit szeretne az Emberi Erőforrások Minisztériuma?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Ikotity István jelzésére:)* Igen. Ikotity István képviselő urat illeti a szó.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Balog Zoltán emberierőforrás-miniszter arról beszélt nemrég egy tévéműsorban, hogy „amikor a hátrányos helyzetű diákok többségben vannak az iskolában, és nem lehet őket összehozni a nem hátrányos helyzetű diákokkal, ilyen esetekben speciális pluszszolgáltatásokra, pluszfeltételek előírására, több figyelemre van szükség”.

A miniszter úr azokra a településekre és azokra az iskolákra gondolt, ahol a hátrányos helyzetű roma diákok többségben vannak, tehát nem lehet őket integrált nevelésben részesíteni, és egyház vagy valamilyen kisebbségi önkormányzat akarja átvenni ezeket az iskolákat. Ezekben az esetekben nem tudatos vagy szándékolt elkülönülésről van szó, ez egy nagyon súlyos probléma, bár pontos információk nincsenek, hiszen 2010 óta nem készült felmérés a szegregáció kiterjedéséről. Ezért javasolta is az LMP a helyzet felmérését a megfelelő társadalomkutató-sokon keresztül.

Tehát ezekben az esetekben a problémát a roma és a nem roma lakosság elkülönülése okozza, a jobb helyzetű családok elköltöznék kistelepülésekről, ahol a hátrányos helyzetűek többségben maradnak. Önmagában természetesen az oktatáspolitikai ezeket a

térbeli társadalmi problémákat nem tudja megoldani, abban azonban komoly felelőssége van a mindenkori oktatásirányításnak, hogy az ilyen térségek települési iskolájában tanuló, többségében hátrányos helyzetű roma diákok is hozzájuthassanak a minőségi oktatáshoz, ilyen helyzetben is javulhassanak az esélyeik.

Ezért itt a parlament nyilvánossága előtt kérdezzük - mert már kétszer feltettük írásban a kérdést, és nem kaptunk rá választ -, hogy milyen új elemekkel fog bővülni a jelenlegi oktatáspolitikai, amelyek a szegregált körülmények között tanuló hátrányos helyzetű diákok esélyeit javítják. Kérem, a kérdésre válaszoljon! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP párt-soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdésre Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Megadom a szót, államtitkár úr.

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Önnek ugye az volt a kérdése, hogy mit akar az EMMI. Hát, ebben a kérdésben, ha speciel ezt kérdezi, mi azt szeretnénk, hogy minden gyerek, egy hátrányos helyzetű családból érkező gyerek és egy nem hátrányos helyzetű családból érkező gyerek ugyanolyan tanulásban részesülhessen.

Azért vezettük be például a három évtől kötelező óvodáztatást, azért tesszük ezt kötelezővé, és akár a családi pótlék részbeni folyósításának megvonásával is ösztönöznénk azokat a családokat, akik nem figyelnek oda a gyermek óvodáztatására, hogy azt a hátrányt, amit egy gyermek, mondjuk, elszennved azért, mert nehezebb körülmények között nőtt föl, valamelyest az óvodában tudják behozni, és ott kerüljön már közelebb azokhoz a gyerekekhez, akiket gondoskodva, figyelmesen, jobb helyzetben lévő családokból küldenek az iskolákba. Tehát már hároméves kortól szeretnénk őket segíteni.

És nyilván mi nem abban gondolkozunk, hogy hol vannak roma vagy nem roma, vagy őszintebben fogalmazva, hol vannak cigány vagy nem cigány származású gyerekek az iskolában, hanem hol vannak hátrányos helyzetűek és hol van kevesebb hátrányos helyzetű gyermek. És ahol erre szükség van területi adottságok miatt is vagy más determináció miatt, ott nyilvánvalóan fokozott figyelmet kell fordítani ezekre az iskolákra.

Hogy pontosan mi a pedagógiai tartalomban a különbség, az nyilván a következő hónapok konzultációi során fog kiderülni, de nagyon sok intézkedést már korábban is hoztunk, pontosan az ő segítségükre. Ön is tudja, hogy a „Biztos kezdet” gyerekházakban a nagyon fiatal gyerekek, tehát a még szinte csecsemőkorúak számára, mégiscsak 11 ezer gyermek és szülője számára tudtunk segítséget nyújtani 114 „Biztos kezdet” gyerekházban 0-3 éves korig. A Gyermekesély-programban 42 226 gyermeknek sikerült - a

kistérségekben élő gyerekek 40 százalékának elérésével - segítséget nyújtanunk. 169 tanodában 3100 hátrányos helyzetű tanulónak tudunk segíteni. Az Útravaló-ösztöndíjjal, az „Út a középiskolába”, az „Út az érettségihez”, az „Út a szakmához”, az „Út a felsőoktatásba” ösztöndíjjal (Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.) 14 ezer diáknak tudunk segíteni.

Ezek azok az intézkedések, amelyek minden hátrányos helyzetű gyereknek tudnak segíteni. Köszönöm. (Taps a kormánypartok soraiból.)

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzásra megadom a szót a képviselő úrnak.

(Dr. Szűcs Lajost a jegyzői székben dr. Tiba István váltja fel.)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Tisztelt Államtitkár Úr! Éppen ez a probléma az írásbeli kérdéseknél is: nem a kérdésre válaszolnak.

Balog miniszter úr elismeri, hogy „ha így megy tovább ez az egész történet,” - idézem - „ahogy eddig ment, akkor a szegregációt erősítjük”. Tehát már a miniszter úr is elismeri, hogy ez így nem jó, és arra utal az az idézet, amit az előbb felolvastam, hogy valami mást szeretnének, új elemeket fognak megvalósítani. Ismét idézem: „Úgy lehessen csak iskolát átvenni, ha ezt és ezt a pluszszolgáltatást biztosítják.” Mi az „ez és ez” pluszszolgáltatás?

Balog miniszter úr ebben a műsorban is elmondta azt, hogy az ellenzék mindig bizalmatlan, mindig az ördögöt festi a falra, bármi jön, azt kritizálja. Pontosan ezért, mert nem látjuk, hogy mik lesznek ezek, semmiféle egyeztetés nincs; nem csak a pártokkal, a civil szervezetekkel sincs egyeztetés. Ha lenne bármiféle közös út erre, akkor egész biztos, hogy sokkal nyitottabb lenne az ellenzék, egész biztos, hogy előremozdulás lenne tapasztalható, mert ahogy elhangzott a miniszter úr szájából is, jelenleg ez kevés, ennél jóval többet kell tenni. (Taps az LMP padsoraiban.)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg az államtitkár urat. Öné a szó.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A szegregáció témájában az egyeztetést és a bizalom kiépítését említi. Képviselő úr, ha ön beszélne azokkal az emberekkel, akik szakértők ezen a területen, akkor ők elmondták volna önnek - csak ön nem beszél velük -, hogy többször jártak a mi minisztériumunkban, van egy antiszegregációs kerekasztal, ennek a kerekasztalnak a módosító javaslatát a nemzeti köznevelésről szóló törvény múlt év végén futó módosításához hozzá is tettük, azt a toldatot oda is

raktuk, pontosan azért, mert folyamatosan mi ezekkel a szervezetekkel párbeszédben vagyunk. Lehet, hogy önök csak az Ökotárs Alapítvánnyal vannak párbeszédben - ők éppen nem voltak ott ezen a megbeszélésen, bár mondjuk, pénzügyi keretük lett volna rá -, de vannak olyan szakértők is, akik nem feltétlenül az önök által közvetített vagy az önökhöz köthető szervezetek által közvetített forrásokból igyekeznek Magyarország ellen hadjáratot folytatni; vannak szakemberek, akik segíteni akarnak Magyarországon, nem botrányt kelteni akarnak, hanem segíteni akarnak hároméves gyerekeknek, hatéveseknek meg tizennégy éveseknek. Kérem, hogy ezeknek a szakembereknek is hallja meg a szavát! Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm az államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! Csizi Péter, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszternek: **„Magyar szemfényvesztők. Ki a felelős közel 100 milliárd forint eltűnéséért?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közzeladat ellátása miatt válaszára Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Kérdezem a képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen a miniszter úrtól kéri a választ. (Csizi Péter jelzésére:) Igen. Csizi Péter képviselő urat illeti a szó.

(17.10)

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! A szemfényvesztők ismérve, hogy minél jobban nézzük őket, annál kevésbé látszódik a tettük.

Tisztelt Államtitkár Úr! Akárhogy is nézzük, hiányzik 100 milliárd forint. Azt szoktuk mondani, hogy hiányzik 100 milliárd forint a DRB Banknál. Pedig valójában a 100 milliárd forint a DRB Bank 110 ezer ügyfelénél hiányzik, köztük a pécsi, baranyai családokat, vállalkozókat, civil szervezeteket értjük. 100 milliárd forint hiányzik, ezt egy hete tudjuk, hiszen egy hete ismerjük, hogy a Buda-Cashnél valami nincsen rendben, hogy a Buda-Cash más magyar emberek, pécsi, baranyai emberek pénzevel gazdálkodott. Érdekes, hogy egy hete ismerjük ezt a tényt, pedig a Buda-Cash öt évvel ezelőtt ellenőrizték.

A Buda-Cash köztudottan Bajnai Gordon korábbi miniszterelnök közvetlen barátai, közvetlen ismerősei tulajdonában álló pénzügyintézet. Érdekes, hogy pont Bajnai Gordon miniszterelnökségének utolsó napjaiban vizsgálták, a választások utolsó pillanataiban. Akkor megnyugodhattak a cég szakemberei, tulajdonosai, hiszen tudták, hogy öt évig, a következő választások utánig nyugodtan aludhatnak, nyugodtan folytathatják ugyanazokat a pénzügyi manipulációkat, amit egészen addig csináltak, és aminek az lett az eredménye, hogy 100 milliárd forinttal nem tudnak elszámolni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Érdekes, különösen érdekes, hogy hogy lehet az, hogy az öt évvel ezelőtti

ellenőrzésnél semmit nem találtak, míg most már az első napon észrevették az MNB szakemberei a visszaéléseket. Azt is érdemes lenne megvizsgálni, hogy Bajnai Gordon tudott-e az ügyletről. És az érintettek nevében kell hogy feltegyem azt a kérdést, hogy hova lett a pénz, kiket gazdagítottak a kisbefektetők pénzei - hová tűnt a cash a Buda-Cashtól? *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Tállai András államtitkár úrnak. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. No, lássuk a tényeket! Az elmúlt hét hétfőjén a Magyar Nemzeti Bank feljelentést tett a rendőrségen a Buda-Cash Bróker Zrt.-nél megtörtént visszaélések miatt, visszaélések, bűncselekmények gyanúja miatt. A nyomozás folyik, nyilvánvaló, hogy ennek eredményéről a rendőrség fogja tájékoztatni a közvéleményt.

Azonban, ahogy képviselő úr is elmondta, gyanús előjelek vannak a pénzügyi vállalkozás tevékenységében, illetve a négy bankra kiható munkában, tevékenységben.

Valóban, az egyik az, hogy a 2010-es választások ismeretében két hét alatt ellenőrizték le az említett pénzügyi vállalkozást, majd le is zárták, az aláírást már az új vezetővel tették meg. Való igaz az is, hogy a szocialista kormányok a nyolcéves kormányzásuk alatt mindig ügyeltek arra, hogy ezeket a cégeket ne kelljen ellenőrizni. A Fidesz-kormány a szabályozást kétévenkénti ellenőrzéssel adta át; nyolc év alatt több évben az volt az előírás, hogy nem is kell valójában meghatározott időnként ellenőrizni ezeket a vállalkozásokat. És az is tény, hogy a Bajnai-kormány és a Buda-Cash között személyi összefüggésben átjárások voltak. Vagy a Buda-Cashtól mentek kormányzati megbízásba, vagy amikor megvolt a választás végeredménye, akkor kormányzati megbízatásból mentek a Buda-Cashhez dolgozni.

Azonban valóban eljött ez a pillanat, letelt az öt év, és a Magyar Nemzeti Bank megkezdte az ellenőrzést, és már az első napon kiderült, hogy sajnos súlyos visszaélések vannak a pénzügyi vállalkozásnál, illetve erre kihatóan a négy érintett banknál.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Viszonzásra megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a választát, államtitkár úr. Ahogy említettem, 110 ezer ügyfél várja a vizsgálatnak a lefolytatását, és 110 ezer ügyfél szeretné megtudni, hogy hová tűnt a pénzük, és hogy ki játszott, ki hazardírozott az ő pénzükkel. Köztük van például Pécs városának legnagyobb lakásszövetkezete, amely 3 ezer lakos mindennapos ügyeit intézi. 160 millió forintjuk maradt bent a banknál. Vagy Pécs városának legnagyobb és legrégebb óta működő

sportszervezete is, a PVSZ a megtakarítását, a társasági adóforintokból befolyt sporttámogatásokat is a DRB-nél vezetett bankszámláján tartotta. 150 millió forintjuk nincs meg.

Nagyon sok károsultja van ennek az ügynek, úgyhogy nagyon hamar várjuk, hogy derüljön ki az igazság, és a felelősök kapják meg a méltó büntetésüket. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Viszonzás illeti meg államtitkár urat.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Azt gondolom, hogy teljes az egyetértés abban, hogy akik ezt tették, akik ezt művelték 150 ezer emberrel, azoknak felelniük kell. Felelniük kell büntetőjogi értelemben, és felelniük kell a vagyonukkal. Nem lehet Magyarországon ilyen bűncselekményt elkövetni büntetlenül. És az is jogos igény, hogy a törvények értelmében történjen meg a kártalanítása a magánszemélyeknek, a vállalkozásoknak, és bár jogszabály nem hatalmazza fel a kormányt erre, de természetesen az érintett önkormányzatoknak is.

Egy munkacsoport alakult annak érdekében, hogy felmérje a károkat, és megtegye a megfelelő intézkedéseket. Ebben már történtek is lépések és intézkedések, ezt a napokban az érintett önkormányzatok érezni fogják. Azt tudom mondani képviselő úrnak, hogy ez a munkabizottság holnap is ülésezni fog, és a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy az érintett személyek a legkisebb hátránnyal, kárral kerüljenek ki ebből a bajból. Köszönöm.

ELNÖK: Megköszönöm államtitkár úr válaszát. Tisztelt Országgyűlés! 17 óra 16 perc van, az azonnali kérdések tárgyalásának végére értünk.

Tisztelt Országgyűlés! Most előterjesztések **tárgysorozatba-vételi kérelmének tárgyalásával** folytatjuk munkánkat.

A Jobbik képviselőcsoportja indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön a külföldön tartózkodó, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárok szavazati joga gyakorlásának megkönnyítéséről szóló H/2148. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Farkas Gergely képviselő úrnak a képviselőcsoport részéről, ötperces időkeretben.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindenekelőtt egy technikai dologgal kell kezdenem, szeretném jelezni a Jobbik-frakciónak azon álláspontját, hogy nagyon helytelennek tartjuk, hogy az előző ciklussal ellentétben, amikor valódi súlya volt a tárgysorozatba-vételi vitáknak, ugyanis teljes Ház előtt zajlottak ezek, amely után szavazás történt, most a kéthetes

ülésezésre való átállással, illetve már az előző félévben is teljesen kiüresítették ezeket a vitákat is. Sajnálatos módon ilyenkor néhány képviselőnek kell nagyon fontos javaslatok tárgysorozatba vételéről vitázni. Ennek ellenére bízom benne, hogy érdemi vitát tudunk lefolytatni, amely befolyással lesz a holnapi szavazásra.

Melyik javaslatunkról is van szó? A Jobbik képviselői nevében benyújtottunk egy határozati javaslatot, amelynek címe: a külföldön tartózkodó, magyarországi állandó lakóhellyel rendelkező állampolgárok szavazati joga gyakorlásának megkönnyítéséről szóló javaslat.

Ennek előzményeként annyit kell tudni, hogy a Magyar Állandó Értekezlet 13. ülésén, 2014. november 20-án, Budapesten, amely ülés igenis komoly ranggal bír, hiszen a kormány, a magyar pártok és a külhoni pártok képviselői vesznek részt rajta, egy fajsúlyos zárnyilatkozatot fogadott el, amelynek 5. pontjában többek között a Jobbik javaslatára az alábbi mondat szerepel: „A tagszervezetek kérik olyan lépések megtételét, amelyek egyszerűbbé teszik a választójog gyakorlását a magyarországi lakcímmel rendelkező, de életvitelszerűen külföldön élő szavazópolgárok számára is.”

Miért is van erre szükség, és miért is volt egyöntetű konszenzus ebben a testületben erről a kérdésről? Nem kell sokáig visszamenni, a tavalyi áprilisi választások a gyakorlatban bizonyították be, hogy igenis kevés az a külföldi nagykövetség, illetve konzulátus, ahol az ideiglenesen külföldön élő magyar állampolgárok le tudják adni a szavazatukat.

(17.20)

Nagyon jól tudjuk, hogy több százezerre, akár félmilliónál is többre becsülhető azoknak a száma, akik részben kényszerből, részben más okokból kifelé jelen pillanatban külföldön élnek életvitelszerűen, és ők nagyon sok esetben a szavazati jogukat csak úgy tudják gyakorolni, ha akár több száz kilométert utaznak az adott ország fővárosában lévő konzulátusig vagy nagykövetségig, vagy akár időben olyan jellegű elfoglaltságot igényel tőlük, amit nem tudnak megtenni. Egyébként hozzánk nagyon sok konkrét panasz érkezett, nem egy, nem kettő, hanem nagyon sok, amelyek konkrétan bizonyították, hogy ez volt az akadályozó tényezője annak, hogy ezek a külföldön élő honfitársaink le tudják adni a szavazatukat.

Szó volt itt egy fél órával, órával ezelőtt arról - Orbán Viktor is úgy fogalmazott -, hogy becsüljük meg őket, becsüljük meg ezeket a magyarokat, akik most részben kényszerből, véleményünk szerint részben és főként kényszerből élnek külföldön, és igenis ez a megbecsülésnek egy módja lenne, hogy könnyítjük az ő szavazati lehetőségeiket, hogy tudjanak élni ők is a szavazati jogukkal.

Tudjuk nagyon jól, hogy a határon túli magyar testvéreink tudnak a levélben való szavazás lehetősé-

gével élni, és tudják ily módon gyakorolni szavazati jogukat, és nagyon fontosnak tartanánk, hogy akár ezt a lehetőséget, akár valamilyen más lehetőséget adjunk meg azoknak a magyar testvéreinknek is, magyar honfitársainknak, akiknek ugyan az állandó lakóhelye Magyarországon van, de most éppen külföldön élnek.

Arra szeretnénk tehát kérni önöket, hogy támogassák ennek a határozati javaslatnak a tárgysorozatba vételét, és induljon meg egy vita, induljon meg arra egy diskurzus, hogy miként is valósítható ez meg.

Az előbb Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes arról nyilatkozott, hogy igenis több vita van ezzel kapcsolatban, több vita van akár alkotmánybírói szinten is. Mi ezeket nagyon jól tudjuk, és ismerjük ezeket a vitákat, ugyanakkor arra az időbeli tényezőre azért hívjam fel a figyelmet, hogy mi már ezt 2013 végén jeleztük, hogy igenis, itt probléma van, igenis, itt változtatás szükséges, és azóta eltelt másfél év, és a kormány most jutott el eddig, hogy legalább a szavak szintjén hajlandóságot mutat arra vonatkozóan, hogy önök is látják a problémát, önök is érzékelik, hogy itt lépésekre van szükség, és valamilyen szintű konzultációt kezdeményeztek; egyelőre még nem más pártokkal, más frakciókkal, hanem az Alkotmánybíróságra hivatkoztak.

Szeretnénk kérni, hogy azért támogassák ezt a határozati javaslatot, hogy részben ezzel is jelezzük ezen magyar honfitársaink felé a megbecsülésünket, azt, hogy igenis, ők is számítanak, az ő szavuk is fontos, hiszen ezek az emberek nem végleg mentek külföldre, hanem sok esetben csak rövid időre, egy-két évre, és igenis, ők is szeretnének beleszólni a hazai politikai életbe, hogy egy olyan országot sikerüljön itthon teremteni, amely vonzó számukra, ahova ők is szívesen jönnek haza.

Kérjük tehát azért a tárgysorozatba vétel támogatását, hogy ezt a jelzést, ezt a megbecsülést megadjuk a honfitársainknak, és azért is, hogy elinduljon végre egy konzultáció, legyen egy lehetőség beszélni erről a problémáról itt, a parlamenti keretek között, és erre nagyon jó lehetőséget nyújtana ez a határozati javaslat.

Bízom benne, hogy önök is támogatni fogják. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most képviselőcsoportonként egy-egy képviselő két-két perces időkeretben, valamint az elsőként szólásra jelentkező független képviselő szintén kétperces időkeretben ismertetheti álláspontját. Írásban előzetesen a frakciók nem jeleztek felszólalási szándékot.

Felszólalásra írásban jelentkezett Kónya Péter képviselő úr, független képviselő. Megadom a szót kétperces időkeretben.

KÓNYA PÉTER (független): Köszönöm a szót, elnök úr. Azért kértem szót, mert szeretném kifejezésre juttatni, hogy támogatni tudjuk és tudom én

magam is jobbkios képviselőtársaink előterjesztését, hiszen egyértelmű volt a választási törvény módosításánál, hogy a fideszesek úgy módosították a választási törvényt, hogy az feljűk hajoljon, hiszen semmi nem indokolta azt, hogy megkülönböztessék a határon túl élö magyar állampolgárokat, illetve azokat, akik megkapták az állampolgárságukat, és nekik egy könnyített választási rendszert vezettek be.

Nagyon sok magyar gazdasági menekült nem tudott így élni választójogával, hiszen van olyan, hogy nincs is az országban nagykövetsége Magyarországnak, egy másik országba kellett volna elutazniuk ahhoz, hogy szavazhassanak. De ennél sokkal égbekiáltóbb és sokkal bosszantóbb volt az, hogy önök a választási törvény módosításával elérték azt, hogy azoknak a katonáknak vagy rendöröknek, akik egyébként a hazájukért és a magyarokért is szolgálnak külföldön, nekik sem biztosították a választójogot.

Tehát már csak ezért is kész vagyok támogatni a jobbkios javaslatot, remélem, hogy ezt is orvosolni fogja a parlament, és valóban benyűtanak egy olyan törvénymódosítást, ami lehetővé teszi, hogy a magyar lakcímmel rendelkező, de külföldön élö állampolgáraink is könnyített módon tudjanak szavazati jogukkal élni, illetve azok a katonák, rendörök vagy éppen katasztrófavédök, akik külföldön teljesítenek szolgálatot, de Magyarországot és a magyar lakosságot képviselik, ök is élhessenek szavazati jogukkal. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Normál időkeretben felszólalásra jelentkezett Molnár Zsolt képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

DR. MOLNÁR ZSOLT (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Magyar Szocialista Párt támogatja ezt a javaslatot. Le kell folytatni ezt a vitát, és itt a Parlament falai közt kell abba az irányba elmozdulni, hogy ne legyen ilyen indokolatlan különbségtétel a belföldi lakcímmel rendelkezők esetében; egyébként az Alkotmánybíróság határozatának téves értelmezése miatt már-már diszkriminatív módon vannak sújtva a belföldi lakcímmel jelentkezők. Ezt egyébként a 2014-es országgyűlési választások előtt kellett volna megtenni, nem lett volna szabad hagyni, hogy így zajlódjanak ezek a választások, egy ilyen szándékosan félreértelmezett eljárási rendben. A Szocialista Párt egyébként ezt jelezte akkor, azonban sajnos a kormányoldal ezt szándékosan nem engedte.

Es itt elmondanám azt is, hogy nemcsak ebben a kérdésben kellene újragondolni a választási rendszert, hanem ahogy képviselőtársam korábban jelezte a felszólalásában, bizony más kérdések is vannak, amelyek azt mutatják, hogy ez a választási rendszer nem alkalmas arra, hogy egy arányos képviseletet, egy korrekt választási eljárást hozzon létre, hanem abszolút a mai kormánypártok kénye-kedve szerint

zajló eljárás van, és maga az anyagi törvény is bizony rendkívül aránytalan választási eredményt hoz létre.

Ezért támogatjuk, hogy kerüljön tárgysorozatba, legyen erröl vita, legyen egy módosítása ennek, kitérve az elektronikus szavazás esetleges lehetőségére. Hozzáteszem, ezzel kapcsolatosan sok probléma merülhet föl, tehát nagyon körültekintően kell eljárni, de az lenne a helyes, ha általában az egész választási rendszer újragondolásra kerülne. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padsoraiban, szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Szávay István képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport.

Megadom a szót.

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen. A parlamenti pártok közül a Jobbik volt az, amelyik legelőször, még 2003-as pártalakulásától kezdve kiállt a külföldi magyarok magyar állampolgársága és választójoga mellett. Örülünk, hogy ez megvalósult, de nem gondoltuk volna, hogy ez ilyen felemásan fog megtörténni, hogy egy külföldi magyarnak sokkal könnyebb részt venni a választásokon, mint egy magyarországinak. Most az a helyzet, tisztelt képviselőtársaim, hogy ha egy székelyföldi fiatal meg egy Magyarországról kikalandozott fiatal, mondjuk, egy skóciai nagyvárosban együtt él egy albértelben, akkor az a helyzet, hogy aki Magyarországról ment oda, annak el kell utaznia Londonba ahhoz, hogy a választáson részt tudjon venni, miközben székelyföldi társa, lakótársa pedig oda, a postán kapja meg a levélcsomagot. Ez egy teljesen nonszensz, indokolatlan különbség, nyilvánvalóan.

Abban persze igaza van Semjén miniszterelnök-helyettes úrnak, akivel az előbb már egy azonnali kérdés keretében erröl a kérdésröl beszélünk, hogy itt számos alkotmányjogi, választójogi problémát át kellene beszélni; természetesen erre mi is nyitottak vagyunk. De képviselőtársaim, ez a javaslat most nem erröl szól! Ez nem egy több tíz, százoldalas törvényjavaslat, amely megpróbálja kidolgozni a választójog gyakorlásának a lehetőségeit. Ez a javaslat arról szól - amit egyébként Farkas Gergely és Vona Gábor képviselőtársaimmal benyűtottunk -, hogy a Magyar Állandó Értekezleten elfogadott szándéknyilatkozatot, ahol mindenki kifejtette ebbéli egyetértését, hogy ezen magyar állampolgárok számára könnyítsük meg a választáson való részvételt, ezt a szándéknyilatkozatot, a zárónyilatkozatot egy magasabb közjogi szintre emelve, egy parlamenti határozati javaslatba foglaljuk, mondjuk ki azt, hogy az Országgyűlés ezzel egyetért, és felkéri a kormányt, hogy az ezzel kapcsolatos módosító javaslatokat terjessze a Ház elé. Erröl van itt szó, semmi másról. Minden egyéb alkotmányjogi problémáról ráérünk később beszélni.

Raadásul a javaslat is meglehetősen általánosan fogalmaz, de ha önöknek ez a problémájuk, akkor

még akár azt is ki lehet belőle húzni, hogy milyen módon teremtsük meg ennek a választójoggyakorlásnak a kedvező feltételeit. Itt csupán arról van szó, hogy a szándékát szíveskedjen a kormánypárti frakció kifejezni arra vonatkozóan, hogy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* több százezer magyar számára megkönnyítjük a választáson való részvételt.

Ehhez kérjük az önök támogatását. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, a frakciók részéről kíván-e még valaki felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem az előterjesztőt, Farkas Gergely képviselő urat... *(Jelzésre:)* Igen, megadom a szót, képviselő úr, az előterjesztő képviselőjében válaszadásra.

(17.30)

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Mindekelőtt szeretném megköszönni a támogató hozzászólásokat, ugyanakkor mindennél beszédesebb az, hogy a kormánypártok részéről még egy hozzászólásra sem tellett.

Az előbb Semjén miniszterelnök-helyettes is csak nagyon politikusi módon úgy fogalmazott, hogy nem ellenzi ezt a dolgot. Tudjuk nagyon jól, hogy mikor mond ilyet az ember; ő sem merte egyértelműen kimondani a kormány álláspontjaként, hogy igenis támogatják, hisz a támogatás azt jelenti, hogy a határozati javaslatunk tárgysorozatba vételét is kellene hogy támogassák. Ehhez képest ezt nem mondta ő sem, és önök sem szólaltak fel, és mondom még egyszer, ez mindennél többet mond, ugyanakkor elszomorít. Elszomorít nemcsak engem, hanem úgy gondolom, mindenkit, akit érint ez a kérdés, azt a több százezer fiataalt vagy kevésbé fiataalt, aki külföldre kényszerült, többek között az önök kormányzásának köszönhetően.

Azon is érdemes önöknek elgondolkodni, hogy ilyen hozzáállással jogosan merül fel nagyon sok emberben az, hogy vajon önök nem azért nem merik-e könnyíteni ezt a szavazási lehetőséget ezen embereknek, mert tudják, hogy ezen emberek nem önöket támogatnák szavazatukkal. Ez, úgy gondolom, jogosan merülhet fel ebben az esetben, ha így állnak ehhez a kérdéshez, mert bizony lehetséges, hogy önök így gondolkodnak, mint ahogy az is lehetséges, hogy tényleg, akik most külföldre kényszerültek, jórészt az önök kormányzása alatt tették ezt, és emiatt nem valószínű, hogy önöket támogatnák a szavazatukkal.

Úgy gondolom ugyanakkor, hogy itt tényleg egy össznemzeti dologról van szó, amikor felül kell emelkedni pártpolitikai érdekeken. Mi is így teszünk,

és bízunk benne, hogy önöknek is minél előbb meg fog változni a véleményük, akár olyannyira előbb, hogy a holnapi szavazáson még támogathatják ezt a javaslatot. Én kérem a jelen lévő, néhány fideszes képviselőt, hogy hassanak oda a frakcióvezetésükre, és holnap délelőtt támogassák ezt a tárgysorozatba vételt. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Szelényi Zsuzsanna - független - és további 34 képviselő indítványozta, hogy az Országgyűlés döntsön az isztambuli egyezmény elfogadásáról szóló H/2390. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételéről. A tárgysorozatba vételt az Igazságügyi bizottság utasította el.

Tisztelt Országgyűlés! Megadom a szót Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonynak mint előterjesztőnek, 5 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő asszony!

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen. Tisztelt Ház! Amikor az Igazságügyi bizottságban előterjesztettem pár nappal ezelőtt ezt a javaslatomat, akkor egy olyan történetre hivatkoztam, amely a múlt héten történt, amikor Baranya megyében ölte meg az élettársát egy férfi. Nos, azóta újra történt egy gyilkosság, amelyben egy férj megölte a feleségét és kis híján négyéves gyermekét is. Mindannyian tudjuk, hogy a múlt héten meggyilkolt két nő teljesen értelmetlen halála csak a jéghegy csúcsa. A családon belüli gyilkosságok nem véletlenül történnek, hanem tudjuk, hogy azokat hosszú éveken keresztül, tartós bántalmazás, lelki és testi bántalmazás előzi meg.

Nemzetközi tapasztalatok és magyar segélyszervezetek adatai alapján elmondhatjuk azt, hogy a tavalyi évben 12 hónap alatt körülbelül 300-400 ezer olyan, családon belüli bántalmazásos eset történt, amely komoly, szakszerű szociális, egészségügyi, pszichológiai és jogi segítségnyújtást igényelt volna a magyar hatóságoktól.

Decemberben magam is meglátogattam egy olyan intézményt, egy titkos menedékházat, ahol menekülő nőkkel és gyerekekkel találkoztam; nyilvánvaló volt, hogy hosszú évek óta szenvedtek már, míg arra a döntésre jutottak, hogy elmenekülnek a szeretteiktől. A beszélgetésekből kiderült, hogy nagyon nehezen veszik rá magukat a menekülésre, a bántalmazottakat tartós félelem veszi körül, és a megpróbáltatásaik akkor is folytatódnak, amikor végül is kilépnek a bántalmazó környezetből. Megbélyegzés és a hivatalos szervek értetlensége követi életüket. Nők és gyerekek százai kénytelenek Magyarországon elviselni a bántalmazást minden napon.

Tisztelt Ház! Szerencsére ennek nem kell már így történnie. A nők elleni és a családon belüli erőszak közel két évtizede már az európai országok napirendjén van, és az Európa Tanács keretei között egy évvel ezelőtt elkészült az isztambuli egyezmény a

nők elleni és a családon belüli erőszak visszaszorításáról. Ez az egyezmény egyértelművé teszi, hogy az erőszakmentes élet emberi jog, ezért a kormányok felelősek azért, hogy ezt a védelmet a polgáraik számára biztosítsák. A magyar kormány a vak komondoros botrány után sietősen aláírta ezt a nemzetközi egyezményt, de azóta semmit sem tett annak érdekében, hogy ez valójában életbe léphessen Magyarországon, és nők és gyerekek százezreit óvja meg az erőszaktól. Ez az egyezmény egyértelműen rögzíti, hogy milyen intézményrendszert kell felállítania a kormánynak annak érdekében, hogy a családon belüli erőszak visszaszoruljon, és a nők és a gyerekek nagyobb biztonságban élhessenek.

Decemberben kérdéssel fordultam Trócsányi miniszter úrhoz, hogy milyen helyzetben, milyen állapotban van az egyezmény életbe léptetésének, ratifikálásának előkészítése, akkor azt állította nekem, hogy zajlik a készülődés, ugyanakkor civil szervezetekkel és segélyszervezetekkel való tájékozódás, kapcsolat után nem találtam annak nyomát, hogy pontosan mi zajlik. Ezért fontosnak tartom, hogy ez a határozati javaslat megszülessen, és a magyar parlament kinyilvánítsa azt az egyértelmű véleményét, hogy a családon belüli erőszak Magyarországon is - úgy, mint más civilizált országban - elfogadhatatlan.

Ha életbe lép ez az egyezmény Magyarországon, akkor a kormánynak kampányt és felvilágosító folyamatokat kell bevezetnie annak érdekében, hogy mindenki tisztában legyen azzal, hogy a családon belüli erőszak elfogadhatatlan Magyarországon. A mainál ötször-tízszer több menedékháznak kell felállnia, hogy védelmet nyújtson azoknak, akik nem bírják tovább, és elmenekülnek az otthonukból. A nők is tudnák azt, hogy nem kell elviselniük az erőszakot, és a férfiak is tudnák azt, hogy nem bántalmazhatják a nő társait. Képzéseket kellene indítani rendőröknek, bírának, ügyészeknek arról, hogy hogyan lehet civilizált módon és emberi módon kezelni ezeket az ügyeket, és nem utolsósorban a bántalmazóknak felelniük kellene a tetteikért.

A határozati javaslatom elfogadása egyértelművé tenné, hogy ez a parlament elfogadhatatlannak tartja a családon belüli erőszakot, és nyomást gyakorol a kormányra annak érdekében, hogy prioritásként kezelje több százezer nő és gyermek életét. Ezért kérem, hogy ezt a javaslatot támogassák. Nem látok semmi olyan okot, hogy ezt ne tehessék meg. Köszönöm szépen. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A frakciók és a független képviselők részéről előzetesen írásban felszólalásra senki nem jelentkezett.

Felszólalásra jelentkezett Demeter Márta képviselő asszony, MSZP-képviselőcsoport.
Megadom szót.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Az Európa Tanács egyezménye a

legátfogóbb olyan nemzetközi egyezmény, aminek a célja, hogy felvegye a harcot az emberi jogok súlyos megsértése ellen. Célja a nők elleni és a családon belüli erőszakkal szembeni zéró tolerancia, és fontos előrelépést jelent Európa és az Európán kívüli világ biztonságosabbá tételében.

Látszik az a szomorú tény, hogy a kormány régóta nem tesz semmit azért, hogy ezt a nagyon fontos egyezményt ratifikálja. Ez azért is érdekes, mert látjuk azt, hogy a kormánypártok folyamatosan a család szentségéről papolnak, arról, hogy mennyire fontos a családok biztonsága, a gyermekek biztonsága. Ez az egyezmény, ennek a ratifikálása egy nagyon fontos előrelépés lenne e tekintetben.

Szeretném felhívni a figyelmet, hogy itt nemcsak a nők bántalmazásáról van szó, ami önmagában is borzasztó, de itt gyermekekről van szó, kicsi gyerekekről, akiknek az édesanyját bántalmazzák, és ezt látják a gyermekek is felnövekvő korukban, ami nagyon súlyos következménnyel lehet rájuk, ráadásul nagyon sok esetben sajnos őket is bántalmazzák.

Nagyon fontos ez az egyezmény, hiszen a legfőbb elemei a megelőzés, a védelem, a bűnüldözés és a monitoring. Ez az, ami olyan eszközrendszert, infrastruktúrát, pénzügyi támogatást is jelenthet, amivel még hatékonyabbá válhat a bűnüldözés, és azt a jó szándékot, ami egyébként a rendvédelmi szervezetben, ami a bírákban megvan ezen eljárások során, a felderítés során, azt a fajta jó szándékot tudja nagyon hatékonyan tettekre váltani. Ez ezért fontos.

Tehát kérem, hogy támogassák ennek a tárgysorozatba vételét, már csak azért is, mert a madarak azt csiripelték, hogy Rogán Antal, a Fidesz frakcióvezetője egyébként többször kezdeményezte volna ezt, csak sajnos Balogh József komondorjában megbottolt, és ezért nem tudta megtenni.

(17.40)

Azóta elhalálozott ez a szegény komondor, így azt gondolom, minden akadály elhárult az elől, hogy végre ratifikálják és tárgysorozatba vegyék ezt az egyezményt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP pad-soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Dúró Dóra képviselő asszony, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót, tisztelt elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik szerint ez az előterjesztés töredékes, és indokolatlanul tesz különbséget erőszak és erőszak között, ami nem indokolt a mi meglátásunk szerint.

Az 1. pontban még arról ír, hogy a nők és a gyermekek az áldozatok, rájuk vonatkozik, a 2. pontban azonban már elsősorban a nők elleni erőszak megszüntetéséről beszél, tehát nem is koherens saját magával sem.

Egyáltalán nem foglalkozik a családon belüli erőszaknak a legelterjedtebb és legbrutálisabb formájával, ahol az áldozatok a legvédtelenebbek és a legártatlanabbak, ez pedig az abortusz. Egyáltalán nem beszél arról, hogy hatmillió magyar gyermek nem tudott megszületni az elmúlt fél évszázadban azért, mert magzati életkorában kioltották az életét.

Az Alaptörvény is kimondja, hogy a fogantatástól védelem illeti meg a magzatok életét. Nemzetközi felmérésekből azt is tudjuk, hogy a nem kívánt terhességek is kívánt gyermekekhez vezetnek. Az Egyesült Államokban és Csehországban készítettek felméréseket, ahol olyan nőket kérdeztek meg, akik előzetesen azt tervezték, hogy megszakítják a terhességüket, majd erre mégsem került sor különböző okok miatt, vagy mert megtagadták tőlük ezt, vagy maguk gondolták meg magukat. Arra a kérdésre, hogy örülnek-e gyermekük megszületésének, azt a választ adták, hogy igen, 95 százalékuk azt mondta, hogy igen. Nagyon nagy arányban vannak azok, akik azt mondták, hogy azt is sajnálják, hogy egyáltalán felvetődött bennük a várandósságuk megszakításának gondolata.

Úgy gondolom, hogy a családon belüli erőszak önmagában is egy szerencsétlen kifejezés, de ha már erről beszélünk, ennek a legelterjedtebb, legbrutálisabb formájával kellene kezdeni, és a legvédtelenebb, legártatlanabb magzati életeket kellene leginkább védeni. Ezért mi tartózkodni fogunk ennél a szavazásnál. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az isztambuli egyezmény nagyon fontos dokumentum, ugyanis kötelező feladatokat határoz meg a nők elleni és családon belüli erőszak valamennyi formája elleni hatékony fellépés érdekében. Kimondja, hogy a nők elleni erőszak bármely formája az emberi jogok nagyon súlyos megsértése, és azt is, hogy az állam kötelessége megvédeni a nőket az őket érintő erőszakkal szemben. Fontos lépéseket fogalmaz meg az erőszak megelőzése, az áldozatok védelme és az elkövetők felelősségre vonása terén.

A megelőzésben az oktatásnak, képzésnek, a felvilágosító és érzékenyítő kampányoknak, valamint a médiának óriási szerepe van a társadalmi szemléletformáláson keresztül. Sajnos Magyarországon még gyerekcipőben járnak a prevenció programok mind az oktatásban, mind a szakemberek és rendőrök képzése terén. A rendőrség szerepét nem lehet eléggé hangsúlyozni. Mégis, a pécsi videók esete jól mutatja, hogy a bűnüldöző szervek hozzáállása jelenleg katasztrofális. A rendőrség áldozathibáztató magatartása nemhogy az erőszak megelőzéséhez nem

járul hozzá, de annak felszínre kerülését is akadályozza. Ezért szükséges volna rendszeres képzéseket tartani a rendőrök számára szakemberek bevonásával. Szükséges volna jogászok, bírák, ügyészek képzése is, valamint szakmai protokollok kidolgozása az egészségügyben dolgozók számára. Az áldozatvédelem terén is azonnali intézkedésekre volna szükség. Az elkövetők felelősségre vonásában is rosszul teljesít hazánk, a hatóságok már csak akkor foglalkoznak az erőszakkal, ha vér folyik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A nők elleni erőszakkal szembeni lépések nem tűrnek halasztást. Azt kérjük tehát, szavazzák meg ezt a határozati javaslatot, és induljon meg az isztambuli egyezmény ratifikációs folyamata. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Schiffer András tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Megkérdezem Szelényi Zsuzsanna képviselő asszonyt, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szelényi Zsuzsanna igent int.)* Megadom a szót, képviselő asszony.

SZELÉNYI ZSUZSANNA (független): Köszönöm szépen a szót. Az isztambuli egyezmény egy körülbelül húszéves nemzetközi folyamat eredménye, amely során az egész világon előtérbe és fókuszba került az, hogy a nők rendszeres és folyamatos bántalmazásnak vannak kitéve a világ minden részén, Európa legfejlettebb országaiban is. Magyarország egyébként a világ legfejlettebb régiójába tartozik, de a helyzet az, hogy a nők elleni erőszak Európában is masszívan zajlik.

Nem véletlen, hogy az Európa Tanács ezt az egyezményt, ezt a szerződést létrehozta. Olyan kiterjedésű ez a probléma világszerte, Európa-szerte és Magyarország-szerte, hogy mindenképpen indokolt volt, hogy létrejöjjön egy civilizált és európai megoldás, amelyben a kormányok felelősek a nők és a gyerekek védelméért. Ez a javaslat erről szól, arról a biztonságos élethez való emberi jogról, amelyre ez az egyezmény épül. Ez a javaslat és az isztambuli egyezmény nem szól más típusú emberi jogokról, amelyekről esetleg szintén lehet beszélgetni. Tehát amikor a családon belüli erőszokról beszélünk, akkor az egy nagyon megalapozott nemzetközi normarendszer, és mindenképpen nagyon indokolt, hogy sok más európai országhoz hasonlóan végre Magyarország is magáévá tegye ezt a, mint mondtam, alapvetően civilizációs normarendszert, és kifejezze azt az akaratát, hogy tűrhetetlen az erőszak nők és gyerekek ellen az otthonukban is.

Kérem, hogy a javaslatomat támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A döntésre a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes törvényeknek a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentés vitája**. Lázár János és L. Simon László, Fidesz, képviselők önálló indítványa T/2801. számon a hálózaton elérhető. A részletes vitáról szóló bizottsági jelentést T/2801/3. számon megkapták.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem, hogy az előterjesztők közül L. Simon László államtitkár úr kíván-e felszólalni. (*L. Simon László jelzésére:*) Nem kíván felszólalni az államtitkár úr.

Tisztelt Országgyűlés! Kérdezem, hogy a kormány nevében kíván-e valaki felszólalni. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok a kormány részéről sem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces felszólalásra nincs lehetőség. Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Elsőként megadom a szót László Tamás képviselő úrnak, Fidesz-képviselőcsoport.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyik elmúlt ülésen hosszas vita alakult ki a jövedéki biztosíték kérdéséről, majd egyetlen módosító indítvány sem érkezett rá. Tehát úgy gondolom, mindenki egyetért a jövedéki biztosíték mértékével összefüggő módosítással, vagyis azazal, hogy az egyéb termékek esetén 22 millió forint-ról 10 százalékos mérsékléssel 20 millióra csökkenjen a jövedéki biztosíték mértéke.

Kérem a tisztelt Házat, hogy fogadja el ezt a módosító indítványt. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett szintén írásban Tóth Bertalan képviselő úr, MSZP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy látom, hogy már-már unalomba fullad ennek a törvényjavaslatnak a vitája, hiszen egy huszárvágással megoldott egy olyan belső konfliktust, amely a Fideszen belül alakult ki még az év elején. De azért engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket erre a folyamatra, illetve arra, hogy még tavaly év végén az úgynevezett pénzügyi salátatörvény keretében beérkezett egy javaslat, amely arról szólt, hogy ezt a jövedéki biztosítékot 22 millió forintról 150 millió forintra kívánta emelni az előterjesztő.

Mi már akkor kiabáltunk és felhívtuk a figyelmet arra, hogy a trafikmutyi, a dohány-nagykereskedelem, a dohánymutyi átszervezése és megszervezése után következik az úgynevezett italmutyi, merthogy már a kormány egyik képviselője is jelezte, hogy a meglévő vállalkozások közül 4-5 vagy 5-6 vállalkozás

tudna talpon maradni, ők tudnák csak ezt a jövedéki-biztosíték-mértéket, a 150 millió forintot befizetni, illetve felmutatni vagy bankgaranciában bemutatni a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére.

(17.50)

És láss csodát, ha az ember utánanéz, akkor ezek a legnagyobb ital-nagykereskedők valamilyen módon a Fideszhez közel álló vállalkozások, vagy ilyen vállalkozásoknak szállítanak be. Ez a kormányvélemény is azt erősítette meg, hogy azok a kis családi vállalkozások, amelyek bizonyos speciális termékek kereskedelmével foglalkoznak, teljesen ellehetetlenülnek, tehát több száz család került volna bajba és kellett volna megszüntetnie ezt a tevékenységet.

Majd a Törvényalkotási bizottság elnöke, a Magyar Országgyűlés alelnöke, Gulyás Gergely észlelte ezt a problémát, és beterjesztett a Törvényalkotási bizottság egy olyan módosító javaslatot, amely arról szólt, hogy egy úgynevezett adóztatás, illetve sávós mértékű jövedéki biztosíték nyújtása kerüljön meghatározásra a törvényjavaslatban, tehát minél alacsonyabb árbevételnél minél alacsonyabb szintű jövedéki biztosítékot kellett volna bemutatni. S valóban, a Törvényalkotási bizottságban bizonyos személyek különböző tippeket adtak a Törvényalkotási bizottság elnökének, hogy ez milyen mértéket öltön. Végül is ez a döntés a bizottságban megtörtént.

Majd egy következő törvényalkotási bizottsági ülésen, ahol Gulyás Gergely nem volt ott, Balla alelnök úr vezette azt az ülést, és az ő szájából hangzott el, hogy egy formális javaslatot kell hogy a Törvényalkotási bizottság megszavazzon, szünetet is rendelt el, majd kiosztott egy új anyagot, amelyben, láss csodát, januárra kiderült, hogy újra az a 150 millió forint szerepelt, amit be kell mutatni biztosítékként. Itt akkor kialakult egy vita a Miniszterelnökséget vezető miniszter, Lázár János és Gulyás Gergely között. Mi ezt fideszes korrupciós beháborúnak neveztük, amiből végül is egy huszárvágással jött ki Lázár János és nyújtotta be ezt a törvényjavaslatot, hogy akkor nem is az eredeti mértékre, a 22 millió forintra, hanem 10 százalékkal alacsonyabb mértékben, 20 millió forintra csökkentti ezt a jövedéki biztosítékot.

Nyilván üdvözölni lehetne ezt a javaslatot és törvénymódosítást, ha nem ismernénk ennek az előéletét és előtörténetét. De engedjék meg, bár nincs itt Gulyás Gergely alelnök úr, elnök úr, itt szeretném megköszönni neki, hogy végül is a kardoskodásának és a javaslatának köszönhetően a magyar vállalkozók, amelyek ital-nagykereskedéssel foglalkoznak, most kedvezőbb helyzetbe kerülnek. Örülök neki, hogy ebből a harcból ő jött ki győztesen, és nem arról kell vitatkoznunk, hogy milyen Fidesz közeli ital-nagykereskedők fogják majd ennek az üzletágnak a hasznát learatni. Köszönöm szépen. (*Taps az MSZP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik-képviselőcsoport. Megadom a szót.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ha csak annyi feküdne előttünk, amit itt megpróbált az előterjesztők egyike előadni, hogy a jövedéki biztosíték mértéke 10 százalékkal csökken, akkor valóban két mondatban el lehetne intézni, hogy ezt mindenki támogatja. De a helyzet ennél egy kicsit bonyolultabb. Mi ezt támogatni fogjuk a kis- és közepes méretű és elsősorban a családi gazdálkodó egységek miatt, akár közvetlenül, akár közvetett módon érintettek ebben az iparágban.

De azért egészen elképesztő kettős érzéseket kelt az emberben az, ami itt történt. Egyrészt az, hogy a Fidesz-KDNP teljesen átgondolatlanul merészelte 150 milliós tételre emelni - vagy legalábbis megpróbálkozni ezzel egy gondolat kísérlet erejéig - azt a terhet, ami által valóban öt-hat nagy Fidesz közeli cég kezébe került volna lényegében ez a teljes szegmens. És elmondható az, hogy annyiban nem értek egyet az MSZP felvetésével, hogy önmagában az, hogy a jövedéki biztosíték mértéke most 10 százalékkal csökken, nem garantálja azt, hogy nem Fidesz közeli cégcsoportok kezében lesz ez a teljes iparág, pusztán az esélyét teremti meg annak, hogy adott esetben más is beférkőzhet erre a piacra, és nem öt-hat nagy társaságról beszélünk, hanem pár tucatnyi kicsiről hosszú távon.

De azért az elmondható, hogy az az átgondolatlanság, amivel hozzányúltak ehhez az egészhez, hogy próbáljunk be egy koncepciót, miszerint 22 millióról felmegyünk 150-re, aztán most a 22-ről áttételesen lemennék 20-ra, és ezt csökkentésként adják elő, legalábbis érdekes huszárvágás, de azt mindenképpen bizonyítja, hogy elképesztő átgondolatlanság zajlik bizonyos kormányzati előterjesztések kapcsán, és ezt nem először tapasztalhatjuk. Amikor a tranzakciós illeték kapcsán nyújtottak be beadványokat, aztán módosították azokat, amikor földügyekben nyújtottak be beadványokat és módosították azokat, de talán az adóügyek a leginkább tipikusak ezen a téren, tehát a kormányzat adópolitikája a leginkább a követhetetlenek közé sorolható. És egészen elképesztő módon nagyon sokszor előfordult, önök harmincvalahány adótípussal vették át 2010-ben a kormányzást, most már 45 felé tartunk, tehát amellett, hogy új adótípusok jelennek meg, a régiakkal való folyamatos variálás egy olyan gazdasági környezetet, gazdálkodási környezetet eredményez, aminek egy következménye az előttünk fekvő előterjesztés.

Bedobnak egy többszörös számot, aztán majd lesz valami, megnézzük, hogy reagálnak a piaci szereplők. Hát úgy reagáltak, ahogy, hogy önöknél még házon belül is kitört a háború emiatt, hiszen a Lázár János-féle javaslat köszönő viszonyban sincs a Gulyás Gergely-félével. És látható, ahogy az önök sávós javaslata elbukott, és most talán egy kicsit

ember közelebb, vállalkozó közelebb javaslat jött be, ez azért tanulságokkal szolgál az önök számára, s nagyon remélem, hogy most még képesek belátást gyakorolni. De úgy lett volna tisztességes felvezetni ezt az egész módosítást, ha azt mondták volna, hogy megpróbálták, megvizsgálták a helyzetet, belátták, hogy elrontották, önkritikát gyakorolnak - mert önök is képesek a tévedésre, ezt egyébként nagy emberek be tudják látni -, és miután a tévedésüket korrigálták, most letesznek az asztalra egy módosított verziót, amivel kapcsolatban kéri az ellenzék támogatását, hiszen egy össznépi támogatással nyilvánvaló módon ez a piaci szegmens sokkal jobban tud működni, mintha csak a kétharmad erőszakolja rá az akaratát újfent.

Tehát azt kell mondjuk, gratulálunk ahhoz, hogy önkritikát tudtak gyakorolni. Sokkal szebb lenne az, ha ezt szavakban is kifejeznék, és nem csak nekünk kéne hozzágondolni, beleérezni, kifejezni önök helyett. Még egyszer mondom, a magyar vállalkozók és a magyar családok megmaradása, megélhetése érdekében a Jobbik természetesen támogatni fogja ezt a látszólagos teherkönnyítést. De ennek hosszú távon akkor van értelme, ha ez a teljes üzletág nem kerül lenyúlásra, s nemcsak úgy, hogy nem kerül öt-hat nagy cég kezébe, de igenis engedik élni a kicsiket, engedik élni a más pártállásúakat, és egyáltalán azokat a gazdasági szereplőket, akik nem voltak eddig bekötte a hálózatba. Tehát ne úgy diverzifikálják a rendszert, hogy végül egy oligopol helyzetben pár nagy diktál, és a kicsik elpusztulnak vagy beolvadnak.

Tehát a magyar kisvállalkozók érdekeinek és a közepes méretűeknek kell alárendelni minden kormányzati cselekvést, az ellenzék nyilvánvaló módon csak ehhez tud adni felhatalmazást. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásra jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, LMP-képviselőcsoport. Megadom a szót.

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ahogy már az előző vitában is elmondtuk a jelen törvényjavaslatról, maga az, ahogyan ez a kijavítandó jogszabály született, a fideszes törvényalkotásnak az állatorvosi lova, a selejt bosszúja, sokadik felvonás. Előkészítés és az érintettekkel való egyeztetés nélkül valakik valamilyen oknál fogva beterjesztettek egy javaslatot, amely rengeteg kereskedőt tehetett volna tönkre. Majd amikor a hiba kiderült, hiába próbálkozott egy fideszes képviselő a kijavításával kétszer is, ragaszkodtak a rosszhoz.

Az intézkedés ugyanis nemcsak a piacon okoz kárt, hisz a kvázi monopolhelyzetbe kerülő nagykereskedők megemmelhetik az árakat, míg a tönkrementeknél igen sok munkahely megszűnik, de a költségvetés is veszít a csökkenő foglalkoztatás és a kevesebb befizető cég miatt.

Természetesen az is lehetséges, hogy a javaslat nem volt véletlen. Ez is eszünkbe jutott. Egy lobbicsoport akarta így kiiktatni a konkurenciát egy becsempészett paragrafussal. Ebben az esetben az, hogy a józan ész ellenére ragaszkodtak hozzá, nem dilettantizmusnak, hanem sokkal súlyosabb dolognak tűnt. A parlament napirendjére nem került a másik, ugyanezt a hibát javító módosító javaslat, amit Gulyás Gergely nyújtott be T/2520. számon. Az LMP véleménye szerint a helyzet rendezését pedig sokkal jobban szolgálná az a sávós rendszer, amely ebben a javaslatban van. Magasabb forgalomnál indokolt a magasabb jövedéki biztosíték, mert nagyobb a költségvetés kockázata.

(18.00)

Jelen előterjesztést az LMP jobb híján megsza-
vazza, hiszen ez óriási hibát javít ki, 150 millióról 20
millióra csökkenti a jövedéki biztosítékot. Ugyanak-
kor a biztosíték mértékének változtatgatása mellett
ismét felhívnánk a tisztelt kormánypárti képviselők
figyelmét arra, hogy ennél több gond is van a jövedé-
ki biztosítékkal. Jelzések szerint a befizetések ellen-
őrzése és az ebből következő szankciók érvényre
juttatása akadozik. Hiába hoznak bármilyen sza-
bályt, ha nem tudják betartatni. Ezért javasoljuk,
kevesebb ötletszerű módosításokat nyújtsanak be a
jövőben különböző területek hirtelen átalakítására,
és több energiát fordítsanak a meglévő szabályok
betartására, betartatására, a rendszer működtetésé-
re. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő asszony. Tisztelt
Országgyűlés! Kérdezem, kíván-e még valaki felszó-
lalni az adott napirend keretében. *(Nincs jelentkező.)*
Jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megkérdezem L. Simon László államtitkár urat,
kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzés-
re:)* Igen. Megadom a szót, államtitkár úr.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Képviselőként va-
gyok előterjesztő.

ELNÖK: Mint előterjesztőnek.

L. SIMON LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm szépen.
Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Köszö-
nöm szépen képviselőtársaim hozzászólását. Ugyan-
akkor szeretném egyértelművé tenni azt, hogy a bi-
zottsági jelentés vitáján vagyunk, önök pedig megis-
mételték azt, amit elmondtak az általános vitában. A
parlamentben vannak szabályok, önök figyelmen
kívül hagyják ezeket a szabályokat, és másról beszél-
nek, mint ami a mai vita tárgya. Minthogy a bizott-
sági jelentésben gyakorlatilag nincsen semmi, önök
megspórolhattak volna fél órát az életünkben, hogy a
politikai lözungjaikat ne ismételtessék fölöslegesen a

parlamentben. De ha már megtették, akkor kényte-
len vagyok én is válaszolni néhány dologra.

Tóth Bertalan képviselőtársamnak azt tudom
mondani, hogy a trafikmutyitól az italmutyiig min-
denféléről beszélt, egyes-egyedül a globális felmele-
gedés nem került elő a problémák között *(Dr. Schiffer
András folyamatosan közbeszól.)*, és nem tette azt is
a mi vállunkra. Mindenesetre szeretném képviselő-
társamnak megemlíteni, hogy ha itt valójában igaz
lenne az a tényleg durva és visszautasítandó vád,
hogy fideszes korrupciós beháborúnak vagyunk
részesei, akkor nem ez az eredmény született volna,
mint ami végül is születik, hogy még a korábbi évek
gyakorlatától eltérően is vagy ahhoz képest is csök-
kentjük a jövedéki biztosíték mértékét.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor, az Ország-
gyűlés alelnöke foglalja el.)*

Képviselőtársaimnak ajánlom figyelmébe, amit
miniszterelnök úr elmondott ma a vitában, határo-
zottan visszautasítjuk, hogy a különféle szocialista
mutyinagyvállalatokat védő szocialista képviselők
igazítsanak itt bennünket vagy tegyenek itt bennün-
ket helyre.

Tisztelt Képviselőtársam! Akárhogy is nézzük,
ezt az előterjesztést Lázár János miniszter úr és én
nyújtottuk be, nem Gulyás Gergely képviselőtársunk.
Őn megköszöni Gulyás Gergelynek azt, amit mi nyúj-
tottunk be, és ami arról szól, hogy csökkentjük 22-
ről 20 millióra a jövedéki biztosítékot, és ne legyen
az az eredeti javaslat, amivel mi sem értettünk egyet.
Nem is értem, hogy miért és mit köszön meg, tisztelt
képviselőtársam!

Z. Kárpát Dánielnek azt tudom mondani - ha
csak az lenne benne, hogy csökkentjük a jövedéki
adót, akkor az támogatható lenne -, képviselő úr,
nyugodjon meg, csak ez van benne. Nincs benne
más. A törvényjavaslatban ez van benne. Amiről
önök beszélnek, az a történelem, az a múlt, az a poli-
tika. De a törvényjavaslat egy szikár törvényjavaslat,
és annyi van benne, hogy csökkentjük 20 millió fo-
rintra az italkereskedők esetében a jövedéki biztosí-
ték mértékét. Képviselő úr, olvassa el a törvényjavas-
latot, és akkor látni fogja!

Mi az, hogy látszólagos teherkönnyítés? - mond-
ja Z. Kárpát Dániel. Nem, képviselő úr, ez valóságos
teherkönnyítés, hiszen nem kell 22-t fizetni, hanem
csak 20-at, vagy a korábbi tervezetthez képest nem
kell 150 milliót fizetni, csak 20-at. Ez egy valóságos
teherkönnyítés, tisztelt képviselőtársam.

Schmuck képviselő asszonynak pedig azt tudom
mondani, hogy ha a sávós rendszer jobb lett volna,
akkor tetszett volna benyújtani módosító indítványt.
Miért nem dolgozott ki egy módosító indítványt, és
nyújtotta be? Akkor lehetett volna érdemben arról
vitatkozni, amit egyébként most ön hiányol. Nem
nyújtottak be képviselőtársaim módosító indítványt,
akkor nem értem, hogy mi mellett érvelnek. Ez egy
olyan törvényjavaslat volt, amit nyugodtan lehetett

volna továbbdifferenciálni. Ha önök azt gondolják, hogy egy nagyobb árbevételű italkereskedő esetében a nagyobb biztosíték garantálása indokolt lehet, ez egyébként egy elfogadható érvrendszer, akkor tetszettek volna benyújtani egy olyan alternatív javaslatot, ami a mi javaslatunkat árnyalta volna.

Egyetlenegy tudok mondani, hogy ebben a helyzetben egy biztos: a jövedéki biztosíték mértékét két kormánypárti képviselő akarja csökkenteni 22 milliőről 20 millió forintra, és hála a Jóistennek, a kormány, ahogy ezt a múltkori ülésen Tállai államtitkár úrtól hallottuk, és ahogy az előbb hallottuk László Tamás képviselőtársunktól, a parlamenti kormánypárti frakciók is támogatják. Abban bízom, hogy nem fognak kibújni itt képviselőtársaim a holnapi szavazáskor ez alól, és valóban támogatni fogják ezt az ésszerű és korrektt javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik a **Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/2250. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság jelentését T/2250/11. számon, a kapcsolódó Vállalkozásfejlesztési bizottság jelentését pedig T/2250/12. számon megkapták.

Tájékoztatom önöket, hogy az előterjesztéshez nem érkezett bizottsági módosító javaslat, azonban a kormány a Törvényalkotási bizottság eljárását kezdeményezte. Az összegző módosító javaslat T/2250/16. számon, az összegző jelentés pedig T/2250/17. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésükre.

Elsőként megadom a szót, legfeljebb 8 perces időkeretben Tuzson Bencének, a bizottság előadójának. Öné a szó.

TUZSON BENCE, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! 2015. február 27-én volt a bizottság ülése, ahol valóban megtárgyalta a T/2250. számú törvényjavaslatot, amely Paksról, a paksi beruházásról, az atomerőmű kapacitásának fenntartásáról szólt. A bizottság 22 igen és 10 nem szavazat mellett az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést is elfogadta. Az összegző módosító javaslathoz a bizott-

ság maga nyújtott be javaslatot, és a saját módosító javaslatát fogadta el ezen az ülésen, ami részben technikai, részben pedig tartalmi jellegű módosításokat tartalmaz.

A bizottsági ülés tulajdonképpen az általános vita egyfajta folytatása volt, ahol mindenki kifejtette a maga álláspontját, és voltak olyan részek, ahol komoly vita alakult ki a bizottsági ülésen a különböző álláspontokkal kapcsolatban. En magam is kifejtettem a bizottság ülésén, hogy ez a törvényjavaslat, a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartása elsősorban az energiabiztonságról, az energiabiztonság fenntartásáról szól. Hiszen tudnunk kell azt, hogy a következő időszakban a Paksi Atomerőmű valamilyen formában be fogja fejezni a működését, fokozatosan majd le kell állítani a különböző blokkokat, és ahhoz, hogy a későbbiekben is fenn tudjuk tartani Magyarországon azt az energiatermelési szintet, illetve ezt növelni tudjuk, mindenképpen szükséges, hogy két új blokk létesüljön Pakson.

Ez azért is fontos, mert egyébként Magyarországon a többi erőmű, amelyek nem atomerőművek, azok is elfáradnak, elhasználódnak, így azok kapacitáskiváltásáról is kell beszélni. Fontos kérdés az, hogy ha növeljük az atomerőmű kapacitását, és két új blokkot hozunk létre, lesz egy átmeneti időszak is, amikor az atomerőmű teljes kapacitással tud működni, tehát igen nagy mennyiségű energiát tud majd megtermelni. Magyarországon az ország versenyképességének fenntartásához kiemelten szükséges az, hogy működjön az atomerőmű, hiszen olcsó energiára van szükségünk.

Akkor van Magyarországon olcsó energia, ha egyébként a termelés is egyrészt az atomenergia oldaláról történik, másrésztől - és ez nem „vagy” kérdés, ahogy egyes képviselők szokták állítani, hanem „és” kérdés - a zöldenergiának is kell működnie. Egyre több ilyen technológiát kell bevonni. Ha még ma, mondhatjuk azt, hogy nem elég fejlettek vagy igen drágák ezek a technológiák, de valószínűleg a következő időszakban fokozatosan csökkenni fog ezek ára, így ez mellé tud zárkózni. Így a kettő együttesen már képes lehet arra, hogy Magyarországon a növekvő energiaigényt valamilyen formában kielégítse.

Nagyon fontos kérdés az, Magyarországon is figyelni kell arra, hogy a biztonsági kérdések is fennmaradjanak, hiszen egy atomerőmű bővítésénél akárhogy is van, atomenergiáról beszélünk, egy veszélyes technológiáról olyan értelemben, hogy az akár a terrorizmus veszélyének is ki van téve.

(18.10)

Ennek megfelelően olyan biztonsági intézkedéseket kell tenni, és olyan biztonsági körülményeket kell teremteni, amelyek alkalmasak arra, hogy hosszú távon garantálják a biztonságos működést. Ennek megfelelően a bizottság a módosító indítványá-

ban foglalkozott egyes rendelkezések, egyes adatok titkosításával is, és javaslatot tett arra, hogy 30 évre titkosítsanak ebből a szerződésből, illetve ezek közül a műszaki adatok közül bizonyos adatokat. Felhívom a figyelmet arra, hogy jelenleg olyan a javaslat és arról szól, hogy csak bizonyos szegmensben engedi meg az adatok titkosítását, mégpedig elsődlegesen nemzetbiztonsági okokra hivatkozva, illetve a szerzői jogok kapcsán lehet titkossá tenni egyes rendelkezéseket.

Veszélyes technológiáról beszélünk, nyilván nem mindegy az, hogy ha egy ilyen atomerómű működik, akkor ennek az atomeróműnek mik azok a biztonsági pontjai, amelyeknek az esetleges megtámadásával komoly kárt lehet okozni az embereknek. Egy kormány, egy felelős kormány, egy felelős Országgyűlésnek és egy felelős országgyűlési képviselőnek is kifejezetten ügyelni kell arra, hogy olyan technológiával és úgy valósuljon meg Magyarországon egy erőmű, ami alapján az emberek biztonsága is garantálható. Ennek megfelelően szükséges az, hogy bizonyos eljárásrendek, amelyek nem műszaki adatok, de a szerződésben benne vannak - akár szállítási útvonalak vagy bármi ehhez kapcsolódó kérdés - vagy pedig műszaki adatok, titkosak lehessenek annak érdekében, hogy az emberek biztonságát meg tudjuk őrizni, ügyelni tudjunk arra, hogy a magyar emberek a későbbiek során biztonságban legyenek. Egy ilyen atomerómű működési ideje több, mint 15 év, és valószínűleg több lesz, mint 30 év, ezért azt javasoltuk a bizottság ülésén, hogy a lehető leghosszabb időre titkosítsuk ezeket az adatokat, mert az atomerómű működésének időszakában ezeket biztosítani kell, illetve biztosítani kell ennek titkossága fenntartását.

Természetesen ilyenkor, amikor egy ilyen döntést meghozunk, és amikor megvizsgáljuk ezt a környezetet, érdemes körülnézni, hogy mik a nemzetközi tapasztalatok, és a különböző európai országok hogyan alkalmazzák ezeket a titkosítási szabályokat, illetve milyen mértékűek ezek a titkosítási szabályok annak érdekében, hogy az emberek biztonsága a későbbiekben fenntartható legyen. Érdemes megnézni a francia példát. Franciaországban, ahol egyébként a legkiterjedtebbek az ezzel kapcsolatos szabályozások - nem véletlen, hiszen ott igen magas az atomeróművek száma -, ott is hasonló titkosítási rendszert alakítottak ki. (*Dr. Schiffer András: Ott a finn példa is.*) Vagy akár a finn példa, Finnországban nagyon hasonló az a szerkezet is, ahogy ezt az atomeróművet megvalósítják, ennek megfelelően ott is 30 éves titkosítási időt rendelnek egy ilyen atomeróműnél, mondom még egyszer, csak azoknak az adatoknak a vonatkozásában, amelyek kifejezetten olyan műszaki adatok, amelyek az atomerómű biztonságával kapcsolatosak és nemzetbiztonsági kérdést jelentenek, vagy a másik oldalon, olyan, ugyan nem műszaki adatok, de ugyanilyen biztonsági kérdéseket felvető adatok, amik akár eljárásrendek lehetnek egy atomeróművel kapcsolatban, szállítási útvonalak és

hasonló dolgok. (*Dr. Schiffer András: És az ügyvédi díjak?*)

Természetesen azok az adatok, amik nem kerülnek bele ebbe a körbe, annak a titkosítására nem is kerülhet sor, hiszen a végén úgyis ezt a bíróság fogja megítélni. Hogyha valaki úgy gondolja, hogy bizonyos adat egyébként nem titkosítható, akkor bírósághoz lehet fordulni (*Dr. Schiffer András: Milyen bírósághoz?*), és ennek megfelelően annak megállapítását lehet kérni, hogy egyébként ezek az adatok titkosíthatók-e vagy sem.

Ennek megfelelően hozta meg a bizottság döntését, és arra kéri a tisztelt Országgyűlést, hogy ebben a formában, ahogy a bizottság elfogadta, tehát úgy az összegző jelentését és az összegző módosító indítványát is támogassa. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót. (*Taps a kormánypart pádsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A bizottság kisebbségi véleményét három felszólaló ismerteti, mindösszesen 7 perces időkeretben. Úgy vélem, a három ellenzéki képviselő megállapodott abban, hogy hány percben mondják el a véleményüket, és külön szeretném most kérni Schiffer frakcióvezető urat, hogy kíméljen meg a bekiabálásától, és ne zavarja a felszólalókat. Köszönöm szépen. Még lesz lehetősége, amikor megadom a szót.

Elsőként Tóth Bertalan mondja el a véleményét, a frakció álláspontját.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az ominózus Törvényalkotási bizottságon három javaslatot tárgyalt meg a bizottság, tehát nem csak egyet, ebből kettő az MSZP javaslata volt. Az egyik arról szólt, hogy ne kerüljön titkosításra semmilyen olyan adat, amely a magyar emberek számára megismerhető a paksi beruházással kapcsolatban; ezt önök leszavazták. A másik javaslatunk az volt, hogy a közbeszerzési törvény hatálya alól ne kerüljön ki a paksi beruházás; ezt a kormányzó többség, a Fidesz leszavazta. A harmadik napirendi pont, a harmadik módosító javaslat volt az, amellyel kapcsolatban Tuzson képviselőtársam egészen elképesztő indoklását hallhattuk. Álláspontunk szerint ez a 30 éves titkosítás a korrupció melegágyává teszi a paksi beruházást, mégpedig azért, mert ön is kínosan került az a kifejezés, hogy üzleti adat - üzleti adat. Ön végig műszaki adatról, szállítási útvonalakról beszélt, minden másról, de az üzleti adatot kifejejtette a hozzászólásából. Ez arra vonatkozik, hogy milyen alvállalkozók fognak itt tevékenykedni, ki lesz a fővállalkozó, milyen adatokat, milyen számokat tartalmaznak majd ezek a szerződések.

S még egy dologra szeretném felhívni képviselőtársaim figyelmét és az ön figyelmét is. Nem a bíróság az adatgazda. Tehát önök már eleve előrevetítik, hogy meg fogják tagadni az adatkikérést a beruházással kapcsolatban, ugyanis nem a bírósághoz kell

először fordulni, hanem a beruházóhoz, aki az adatokat birtokolja. Önök már azonnal azzal érvelnek, hogy önök ezt megtagadják nemzetbiztonsági érdekre hivatkozva vagy a szellemi tulajdon védelmére hivatkozva, és majd az adatkikérő pedig a bíróságon érvényesítheti, ez a rossz hozzáállás.

Még egyszer elmondom, hogy ez a korrupció melegágyává teszi a beruházást, nem fogjuk tudni támogatni ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A Jobbik Magyarországért Mozgalom a Paks II.-höz, Paks bővítéséhez, azt hiszem, teljesen felelősségteljesen állt hozzá. Elmondtuk itt is többször, hogy mi megértjük a kormány érveit, megértjük a Fidesz érveit, figyelembe vesszük Magyarország energetikai érdekeit és lehetőségeit, és éppen ezért támogatjuk ezt a bővítést, az energiabiztonságra is tekintettel. De azt is elmondtuk, hogy mi hogy támogatjuk. Úgy támogatjuk, hogy valóban úgy gondoljuk, hogy ez a beruházás szükséges, de - kijelentettük itt többször, és most is kijelentem - csak abban az esetben, ha ez a beruházás a teljes nyilvánosság előtt zajlik, ha ez a beruházás a magyar kis- és közepes vállalkozások minél szélesebb bevonásával történik meg, és ehhez hozzátartozik, hogy a térségnek is minél nagyobb hasznot hozzon ez a beruházás.

A Paks II.-szerződés lehetővé teszi, benne van, hogy minimálisan 40 százalékban magyar kis- és közepes vállalkozásokat kellene alkalmazni ezen a téren. Főlhívtuk a kormány figyelmét arra is, hogy erre fektessen hangsúlyt, hiszen itt nem úgy van, hogy az utcáról majd bejön valaki és a beruházásban részt vehet, kezdjék el fölkészíteni ezeket a kis- és közepes vállalkozásokat. Sajnos, azt tapasztaljuk, hogy a kormány nem ezzel foglalkozik, nem a magyar kis- és közepes vállalkozásokat készíti fel, hanem inkább megpróbálja titkosítani, ahogy Tuzson Bence mondta, bizonyos szegmensekben teszi lehetővé a titkosítást. Szögezzük le, ezek a bizonyos szegmensek a minden, tehát önök mindent titkosítanak jelen pillanatban. Lehet itt hivatkozni arra, hogy szellemi termék meg terrorizmus elleni harc, de ez körülbelül úgy hangzik, mint amikor az olajszőkítést önök titkosították. Az olajszőkítésre is lehet azt mondani, hogy az a szellemi terméke volt azoknak a bűnözőknek, akik milliárdokat raboltak, és lehet azt mondani, hogy hátha el van még ásva egy-két ilyen olajtároló valahol az Alföldön vagy valahol Bács-Kiskun megyében, és nehogy a terroristák véletlenül rátaláljanak, és hogy a terrorizmus jegyében felrobantsák; ez körülbelül ilyen.

Én azt mondom egyértelműen, hogy nem vagyunk hajlandók abban partnerek lenni, hogy önök

a biznisszt titkosítják. Egyértelműen benne van ebben is, hiszen ha fölolvassák, akkor itt arról beszélnek, hogy az üzleti és műszaki adatok titkosításáról van szó. Üzleti és műszaki adatok, tehát az üzletet titkosítják jelen pillanatban. A Jobbik Magyarországért Mozgalom nem hajlandó ebben részt venni.

Továbbra is támogatjuk Paks II. bővítését, de nem ilyen titkos módszerekkel, és nem úgy, hogy önök ezt is megpróbálják a saját oligarcháiknak elbizniszolni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. 4 perc 40 másodperc telt el, 7 percig van tehát ideje Schiffer András frakcióvezető úrnak.

DR. SCHIFFER ANDRÁS, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A helyzet úgy áll, hogy az Alaptörvény 39. §-a előírja azt, hogy a közpénzekkel minden gazdálkodó szervezet köteles a nyilvánosság előtt elszámolni, előírja az átláthatóságot a nemzeti vagyont illetően, ráadásul másutt az Alaptörvény deklarálja az információszabadságot. Ha továbbmegyünk, Magyarország a 2001. évi LXXXI. törvénnyel kihirdette az aarhusi egyezményt, amelyben világos kötelezettséget vállalt arra, hogy a környezeti információk tekintetében az információszolgáltatás korlátozó okai szűken értelmezendők.

(18.20)

A töretlen alkotmánybírói gyakorlat szintén a szükségesség-arányosság elvét írja elő. Ehhez képest az állami vagyonról szóló 2009. évi CVI. törvény 5. §-a szintén előírja, hogy közérdekből nyilvános az állami vagyonnal való gazdálkodásra, tehát a biznisszelre vonatkozó adat, a szellemi tulajdon is, külön törvény az adat megismerhetőségét korlátozhatja. Ha ezeket a jogszabályokat, nemzetközi egyezményt, Alaptörvényt összevetjük, ebből az derül ki, hogy bármiféle korlátozásnak csak a szükséges és arányos mértékre kell korlátozódnia.

Ehhez képest, és szemben azzal a - hogy mondtam - füllentéssel, amit itt Tuzson képviselő úrtól hallottunk, a javaslat azt mondja, hogy az egész paksi paktummal kapcsolatos valamennyi üzleti és műszaki adat 30 évig titkos, és itt utalnak a nemzetbiztonsági okokra, illetve a szellemi tulajdonjogra.

Ehhez képest szeretném még arra is felhívni a figyelmet, hogy a környezetvédelmi törvény alapján, amelyik szintén egy alkotmányos alapjog érvényesülését szolgálja, a szellemi tulajdonhoz fűződő jog a környezeti információ megismerését nem korlátozhatja. Tehát sem a szükségesség-arányosság elvét nem tartják be, beleütközik az aarhusi egyezménybe így, ebben a formában ez a rendelkezés, és ráadásul olyan összeütközés keletkezik a magyar jogrendszer-

ben, ami súlyosan veszélyezteti az információszabadsághoz való jog és az egészséges környezethez való jog érvényesülését, illetve a jövő generáció érdekeinek a megóvását.

Éppen ezért, amennyiben ezt így a parlament elfogadja, azt gondolom *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, hogy lesz a Házban elég képviselő, hogy ez a szégyenletes tolvaj paktum az Alkotmánybírószágon kössön ki. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Aradszki András urat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárát, kíván-e szólni. *(Dr. Aradszki András bólint.)* Jelzi, hogy igen. Mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólásra és az esetleges záró ismertetésére mindösszesen 10 perces időkeret áll rendelkezésére. Öné a szó, államtitkár úr.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy nagyon érdekes, de sok szempontból félrevezető vita zajlott le a Törvényalkotási bizottság ülésén, és úgy látom, hogy ez itt is folytatódik. Kérem ellenzéki képviselőtársaimat, hogy mondják meg nekünk azt, hogy mi az az arányos és szükséges korlátozás az információ rendelkezésre bocsátása körében az adott paksi kapacitásbővítéses beruházásnál. *(Szilágyi György: Majd Kepli Lajos elmondja.)*

Az arányos és szükséges mértékű korlátozást tartalmazza a törvényjavaslat. Nem mond mást, mint nemzetbiztonsági és szellemi tulajdonhoz kapcsolódó jogok védelme érdekében lehet alkalmazni *(Dr. Schiffer András: Bármit?)* a műszaki és üzleti információk közérdekű adatként való megismerését.

Ebből következik, tisztelt Tóth Bertalan képviselőtársam, hogy az az állítása - szó szerint leírtam az előbb -, hogy nem kerül titkosításra olyan adat, ami a magyar emberek számára megismerhető, az előterjesztés erről szól, képviselőtársaim. Olyan adatok nem kerülhetnek nyilvánosságra, amelyek a magyar emberek számára sem megismerhetők, mert nemzetbiztonsági kockázatokat tartalmazhatnak, és természetesen sérthetik a szellemi alkotáshoz fűződő jogoknak az érvényesítését.

Ha erről vitatkozunk, képviselőtársaim, akkor azt tudom mondani, hogy egy dologról beszélünk. Van nemzetbiztonsági érdek a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésénél? *(Szilágyi György: Van.)* Van. Ezt a nemzetbiztonsági érdeket védenünk kell a törvény erejénél fogva? *(Szilágyi György: Ezt igen.)* Igen. Mit tesz ez a törvényjavaslat? Kimondja expressis verbis, hogy két ok miatt lehet titkosítást elrendelni, szemben az információszabadság vonatkozó szakaszával, ahol öt vagy hat okot sorol fel, két ok: az egyik a nemzetbiztonsági ok, a másik pedig a szellemi tulajdonhoz való jogos védelemnek a kérdése.

(Szilágyi György: Csak egy ügyvédi szerződés nem szellemi tulajdon.)

Természetesen az aarhusi egyezmény, amit kihirdetett a 2001. évben a LXXXI. törvény, az is azt mondja, hogy a környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené többek között a nemzetközi kapcsolatokat, a honvédelmet, a közbiztonságot, a kereskedelmi és ipari információ bizalmas jellegét. Ezt az aarhusi egyezmény mondja ki. Semmivel nem teszünk többet, tisztelt képviselőtársaim, mint alkotmányos, nemzetbiztonsági, környezetvédelmi és minden egyéb nemzetközi szerződésnek megfelelő módon korlátozzuk a közérdekű adatként való alkalmazását bizonyos üzleti és műszaki okoknak.

Én úgy gondolom, hogy ezzel önök egyet kell hogy értsenek. Úgy gondolom, hogy nem arról van szó, hogy önök nem akarják, hogy nemzetbiztonsági okok miatt ne legyen korlátozása a közérdekű adatokhoz való jutásnak. *(Szilágyi György: De nem mindenre!)* Önök nem akarhatják azt, hogy boldogboldogtalan, bármelyik ellenséges érdekeltségű személy, külső hatalomnak az ügynöke hozzájusson bármilyen információhoz. Önök ezt nem akarhatják, mert önök magyar emberek és magyar hazafiak. Önök azt teszik most, hogy szándékosan, félreérthetetlen, politikai csatába menve mondják el azt, hogy állítólag jelenleg ez az előterjesztés teljes körű titkosítást rendel el. Világosan elmondja a törvényjavaslat, hogy nem teljes körű a titkosítás, hanem annak a jogos védelmi helyzetnek, jogos nemzetbiztonsági érdekeknek a hangsúlyozása és alátámasztása történik a törvényjavaslatban, amely mindannyiunknak az érdeke.

Én ezek alapján nagyon köszönöm a Törvényalkotási bizottságnak a munkáját, hiszen olyan összegző módosító javaslatot terjesztett elő a törvényjavaslatához, amely jogértelmezési egyértelműsítést és technikai jellegű pontosítást tartalmazott, és ez az összegző javaslat megfelel a kormány álláspontjának.

Ezért mindezekre tekintettel az összegző módosító javaslatot támogatni szíveskedjenek majd a szavazás folyamán is. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájközzöttem, hogy a vita végén a záró elmondására 5 perc 10 másodperc áll majd rendelkezésére.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt, valamint a kapcsolódó bizottság előadót nem állított.

Most a képviselői felszólalások következnek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót, mégpedig Cseresnyés Péter képviselő úrnak, Fidesz.

CSERESNYÉS PÉTER (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Azt hiszem, az eddig elhangzottak is azt bizonyítják - és talán ebben mindannyian egyetértünk -, hogy fontos, a

következő évtizedek energiabiztonsága szempontjából meghatározó javaslat fekszik előttünk. A T/2250. számú törvényjavaslat a Paksi Atomerőmű kapacitásának fenntartásával kapcsolatos beruházásról, valamint az ezzel kapcsolatos egyes törvények módosításáról eddig - lássuk be, jogosan -, a téma fontosságának és jövőbeni hatásának megfelelően is számos vitát váltott ki.

A törvényjavaslatához több ellenzéki és egy, a Törvényalkotási bizottság részéről benyújtott módosító indítvány is érkezett. Mielőtt azonban ezekre rátérnék, engedjék meg, hogy a félreértések tisztázása érdekében újra emlékeztessem önöket a tervezet főbb elemeire.

A javaslat projektörvény része a beruházással kapcsolatos rendelkezéseket tartalmazza, így különös figyelmet fordít polgári jogi, foglalkoztatási és az adatokhoz való hozzáférhetőséget szabályozó rendelkezésekre.

A második, nagyobbik része az atomenergiáról szóló 1996. évi CXVI. törvény módosítását tartalmazza, valamint ehhez kapcsolódóan építésügyi és nemzeti vagyontörvényt érintő törvénymódosításokat.

A jogalkotói szándék az, hogy a felépült 5. és 6. atomerőművi blokkok üzembe helyezését követően a két gazdasági társaság, a Paks I. Zrt. és a Paks II. Zrt. egyesülésével egyetlen állami tulajdonban álló gazdasági társaság lássa el a beruházással kapcsolatos feladatokat.

Lényeges eleme a törvényjavaslat projektörvény részének, hogy vállalkozási, alvállalkozási szerződés csak olyan gazdálkodó szervezettel köthető, amelyik rendelkezik úgynevezett telephely-biztonsági tanúsítvánnyal.

(18.30)

A rugalmasabb eljárás érdekében az Országos Atomenergia Hivatal fogja ellátni az építésügyi hatósági feladatokat is.

A hatékonyságnövelést szolgálja az atomenergia-törvény új, személyügyekkel foglalkozó szakaszának módosítása is. Így látható, hogy az Atomenergia Hivatal nagyobb döntési szabadságot kap, de természetesen nagyobb felelősséggel is jár el, sőt kell majd eljárnia.

A javaslat elvégzi a korábban túlzottan megosztott és több működési rendellenességet mutató sugár-egészségügyi feladatok racionalizálását is. Ezért a törvényjavaslat a sugár-egészségügyi és a sugárvédelmi feladatok körének pontos definiálására és a sugárvédelemmel kapcsolatos feladatoknak az Atomenergia Hivatalhoz integrálására tesz javaslatot.

Végül a törvényjavaslat módosítja az atomtörvény radioaktív hulladék-tárolókra és radioaktív hulladék átmeneti tárolóira vonatkozó szabályait.

Tehát amint láthatják, egy olyan javaslatról van szó, amely jogszabályilag megágyaz ennek a jelentős beruházásnak.

Mint azt korábban is hangsúlyoztuk a kormány-párt részéről, a hazánkban megtermelt 9000 megawatt villamos energiából több mint 6000-et elvesztünk 2032-36 körül, mivel elavulnak az azt megtermelő technológiák, erőművek. Így minimum 7000 megawatt kapacitást kell előállítani, de még így is csak az ország szükségletének körülbelül 30 százalékát állítjuk elő Pakssal.

Zárójelben szeretném megjegyezni, hogy nem igaz az, amit a szocialisták mondtak az általános vitában, mármint az, hogy nem történik kapacitásbővítés. Pakson mindenképpen igen, és egyébként is szükség van rá, és azért is van szükség rá, mert az előrejelzések szerint ezzel párhuzamosan folyamatosan nő a magyar társadalom villamosenergia-fogyasztása.

Most pedig néhány megjegyzés a módosító indítványról. A javaslatához a rendes szakaszban összesen nyolc darab ellenzéki módosító indítvány érkezett. Ezek nagyrészt a beruházással kapcsolatos megállapodások, adatok titkosításának eltörlését javasolják. Ezeket a javaslatokat nem támogatta az illetékes Gazdasági bizottság, ezért nem is tárgya az összegző módosító javaslatnak.

A Törvényalkotási bizottság pedig pénteken nyújtott be egy újabb, bizottsági módosító indítványt, amely a beruházásra vonatkozó bizonyos adatok esetében a titkosítás időtartamát meghosszabbítja 15-ről 30 évre, egyúttal pontosítja azon adatok körét, amelyeket titkosítani lehet.

Úgy látom, hogy az ellenzék ezt a javaslatot démonizálni kívánja ennek a projektnek a kapcsán. Mindenáron azt akarják bebizonyítani, hogy maga a titkosítás korrupciós szándékok elfedését takarja. *(Közbeszólás az LMP és a Jobbik padsoraiból: Így van! Így van!)* Természetesen valahol érthető, hogy az ellenzék kapva kap minden alkalmon, amikor a kormányt és a kormányzati szándékokat támadni lehet. *(Derűltség az LMP és a Jobbik padsoraiból.)* Az is érthető, hogy politikailag könnyen meglovagolható maga a titkosítás szó, mert sok mindent bele lehet látni, ha valaki esetleg minden alap nélkül bele akar magyarázni abba valamit. *(Közbeszólások az LMP és a Jobbik padsoraiból.)*

Én azonban egyrészt arra biztatnám az ellenzéki pártok képviselőit, hogy ne éljenek vissza azzal a pozíciójukkal, hogy ebben a kérdésben nem az övék a döntés közvetlen felelőssége. Azért ne nyilvánuljanak meg felelőtlenül, mert a beruházás annál fontosabb és nagyobb jelentőségű, mondhatjuk, a jövőnk tekintetében kiemelt jelentőségű, semhogy lejáratási szándékkal ennyire komolytalan szintre vigyék le a vitát.

Másrészt pedig arra szeretném kérni az ellenzéki pártokat, hogy olvassák el pontosan, mi van a TAB javaslatában. Először is azt szögezném le, hogy nincs szó általános titkosításról. *(Dr. Schiffer András: Nem?)* Másodszor azt jegyezném meg, hogy a környezetvédelmi adatok korlátozását sem tartalmazza a javaslat. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Tehát

mindenkit, elsősorban LMP-s képviselőtársaimat nyugtatnám meg, hogy ha valóban... (*Dr. Schiffer András közbeszól.*) De tudom, kedves képviselőtársam, tudom, hogy miről beszél. (*Derűlttség a Jobbik padsoraiból.*) Lehet, hogy ön nem tudja, hogy miről beszélek. (*Az elnök csenget.*) Ha valóban a környezetért aggódnak, akkor nyugodtan kérhetnek erre vonatkozó adatokat.

Amire a titkosítás vonatkozik, azok az üzleti és a műszaki adatok, ezek tehát valóban nem ismerhetők meg közérdekű adatként, de tekintettel kell lenni az információs és önrendelkezési jogról szóló törvényre. Tehát hangsúlyozom, azon adatok titkosításáról lehet szó, amelyek kiadása nemzetbiztonsági érdeket sért vagy szellemi tulajdont véd. Ez elsősorban az üzleti és műszaki adatokat, valamint az ezzel összefüggő döntéseket érinti.

Szeretném fölhívni az önök figyelmét arra is, hogy a Magyarország és Oroszország közötti nukleáris együttműködésre vonatkozó egyezményt kihirdető 2014. évi II. törvény 3. cikk (6) bekezdés szerint: „Az orosz kijelölt szervezet köteles a beszerzési eljárásokat az átláthatóság - ideértve az ajánlati felhívás előzetes közzétételét az EU-ban angol nyelven -, az egyenlő bánásmód és a diszkriminációmentesség, valamint a független ellenőrzés elveivel és általános követelményeivel összhangban lefolytatni. További beszerzési követelményekről a megvalósítási megállapodások rendelkezhetnek.”

Tisztelt Ház! Összességében tehát ez a módosító indítvány az időtartamot leszámítva nem korlátozza az adathoz jutást jobban, mint ahogy ez eddig történt, és ami nemzetbiztonsági szempontból szükséges. Sőt, a javaslat az eddigi pereskedési gyakorlatot meg fogja könnyíteni. Maga a törvény pedig elősegíti a Paks II. projekt rugalmasabb és gyorsabb kivitelezését.

A fentiekre tekintettel kérem, hogy támogassák az összegző módosító indítványt és a bizottsági jelentést. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok és az LMP soraiból. - Közbeszólás az LMP soraiból: Bravó!*)

ELNÖK: Köszönöm, Cseresnyés képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Tóth Bertalan képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Hallgattuk itt az elég komoly érveléseket, amelyek már ott megbuknak, hogy azok az úgynevezett megvalósítási megállapodások, amelyeket önök aláírtak - ha jól emlékszem, talán három darab született ebből -, már nemzeti minősített adatnak minősülnek, és ezek már nem megismerhetők a magyar emberek számára. És számomra sem, mert én kértem ki ezeket a megállapodásokat, és erre azt a választ kaptam, hogy a Miniszterelnökség egyik államtitkára már ezt nemzeti minősített adattá nyilvánította. Itt nincs szó arról, hogy nemzetbiztonsági kérdés, nincs szó arról, hogy

szellemi tulajdon védelme; egyszerűen minősített adatként ez nem megismerhető.

Csak jelezni szeretném, ahogy a vitában jeleztem a Törvényalkotási bizottságnál, hogy itt akkor dupla szabályozás történik, amely, azt gondolom, elég komoly ütközést tartalmaz, mert az infotörvény alapján, amely minősített adat, önmagában nem ismerhető meg, miközben ez a jogszabálytervezet, amiről holnap fogunk szavazni és ma vitázunk, egy más típusú titkosítást jelenti az adatoknak. Tehát ez az érvelés már ott dől össze, hogy a megvalósítási megállapodásokból semmit nem ismerhetünk meg, még azokat az adatokat sem ismerhetjük meg, amelyek nemzetbiztonsági érdek hiányában nyilvánosak lehetnek, vagy nem sértik a szellemi tulajdon védelmét.

A másik, hogy ez a javaslat, amit a Törvényalkotási bizottság végül is elfogadott, kiterjeszti ezt a titkosítást a korábbi megvalósíthatósági tanulmányokra, amelyeket önök nem adtak ki, sőt volt egy bírósági eljárás, ahol a bíróság azt mondta ki, hogy nem is léteznek. Hát úgy néz ki, mégis léteznek, mert önök most ezzel a jogszabállyal ezeket is titkosítják, tehát nem fogjuk megismerni 30 évig azt, hogy végül is a Paks II.-vel kapcsolatban megkötött titkos Orbán-Putyin-paktum milyen számításokra alapul, milyen előzetes vizsgálatokra alapul.

Szeretném azt is kiemelni, hogy maga a jogszabály ezekből a megvalósítási megállapodásokból emel át bizonyos kifejezéseket és bizonyos fogalmakat. Tehát önök, tisztelt képviselőtársaim, úgy döntenek egy jogszabályról, hogy annak nem ismerik a részleteit, merthogy ez a megvalósítási megállapodás már titkosításra került, nemzeti minősített adat. Tehát az a fogalmi rendszer, amely szerepel ebben a jogszabályban, számunkra teljesen ismeretlen, hiszen olyan anyagból származik, amelyet önök már titkosítottak.

Az is némileg összedönti az önök érvelését, amit már a kisebbségi véleményben megfogalmaztam, hogy önök kapásból a bíróságra hivatkoznak - ezt államtitkár úr is megtette a bizottsági ülésen, képviselőtársam is, Tuzson Bence is megtette -, mert itt már eleve előrevetítik, hogy bármilyen adatigényléssel fordul bárki a beruházást végző szervezethez, önök nem fognak adatot kiadni, mindenki mehet a bíróságra, és a bíróságon érvényesítheti a jogait; nyilván sokkal korlátozottabban, hiszen a mi értelmezésünk szerint önök generálisan nem engedik, hogy ezek közérdekű adatok legyenek.

(18.40)

Tehát a jogszabály arról szól, hogy a megvalósítási megállapodásban, az egyezményben megfogalmazott különböző szerződések, amelyekből adatok és információk származnak majd - például, hogy egy fővállalkozó mennyiért vállalja a beruházást, egy alvállalkozó mennyiért szállít be egy fővállalkozónak -,

ezek most generálisan nem közérdekű adatok, azt külön vizsgálni kell, hogy ezek közül az adatok közül mi az, ami nemzetbiztonsági érdekből nem az, mi az, ami a szellemi tulajdon védelme miatt nem az. Önök kapásból azt fogják visszaírni az adatigénylőnek, hogy nem nyilvánosak, majd az mehet a bíróságra és érvelhet, tehát a bizonyítási teher ott lesz majd az adatigénylőn, és a jogszabály értelmében önöknek csak ezt a két érvet kell használni.

A másik kérdés pedig az, ami itt felmerül, hogy a jelenlegi Paksi Atomerőműnél miért nincsenek ilyen titkosító szabályok. Tehát a most karbantartást végző különböző beszállítóknál miért nem ilyen kiterjedt a titkosítás? Tehát ha a mostani atomerőműnél ilyen jogszabály nem létezik, akkor az új atomerőműnél miért kell önöknek ilyen jogszabályt alkotni?

Raadásul, amit még egyszer szeretnék kihangsúlyozni: vannak olyan üzleti adatok, amelyek, azt gondolom - és erre utaltam az előző hozzászólásomban -, igenis a magyar emberekre tartoznak, mert azt a több ezer milliárdos orosz hitelt a magyar embereknek kell majd adó formájában befizetni a költségvetésbe, és abból fogja majd az állam visszafizetni Oroszországnak a hitelt. Tehát igenis joguk van és nekünk is jogunk van tudni, ezeket az üzleti adatokat megismerni.

Viszont még egyszer szeretném kihangsúlyozni - ahogy a vitában is elmondtam a bizottságon -, hogy igen, vannak olyan műszaki adatok és olyan technológiai adatok, amelyek mondjuk, terrorfenyegetettség miatt, ahogy önök fogalmaztak, szükséges, hogy titkosításra kerüljenek. Hát ott van a titkosítási eljárás, van erre jogszabály, ott meg lehetne tenni, nem kell ehhez generális szabályozást hozni.

Tehát még egyszer azzal szeretnék érvelni, hogy az üzleti adatokat tegyék hozzáférhetővé, és még utoljára felhívni az önök figyelmét arra, hogy dupla szabályozást alkalmaznak, ami ütközést jelent: ha már minősítésre kerültek bizonyos adatok, akkor arra ez a jogszabályi rendelkezés nem vonatkozhat, tehát akár alkotmányos aggályokat is felvet.

Ahogy említettem már a kisebbségi vélemény megfogalmazása során, a Magyar Szocialista Párt frakciója nem támogatja ezt a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A Jobbik Magyarországi Mozgalom - ha tetszik, mondhatom úgy - a megalakulása óta, 2003 óta, de amióta a parlamentben van, azóta nyomon követhetően és bizonyíthatóan támogatott minden olyan törvényjavaslatot, kezdeményezést, amely arról szólt, hogy a hazai nukleáris energia alkalmazása érdekében akár üzemidő-hosszabbítást, akár bővítést, új blokkok építését hajtsuk végre.

Egészen a mostani pillanatig, a mostani napig ebben konzervensek voltunk, és továbbra is konzervensek leszünk, hiszen a fő jelmondatunk az volt 2010-ben, amikor bekerültünk a Magyar Országgyűlésbe, hogy minden olyan javaslatot, amely nemzeti érdeket szolgál, és amely Magyarország érdekeit szolgálja, támogatni fogunk, akárki is terjessze azt be, még ha magától a patás ördögtől származik vagy akár Gyurcsány Ferenctől, akkor is támogatni fogjuk.

A másik része a kérdésnek pedig az, hogy ez a javaslat, amely most az Országgyűlés előtt van, már nem erről szól, már nem a hazai nukleáris energia békés célú felhasználásáról, ez már annál tovább haladt. Önök megéreztek, mármint a kormány megérezte ebben a pénz szagát, a tízmilliárd euróban rejlő lehetőségeket, vérszemet kaptak, és már 30 éves titkosítások, már különböző mutyizsag úszik a levegőben, és olyan, egyre vadabb elképzelésekről hallani a beruházás kapcsán, amelyekhez a Jobbik már nem tudja az asszisztálását nyújtani, hiszen mi elsősorban ezt hazánk energiabiztonsága szempontjából támogattuk eddig is, és eddig sem azért, hogy különböző korrupciógyanús ügyleteknek teret adjunk és teret engedjünk.

Ezek egyértelműen most már - hogy úgy mondjam - a spájzban vannak, egyre nyilvánvalóbbá válnak. Innentől kezdve mi ehhez a törvényjavaslatához és semmilyen olyan törvényjavaslatához, amely ezen az úton megy tovább, nem fogunk és nem kívánunk asszisztálni. Elmondtuk sajtótájékoztató, sajtóközlemény keretében - Staudt Gábor képviselőtársammal közösen adtunk ki sajtóközleményt ebben a témában -, hogy amennyiben önök azt gondolják, hogy egy bizonyos területen, egy bizonyos témában szükség van arra, hogy titkosítások legyenek, akár harminc évre titkosítások legyenek, és az valóban indokolt, akkor döntsön arról egy olyan grémium, amely erre valóban fel van hatalmazva, mint például az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága, hogy mik azok a témakörök; mert én azt nem hiszem el, és azt nekem nem fogják tudni bebizonyítani, hogy az alvállalkozók vagy az ügyvédek munkadíja olyan információ, amit harminc évre titkosítani kellene, és amely nemzetbiztonsági indokok az atomenergia-biztonságot szolgálják, mert ez egész egyszerűen nem igaz.

Itt még megint csak mondom, a 10 milliárd euró, vagy 12 milliárd euró a teljes beruházás összege, feletti rendelkezés vagy annak a magyar beszállítói hányadra jutó része feletti rendelkezés egy akkora összeg, amely a korrupció újabb csatornáit nyitja meg. És amellelt, hogy továbbra is támogatjuk a Paksi Atomerőmű beruházásának megvalósítását, továbbra is elviekben kiállunk mellette, ezt a törvényjavaslatot semmilyen módon nem fogjuk tudni támogatni, és nem fogunk szavazni ellene, hiszen ez a törvényjavaslat rossz irányba indul el.

Innentől kezdve azt kell hogy mondjuk, hogy amennyiben a Jobbik kormányra kerül majd 2018-ban vagy amikor annak eljön az ideje, akkor a saját

korruptiómentes, tiszta, átlátható módján meg fogja valósítani, és folytatni fogja azt a beruházást, amit most a kormány elkezd, de ilyen módon, a jelenlegi módon ehhez semmilyen formában nem tudunk asszisztálni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Heringes Anita képviselő asszony, MSZP.

HERINGES ANITA (MSZP): Köszönöm szépen. Önöknek - most már többször bebizonyosodott - a Paksi Atomerőmű bővítése csupán egy üzlet, hiszen még a felelős miniszterük, Lázár János is elmondta, hogy az ő portfóliójában nincsen benne az energetika. Csak egy kérdés: akkor a Paksi Atomerőmű bővítése önök szerint milyen kérdés, ha nem energetikai? De kezdünk sajnos rájönni, hogy önöknek ez tényleg csak puszta üzlet és semmi több.

Önök titkosítják harminc évre az engedélyezési és előkészítési anyagokat Pakssal kapcsolatban, sőt még a vállalkozói szerződéseket is. Uraim, maguk leszavazták a módosítóinkat múlt hét hétfőn, amelyek pont a közbeszerzésről és a titkosításról szóltak volna, majd már kétszer elutasították az eseti bizottság létrehozását, amely a Paksi Atomerőművet felügyelte volna. Ha nincs mit titkolniuk, akkor miért nem engedték át ezt a bizottságot?

Nagy arroganciával ott a Gazdasági bizottságon azt mondta éppen a levezető elnök úr, hogy majd kérjük meg Bencsik urat, aki az energetikai albizottság vezetője, hogy akkor hívja össze ő a bizottságot Pakssal kapcsolatban. De mikor, uraim? Majd amikor titkosítanak mindent, hogy már ne legyen miről beszélünk? És az a kérdés ugye, hogy önök azért kívánnak titkosítani, mert titkolni kívánnak valamiket. Mert itt már csak ez az egy kérdés merül fel, hogy önök el akarják titkolni, hogy kikkel és milyen szerződéseket kötnek és mekkora összegekre.

Azt, hogy az elmúlt öt évben nem tettek semmit a bővítéssel kapcsolatban, pontosan elmondta Lázár János úr, aki azt mondta, amikor megkérdeztem, hogy akkor a kutató-fejlesztő reaktor, a gazdaság előkészítése, a vállalkozók fejlesztése, a terület előkészítése megtörténik-e, hogy igen, tervezzük. Csak, uraim, öt éve tervezik, ez az öt év elvesztegetett öt év, ami alatt egy mérnökgenerációt tudtak volna képezni erre, de nem tettek önök semmit, csak egy üzletnek tekintik a Paksi Atomerőmű bővítését.

És akkor lenne egy nagyon érdekes kérdésem és felvetésem. A tavalyi év végén felröppent a hír, hogy majd az MVM és a MOL megvásárolja a mohi atomerőmű 3. és 4. blokkját, amit még nem fejeztek be. Az a kérdés merül fel - csak így egyszerű újságolvasóként is -, hogy azért szól a titkosítás, hogy majd egyébként a titkosítás alatt ezeket a pénzeket nem Paksra kívánják elkölteni. Önöknek fontosabb a mohi atomerőmű, mint a Paksi Atomerőmű? És egyébként nagyon sokat elmond, hogy ma egyetlen Tolna megyei képviselő sem ül itt, mert ők tudják, hogy

nem fognak tudni az embereik szemébe nézni, nem tudnak majd a mérnökök szemébe nézni és a vállalkozók szemébe nézni, mert Tolna megyében nincs olyan település, ahonnan ne dolgoznának a Paksi Atomerőműben. Nem fognak tudni a szemükbe nézni, főleg akkor nem, ha holnap ezt a 30 éves titkosítást megszavazzák.

Tudják, az a legnagyobb baj, amikor technikai jellegű módosítónak nevezzük azt, hogy 15-ről 30 évre emeljük a titkosítást. Tényleg az a kérdésem, hogy önöknek mi a fontosabb: ha az MVM megvásárolja a szlovák energetikai céget, és a mohi atomerőmű is benne lesz ebben a csomagban, akkor az a fontosabb, és arra kívánják költeni majd a pénzt, vagy Paks lesz a fontos és a magyar emberek?

Hazafiak vagy nem? Ez a kérdés, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

(18.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Heringes Anita képviselő asszony. A következő hozzászóló Tuzson Bence képviselő úr, Fidesz.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Egy kis visszafogottságot szeretnék kérni a szocialistáktól *(Heringes Anita: Nem tudok visszafogott lenni!)*, hiszen Pakssal kapcsolatban azért Józsa István neve rendszeresen felmerül, és nem véletlen, hogy 6,6 milliárd forintot épp ők lapátoltak ki Paksból. *(Dr. Schiffer András és Heringes Anita közbeszól.)* Tehát ha Pakssal kapcsolatban korrupcióról beszélhetünk és kivitt pénzről, akkor azért ügyeljünk arra, hogy ha megszólalunk, egy kicsit nézzünk magukba, vagy nézzenek magukba, és nézzék meg azt, hogy mit csináltak önök az utóbbi időszakban ebben az ügyben. *(Közbeszólások az MSZP soraiból.)*

De hozzá kell tennem azt, hogy kérem azt, hogy figyelmesen olvassák el azt a szabályt, amit most elfogadunk, és azt a jogszabályjavaslatot, ami most az Országgyűlés elé került. Szeretném felhívni a figyelmet, hogy itt jogi terminus technikusokról beszélünk. Tehát az, hogy üzleti adat meg az, hogy műszaki adat, nem azt jelenti, hogy mondjuk, nemzetbiztonsági okból minden adat titkos, hanem azt jelenti, hogy van olyan adat, ami egyébként nem műszaki adat, hanem olyan eljárásrend, ami mondjuk, üzleti adatnak minősül *(Dr. Schiffer András: De nem ez van itt!)*, ami például akár szállítási útvonalakat vagy ilyesmit jelenthet, amelyek titkosak, de nem műszaki adatok. Tehát lehet, hogy azt mondhatnánk, hogy minden olyan adat, hogyha nem lenne ott ez a szó, akkor nem zavarná meg önöket, de itt minden olyan adatról beszélünk, ami nemzetbiztonsági okból veszélyes lehet, vagy pedig szerzői jogok kapcsolódnak hozzá. De itt nyilván elsősorban a nemzetbiztonsági szempontból érdekes adatokról beszélhetünk.

Tehát oda kell figyelni arra, hogy miről szól pontosan ez a szabály, és hogy miről szavazunk ebben a

kérdésben. Tehát itt arról van szó, hogy olyan adatok, amik az emberek számára, ha megismerik, esetleg terroristák, veszélyt jelenthetnek. Terrorizmusról beszélünk ebben a Házban már sokszor, a terrorizmus kérdése egy valós probléma, és ennek megfelelően is kell közelítenünk egy ilyen létesítményhez, mint egy atomerőmű.

Ezek azok a szempontok, és ne zavarja meg önöket az, hogy ezeket egyébként jogi terminus technicus szerint hogyan nevezzük. Nem arról van szó, hogy egyes kisebb szerződések nem ismerhetők meg e tekintetben, hanem bizonyos adatokról van szó, és az adat szó nem véletlenül szerepel ebben a jogszabályban. (Dr. Schiffer András: *De nincs benne.*) Köszönöm a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Schiffer András képviselő úr, frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Először is azt szögezzük le, hogy Paksnak csak alternatívája van. Kettő: az a paktum, amit tavaly Orbán Viktor Vlagyimir Putyinnal megkötött, önmagában veszélyezteti Magyarország nemzetbiztonsági érdekeit. Az a helyzet, Tuzson képviselőtársam, hogy lehet, hogy az ön fejében vagy a szándékai szerint az van, amit itt ön mond, előttünk viszont nem ez fekszik. Nem sorolom fel idő hiányában az egész szégyenletes paktum címét, de itt az van, hogy az egyezmény előkészítésével, megkötésével kapcsolatos üzleti és műszaki adatok, amik az infotörvény ilyen és ilyen pontjára figyelemmel közérdekű adatként nem ismerhetők meg. (Tuzson Bence *ingatja a fejét.*) Nem az van, de nem az van, Bence!

Nem az van odaírva, hogy azok az adatok, amik egyébként nemzetbiztonsági érdeket sértenek, nem így van kodifikálva. Az, hogy mi az, ami az infotörvény alapján szellemi tulajdonjogot vagy nemzetbiztonsági érdeket sért, ez gyakorlatilag bármi lehet. Lehet az ügyvédi szerződés, adott esetben lehet egy olyan médiamarketing-szerződés, amit még annak idején Gyurcsány Ferenc cége kötött meg a Paksi Atomerőművel, hiszen az is szolgálja ugyebár a beruházás megvalósulását.

A másik, amit Cseresnyés képviselő úr valótlannul állított, hogy ez nem vonatkozik a környezeti információkra. Dehogynem! Hogyha elolvassa a környezetvédelmi törvényt vagy az aarhusi egyezmény definícióit, gyakorlatilag szinte minden, lehet, hogy az ügyvédi szerződés nem, de azon kívül gyakorlatilag minden, ami ezzel a hazaáruló paktummal összefüggő információ, az bizony környezeti információ. Ez a helyzet, környezeti információkat korlátoznak. Miután a törvények, akár az államivagyontörvény, akár az aarhusi egyezmény azt mondja, hogy korlátozhatóak, nem lehet idehozni egy olyan javaslatot, ami gyakorlatilag parttalanul lehetővé teszi azt, hogy nemzetbiztonsági érdeke, szellemi

tulajdonjogra hivatkozva letitkosítsanak mindent. Hát láttam én már olyan marhaságot, hogy ügyvédi szerződésre, ilyen-olyan bonyolult szerződésre is közlik, hogy szellemi tulajdon. Nincs ilyen! Nincs ilyen!

Tuzson képviselő úr, az a helyzet, hogy lehet, hogy az ön szándéka nem ez, amiről önök holnap meg fogják nyomni az igen gombot, az lehetővé teszi, hogy itt minden titokban maradjon. Titokban maradjon az, hogy önök hogyan kívánják ezt a 4000 milliárd forintot három részre osztani; hogyan kívánják önök Magyarországot három részre osztani. Hiszen ez a sztori arról szól, feltettem a kérdést, hogy igazam van-e vagy sem, Aradszki államtitkár úr kitérő választ adott. Úgy kapnak önök nyilván zöld lámpát majd Brüsszeltől, hogy beengednek nyugati befektetőket, a Gazprom is jól jár, és a MET-et is ki lehet fizetni. Jól fognak járni a nyugati befektetők, jól fog járni a Gazprom, jól fog járni a MET, vesztesek a jövő generációk, vesztesek a magyar adófizetők. Ez a helyzet. És önök nem kívánják azt, hogy itt a színpalak mögé lehessen látni.

Ez egy olyan paragrafus, államtitkár úr, amelyik lehetővé teszi, hogy bármikor, amikor önök azt gondolják, le lehessen titkosítani bármit. Hiába rázza a fejét, higgye el, államtitkár úr, én műszaki dolgokban nem fogok önnel vitába szállni, higgye el, éppen elég pert vittem a Paksi Atomerőművel szemben is közérdekű adatok, környezeti információk kiadása iránt. Onnantól kezdve, hogy a parlament megszavazza azt, hogy nemzetbiztonsági érdekből a biznisszel kapcsolatos üzleti és műszaki adatok nem megismerhetők legyenek, elég az, ha jön egy pecsétes papír valami nagykutytól, hogy azt mondja, hogy nemzetbiztonsági érdeket sért, mondjuk, hogy melyik ügyvédi irodával szerződnek.

A bíróságnak mérlegelési joga sincsen, államtitkár úr, értse már meg! Ha valaki, aki a szerződés szerint diszponál az egész beruházás felett, annyit állít egy magyar bíróság előtt, hogy nemzetbiztonsági érdeket sért az, hogy hogyan tolják ki a nagy lóvét akár a haveroknak, itt a MET-nek, akár nyugatra, akár keletre, erre azt mondják, hogy ez nemzetbiztonsági érdeket sért, innentől kezdve a bíróságnak sincsen mozgástere. Ez a helyzet. Ez a helyzet, államtitkár úr! Akkor ne tetszettek volna így kodifikálni, és az is meglehetősen mulatságos, hogy Lázár János még korábban, decemberben azt mondta, hogy itt az Európai Bizottság elvárásai miatt itt aztán minden rettenetesen átlátható lesz.

Ön, államtitkár úr azt mondja, hogy aki arra kíváncsi, hogy ki építi, ki a fővállalkozó, ki van kint a területen, ki az alvállalkozó, azt a teljes nyilvánosság előtt meg tudja majd nézni. Innentől kezdve erre mi a garancia, államtitkár úr? Ön ezt nyilatkozta, ezt a törvényt holnap elfogadják. Ha ön holnapután azt mondja, hogy az alvállalkozó kiléte nemzetbiztonsági érdeket sért, esetleges szerződés valakinek a szellemi tulajdonát sérti, innentől kezdve nincsen pardon, az van, hogy minden titkos.

Egész egyszerűen a saját szavát szegi meg, álmittkár úr! Ez a törvény azért egy szégyenletes, cinikus valami, mert lehetőséget biztosít arra, hogy mindent titokban tartsanak, hogy hogyan lopják ki az emberek szemét. Erről van szó. *(Szilágyi György és Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. A következő hozzászóló Kepli Lajos képviselő úr, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Regálni szerettem volna a Tuzson képviselő úr által elmondottakra, mégpedig azért, mert ő jogosan egyébként figyelmeztette a szocialista képviselőket, hogy több szerénységet tanúsítsanak Paks ügyében, ami a korrupciós ügyeket illeti. Azonban én visszadobnám a labdát, és a szocialisták mellett a Fidesz figyelmét is felhívnam arra, hogy az elmúlt öt évben, ugye, már ők voltak kormányon, és a Paksi Atomerőműben is az ő háttérgazdasági érdekeltségeik voltak jelen, és akár a Központi Nukleáris Pénzügyi Alapot nézzük vagy akár a Paksi Atomerőműben bedolgozó külsős háttérvállalkozásokat, bizony a korrupció nemcsak a szocialista kormány idején, de nagy valószínűséggel, sőt erősen valószínűsíthetően az elmúlt öt évben is jelen volt. Hiszen, ahol ilyen mennyiségű állami pénzek vannak, ott előbb-utóbb sajnos akarva-akaratlanul, de megjelenik a korrupció is, ezért azt mondom, hogy a Fidesz részéről is több szerénységet és alázatot tanúsítsanak.

Én azért kíváncsi lennék arra, hogy ha a Központi Nukleáris Alapban fellelhető vagy állítólagosan fellelhető összeget hirtelen mobilizálni kéne, vagy valamire fel kellene használni, akkor mi volna a reakció, hiszen ez egyfajta virtuális pénz, és vagy van, vagy nincs. Ezt most csak valószínűsíteni lehet. Mindenestre több óvatosságot ebben az ügyben is!

Ami pedig a terrortámadást illeti, ne nevetessék ki magukat, képviselőtársaim, senki nem mondta, hogy a Paksi Atomerőmű vagy bármilyen nukleáris létesítmény ellen nem kísérhetnek meg terrortámadást. Ugyan az elmúlt 30 évben a jelenlegi működő paksi blokkok ellen semmi ilyesmiről nem tudunk, hogy történt volna akár csak kísérlet is, tehát valószínűleg a jelenleg hatályos szabályok a titkosítással kapcsolatban vagy a nemzetbiztonsági intézkedésekkel kapcsolatban tökéletesen alkalmasak arra, hogy megvédjék ezt a nukleáris létesítményt. Ez a 30 évre szóló titkosítás egészen biztos, hogy nem erről szól. Önök maguk mondták el, hogy ebben nem kötelező jelleggel, de a lehetőséget, a felhatalmazást megadja a parlament, hogy üzleti és műszaki titkokat 30 évre titkosítsanak.

(19.00)

Itt nem arról van szó, hogy teszem azt, hol őrzik a nukleáris fűtőelemeket, vagy terrortámadás esetén

veszélyessé váló információkról, vagy hogy azok a műszaki paraméterek milyenek és hogy néznek ki, amelyek alapján egy terrortámadást végre lehetne hajtani az atomerőmű ellen; ezek szerintem jelen pillanatban sem nyilvánosak, a jelenlegi jogszabályok alapján se.

Úgyhogy én azt mondom, hogy jelen pillanatban, ha nem alkalmas a jogszabályi környezet, azt nem itt és most, ennek a törvényjavaslatnak a keretében, egyébként egy utólagosan benyújtott módosító indítvány keretében kell orvosolni, hanem akkor meg kell hozni a szükséges döntéseket más formában, és még egyszer elmondom - ahogy már elmondtam -, a társadalmi igények is azt mondják, hogy sokkal átláthatóbban kell egy ilyen horderejű beruházást végrehajtani.

És ha valóban titkosítani kell, akkor ott van az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottsága, ahol C típusú átvilágítással rendelkező országgyűlési képviselők ülnek, akik el tudják dönteni, hogy mi az az információ, amit titkosítani kell, és mi az, ami az ország nyilvánosságára tartozik. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli Lajos képviselő úr. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, MSZP.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Önök jó kutya módjára védik az Orbán-Putyin-paktumot, ami most már a későbbiekben titkosításra kerül. *(Közbeszólások a kormánypártok soraiban: Ne kutya! - Azért vigyázz...) Azért Tuzson képviselőtársamnak szeretném felhívni a figyelmét arra, hogy a múlt adataira hivatkozik, de szeretném jelezni, hogy az nem volt titkos, és visszautasítom a vádaskodását. Köszönöm szépen. (Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Azért, kedves képviselő úr, ezt a kifejezést máskor próbálja mellőzni. *(Dr. Tóth Bertalan: Miért? A kutya hűséges...) Megadom a szót Tuzson Bence képviselő úrnak, Fidesz.*

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Legfontosabbnak azért ebben az ügyben azt tartjuk, és arra kell koncentrálnunk, hogy az emberek biztonsága mindenképpen megvalósuljon. Ezért fontos az, hogy ha ilyen titkosítási szabályokról beszélünk, akkor olyan, jól körülírt titkosítási szabályok legyenek, amelyek arra vonatkoznak, és csak arra vonatkoznak, ami az emberek biztonságával kapcsolatos. Ezért nem véletlen az, hogy nemzetbiztonsági okból engedi meg ez a jogszabály a titkosítást, és természetesen a szerzői és szomszédos jogok még beletartoznak, de nyilván a legfontosabb - és a fókusz ezen van - a nemzetbiztonsági adatok titkosítása, olyan adatoké, amelyek veszélyesek lehetnek nemzetbiztonsági szempontból.

Ezek az adatok terminus technicus alapján, tehát jogi fogalom alapján kétféleképpen lehetnek, mint el-

mondtam, lehetnek műszaki adatok, amelyek kifejezetten az erőművel kapcsolatosak, és amelyek azt mondják meg, hogy bizonyos ponton, mondjuk, hol nem szabad megtámadni azt az erőművet, vagy hol vannak a gyenge pontjai egy ilyen erőműnek. A másik, amit üzleti adatnak nevezünk - de mondom, ez egy jogi terminus technicus -, azt jelenti, hogy lehetnek olyan eljárásrendek, amik ugyan nem minősülnek műszaki adatnak, de ugyanúgy nemzetbiztonsági szempontból veszélyesek lehetnek. Erre a két körre terjed ki ilyenformán egységesen ez a szabályozás, ez ennek a lényege. És az, hogy ez a titkosítás 30 éves, ez az erőmű élettartamához kapcsolódik, tehát hogy mennyi ideig fog tudni működni ez az erőmű. Erről szól tehát ez a szabályozás, és erről szól ez a biztonsági szabályozás, mert nyugodtan nevezhetjük ezt biztonsági szabályozásnak, hiszen a lételeme, a legfontosabb része az, hogy ez az erőmű biztonságosan tudjon működni.

Ezért fontos ez, és ezért fontos az is, hogy az európai szabályozást kell e tekintetben követni, és azt, hogy Európában milyen minták vannak ebből a szempontból. Hiszen vannak olyan országok, ahol sokkal több, már régóta működő erőmű van, aminek a szabályait, a szabályozását érdemes átvenni. Érdemes odafigyelni ilyenkor a francia szabályozásra, hogy ott milyen alapon engedik meg a titkosítást, vagy éppen a finn példára, ami nagyon hasonlít a magyar rendszerhez, és ahol a titkosítási szabályok is nagyon hasonlóak a magyar titkosítási szabályokhoz.

Tehát ebből a szempontból a legfontosabb az, hogy a magyar emberek biztonságára koncentráljunk, figyeljünk oda arra, hogy biztonságosan tudjon működni egy ilyen atomerőmű, és erre vonatkoznak ezek a mostani szabályok is. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom az Országgyűlést, hogy Szelényi Zsuzsanna független képviselő asszony írásban ugyan előre jelentkezett, de felszólalási szándékát visszamondta.

Most megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Jelzésre:)* Igen, 34 másodpercben Szilágyi György képviselő úr következik, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tuzson Bence a Paksi Atomerőmű és az MSZP egyes képviselői közötti, milliárdos szerződésekről beszélt a múltban. Valóban így van, az MSZP környékén megjelentek az energiavámpírok. Mi csak azt szeretnénk, hogy önök ne váljanak energiavámpírokká. Hajtsuk végre úgy ezt a beruházást, hogy minden szegmensében Magyarország érdekeit szolgálja. Ez a törvényjavaslat jelen pillanatban, úgy érezzük, nem Magyarország érdekeit szolgálja.

Tehát még egyszer mondom: ne váljanak az MSZP-hez hasonlóan energiavámpírokká, mert az nem tesz jót ennek az országnak. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Több jelentkezőt nem látok. A vitát lezárom.

Megadom a szót az előterjesztőnek, aki láthatóan válaszolni kíván a vitában elhangzottakra a fennmaradt 5 perc 10 másodperces időkeretben.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Én úgy látom, hogy indulatoktól nem volt mentes, de hasznos volt a vita abból a szempontból, hogy világosan meg tudta fogalmazni a kormánypárti képviselők jó része azt, hogy ez a törvényjavaslat arról szól, hogy miképpen lehessen biztonságosan, hatékonyan és nagyon szűk határidőn belül megvalósítani a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítését.

Ez a törvényjavaslat nem szól másról, mint hogy egy olyan jogi környezetet teremtsünk, ami egy alkotásra ösztönöz, ez az alkotás a kapacitásbővítés. Eddig az ellenzéki sorokból azt hallottuk, hogy mi és hogy és nem, és például Heringes Anita képviselő asszonytól, aki paksi, még a mai vitában sem hangzott el, hogy igen, kérem szépen, én paksi létemre és országgyűlési képviselőként és MSZP-s országgyűlési képviselőként támogatom a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítését. Helyette inkább arról beszélt, hogy számára fontosabb a szlovákiai atomerőmű kapacitásának a bővítése *(Heringes Anita: Nem értette, államtitkár úr?)*, mert azzal többet foglalkozott, mint a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésének a mikéntjét tartalmazó törvény tartalmával. *(Heringes Anita: Maguk ennyit értenek meg ebből!)*

Én azt látom, tisztelt képviselő hölgyek és urak, hogy ez egy megalapozó törvény, a beruházást megalapozó törvény, és azt szolgálja, hogy egyértelmű viszonyok legyenek mind a beruházás során, mind az engedélyezés során, mind a titkosítással kapcsolatos kérdésekben is.

Valóban az a szándékunk, hogy amennyire lehet és szükséges, csak olyan mértékben szolgálja ez a titkosításról szóló rendelkezés azt, hogy műszaki és üzleti adatokat elzárjunk a közérdekű adatok sorából. De nem az egész, és nem azokat a lényeges kérdéseket, amelyek alkalmasak arra, hogy megnyugtató módon, átláthatóan építsük fel ezt a történelmi, korszakos beruházást, amire igencsak nagy szükségünk van. Nagy szükségünk van azért, mert a 2030-as éveket követően Európában energiaéhség fenyeget, amelynek egyik legfontosabb és legbiztosabb megoldója a Paksi Atomerőmű kibővített kapacitása.

Én ezért köszönöm a vitában elhangzott támogató megnyilvánulásokat, és arra kérem az ellenzéki képviselőket, hogy ismételtelen figyelmesen olvassák el az előterjesztést, és akkor remélhetőleg, ha a józan ész kerekedik fölül az önök gondolkodásában, akkor teljes mértékben támogatni tudják a javaslatot, amely biztosítani tudja a Paksi Atomerőmű kapacitásbővítésének hathatós, mindannyiunk számára biztató, jövőt mutató kivitelezését.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

(19.10)

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3116. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Emlékeztetem önöket, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A Gazdasági bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3116/5. számon, jelentését pedig T/3116/6. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3116/8. számon, összegző jelentése pedig T/3116/9. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre. Elsőként megadom a szót Salacz László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, legfeljebb 8 perces időkeretben.

SALACZ LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. február 26-ai ülésén megtárgyalta a földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításáról szóló T/3116. számú törvényjavaslatot.

Jelen törvényjavaslat nemcsak az uniós rendelkezések által támasztott megfelelési kötelezettségek teljesítését, hanem a hazai gázinfrastruktúra piacszabályozási körülményeinek jobb áttekinthetőségét, ennek következtében a vagyonelemek hatékonyabb kihasználását és ezzel együtt a végfelhasználók kedvezőbb feltételekkel történő kiszolgálását is eredményezi.

A bevezetendő szabályok elősegítik a nemzeti energiastratégiában megfogalmazott nemzeti érdekek érvényre juttatását is. Mindehhez természetesen elengedhetetlen volt az átviteli infrastruktúra elmúlt években megvalósult, tervszerű fejlesztése, a szűkös határkeresztesző kapacitások fizikai értelemben vett felbővítése, az európai gázhálózathoz történő, új hozzáférési pont, a szlovák-magyar határkeresztesző kapacitás kiépítése, továbbá a hazai föld alatti gáztárolók közösségi tulajdonba vétele. Mindezen egymásra épülő, ágazati és szakpolitikai lépések egyaránt eredményezhetik az ország ellátásbiztonságának növelését, továbbá elősegíthetik annak a stratégiai célnak az elérését is, hogy Magyarország legyen a regionális közép-európai gázkereskedés központja.

A bizottsági ülés során a tagok a vitát lefolytatták a Gazdasági bizottság módosító javaslatáról, amelyet bizottságunk 23 igen szavazattal, 6 nem ellenében támogatott. A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 22 igen szavazattal, 6 nem ellenében, 1 tartózkodás mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak.

DR. TÓTH BERTALAN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottság két módosító csomagot tárgyalt, mind a kettő a Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata volt, az egyiket a Magyar Szocialista Párt frakciója terjesztette be, a másikat pedig a Gazdasági bizottság. A vita során meglepő módon államtitkár úr első körben támogatta a módosító javaslatunkat; miután megismerte, hogy ez az MSZP javaslata, amely egy köntösbe burkoltan a Törvényalkotási bizottság javaslataként jelent meg, már nem támogatta.

A saját javaslatunkról ott is kifejtettem - és engedjék meg, hogy itt is elmondjam, hiszen a vitát ismertetem -, hogy az eredeti törvényjavaslat tartalmaz egy olyan rendelkezést, hogy az ukrán és a szerb határkeresztesző pontokon történő kapacitáslekötésre a fő szabálytól eltérő szabályokat lehet alkalmazni, amelyet a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal határoz meg. Itt arra a veszélyre hívtam föl a figyelmet, hogy miután eltérő a szabályozás - holott az uniós rendelet nem zárja ki, hogy egységes legyen -, fennáll a veszélye annak, hogy itt egyedi rendeletalkotás történik majd a hivatal részéről, miután a nyugati határszélen már ilyen történt: miniszteri rendelet formájában segítették elő, hogy a MET Zrt. a saját gázát elhozta a határig, ott minimális felárral értékesítette a Magyar Villamos Művek kereskedő cégnek, majd ugyancsak a MET magyarországi leányvállalata kapta meg ezt a gázmennyiséget, majd a piacon jó áron ezt értékesítette, és az elmúlt években közel 100 milliárd forint hasznot zsebelhetett be ebből az üzletből.

Tehát fennáll a veszélye, hogy most a nyugati határszélről áttevődik a MET Zrt. tevékenysége a keleti határszélre, ahol már közvetlenül a Gazprommal is tud szerződést kötni, ebben az esetben pedig ugyancsak üzleti titokra hivatkozva már nem tudjuk majd ennek a szerződésnek a részleteit megismerni. De azért szeretném itt is felhívni a figyelmet, hogy bírósági eljárás van folyamatban, amelynek a napokban születik majd meg a másodfokú ítélete, és bízom benne, hogy a MET-ügy minden dokumentumát meg tudjuk ismerni, és természetesen a nyilvánosság elé tudjuk tární.

A másik javaslat a Gazdasági bizottság javaslata volt, ami valóban sok technikai javaslatot és rendelkezést tartalmazott, de ott felhívtam a figyelmet arra, hogy a szállításrendszer-üzemeltető megszakítható kapacitás vagy nem megszakítható kapacitás felhasználásával kapcsolatban ugyancsak a hivatal kap rendeletalkotási jogot, viszont maga a gáztörvény a kormány hatáskörébe utalja ezt a rendeletalkotást. Itt kaptam a kérdésemre egy választ államtitkár úrtól, amely arról szólt, hogy egy uniós rendelet alapján alkothat szabályozást az energiahivatal, de szeretném itt is felhívni a figyelmet és államtitkár úr figyelmét arra, hogy attól, hogy az uniós rendelet döntési jogot ad erre az energiahivatalnak, a jogszabály kifejezett felhatalmazó rendelkezést nem tartalmaz. Tehát az energiahivatal magyar jogszabályban erre felhatalmazást nem kap, és ez a jogalkotási törvénnyel ütközik, hisz a jogalkotási törvény egyértelműen azt rögzíti, hogy ilyen felhatalmazó rendelkezésnek benne kell lenni a jogszabályban.

Tehát hiába van az uniós rendelet, az nem azt mondja, hogy most határozatot hoz, rendeletet hoz, hanem azt, hogy döntést hozhat, viszont ez a döntés, ha rendeleti formában jelenik meg - márpedig a módosító javaslat ezzel kapcsolatos -, akkor erre felhatalmazást kellene kapnia a hivatalnak. Tehát szeretném előre jelezni, ha ezzel kapcsolatban rendelet születik, akkor bármelyik fél akár az Alkotmánybíróságon is ezt megtámadhatja, mert felhatalmazási rendelkezést nem tartalmaz, illetve a gáztörvény kifejezetten a kormány rendeletalkotási hatáskörébe utalja ezt a kérdést.

Erről szólt a részletes vita. A továbbiakat majd a záróvitában kifejtem.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Tóth Bertalan képviselő úr. Megkérdezem Aradszki András államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Jelzésre:)* Jelzi, hogy nem.

A kijelölt bizottság előadót nem állított, tehát a képviselői felszólalások következhettek, a napirend szerinti időkeretekben. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre bejelentett felszólalók kapnak szót, elsőként Tóth Bertalan képviselő úr, Magyar Szocialista Párt.

DR. TÓTH BERTALAN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Nyilván nem fogom megismételni, amit az előbb mondtam. Egy dologra szeretném felhívni a figyelmet, bár államtitkár úr az általános vitában jelezte, hogy erre lesz megoldás. A kormány törvényalkotási programjában szerepel, hogy az idén nyáron az egyetemes szolgáltatókkal lejáró szerződések kapcsán lesz jogszabály-módosítás. Viszont a pontosító, ahogy említettem, a Gazdasági bizottság javaslataiban határidők is szerepelnek, és a határidők előrébb jönnek. Tehát az egyetemes szolgáltatók még mindig nem tudják, hogy milyen szerződésük

lesz a nyáron, ehhez képest nyilatkozniuk kell a kapacitáslekötés tekintetében.

Tehát amennyiben államtitkár úr reagál, szeretném erre ismételt felhívni a figyelmet, és megkérdezni, hogy mikor tárgyalja a Magyar Országgyűlés az egyetemes szolgáltatók lejáró szerződésével kapcsolatos törvényjavaslatot.

(19.20)

Ez, ha már sokszor az ellátásbiztonságra hivatkoznak, egy fontos történet lehet, mert ha nem jön a parlament elé, akkor az egyetemes szolgáltatók hosszú távú szerződés nélkül maradnak, onnantól kezdve pedig, amint az általános vitában is elmondtam, fennáll a veszélye annak, hogy a magyar közmuvelő, amely most kerül kialakításra, és sok tízmilliárdnyi adófizetői pénzt ölnek bele, kiemelt és olyan helyzetbe kerülhet, amely ellehetetleníti az egyéb szolgáltatók tevékenységét. Kérem államtitkár urat, hogy ha reagál, akkor erre is térjen ki.

Ahogy pedig már az általános vitában is jeleztem, a jogszabály nagymértékben az európai uniós szabályhoz való alkalmazkodás helyett is egy jogalkotási programnak a része. Ettől függetlenül, ahogy említettem már, az ukrán és szerb határnál az eltérő szabályozás miatt nem fogjuk tudni támogatni a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, csak egészen röviden reagálnék vagy válaszolnék a módosító javaslatokban, illetve a Törvényalkotási bizottságban elhangzottakra, illetve sokkal inkább általánosságban utalnék vissza, hiszen Tóth Bertalan képviselőtársam elmondta az egyetemes szolgáltatókkal, illetve a kapacitáslekötéssel kapcsolatos aggályokat.

Önmagában a törvényjavaslatot mi sem tudjuk támogatni. Nekem a hazai földgázellátással kapcsolatosan sokkal szélesebb körű problémáim vannak. A probléma valahol abban gyökerezik, hogy az Európai Unióban körvonalazódó, kialakulni készülő energiaunió milyen hatásköröket próbál uniós jogalkotási szinten magához vonni és rákényszeríteni Magyarországra, és mi az, amit még energia-önellátásunk tekintetében mi saját magunk fogunk tudni meghatározni, hogyan fogjuk hazánk földgázellátását biztosítani. Hiszen önmagában beszélhetünk a technikai részletekről, de ez a lényege ennek a javaslatnak is, mint ahogy sok más javaslatnak, amelyik itt a parlament előtt az utóbbi időszakban megfordult.

Amikor a közelmúltban a török miniszterelnök Budapestre látogatott - ez egészen pontosan az elmúlt héten történt -, akkor Orbán Viktorral közös sajtótájékoztatójukon maga Orbán Viktor is kijelentette, hogy amíg a román és a horvát határszakaszok

kon az európai uniós kötelezettségünk ellenére sem tudjuk elérni, hogy a határkeresztező kapacitások kétirányúsítva legyenek, és a földgáz mind a két irányban egyformán áramolhasson, addig nagyon nehéz hazánknak is eleget tenni azoknak a kötelezettségeknek, amelyeket Brüsszel előír számára a földgázpiac, illetve a földgázszállítási kapacitások és a tározókapacitások tekintetében. Valóban így van, hiszen egy, egyébként a Jobbik által is támogatott és helyes döntés következtében a kormány visszavásárolta az E.ON-tól a magyar földgáztározó kapacitást, és így jelentősen megnöttek a lehetőségeink abban a tekintetben, hogy stratégiaileg gondolkodhassunk a földgázellátás tekintetében, akár egy hosszabb időszakban is; amikor valamelyik irányból nem érkezik hazánk területére földgáz, megoldhatjuk akár tározókapacitásaink segítségével.

De most mégiscsak abban az irányban indultunk el, amely folyamat azzal kezdődött, hogy az Európai Unió a harmadik energiacsomagra hivatkozva végül is megakadályozta a Déli Áramlat földgázvezeték megvalósulását, és ezt a harmadik energiacsomagot akarjuk - megjegyzem - éppen most a magyar jogszabályokba átültetni ezekkel a módosító javaslatokkal és magával az egész törvényjavaslattal, ami most itt van a Ház előtt. Ez az Unió harmadik energiacsomagja, amely azt a célt szolgálja, hogy minél nagyobb behatással bírjon a földgáz tekintetében is az országok önrendelkezésébe, energiaellátással kapcsolatos politikájába. Már szó érte a ház elejét Brüsszel részéről a tekintetben is, hogy miért nem vonta be a Bizottság vagy az Európai Unió képviselőit Magyarország, amikor Putyinnal tárgyalt állítólagosan a hosszú távú földgázszállítási szerződésről.

Mindaz, amit most elmondtam, azt a folyamatot erősíti, hogy egyre kevesebb önrendelkezést akar a földgázkérdés tekintetében is Brüsszel a tagállamok kezében hagyni, ami Magyarország számára nem jó, hiszen most itt maradt a Déli Áramlat-gázvezeték nélkül. Egyelőre nem tudjuk, hogy mi fog történni, a déli határainkig hogyan fog a török-görög elosztóponttól az a földgáz eljutni, illetve azt sem tudjuk, hogy az Ukrajna és Oroszország közötti feszültség miatt - a múlt héten is folyamatosan azzal foglalkozott a sajtó, hogy a Gazprom azt nyilatkozta, elzárja Ukrajna felé a gázcsapokat - mikor fogják a tranzitvezetéseket megcsapolni.

Tehát egy sor olyan kérdés merül fel, ami túlmutat ennek a törvényjavaslatnak a szövegszerű változtatásain, amely a mögötte lévő folyamatokat sejteti. Az európai uniós rendeleteket, amelyek egyébként közvetlenül is alkalmazhatók a magyar jogban, nem szükséges átültetni ahhoz - ahogy az általános vitában is elmondtam -, hogy alkalmazhatók legyenek. Mégis megpróbáljuk a magyar jogszabályi környezetet megfeleltetni ennek, csak közben meg számomra úgy tűnik, hogy egyre távolabb kerülünk attól, amit energiabiztonságnak tekintünk a földgázellátás tekintetében. A legújabb hír szerint újabb kötelezettségességi eljárás indult Brüsszel részéről Magyar-

ország ellen, amiben többek között azt kifogásolják, hogy a magyar jogszabályok túlságosan kevés terhet engednek a hálózatüzemeltető részéről a fogyasztóra áthárítani, ami elég nonszensz, hiszen ha valamiben, akkor a rezsicsökkentéssel kapcsolatos politikában és jogszabályokban egyetértettünk a kormánnyal, és talán még a kormánynál is hevesebben követeltük, hogy ne tudják a szolgáltatók a fogyasztókra áthárítani azokat a terheket, amely nem az ő saruk, amely nem a fogyasztással és az energiafelhasználással, a hálózat igénybevételevel kapcsolatos teher.

Összességében nem érezzük ebben a javaslatban azt, hogy ez előrébb vinné a hazai energiafelhasználás és földgázellátás kérdését. Egy Brüsszel részéről érkező javaslatcsomag akceptálásának, elfogadásának tekintjük, amely hazánk hosszú távú energiabiztonsága tekintetében semmiféle pozitívumot a részünkről nem rejt magában, ezért a holnap szavazás során sem tudjuk azt támogatni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Keppli Lajos képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, Lehet Más a Politika-képviselőcsoport.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Én sajnos nem tehetem, hogy rövid legyek. Engem ért a megtiszteltetés, hogy a pártunk álláspontját a tisztelt Ház előtt a T/3116. számon levő törvényjavaslatról elmondjam, megosszam önökkel, és teljes türelmüket élvezzem ez ügyben.

A földgázellátásról szóló 2008. évi XL. törvény módosításával kapcsolatban azért vagyunk szerencsés helyzetben, mert épp a napokban vált ismertté az Európai Unió energiaunió-stratégiája, illetve az a kötelezettségességi eljárás, amelyet az európai uniós Bizottság indított Magyarország ellen energiapolitikai szabályszegései miatt. Így a napnál is világosabbá válik, hogy az az irány, amerre a magyar kormány a szabályozásban, most éppen a gázpiaci szabályok átírásában megy, Európa felé vagy éppen ellenkező irányba tart-e.

Az energiaunió deklarált célja, hogy minden uniós tagállam legalább három különböző forrásból tudjon energiát importálni. Ezt a szándékot szolgálja a legnagyobb átláthatóság az Unión kívüli energiaszállítókkal kötött megállapodások terén. Fontos cél még a szabályozó hatóságok függetlensége, valamint az infrastruktúra és az energia tulajdonosi viszonyainak szétválasztása.

Európában a legnagyobb hatalmúnak számító magyar energiahivatalt a semmilyen energetikai tapasztalattal nem rendelkező, ellenben a miniszterelnök úr bizalmi köréhez tartozó Dorkota Lajos vezeti. Ilyen körülmények között a függetlenségről máris fölösleges beszélni. A kormány mindent megtesz azért, hogy az energiaszállító vezetékek és a hozzáférhető energiahordozók egyetlen, állami kézben összpontosuljanak, és hogy Magyarországot minél inkább kiszolgáltatassa az orosz energiainportnak.

A fentiek fényében aligha csodálkozhatunk rajta, hogy a Bizottság a magyar kormánnyal szemben is kötelezettségszegési eljárást folytat. A magyar energiapolitika nem Európa, hanem Oroszország irányába tart. Míg az Európai Unió számára az orosz gázfüggés az egyik legnagyobb stratégiai kockázat, addig a magyar kormány láthatóan inkább az EU-t tekinti olyan veszélyforrásnak, amellyel szemben hadakozni kell, és mindent az orosz kártyára igyekszik feltenni.

(19.30)

Ez olvasható ki a földgázellátási törvényt módosító kormányjavaslatból is. A szöveg megkönnyíti a magyarországi gáztároló-kapacitásokhoz történő külföldi hozzáférést, ami egyedül az orosz Gazprom térfoglalását segíti, illetve a magyarországi gázvezetékek tranzit célú igénybevételét, ami a Gazprom és az Orbán Viktorhoz közeli MET számára is kedvező lehet. Mindez ugyanakkor nemcsak a már említett európai szabályokkal, hanem a magyar fogyasztók érdekeivel is ellentétes.

A gáztározókat annak idején azzal az indoklással vásárolta meg a kormány, alaposan túlárazva, hogy az majd biztosítja a függetlenségünket a külső ellátási zavaroktól. Ilyen zavar azonban egyedül a Gazprom irányából fenyegeti a magyar piacokat, amelynek tárolóinkat az Orbán-kormány egymás után folyamatosan átjátssza. A MET-et pedig arra használják Orbán Viktor ismerősei, barátai és üzletfelei, hogy olcsó nyugati importgáz behozatalán tízmilliárdokat keressenek, megkárosítva a magyar fogyasztókat és adófizetőket. Ezeket a magyar szempontból hátrányos, az orosz Gazprom és az offshore hátterű MET számára viszont előnyös üzleteket szolgálja ez a törvényjavaslat, amit az LMP nem fog megszavazni.

Azt a támogatást és háttérrel kaptam még pártunk szakértőitől és frakciótársaimtól, hogy nyugodtan mondjam el, hogy az a fajta energiafüggetlenség, amiről a kormánypárt folyamatosan beszél, hogy meg kellene teremteni, pont egy olyan szabályozást igyekszik most átverni, ami újból az energiafüggetlenség irányából az energiafüggőséget és Oroszországtól való függőséget segít megteremteni. Ez az oka annak, hogy a Lehet Más a Politika ezt a holnapi szavazáson nem fogja tudni támogatni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. Megkérdem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, ezért a vitát lezárom.

Látom, hogy Aradszki András államtitkár úr válaszolni kíván a vitában elhangzottakra, 10 perces időkeret áll rendelkezésére.

DR. ARADSZKI ANDRÁS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök

úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Hát, eléggé eklektikusra sikeredett itt a parlamenti vita egy olyan törvényjavaslattal kapcsolatban, amely alapvetően az Európai Unió által 2009-ben elfogadott harmadik energiacsomag határon átnyúló átviteli hálózatokhoz a tényleges, átlátható hozzáférés biztosítására és fenntartására vonatkozó üzemi és kereskedelmi szabályzatának adaptálását szolgálja. Tehát pontosan egy olyan jogszabályt, amivel kapcsolatban annyit lehet majd mondani, hogy a rendszerhasználók a hatálybalépést követően megkülönböztetésmentesen férhetnek hozzá a határon átnyúló kapacitásokhoz.

Ez a törvényjavaslat igazából nem tartalmazza, nem is tartalmazhatja azokat az aggályokat, amelyeket, mondjuk, az LMP-s képviselő, Sallai R. Benedek képviselő úr elmondott. Javaslom az LMP képviselőinek, hogy ha ilyen olvasatú szakértők szerepelnek önöknél, akik ebből az előterjesztett törvényjavaslatból a gázfüggőségünket olvassák ki, akkor talán cseréljék le a szakértőjüket, és akkor hamarabb szót tudunk érteni.

Nagyon hasznosak voltak Tóth Bertalan észrevételei, részben egyet is lehet velük érteni, részben ezekről már beszélgettünk az általános vita során. Ugyancsak el tudom ismételni, hogy az energiahatóságnak, a regulátornak abban van hatásköre, hogy a network kódokat alkalmazzák-e a nem európai uniós határokon, de ezt maga az adaptálásra szoruló, illetve magyarországi adaptálás alatt lévő európai uniós rendelet maga is így tartalmazza, ezzel is erősítve a magyar energiahivatal függetlenségét. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy az úgynevezett, itt már előkerült kötelezettségszegési eljárások között van egy olyan „vádpon”, hogy nem elég erős a magyar energiahivatal felhatalmazása bizonyos kérdésekben.

A felhatalmazás a megszakítható kapacitásokra valóban létezik, már olyan értelemben, hogy ezt a felhatalmazást az energetikai salátatörvény fogja tartalmazni, amit reményeink szerint március második felében nyújtunk be a Házhoz. Úgy látjuk, hogy annak elfogadásával, mire a gázévben szükséges kapacitáslekötések, ideértve az egyetemes szolgáltatók felajánlásának kérdését is, minden a helyére fog kerülni, és sikeresen tudjuk, remélhetőleg, ezt a földgázellátásról szóló törvényhez kapcsolódó akadályt venni, ami a harmadik energiacsomag network kódos átvételét és adaptációját fogja tartalmazni.

Remélem, hogy másik fontos lépés és fontos vitapont lesz az úgynevezett kötelezettségszegési eljárásokban, és meg tudjuk védeni azt az eminens érdekünket, hogy a jogszabályalkotásnak, a jogszabályok alkalmazásának nem az kell legyen a célja, hogy a lakosságra nagyobb terheket rójunk, mint amennyi feltétlenül szükséges. Azt reméljük, hogy a vitákban az Európai Unióval szemben vagy vele együtt ezt el tudjuk érni, meg tudjuk magunkat értetni.

Azt látom, hogy nagyon fontos megállapításokat tett Keppli Lajos képviselő úr, bár összességében a konkrét szabályozásra nem tért ki. De olyan észrevételeket, olyan megközelítéseket mondott el, amelyek-

ről mindenki tudja, hogy a magyar energiapolitikának, a magyar energiastratégiának folyamatosan megvitató és eldöntendő kérdései. Az irányok szerintem helyesek, a 2011-es energiastratégiánk erre igyekszik választ adni, sőt szerintem választ is ad. Abban, hogy a napi megoldásokban a változó külpolitikai és gazdaságpolitikai körülmények között milyen technikákkal, milyen technológiákkal tudjuk ezeket a célokat - azaz hogy függetlenség legyen a függőségtől - megvalósítani, ebben a kormánynak nagy segítségére lenne egy konstruktív, segítő, a magyar energiakérdést objektíven szemlélő ellenzéki támogatás is. De ez nem mindig sikerül, ezt nem mindig tapasztaljuk meg; legutóbb például az LMP mostani hozzászólása nem tartozik ide, az ilyen konstruktív táshoz.

Azt gondolom, összességében azért a Törvényalkotási bizottság olyan összegző módosító javaslatot terjesztett elő a törvényjavaslathoz, amit a kormány támogatni tud, megfelel a kormány álláspontjának. Köszönöm szépen a szót. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Aradszki András államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/2329. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/2329/5. számon, jelentését pedig T/2329/6. számon megkapták. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/2329/9. számon, összegző jelentése pedig T/2329/10. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre mindösszesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót 8 perces időkeretben Kucsák László képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

KUCSÁK LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. február 27-ei ülésén megtárgyalta az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló T/2329. számú törvényjavaslatot. A bizottsági ülés során vitát folytattunk az Igazságügyi bizottság módosító javaslatairól, amelyet bizottságunk az 1., a 6., a 13., a 16. és a 20. pontok kivételével, tekintve, hogy ezek meggyeznek a Törvényalkotási bizottság saját módosító javaslataival, 24 igen és 4 nem szavazat mellett támogatott.

(19.40)

Ismeretes, hogy 2011. január 1-jével létrejöttek a fővárosi és megyei kormányhivatalok. Ez jelentősen csökkentette a korábbi időszakokra jellemző területi széttagoltságot, a bürokráciát. Egy egységes és átlátható költségvetés kialakításával biztosított a takarékos kormányhivatali gazdálkodás megvalósítása. Az állampolgárok számára a kormányhivatalok létrehozásával számos hatósági eljárás intézése válhatott sokkal gyorsabbá és egyszerűbbé, különös tekintettel a kormányablakok először megyei, majd fokozatosan történő járási szintű kiépítésére. Ugyanakkor továbbra is számos területi államigazgatási szerv működik önállóan a fővárosi és megyei kormányhivatalok szervezeti keretein kívül. Ezért a kormány az egyes területi államigazgatási szerveknek a fővárosi és megyei kormányhivatalokba történő átvételéről döntött.

A módosító javaslatokról történő állásfoglalás mellett a Törvényalkotási bizottság további módosításra irányuló szándékot fogalmazott meg, amely 23 igen és 4 nem szavazattal, 1 tartózkodás mellett került támogatásra.

Érdemes talán megemlítenem, hogy a Törvényalkotási bizottság ülésén, amikor ezen törvényjavaslatról esett szó, akkor ezen törvényjavaslattal összefüggésben tartalmi felvetésre a kisebbségi álláspontot vagy a kisebbségi - hogy is mondjam - szavazatot kifejezők részéről sem került sor, tehát tartalmi vonatkozásban nem opponálta senki ezt a javaslatot. Bizonyos eljárási és egyeztetési dolgokról három törvényjavaslat együttes megbeszélése, vitája során esett szó, de tartalmi kifogás nem érkezett. Ily módon tehát a bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen és 4 nem szavazat mellett elfogadta. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kucsák képviselő úr. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, hétperces időkeretben. Megadom a szót Tukacs István képviselő úrnak.

TUKACS ISTVÁN, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A Törvényalkotási bizottságban az egymást követő három törvényjavaslat ügyében mind az MSZP, mind általában az ellenzék nem támogatta az indítványokat. Ezeket az indítványokat a Törvényalkotási bizottság, élve jogával és a mi támogatásunkkal is, együttesen tárgyalta. Ennek mondandóm vége szempontjából lesz jelentősége.

Azért bocsátom ezt előre, mert Kucsák képviselőtársamnak igaza van, nem kellő hangsúllyal és súllyal szerepeltek az egyes törvényjavaslatok, tehát a most következő három, a hozzászólásainkban. Ugyanakkor egyvalamit meg kell állapítani: hogy két törvényjavaslat, a most tárgyalt és az ez után következő szorosán összefügg. Hiszen egyrészt arról van

szó, hogy tartalmi működési szabályokat, másfelől arról van szó, hogy szervezeti működési szabályokat kell rögzíteni akkor, ha a meglévő kormányhivatalokba még beintegrálódik a környezetvédelmi felügyelőség, bekerül a bányakapitányság, részben vagy egészben kerülnek át feladatok a bevándorlástól, az OEP-től és így tovább.

Kritikánk döntően egy momentumra nagyon vonatkozott, ezt Bárándy képviselőtársam ismertetni fogja, hiszen ez magát a törvényjavaslatsort is kérdésessé teszi. Ugyanakkor azt meg kell állapítanunk, hogy tartalmi értelemben a kormányhivatalok további bővítése számos súlyos aggályt vet fel. Egyrészt az ellenzéki képviselők megfogalmazták, hogy ezek a kormányhivatalok politika közeliek és kormány közeleiek. Azok a volt vagy jelenlegi Fideszhez és KDNP-hez köthető politikusok, akik a kormányhivatalokat vezetik, bizony kézi vezéreltek. Ezért tehát súlyos fenntartásaink vannak azzal kapcsolatban, hogy a kormányhivatalok mennyiben tudnak majd bizonyos ügyekben elfogulatlanul dönteni. Ilyen példaként említettük meg azt, hogy a nemzetgazdaság szempontjából lényeges beruházásnak minősülhet bármi, amire rámutat a kormánytöbbség, ugyanakkor ez alkalmat adhat arra is, hogy közbeszerzést megkezdve, valóságos információkat adva és érdemi vitát lefolytatva egyes beruházásoknál - hozzáteszem, ilyen lehet a Vár vagy a Várnegyed átalakítása is - mellőzhessék a normális eljárási rendet azok, akik ebben döntenek. Ezért tehát a kritikánk nem arra vonatkozott, hogy törvénytelenések történnek, hanem a törvények vannak olyanokra szabva, hogy ezek megtörténhetnek.

Másfelől néhány olyan kérdésben, amelyek majd a leendő új szervezethez tartoznak, súlyos kifogásunk volt. Kifogásunk volt abban, hogy megváltoznak az OEP és a GYEMSZI közös feladatai, hiszen mindannyian tudjuk, hogy létrejött egy úgynevezett egészségügyi kis minisztérium, „nagyemszi”, amely ugyanúgy, mint ikertestvére, ez a bizonyos Klebelsberg Intézményfenntartó Központ, fuldoklik a feladatok súlya alatt. Most az ellátásszervezés feladatai az OEP-hez kerülnének. Nekünk azzal, hogy egy szervezet a finanszírozója, hatósági szabályozója, plusz ellátásszervezője is egy területnek, súlyos fenntartásaink vannak. *(Dr. Kovács Zoltán: Ilyen nincs is!)*

Csak piciny érdekességként szeretném megemlíteni, tisztelt képviselőtársaim, hogy ebben a szabályozásban szerepel egy olyan érdekes kitétel, amely egy tavalyi év végi salátatörvény keretében került be a jogszabályi környezetbe, nevezetesen az, hogy a házi orvos megállapíthatja, amennyiben a dokumentáció alapján indokoltnak tartja, 30 napra visszamenőleg is a keresőképtelenséget. Akkor ez bekerült, most kikerül. Ilyenkor a kérdés felmerül, hogy vajon most mire volt ez személyre szabva, vagy ki az, aki olyan bután terjesztett elő törvényjavaslatot, hogy ezt ilyen rövid idő alatt már korrigálni kell.

Gondjaink voltak az eljárási költségek meghatározásával, és mint fő területtel, azzal is, hogy a kör-

nyezetvédelmi felügyelőségek hivatalhoz kerülése az ebből adódó feladatokat eljelentékteleníti, és nem biztosít kellő garanciát arra, hogy megfelelően működjenek az ezzel kapcsolatos társadalmi elvárások is.

Képviselőtársam az ellenzéki oldalon ebben a vitában, illetve a közös vitában megjegyezte azt is, amit Kucsák képviselőtársam a rendszer jó működése bizonyítékának tart, nevezetesen, hogy a kormányablakok működése javítja az állampolgárok közérzetét. Hát, képviselőtársam, a történelem nem mindig velünk kezdődik, bár ezt néha sajnáljuk. Ezek a bizonyos okmányirodák, amelyek nyilvánvalóan ugyanezt a feladatot végezték, már megvoltak a kormányhivatalok előtt is, ugyanúgy gyors ügyintézésel; mint egy képviselőtársam megjegyezte, a beérkező néni még kilihegni sem tudta magát, olyan gyorsan sorra került. Hát bizony, ezek működtek, ugyanolyan gyors ügyintézésel és ugyanúgy az állampolgárok üdvére, de ez cseppet sem kisebbíti azoknak a munkáját, akik valóban törődnek az állampolgárok ügyeinek intézésével, és ezt gyorsan teszik. Ugyanakkor a hatósági eljárások, azért jegyezzük meg, nem csak állampolgári ügyekre korlátozódnak, már ez a bizonyos, említett nemzetgazdaságilag fontos beruházások s a többi ügye is erre utal.

Ezért tehát az ellenzéki oldal a törvényjavaslatokat egyben nem tudta támogatni, és mindhárom esetben ellene szavaztunk.

Elnök úr bizonyára el fogja nézni nekem, ha azt az indítványt teszem, hogy miután együttesen tárgyaltuk ezt, és miután kisebbségi véleményként ismétlésekre kellene szorítkoznom a következő törvényjavaslatnál, kérem, hogy tekintse a kisebbségi véleményt elhangzottnak ez alapján, amit most elmondtam, és ezt megköszönöm önnek. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tukacs István képviselő úr. Nyilván a jegyzőkönyv rögzítette a kérését.

Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem az előterjesztőt, Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Igen. Öné a szó, államtitkár úr. De mielőtt megadnám a szót, felhívom a figyelmét, hogy a vitában történő felszólalására és az esetleges zárszó ismertetésére mindösszesen 10 perc áll rendelkezésére. Hallgatjuk, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztában vagyok azzal, hogy tíz percem van, ezért nem is szeretném kihasználni most a tíz percet. A kisebbségi véleményre szeretnék reagálni. Ezt megtettem a bizottsági ülésen is, de úgy látom, hogy nem voltam hatással Tukacs képviselőtársamra. *(Tukacs István: Az ember formálódik!)*

Mindjárt kezdeném az egyik ténybeli tévedéssel: a GYEMSZI-től semmilyen feladat nem kerül át az OEP-hez. OEP-től OEP-re kerül feladat, a hatósá-

gi jogalkalmazó tevékenységek kerülnek át mindösszesen a területi OEP-szervezetektől.

(19.50)

Az általános vitában megvitattuk a politikai hovatartozását a kormány megbízottaknak. Tisztelt képviselőtársaim, ezen az alapon a miniszternek is van közigazgatási hatásköre, ahogy a kormány megbízottak is lesz az új törvényjavaslat alapján, a végrehajtó hatalom része maga az egész rendszer. A jogorvoslati lehetőség minden ügyfélnek rendelkezésére áll, hogyha az államigazgatásban nem elégedett a határozathozattal, ott van még a bíróság mint jogorvoslati lehetőség.

Tisztelt Képviselőtársak! A kiemelt beruházások nem jelentik a Kbt. mellőzését, tehát a közbeszerzési szabályok mellőzését, az eljárási határidők rövidebbek.

Ami pedig az eljárási költségeket illeti, azok csökkenni fognak, hiszen eddig külön a szakigazgatási szerveknél is kellett eljárási költséget fizetni és általános igazgatási szolgáltatási díjat vagy költséget is kellett fizetni. Ezeknek most, mivel egy eljárásban vannak, egy része csökkenhet a jövőt illetően.

A környezetvédelmi feladatok ellehetetlenülése nem fog megtörténni, tisztelt képviselőtársaim, hiszen maga a szervezet - ahogy szoktuk mondani - tokkal-vonóval kerül át a kormányhivatalhoz, a laborokkal, ugyanazokkal a munkatársakkal, vezetőkkel, illetve a számítógépekkel és berendezésekkel. Az ügyfeleknek ugyanoda kell menni, ahová eddig, szervezetileg integrálódik a 11 környezetvédelmi hatóság a kormányhivatalba.

Ami pedig a kormányablakot illeti, talán képviselőtársam figyelmét elkerülhette, hogy az okmánycsaláddal kapcsolatos ügýítýpus jóval kevesebb, mint ma, amíg 265 ügýítýpust lehet intézni a kormányablakokban, ennél jóval több, ennek a fejlesztése jelenleg is folyik, és nemcsak okmányirodai tevékenységet végez, hanem az állami feladatok közül a Magyar Államkincstártól államkötvényeket árulnak, illetve a Széchenyi-programirodában vállalkozók számára nyújtanak szolgáltatást.

Ennyit szerettem volna a kisebbségi véleményre előzetesen reagálni. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. 6 perc, majdnem 7 perce maradt az összegzésre.

Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, aki előzetesen írásban jelezte a felszólalási szándékát. De előtte elmondom, hogy a kijelölt bizottság előadót nem állított, és a vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség. Az időkeret megszozlása ott látható a kijelzőn.

Öné a szó, Bárándy Gergely képviselő úr.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Egy reakciót engedjenek meg,

egy gyors reakciót arra, amit államtitkár úr elmondott az imént.

Szóval, természetes dolog az, hogy politikusok döntéshozó szerepet vállalnak egy demokráciában, hiszen valóban, a miniszterekhez, államtitkárokhoz és egyéb igazgatási, politikusok által is betölthető igazgatási vezetői szerepkörökhöz tartoznak ilyenek. Csak mi azt kifogásoljuk, tisztelt államtitkár úr, most már sokadszor, hogy a központosítás szinte az összes javaslatukon látszik. Tehát nem mindegy az, és azt gondolom, ezt ön is belátja, hogy mondjuk, egy autonóm államigazgatási szervhez tartozik egy döntés, vagy pedig egy olyan szervezethez, amelyet egy politikus közvetlenül felügyel, és egy politikus közvetlen utasítást adhat a döntésre jogosultnak. Ez egyáltalán nem mindegy. Az látszik az önök összes előterjesztésén, hogy központosítanak. Központosítanak az önkormányzatok vonatkozásában, központosítanak az autonóm államigazgatási szervek vonatkozásában, és megjegyzem, hogy még a kormányon belül is, hiszen az a jogkör, amit ma a Miniszterelnökséghez önök delegáltak, az egészen egyszerűen elképesztő. Az egy normális parlamentáris demokráciában, én azt gondolom, hogy példátlan, legfeljebb egy elnöki vagy egy félelnöki rendszerben szokásos, hogy mondjuk, az elnökhöz vagy az elnök hivatalához ilyen mennyiségű jogkört telepítenek és ilyen jelentőségű jogköröket telepítenek.

Tehát én azt gondolom, hogy ez az, ami kifogásolható, ez az a központosítás, ami minden területen megjelenik az önök kormányzásában, és ez az, amit mi nem tudunk jó szívvel elfogadni. Ennek természetesen a részleteit lehet elemezni, sőt kell is elemezni, de én úgy hiszem, hogy képviselőtársaim alapvetően erről beszélnek, amikor kárhoztatják ezeket a folyamatokat.

A másik dolog, államtitkár úr, amiről szeretnék beszélni, és itt valóban e tekintetben egy picit megosztottuk a szerepeket Tükacs képviselőtársammal, illetve Gúr Nándor képviselőtársam fog még érdemben, tartalmilag hozzászólni ehhez a javaslathoz, de azt tudom mondani önnek, hogy a két bizottságnak az ülésén is, az Igazságügyi bizottságnak és a Törvényalkotási bizottságnak az ülésén is egyértelműen kiderült, hogy önök egy fontos egyeztetési kötelezettségnek nem tettek eleget, mindhárom most következő törvényjavaslat vonatkozásában, és amit ezzel kapcsolatban indokolásul előadtak, az egész egyszerűen elképesztő. Lehetne más szavakat is találni rá, csak azok valószínűleg ennél még erősebbek lennének, úgyhogy ezt nem teszem.

De hogy az, amit elmondtak magyarázatként, az elfogadhatatlan, az egészen biztos. Ugyanis a törvény előírja nemcsak az általános egyeztetési kötelezettséget e körben, mint minden törvény esetében az illetékes szakmai és civil szervezetekkel, hanem itt konkrétan nevesítve a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal. És most én is utalok arra, hogy mindhárom törvényjavaslatról beszélek ebben a körben, nem fogom mind a háromnál ugyanezt elismételni természetesen.

Önök azt mondják, hogy valóban nem egyeztettek ezzel a fórummal, de egyeztettek olyanokkal - ez volt a magyarázat -, akik tagjai ennek a fórumnak. Ez volt az egyik magyarázatuk.

Én szívesen vesztegetek rá szót, de talán szükségtelen is volna, ha szakmai vitát folytatunk, mert azt gondolom, hogy az könnyen belátható, hogy ha a törvény azt írja elő, hogy egy bizonyos fórummal kell egyeztetni, akkor önök hiába egyeztetnek annak néhány tagjával, az nem ugyanaz, mintha azzal a fórummal egyeztetnének, ugye? Ez egy nagyon egyszerű logikai összefüggés. Ez olyan körülbelül - azt hiszem, ezt a példát használtam ott -, mint hogyha önök azt mondták volna, hogy azért nem kellett a bíróságokkal egyeztetni, merthogy beszéltek két bíróval, és ez a két bíró nem jelezte az önök számára, hogy ebben a témában a bírósággal kellene egyeztetni. Azt gondolom, hogy erre tényleg kár több szót vesztegetni; remélem, államtitkár úr valami jobb magyarázattal is elő tud állni.

A másik, ami ebben a körben elhangzott, hogy nem hoz be új kötelezettséget a munkavállalók számára. Nos, államtitkár úr, ez egész egyszerűen nem igaz, tényszerűen nem igaz; erről Gúr Nándor képviselőtársam fog majd egypár szót mondani. De még ha igaz is lenne, államtitkár úr, a törvény úgy szól, hogy a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. És itt a (3) bekezdés azt írja, hogy a KÉF véleményét ki kell kérni a (2) bekezdés szerinti hatáskörébe tartozó ügyekkel kapcsolatban, s a többi.

Tisztelt Államtitkár Úr! Azért egyrészt sehol nem írja azt, hogy új kötelezettségről kellene hogy szó essen. Azt írja, hogy az élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörökben, mindegyikben. Nem az újban, mindegyikben ki kell kérni az egyeztető fórum véleményét.

Ehhez képest önök nem tették. És mondják meg nekem, ja, és az a válasz, hogy önök úgy gondolják, hogy ezt nem érinti? Államtitkár úr, gondolkodjon egy kicsit el azon, hogy mondjuk, amikor a kirendelés szabályairól van szó, hogy honnan, hová lehet áthelyezni embereket, az nem érinti az ő élet- és munkakörülményeiket? Nevetséges! Ha valaki erre hivatkozik, az vagy nem olvasta a törvényt, vagy hazudik.

Magyarán szólva: önök ezt elmulasztották. Mi tettünk egy javaslatot arra, hogy az Országgyűlés vegye le napirendjéről mind a bizottsági ülésen, mind később a plenáris ülésen ezeket a törvényeket, ugyanis egész egyszerűen, az Alkotmánybíróság eddigi gyakorlatát alapul véve, ez alkotmányellenes, alaptörvény-ellenes. Alaptörvény-ellenes! Olyan formai hibában szenved, ami az alaptörvény-ellenességet legalábbis megalapozhatja, és ha legalább ezt a feltételt felvetjük, akkor talán érdemes lenne kikérni ennek a fórumnak a véleményét a törvényjavaslat benyújtása előtt és nem az után. De ha jól tudom, ezt az után sem sikerült megtenni.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ezek olyan formai hibák, amelyek már inkább tartalminak is nevezhetőek.

Ami pedig a törvényjavaslat egyéb kritikáját illeti, azt Gúr Nándor képviselőtársam, az Országgyűlés jegyzője fogja elmondani. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(20.00)

ELNÖK: Köszönöm, Bárándy képviselő úr. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden szeretnék hozzászólni. Nem osztom Kovács Zoltán államtitkár úr abbéli véleményét, hogy akár a környezetvédelmi hatóság, akár a bányakapitányságok kormányhivatalokba történő integrációja nem okoz minőségi változást ezeknek a hatóságoknak a feladatellátásában. Igenis fennállnak azok az aggályok, amelyek fennálltak akkor is, amikor - ezt már az általános vitában is elmondtam - önálló minisztérium megszűntével egy államtitkárság alá kerültek ezek a feladatok. Igaz, hogy ez egy szintbeli eltolódással is járt, de azt láthattuk már akkor, hogy a környezetvédelem, a természetvédelem és általában azok a feladatkörök, amelyek a környezet-, természetvédelmi felügyelőségekhez tartoznak a jelen hatályos jogszabály szerint, egy folyamatos gyengülésen mennek át, és folyamatosan érdekvényesítést veszítenek.

Igaz ez azért, amit Bárándy képviselő úr is elmondott, hogy egy kvázi autonóm, önálló területi államigazgatási szerv, egy környezetvédelmi felügyelőség bekerül egy kormányhivatal alá, ahol egy politikai erő, egy éppen kormányon lévő politikai erő vagy egy politikai gyakorlat felügyelet felette, vagy bármilyen nyomást tud rá gyakorolni, amit a környezetvédelmi hatósági eljárások esetében pedig nap mint nap tapasztalunk, hogy a különböző érdekeltiségi körök mögött álló gazdasági társaságok véghez akarnak vinni beruházásokat, és ezek során politikán keresztül próbálnak nyomást gyakorolni a hatóságokra, hogy az engedélyeztetés minél gördülékenyebben folyjon le és történjen meg. Amikor az újsághírek hétről hétre vagy hónapról hónapra előhoznak olyat, hogy milyen védett természeti területen, Natura 2000 területen, vizes élőhelyen, bármilyen más egyéb, fokozottan védett területen valósulhat meg különböző környezetkárosító tevékenység, beruházás, akkor nem lehet azt mondani, hogy a hatóság feladatellátására nem lesz hatással, ha még inkább egy politikai befolyás alá kerül. Ez az egyik kérdés.

A másik kérdés pedig ezeknek az államigazgatási szerveknek, ezeknek a környezetvédelmi hatóságoknak a speciális területi illetékessége, amelyet nem lehet összehozni a kormányhivatalok megyei vagy járási, vagy bármilyen más egyéb illetékességi területével, hiszen környezetvédelmi, vízügyi, természetvédelmi okai vannak annak, ahogy ezeknek a hatóság-

goknak a területi illetékessége annak idején meg lett állapítva, és most nem tudom, hogy hogyan lehet majd ezt az összes többi hatóságéval megegyezően összehozni akár megyei vagy járási szintre.

Például ha a közép-dunántúli környezetvédelmi hatóságot nézzük, alapvetően három megyére, Fejér, Tolna és Veszprém megyére korlátozódik az illetékessége, de ugyanakkor speciális vízügyi szempontokból például egy bizonyos részen, mondjuk, a Siócsatorna jelenti azt a területi illetékességi határt, illetve akár Győr-Moson-Sopron megyéből is néhány település odatartozik, ha jól tudom, mert ennek megvannak a jól bevált és hosszú hagyományokkal rendelkező okai, hogy ez miért így történt. Nem tudom, hogy ezzel mi lesz, illetve környezeti értékek sérülhetnek-e, ha ez megváltozik, és megyei, illetve járási területi illetékesség alá fognak ezek a hatóságok a kormányhivatalokon belül tartozni.

Abban sem vagyok biztos, hogy a személyi állományokat nem érinti. Azért már most sincsenek túlzottan ellátva emberállományt illetően ezek a hatóságok. De amennyiben valamennyi ilyen hatóság egy kormányhivatal alá lesz beintegrálva, még ha helyileg, fizikailag ugyanabban az épületben is fognak továbbra is dolgozni, valószínűleg ennek valamiféle ésszerűsítés, gazdasági megfontolások is állnak a háttérben, amelyről az eddigi kormányok alatt azt tapasztaltuk - ebbe a korábbi Fidesz-kormányokat is beleérttem -, hogy mindig létszámleépítéssel járt. Én még olyanra nem emlékszem, hogy jelentős létszám-bővülés az ilyen szakhatóságoknál bekövetkezett volna, vagy akár csak stagnálás is hosszú időn keresztül. Mindig csak egyre fogytak és fogytak, és egyre kevesebb anyagi feltételekkel és technikai feltételekkel tudták a feladataikat ellátni. A környezetvédelem területén ennek különösen nagy kockázata van, ezt már az általános vitában elmondtam, államtitkár úr.

Én nagyon aggályosnak tartom, és nem tartom egy jó útnak azt, ami az elmúlt öt évben a hazai környezetvédelmi ágazat, az államigazgatás, a minisztérium, a területi államigazgatási szervek, tehát a környezetvédelmi hatóságok terén bekövetkezett. Az, hogy problémás személyek voltak a különböző hatóságok igazgatói székeiben, most nem erre a lapra tartozik, de ez is csak azt a folyamatot jelezte, hogy politikai szempontok alapján lettek sokszor kiválasztva a hatósági vezetők, és már itt sem a szakmai szempontok domináltak. Nyilvánvaló, hogy ez a folyamat ezzel a kormányhivatalba betagozással csak tovább fog erősödni.

Ezért sem ezt a javaslatot, sem a soron következő, területi államigazgatási szervekről szóló törvényjavaslatot a Jobbik nem fogja támogatni a zárószavazáson. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Következő hozzászóló Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr, MSZP.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Valamivel jobb a helyzet, mint az első téma kapcsán, az első vitanapon volt, merthogy akkor Pócs János képviselő úr ült velünk szemben, és még itt volt Czibere államtitkár úr. Látom, őt már nem engedik ide, mert az első mondatai között úgy fogalmazott akkor, hogy „amikor hatalomra kerültünk”, és a következő mondatai meg arról szóltak, hogy a „szolgáltató állam”.

Na, hát körülbelül ez a Fidesz valódi arca, mármint az, hogy szolgáltató államról beszél, miközben „amikor hatalomra kerültünk, azt gyakoroljuk, a hatalmat gyakoroljuk”, ahelyett, hogy szolgáltatónak. Ez csak az általános mondat, ami hozzátartozik ahhoz, ami ennek a törvénytervezetnek a kapcsán is mindenképpen megemlítendő. Nem a szakmai észszerűség vezérli az önök munkásságát, nem, hanem a politikai igények kiszolgálása, annak a minél jobb kiteljesülése az, ami érvényesül ebben a törvénytervezetben is.

Amikor Bárándy képviselőtársam említette, hogy gyakorlatilag hatástanulmányok nélkül vagy éppen az egyeztető fórumok véleményének a kikérése nélkül történt meg mindaz, ami megtörtént, akkor nemcsak hogy elítélendő, hanem mondhatom nyugodtan, nem is célszerű. Nem is célszerű, mert gyakorlatilag mindaz, amit önök majd erőből végig akarnak vinni, meg akarnak csinálni, az bizonyos értelmű, lappangónak mondható ellenállásba biztos, hogy bele fog ütközni.

Nyilván, ha kikérték volna ezeket a vélekedéseket, akkor az emberek élet- és munkakörülményeit érintő kérdésekben - mindegy az, hogy kirendelésről vagy bármi másról van szó - lehetett volna sokkal korrektebb, finomítottabb, a munkaadók és a munkavállalók számára is elfogadhatóbb feltételrendszert is kialakítani.

Egy szó mint száz, önöknek szándékuk sem volt e tekintetben, hogy ilyen irányba menjenek el. Önök központosítani akarnak, önök centralizálni kívánnak, önök politikai komisszárokra keresztül kívánják életre hívni mindazt, amit meg akarnak valósítani. Önök megrendelnek, és majd a politikai komisszárok pedig teljesítenek, a szakmát meg félretolják ezekben a kérdésekben.

Az a legnagyobb baj, hogy a politikai felelősségbeli fokmérő majd úgy fog visszaigazolódni, hogy kik azok a „politikai komisszárok”, akik, mondjuk, a miniszterelnök telefonjára az első szóra azt teszik, amit a kívánsági oldalon megfogalmaz a miniszterelnök, mert hát a politikai üzenetek közvetítője ő elsődlegesen.

Azt gondolom, hogy ez egy torz rendszer, ez az a rendszer, amely gyakorlatilag az arcátlanság törvényét megszüli Magyarországon. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Szórványos taps az MSZP padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gúr Nándor képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, LMP.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Kezdem egy picit formálissal, mielőtt az általánosságra rátérek. Kollégáimnak szemet szűrt, hogy a családtámogatási ellátásokkal és fogyatékosági ellátásokkal kapcsolatos fellebbezések elbírálására jogosult hatóság az egységes szociális nyilvántartással kapcsolatos adatfeldolgozási feladatok ellátásával, miniszteri felmentéssel nem államigazgatási szervet vagy kizárólagos állami tulajdonú gazdálkodó szervezetet is megbízhat. A pártunk álláspontja szerint ez a különleges személyi adatok miatt különösen nem szerencsés megoldás. Tehát van egy ilyen formai észrevétele a kollégáimnak.

Akkor részben áttérek arra, ami a pártunk szavazási magatartását leginkább befolyásolja. Kormányzati oldalról, kormányzati képviselőként, államtitkárként nyilvánvalóan elvárható az, hogy higgyenek ezeknek a jogszabályi módosításoknak a jobbjóító szándékú benyújtásában, ugyanakkor engedékenység meg, hogy némi bizalmatlansággal fogadjuk ellenzéki politikusként ezeket, szintén jobbjóító szándékkal, hiszen legtöbb esetben ez a kis gömböc, ezek a kormányhivatalok, amik így nőnek, nőnek és egyre nagyobbak lesznek, és bekebeleznek mindent, ami a közelükbe ér, egyre inkább úgy látszódik, hogy egyszerűen hatalomtechnikai eszközként működnek, és a kormányzati szándék a kontroll gyakorlása a társadalom fölött, és valóban az, hogy ha már itt képviselőtársam politikai komisszárokat említett, hogy egy hasonló eljárással a fejlesztéspolitikára és minden más területi kiegyenlítést szolgáló rendszerre hatást tudjon gyakorolni.

(20.10)

Hiszen miről beszélünk? Beszélünk arról, hogy ha, mondjuk, egy Audi cég le akar telepedni valahova, és mondjuk, egy védett területen akarja azt megtenni, akkor az azonnal kap zöld utat, vagy lesz valaki, aki azt mondja, hogy nem; ugye, egy konkrét példáról beszélünk. Vagy Csongrád megyében valaki azt mondja, hogy szeretne mielőbb gázkutatásokat végezni a palagáz tekintetében, és van egy hatóság, amelyik azt mondja, hogy nem, mert aggályokat kelt, még akkor az a legegyszerűbb, ha fogjuk és elveszük a hatósági jogkört ettől, és besilányítjuk és betoljuk egy irodába. Nyilvánvalóan ez a megnyugtató, hogy 11 környezetvédelmi szakigazgatási szerv majd 19 felé osztódik. Ez nem jelentheti azt számunkra, hogy az idáig is teljes mértékben elégedetlen létszámú, idáig is teljes mértékben elégedetlen infrastruktúrával rendelkező, feladatait ellátni nem tudó, területi munkatársakkal elégségesen nem rendelkező létszám, ha 19 felé oszlik, majd akkor elégségesé válik.

Nyilvánvalóan mindez az attitűd, amit a kormányzati kontrollteremtő szándékról elmondtam, nyilván másik részről pedig, amit a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer lesilányításáról már az általános vitában még a tél folyamán el-

mondunk, azok felkeltik azokat az aggályokat, hogy vajon bölcs dolog-e ez a kormányzat által hatékonyságnak nevezett szöveg. A mi véleményünk szerint nagyon-nagyon szép, bölcs és okos kommunikációs vezetőök a Fidesznek mondják ezeket a populista szövegeket, mint amilyen a hatékonyság szó is, de ez a hatékonyság valójában azt jelenti, hogy egy központosítás történik. Ez valójában azt jelenti, hogy minden egy helyre lesz beigazítva, és nem feltétlenül azt jelenti, hogy egy magasabb szakmai ellátás és háttérű hatósági jogkör jön létre. A Fidesz értelmezésében ez a hatékonyság jelenthetné azt, hogy szüntessük meg a szakigazgatási szerveket. Hát, akkor minek? Nem hatékonyabb, hogyha nem kell engedélyt kérni egy építkezéshez, vagy nem kell engedélyt kérni egy útépitéshez? Nyilvánvalóan ez a hatékonyság azért populista megközelítés, mert nem szolgálja azt a célt.

Miért baj az, hogyha önálló hatósági szinten van a különböző szakterületek képviselője, és az egyenlő szintű, hasonló hatáskörrel rendelkező vagy eltérő illetékességgel, de hasonló hatáskörrel rendelkező szervezeteknek egy kialakult jogalkalmazási szemponttal megvan a megfelelő hatásköre ahhoz, hogy bizonyos rendelkezésekben megálljt tudjon mondani, nem tudjon mondani. Ki az, ezek után azt kérdezem, aki a kormányzat nemet fog mondani? Ki az, aki egy kormányzati fejlesztésre azt mondja, hogy ezt nem szerencsés megcsinálni? Hol lesz az a hatóság, hol lesz az a hatósági vezetés, aki majd a józan ész és szakmai szempontok alapján azt mondja, hogy egy fejlesztéspolitikai cél nem támogatandó? Ilyen nem lesz, mert a politikai irányú közigazgatási szervek arra vannak, hogy a kormányzati szándékokat zöld lámpával átengedjék, mindent, ugyanakkor meggyakorlatilag a központosítással az ügyfélbarát jelzők mögé bújva elveszen a szakmaiság, ami lehetőséget teremtene arra, hogy valamilyen szintű megállj legyen a természeti erőforrások túlhasználatainak.

A bölcs és jogszerű szakigazgatási ellátási rendszert ez a jogszabály nem szolgálja, és ebből adódóan a Lehet Más a Politika ezt nem is fogja tudni támogatni. Érdekes még az, hogy az összegző módosító javaslat 19. pontja sarkalatos rendelkezéseket érint, ezért elfogadásához a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmadának igen szavazata lesz holnap szükséges, tehát kíváncsian várjuk az eredményeket. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még élni valaki a felszólalás lehetőségével. (Nincs jelzés.) Mivel jelentkezőt nem látok, tisztelt Országgyűlés, a vitát lezárom. A készülődés jelzi, hogy államtitkár úr, az előterjesztő szólni kíván a vitában elhangzottakra, 6 perc 55 másodperces időkeretben.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Jó néhány tévedést szeretnék eloszlatni itt a

zárszóban. Mindjárt kezdjük az egyeztetéssel! Az egyeztetés arra vonatkozik, hogyha a munkakörülményeket érinti. Itt ugyanazon munkakörülmények közt ugyanazt a feladatot végzik a dolgozók, mindezek ellenére egyébként az előterjesztés készítése során jó néhány szakszervezettel, illetve érdekképviseleti szervezettel, kamarával egyeztetett az előterjesztő.

A másik ilyen tévedés, tisztelt képviselőtársaim, és ez már jó néhányukban megfogalmazódott, nem a szervezet dönti el az eljárás során, hanem hogy milyen anyagi jogszabályokat vagy milyen eljárási jogszabályokat alkotunk. A szabályozás a fő kérdés. Tehát ha a szabályozás puhul, amire önök nem utaltak, akkor van probléma, de mi fenntartjuk ugyanazt a szabályozást, csak más szervezeti rendszer keretei között. Mondom ezt Sallai R. Benedeknek, hogy nem az számít - talán egy képletes példával hadd világítsam meg -, hogy mondjuk, hány fős a hadsereg, hanem milyen fegyverei vannak. A fegyver a szabályozás, a hadsereg meg lehet egy szervezet. Ha önnek nem jó a szabályozása, nem tartalmaz olyan kötelező elemeket egy-egy eljárás során, ami az engedélyezés során mindenféle feltételt figyelembe vesz, akkor lehet önnek olyan önálló szervezete, amivel - hogy így mondjam - elmehet a sóhivatalba.

Mi azt mondjuk, hogy legalább olyan fontos a szabályozás mellett az ügyfél is és az ügyfelek számára rendelkezésre álló határidő. Pont azért hozzuk létre az integratív szerveket, hogy az a bruttó eljárási idő, amely eddig rendkívül hosszú volt - adott esetben ennek jó példája, mondjuk, a zöldhatóság -, az most a szervezeten belül sokkal egyszerűbben, gyorsan megoldható. Ráadásul a funkcionális szervek integrációjával hatékonyabban ellátható az a tevékenység, amelyik szétaprózódott volt, külön pénzügyes, külön HR-es, külön informatikus volt, ma ez egy szervezeti rendszerbe kerül.

Ami pedig a kirendelést illeti, ez is egy tévedés. Nem változik az illetékességi szabály, egy környezetvédelmi hatóság - mondok Kepli Lajosnak - továbbra is el fogja látni Fejér és Veszprém megyét, csak eddig szakigazgatási szervként beült az autóba és átment Veszprém megyébe, ha, mondjuk, helyszíni szemlét kellett tartani, ma pedig Fejér megye kormány megbízottja kirendeli ugyanazt az ügyintézőt, átmege Veszprém megyébe, és ugyanúgy megtörténik a helyszíni szemle. Tehát nincs ebben változás. Ha önöknek ettől más kényszerképzetek vannak, erről nem tehetek.

Ami pedig az alaptörvény-ellenességet illeti még az egyeztetés során, illet az Alaptörvénnyel kapcsolatos alkotmánybírósági döntés nem mondott ki, hogy ez hatályba lépéskor kritérium, ráadásul mi azt állítjuk, hogy egyébként az életkörülményeket illetően nincsen változás az integratív szervezeteknél is. *(Dr. Bárándy Gergely közbeszól.)* Képviselő úr már elmondhatta, amikor kapott szót az imént. *(Dr. Bárándy Gergely: Csak sajnós az államtitkár úr nem szólalt fel, hogy reagálni lehessen.)* Én nem

szóltam bele az ön mondandójába, figyelmesen végighallgattam. Ugyanezt elmondta korábban is, ugyanezt elmondta a bizottsági ülésen, ma is elmondhatta. *(Dr. Bárándy Gergely: Akkor se kaptam rá választ. - Az elnök csenget.)*

A környezetvédelmi létszám, tisztelt képviselőtársaim, kerekítve 1100 fő, ezt kifogásolták, az mind átjön, de az integráció ezen segít, ezt meg lehet növelni, hiszen átjárhatók a különböző hatóságok. Tehát amennyiben a feladat megkívánja, a különböző ügyintézők elláthatnak környezetvédelmi, adott esetben más hatósági feladatokat is a feladathoz igazítottan. Amíg különálló szervezet volt, ezt nem lehetett megtenni, ráadásul a belső szervezési idő is jelentősen csökkenthető.

Arra már utaltam az imént is, amennyiben nincs ágazati szervezetrendszer, akkor az az ágazat talán elsovad? A múltkor talán azt a példát mondtam, hogy ha nincs önálló sportminisztérium, akkor csökken az olimpiai aranyak száma? Ha nincs építési minisztérium, akkor nincs építkezés, vagy ha nincs egészségügyi minisztérium, akkor az egészségügyi intézményrendszer összeomlik? Nem ezen múlik, továbbra is azt mondom, a szabályozáson.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még a környezetvédelem merült fel, hogy a különböző szervezetrendszer integrációja alapján az egyes ágazatok nem kapnak kellő súlyt. Csak mondok egy példát: Baján továbbra is ott marad a vízügyi környezetvédelmi hatóság, nem nyúlunk hozzá, eddig is ott látta el a feladatot, ezt követően is ott látja el a feladatot.

Összességében azt kell mondjam, amivel kezdtem, hogy valóban az integráció és a végrehajtó hatalom oldaláról a szervezetkialakítási szabadság, amelyre egyébként minden kormánynak a lehetősége megvolt. Korábban a szocialisták egy regionális szervezetrendszer kereteiben képzelték el az államigazgatást, az úgynevezett IDEA-program keretében, jó néhány milliót ki is fizettek Ágh Attilának, amikor ezt a programot aztán megcsinálta, csak éppen nem volt hozzá elegendő erejük, hogy véghezvigyék, meg közben jöttek a választások is 2010-ben. A végrehajtó hatalom lényege e tekintetben az, hogy egységes szempontrendszer szerint, azonos feltételek mellett, gyorsabban, rugalmasabban reagáljon az ügyfelek igényeire.

(20.20)

És azzal fejezném be, hogy magával az államigazgatási eljárási renddel nincs vége az ügynek, hogy így mondjam; ott van a független bíróság, amely adott esetben jogszabálysértés esetén kiküszöbölheti az önök által politikai komisszároknak nevezett kormány megbízottak esetleges rossz döntéseit, ami lehetőség eddig is fennállt és a jövőben is fennáll. A jövő feladata egyébként, hogy magának a jogorvoslati rendszernek az idejét is miként lehet csökkenteni, miként lehet ezt is átalakítani elsődlegesen az ügyfelek szempontjából.

Úgyhogy mi azt állítjuk, hogy ezzel jobb lesz a rendszer, gyorsabb, rugalmasabb és hatékony, és ez elsődlegesen az ügyfelek érdekét szolgálja, ezért hozzuk létre ezt az új, átalakított szervezetrendszert. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormány-pártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Tisztelt Országgyűlés! Soron következik a **területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája**. Az előterjesztés T/3115. sorszámú parlamentinformatikai hálózaton elérhető.

Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3115/9. sorszámú, jelentését pedig T/3115/8. sorszámú megkapták. A vitához kapcsolódó Fenntartható fejlődés bizottsága jelentését pedig T/3115/10. sorszámú kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3115/14. sorszámú, összegző jelentése T/3115/15. sorszámú a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor. Mindezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Megadom a szót elsőként Vécsey László képviselő úrnak, a bizottság előadójának, 8 perces időkeretben.

VÉCSEY LÁSZLÓ, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A kormány kiemelt célkitűzése az államreformprogram keretében a közigazgatás hatékonyságának növelése, az eddigieknél összefogottabban, ellenőrzöttebben és költségtakarékosan működő területi államigazgatás megteremtése, ezáltal a kormány területi feladatellátása hatékonyságának és eredményességének megvalósítása. Mindennek érdekében került benyújtásra az Országgyűlés elé az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló törvényjavaslat, amely egyes területi államigazgatási szerveknek a fővárosi és megyei kormányhivatalokba történő integrálásához, valamint a fővárosi és megyei kormányhivatalok belső szervezetének átalakításához szükséges. A javaslat elsősorban a szervezeti változásokat alapozza meg. A területi államigazgatás szervezeti oldalának átalakításához szükséges ugyanakkor a hatósági eljárások szabályozásának megfelelő átalakítása is.

Tisztelt Ház! A Törvényalkotási bizottság 2015. február 27-ei ülésén megtárgyalta a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával összefüggő egyes törvények módosításáról szóló T/3115. számú törvényjavaslatot. A bizottság a törvényjavaslatot

megvizsgálva megállapította, hogy az megfelel a határozati házszabály 44. § (1) bekezdésében foglalt követelményeknek. A bizottsági ülés során a tagok vitát folytattak az Igazságügyi bizottság módosító javaslatáról, amelyet a bizottságunk 24 igen és 4 nem szavazat mellett támogatott.

Jelen törvényjavaslat alapján a területi államigazgatás átalakításával az eljárások intézésének gyorsítása várható, ami nem az általános ügyintézési időtartam, azaz a 21 nap csökkentésével, hanem az úgynevezett bruttó ügyintézés időtartamának csökkenésével valósul meg, tehát tekintetbe veszi az ügyintézés idejébe jelen pillanatban nem beszámítandó eljárásokat, például a kormányhivatalokon belül megszűnnek a szakhatósági eljárások. A javaslat az ezen törvényi szintű változásokhoz szükséges módosításokat tartalmazza az egyes hatósági eljárásokkal összefüggésben.

A bizottság az összegző módosító javaslatot és az összegző jelentést 24 igen és 4 nem szavazat mellett elfogadta. Kérem a tisztelt Házat a törvénymódosítás támogatására. Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vécsey képviselő úr. A kisebbségi vélemény ismertetésére már sor került, hiszen Tukacs István képviselő úr korábban jelezte, hogy egy napirendi pont keretén belül elmondta a kisebbségi véleményt.

Megkérdezem Kovács Zoltán államtitkár urat, hogy kíván-e most felszólalni. *(Dr. Kovács Zoltán jelzésére:)* Jelzi, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! A kijelölt bizottság előadót nem állított. A Fenntartható fejlődés bizottságában megfogalmazódott kisebbségi vélemény ismertetésére most megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak.

SALLAI R. BENEDEK, a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. A Fenntartható fejlődés bizottsága két módosító indítványt tárgyalt: az egyiket a Magyar Szocialista Pártból Heringes Anita képviselő asszony nyújtotta be, és nagyjából azonos tartalommal jómagam nyújtottam be egy elhagyó rendelkezési javaslatot, amelyben szeretnénk volna, hogy a Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Felügyelőség ne olvadjon be a kormányhivatalokba. Ezt a módosító javaslatot a bizottság többsége elvetette, ebből adódóan sajnos nem lett bizottsági álláspont, és emiatt fogalmaztuk meg az alábbi kisebbségi véleményt.

A mi véleményünk szerint ezen jogszabálymódosító javaslat esetén is felmerülnek az alkotmányosság, az alapjoggal való ütközés szempontjai. Ugyanis az egészséges környezethez való alapjog a régi alkotmányban és a mostani Alaptörvényben nagyjából azonos tartalommal jelent meg, és ebből adódóan az Alkotmánybíróság korábbi döntéseit véleményem szerint figyelembe kellett venni, ame-

lyekben az alaphatározat - amit az Alkotmánybíróság hozott ez ügyben az egészséges környezethez való jog alkalmazásában - elvileg teljes mértékben kizárja a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer visszalépését.

Ezt három szinten tette meg korábban az Alkotmánybíróság, és fogalmazta meg ezt döntéseiben. Alanyi jogi normák tekintetében: természetvédelmi oltalom feloldása, határértékek enyhítése, védőzónák csökkentése, privatizáció a megfelelően szigorú felügyelet hiányában és a többi. Második részben az eljárásjogi rendelkezések tekintetében: az engedélyezési kötelezettség vagy az eljárásban a szakhatósági közreműködés eltörlésében tiltotta meg. Harmadik részben a szervezeti normák tekintetében: környezetvédelmi és más hatóságok összevonása és megszüntetése. Később a kormányzás azon szabad joga, hogy milyen környezetben és szervezeti formában teszi meg, szintén ezek tilalma alá volt értendő, amit egyébként következetesen alkalmazott is több esetben az alaphatározat tekintetében, amikor például természetvédelmi védelem feloldásáról kellett döntenie.

A tilalom objektív korlát a jogalkotással szemben, fogalmazta meg az Alkotmánybíróság annak idején, a visszalépés tilalma tárgya ugyanis - mint láttuk - mindig jogi követelmény, mégpedig az Alkotmánybíróság értelmezése szerint függetlenül attól, hogy egyébként annak védelmi szintjét eredetileg jól határozták-e meg. Nem vizsgálhatja azt a hatóság, hogy korábban jó volt-e a rendelkezés.

Ezek tekintetében a visszalépést nem lenne szabad feltétlenül alkotmányellenesnek tekinteni, ha a kormányzati szabad rendelkezésbe tartozik, ugyanakkor egy későbbi ügyben, a 439/B/1999. alkotmánybírósági határozatban bizonyítást nyer, hogy a visszalépés akkor is alkotmányellenes lenne, ha nem jár együtt a környezetrombolás kockázatával.

Ebből adódóan a környezetvédelmi szint beolvasztását és tönkretételét véleményünk szerint nem lenne szabad engedélyezni, és a bizottság azt kérte, hogy ezt a kisebbségi véleményt fogalmazzuk meg. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP padsorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Sallai képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek a napirend szerinti időkeretekben, ami a kijelzón látható. A vita során kétperces hozzászólásra nincsen lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót; elsőként Gúr Nándor képviselő úrnak, jegyző úrnak, Magyar Szocialista Párt.

(20.30)

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. A két törvény, ugye, az egyes közigazgatási

tárgyú törvények módosítása és ez a törvény, a területi államigazgatási szervezetrendszernek az átalakításáról szóló törvény szoros együttlésben, szoros összefüggésben van egymással. Az egyik valójában a keretfeltétel-rendszert, a másik pedig a kitöltését teszi meg, ami gyakorlatilag a kormányhivatalokba való beolvadás vagy részfeladatok átcsoportosítását jelenti.

Nem kell talán, hogy részletezzem itt újra viszszamenőleg, hogy a környezetvédelmi hivataltól, környezetvédelmi, természetvédelmi feladatokat ellátó felügyelőségektől kezdve a bányakapitányságokon keresztül a Magyar Államkincstárnak bizonyos családpolitikai feladatokkal foglalkozó dolgai, a főépítési feladatok, a bevándorlásügyek, az OEP-et érintő szakmai feladatok egy része, ez mind-mind érintő szakmai feladatok egy része, ez mind-mind beolvad ebbe a mega-giga, nem tudom, miféle szervezetet kötelékeibe. Igazából az előbbi kritikámat meg kell hogy ismétljem egy mondattal. Ennél a törvénytervezetnél is helytálló az, hogy semmifajta hatástanulmány nincs a háttérben, legalábbis olyan nincs, ami kellően megalapozottá tenné mindazt, amit el akarnak érni.

Nem akarok itt kitérni arra, hogy ha megnéznénk csak a 2013-as zárszámadást, hogy mi volt a kormányhivatalokat érintő működési feltételek, sok minden egyéb más tekintetében, befizetési kötelezettségeik teljesítése vagy nem teljesítése vonatkozásában, pont abból fakadóan, ahogyan a munkájukat tudták végezni, nem akarom ezeket a részleteket kifejteni.

Azt viszont szeretném megemlíteni, amit államtitkár úr is jól tud, hogy ez a változtatás önmagában 22 ágazati törvénynek a módosítását hozza, ha én jól számoltam, de lehet, hogy 23-at, majd segít, hogyha többet.

A dolog lényege igazából a tartalmi kérdéseket érinti. Tartalmi kérdést sokat tudnék mondani, de 3-4-et említenék mindenképpen. Az egyik az, amikor az aktív korúak ellátásával kapcsolatos járásokhoz való telepítés, mármint a feladat járásokhoz való telepítése hozza, hogy itt burkolt formában gyakorlatilag olyan ügyeket, amiket a korábbiakban támogattak, például a lakókörnyezet rendben tartásának az ügyét, azt most ezen megoldási forma alkalmazásával kivesszük a rendszerből, azaz annullálják, hatályon kívül helyezik. Fel kell vállalni, államtitkár úr direktén; nem így, bújtatott formában, hogy azért, mert átkerülnek a járási hivatalokhoz az aktív korúakkal való foglalkozások kérdésköre, ezért már az a kérdéskör, amely a korábbiakban akképpen volt kezelve, most másképpen lesz kezelve.

Vagy a másik ilyen típusú kérdés a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások kérdésköre, amelyet Tukacs képviselőtársam egy mondattal említett. Itt azt szeretném mondani, hogy gyakorlatilag ez az államilag szabályozott vagy szabályozható korrupciónak a lehetőségét adja meg, vagy adhatja meg megítélésem szerint, tehát ez egy nagyon veszélyes pálya. Vagy lehet, hogy csak arról szól

a történet, hogy Orbán Viktor fel akar költözni a Várba, és ott a beruházás tartozék ebbe a nemzetgazdasági szempontból kiemelt jelentőségű beruházások körébe, ugyanúgy, mint a stadionok, vagy a Jóisten tudja, mi minden más, és akkor már ezen kérdéskörök kapcsán akár az eljárási szabályokat sem kell betartani. Nem akarom tovább ecsetelni a dolgokat.

De mondhatnék más, az embereket közvetlen formában érintő dolgokat is, például a méltányossági ápolási díj kérdését. Itt az a helyzet, hogy ha a korábbi mértékeket az önkormányzat nem tudja biztosítani, és nem tudja finanszírozni, akkor gyakorlatilag ezek az emberek, akik méltányossági ápolási díjban részesültek, ezek még az egészségbiztosításukat is elveszítik. Márpedig ennek sajnos a reális veszélye megvan. Ezek azok a kérdések, államtitkár úr, amelyek szétfeszítik a rendszert, és nem azok, amelyekről ön megpróbált itt az előbbieken beszélni és szót ejteni.

Vagy mondok még egy dolgot, és nem forszírozom tovább. Tudja, az, amikor szégyenletes módon tavaly, azt hiszem, decemberben egy törvény keretei között arról döntenek, hogy a keresőképtelenség utólagos visszamenőleges igazolását meg lehet tenni 30 napra vonatkoztatva, és most ezt itt rá három hónapra pedig korrigálják, likvidálják, amit három hónappal ezelőtt megtettek. Miért csinálnak ilyen dolgokat? Kikért teszik mindezeket? Nem az emberek sokaságáért. Egyes emberekért lehet, de azt gondolom, hogy ezeket felül kellene vizsgálni. Tudja, ezek adják meg annak a lehetőségét, hogy az emberek úgy gondolják, hogy tényleg politikai komisszárak viszik ezeket az ügyeket.

Nem rosszízűen mondva, hanem azért, mert politikai érdekeket, egyes embereknek netán a sajátos érdekeit kiszolgálva hoznak akár, még ha kell, Isten adj, ne adj, törvényeket is.

Egy szó mint száz, azt akarom mondani, hogy az, amit csinálnak, ilyen értelemben az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításával és most a területi államigazgatási szervezetrendszer átalakításával, ez szerintem nem a szolgáltatásnak a megerősítése, hanem bizonyos értelemben a működő folyamatoknak a szétzúzása. És ha a működő folyamatok szétzúzásáról esik szó, akkor nem beszélhetünk arról, hogy ez azt jelentené, hogy önök egy szolgáltató állambeli léteztet kívánják megerősíteni. Sokkal inkább azt jelenti, amit Czibere államtitkár úr mondott, mármint hogy amikor hatalomra kerültek, akkor azt követően. Mert tudja, az nem szolgáltatás, hogy mondjuk, a NAV, nézzük mint szolgáltató szervezet, a NAV, hogyha hoz egy határozatot, és közben a vállalkozás fellebbez ez ellen a határozat ellen, akkor ettől függetlenül a NAV, akár adott esetben a fellebbezés elbírálásától függetlenül, tudom, hogy ez fáj, államtitkár úr, nehéz ezt szemből nézni, a fellebbezés elbírálásától függetlenül hozhat olyan döntést, hogy akár az árukészletét elviszi ennek a vállalkozásnak, tönkremegy a vállalkozás, el kell bocsássa az általa

foglalkoztatottakat, és ezt követően majd két év múlva kiderül az, hogy a vállalkozásnak lehet, hogy igaza volt, csak akkor már az igazával elmehet talán más égtájra.

Szóval, egy szó mint száz, önök nem szolgáltató államot erősítenek, hanem sokkal inkább annak az ellentettjét, és ez a szégyenletes. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Gúr Nándor képviselő úr, jegyző úr. Megadom a szót Staudt Gábor képviselő úrnak, Jobbik-képviselőcsoport.

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Mivel valóban az előző napirend és jelen előterjesztés összefügg, amit Keppli Lajos képviselőtársam elmondott, ahhoz maximálisan csak csatlakozni tudok. Valóban veszélyeket érzünk abban, hogy kiszerveznek, illetve pontosabban, most már beszerveznek bizonyos hatásköröket a területi államigazgatási szervek alá, ami azt jelenti, hogy egykapus rendszerben tudják, vagy megvan az esélye, hogy utasíthatják ezeket a szerveket bizonyos döntések meghozatalára. Nos, az elmúlt öt év Fidesz-kormányzása nem azt támasztotta alá, hogy ilyen esetek ne történhetnének.

Én ki szeretnék emelni még egy-két szabályozást ebből a javaslatból, az általános vitában már elkezdtünk egy vitát államtitkár úrral, illetve egy szakmai vitát, ha szabad így fogalmaznom, hogy bizonyos pontok miatt veszélyesek ennél a javaslatnál. Ez volt többek közt a kiemelt beruházásoknál is. Megmondom őszintén, hogy az előttem szóló MSZP-s képviselőtársunkat azért volt számomra egy kicsit hiteltelen hallgatni, hiszen pont az MSZP volt az, amely annak idején a kiemelt beruházások körét vagy a lehetőségét behozta a magyar jogrendszerbe. És annak idején a Fidesz tele torokból és egyébként meg kell mondjam, jogosan tiltakozott ez ellen, hogy ezáltal olyan kapukat nyitnak ki vagy nyitottak ki a szocialisták, amelyek visszaélésekre adhatnak okot, a visszaéléseknek a tárháza lehet.

Most nem történt más, mint a Fidesz tovább nyitotta ezeket a kapukat, és egyébként nemcsak a jelenlegi Orbán-kormány, hanem a 2010-től regnáló Orbán-kormány is több esetben módosította a kiemelt beruházásokra vonatkozó szabályozást. Minden esetben elmondtuk, hogy ez miért veszélyes és miért képmutató.

Már nemcsak ennél a javaslatnál volt ez, hogy valamit, mondjuk, a Fidesz ellenzékéből hevesen támadott, tiltakozott ellene, de kormányon kihasználta a szocialisták által hozott törvényeket, sőt tovább bővítette az esetköröket.

Ebben az esetben, amit most láthatunk, az az „engedélyezési” szó kivétele a javaslatból, tehát ez azt jelenti, hogy a kiemelt beruházások esetében már nemcsak az engedélyezési hatósági eljárásokat lehet majd gyorsítottan, kevesebb garanciával végigpasszírozni, hanem ettől kezdve tulajdonképpen mindent.

(20.40)

Ez az, amit továbbra is egy veszélyes iránynak tartunk.

Aztán, ami még elhangzott az általános vitában, és szeretném azért itt nem megismételni, hanem nyomatékokat adni neki és pluszadálékokat nyújtani hozzá, az az aktív korúak ellátására vonatkozó azon előírás, amely esetében, mivel az önkormányzatoktól elkerül egy része ezeknek az ellátásoknak, ezért megszüntetik azt a lehetőséget, hogy ennek feltételeként előírhasse az önkormányzat, hogy például a lakóközösségük karbantartására lehessen kötelezni azokat, akik ezt kapják.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

Államtitkár úr akkor erre azt válaszolta, ami félig-meddig logikusnak tűnhet, hogy ez azért van, hiszen jelen pillanatban az állam nem írhatja elő a környezet rendben tartását, karbantartását. Viszont meg lehetne találni az államnak azt a módszert, amivel elő lehetne írnia ezeket a kötelezettségeket.

Nagyon sok polgármester fordult hozzánk azóta, hogy az Országgyűlés az általános vitát lefolytatta, és elmondták, hogy ők és a jegyző által vezetett hivatalalkalmasak lehetnek arra - ha az állam megteremti ennek a jogi lehetőségét -, hogy ők ellenőrzik azt, hogy ezt a kötelezettséget ellátják-e azok, akik ezekben az ellátásokban részesülnek. Tehát az, hogy valaki az ingatlan állagának a rendbetételét megteszi, és jelen pillanatban erre van kötelezve, ne szűnjön meg azáltal, hogy az állam az államigazgatási szerveken keresztül fogja ezeket a juttatásokat adni. Ezt azért szeretném aláhúzni, mert az sem jó hivatkozási alap, hogy az állam nem tudja megfelelő módon ellenőrizni, hogy ennek a kötelezettségnek vagy kötelezettségeknek eleget tesznek-e a jogosultak. A jegyzők ezt meg tudják tenni.

Akkor államtitkár úr, azt kérem, hogy egy törvénymódosítással tegyék lehetővé a jövőben azt, hogy azon segélyek esetében is, amelyek az államon keresztül kerülnek majd kiutalásra, azokban az esetekben is el tudjon várni a közösség és az adófizetők legalább egy minimális erőfeszítést azoktól az emberektől, akik ezt kapják. Ha ezt a törvényt így módosítjuk, akkor a jövőben nem lesz meg a lehetőség arra, és nem az önkormányzatoknak, és itt hangsúlyozom, az önkormányzatoknak továbbra is meglesz a lehetőségük, viszont azokban az esetekben, ahol a segélyek kiosztása vagy folyósítása elkerül az önkormányzatoktól, ott viszont az állam már vélhetően nem fogja ezeket előírni, vagy törvénymódosítások is szükségesek.

Úgyhogy ezzel együtt és azzal a kiegészítéssel, amit Kepli Lajos képviselőtársam elmondott, csak annyit tudnék hozzátenni, hogy sem a szakmaiságot,

sem a visszaélés-mentességet nem látjuk garantálva ebben az új rendszerben. Ezért nem fogjuk tudni támogatni a javaslatot, de természetesen annak ellenére, hogy nem támogatjuk, vagy pontosabban: annál inkább figyelemmel fogjuk követni, hogy milyen módon valósulnak ezek meg a gyakorlatban; és ahogy államtitkár úr mondta, azon vádakkal szemben, amelyek valóban megvannak, hogy kommisszárként működnek ezek a kormány megbízottak, vagy sok esetben úgy működhetnek, a jövőben azért mégiscsak próbáljanak meg e szakmai pozíció felé elmozdulni, még akkor is, ha Orbán Viktoron keresztül kerültek kinevezésre. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Bárándy Gergely képviselő úrnak, MSZP.

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hála istennek, a két törvénynek, az előzőnek és ennek is pontosan ugyanazok a szabályozási körei, tudok válaszolni arra, amit ön elmondott a zárszóban.

Tudja, államtitkár úr, többször hallom már ezt az elképesztő érvelést önöktől, hogy mi változik. Hiszen ugyanaz lesz a beosztásuk, ugyanott fognak dolgozni, ugyanazt fogják csinálni. Államtitkár úr, ugye, azt azért ön is különbségnek érzi, hogy valaki egyszer autonóm módon működik, egyszer pedig egy politikai vezetőnek a közvetlen irányítása alá helyezik. Ugye, ezt gondolom, ön is tudja és érzi. Hogy egy miniszter felügyel egy területet, államtitkár úr - mert hallom ezt az érvet most, ahogy Répássy államtitkár úrral beszélgetnek erről -, az nem ugyanazt jelenti, mintha valaki közvetlen utasítást ad ezeknek az államigazgatási, korábban adott esetben autonóm államigazgatási szerveknek. Tudja, ezt nagyjából ahhoz tudom hasonlítani, ha picit talán sántít is a hasonlat, mintha ön azt mondaná, hogy legközelebb majd egy miniszter felügyelete alá rendelik az országgyűlési képviselőket. Ugyanitt fogunk dolgozni és ugyanezt fogjuk csinálni, csak hát, éppen lesz egy főnökünk, vagy az alkotmánybíráknak.

Tudja, államtitkár úr, azok, akik érintettek ebben az ügyben, azok, akik ott dolgoznak, azok pontosan értik, hogy miről van szó. Azok, akik egyébként egy kicsit értenek a területhez, azok is pontosan tudják, hogy miről van szó. Szeretnék önnek egy nagyon rövid levelet felolvasni, amit pontosan ezekben a percekben kaptam. „Tisztelt Képviselő Urak! Köszönöm, hogy egyáltalán valaki ellene mer szólni a szakszervezetek halálának, a 18 féle szakma, hivatás eltüntetésének, beolvasztásának. Semmi köze a politikának az állatorvosokhoz, a népegészségügyi szakorvosokhoz, az építés-, műemlékügyhöz s a többi, s a többi. Ezek most eltűnnek, csak kis osztályok lesznek a politikai irányítású járási és megyei hivataltalvezetők alatt. Miért nem lehet ez ellen fellépni?”

Tisztelt Államtitkár Úr! Valóban ez a kérdés. Nemhogy miért nem lehet ellene föllépni, hanem

miért csinálják ezt? Pontosan látjuk és pontosan látják azok, akik érintettek és tudják, hogy miről van szó, hogy önök mit csinálnak. Ez, azt gondolom, hogy tökéletesen elfogadhatatlan.

És még egy kérdés, államtitkár úr. Tudom, hogy önök azt szokták csinálni, hogy az ellenzéki képviselőknek esélye se legyen a vitában részt venni, hogy csak a zárszóban reagálnak. Itt van önöknek 17+8 perc, a Fidesznek és a KDNP-nek az időkerete. Tegyük meg, hogy átadják nekünk, ellenzéki képviselőknek, ugyanis nekünk már fogytán van az idő. Mondanivalónk lenne, önöknek, úgy tűnik, hogy nincsen.

Az előző vitában sem használtak ki egyetlen percet sem, sem a KDNP, sem a Fidesz, ebben a vitában sem egyelőre. Hát, ha önöknek ez nem kell, akkor tegyék meg, hogy átadják nekünk, hogy tudjunk érvelni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Megadom a szót Sallai R. Benedek képviselő úrnak, Lehet Más a Politika.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelettel kérem elnézését államtitkár úrnak, mert e késői órán unottan végighallgatja itt az ellenzéki felszólalásokat; nézze el nekem, de nekem tényleg fontos ez, a környezet- és természetvédelem; higgye el, nagyon rossz nekem, hogy politikai téma egy olyan téma, ami egyébként szakmailag indokolt lenne.

Viszont én is élnék a lehetőséggel, amivel Bárándy képviselő úr, hogy az utolsó zárszavára reagáljak, az előzőre, hiszen hasonló témáról van szó. Ön azt mondta abban, hogy mindig minden a szabályozáson múlik. Szerintem ebben őriasít téved, és ez az egyik fő tévedésük ebben az egész jogszabálymódosító javaslatban, hogy a szabályozáson múlna. Ez egy rendszer. Ha nincs jogalkalmazási szándék, és az van, hogy majd politikai irányítással megmondásra kerül, hogy a jogalkalmazási szándék és a jogértelmezés hogy történjen, akkor lehet a legjobb jogszabály, semmit nem érünk. Ha nincs megfelelő humán háttér a végrehajtásra, a jogalkalmazásra, megint hajunkra kenhetjük a jogszabályozást, semmit nem ér. Mert ha nincs meg a megfelelő hatósági szint és a hatósági emberek, és azok nem független szakmaisággal akarnak dönteni, akkor semmit nem ér a legjobb szabályozás sem.

Szerintem ez a jogszabály az előzővel együtt a független szakmai szakigazgatás felszámolása. Tudom, hogy önök csak legyinteni fognak, de az önök szakállamtitkára volt Illés Zoltán, aki elmondja, hogy a szisztematikus környezetvédelmi intézményrendszer felszámolására van meg a törekvés. Ez az, amihez ő nem tudott asszisztálni. Lehet vitázni róla, hogy ez így van vagy nincs így, de az biztos, hogy ezzel a szakmai véleménnyel viszonylag sokan egyetértenek.

És ha összhangban vesszük ezt az összes többi folyamattal, amit látunk, azzal, hogy 50 ezer hektárnyi

terület a nemzeti parkok vagyonkezeléséből hogy kerül át a földalaphoz; hogy hogyan teszik tönkre a nemzeti parki igazgatóságokat; hogy a nemzeti parki földek erőltetett, politikailag irányított, természetvédelmi logikát nélkülöző bérbeadása hogyan történt; ha nézzük azt, hogy a kisajátított védett területek már nem is nemzeti parki vagyonkezelésbe kerülnek, hanem az NFA-hoz - nem véletlen, hogy ez ellen sokan felszólalnak.

Hadd idézzem önnek Szabó Marcel ombudsmanhelyettes szavait, aki erről a folyamatról azt írta: „Teljességgel jogellenesnek tekintem. Minden olyan esetleges átszervezés, mely során a védett természeti területek természetvédelmi vagyonkezelése megszűnik, illetve a vagyonkezelés a nemzeti parki igazgatóságoktól egy nem természetvédelmi alapfeladatokra rendelt szervhez kerül át, vagy sérül a szakigazgatás, sértheti az egészséges környezethez való alapjogot, így alkotmányos visszasság aggályait veti fel.” Ezt mondta Szabó Marcel ombudsmanhelyettes, ez nagyjából a Fenntartható fejlődés bizottsága kisebbségi véleményével analógan állapítja meg azt, hogy miért is nem jó és nem támogatandó ez a jogszabály.

Az sem lehet véletlen, hogy hazánk legnagyobb politikailag független természetvédő civil szervezetei tiltakoztak. Ebben benne volt a nemzetközi WWF, a Magyar Madártani és Természetvédelmi Egyesület, ami 41 éves idén, a Magyar Természetvédők Szövetsége, amely állásfoglaláshoz több mint száz szervezet csatlakozott, és állásfoglalásukban kimondták: „Semmilyen garanciát nem látunk arra, hogy az NFA képes lesz természetvédelmi oltalom alatt álló területeken a védettséghez kötődő feladatok ellátására, hiszen az NFA nincs birtokában sem a természeti értékek védelméhez szükséges információknak, sem a szakértőknek.

(20.50)

A környezet- és természetvédelmi szakigazgatási szervezetek átalakítása veszélyezteti a környezet- és természetvédelem megőrzését. Álláspontunk szerint a döntés a természeti állapot romlását fogja eredményezni.”

Mitől van az, hogy száz független civil szervezet, amely szakmai, az ombudsman, az önök volt környezetvédelmi államtitkára és itt jó néhányan a parlamentben ugyanazt mondjuk, önök mégis kötik az ebet a karóhoz, hogy itt mindenki rosszul gondolja, csak önök tudják jól, és márpedig ez nem fog jelenteni semmilyen problémát?!

Nyilvánvalóan felmerül az aggály, hogy ha valakinek fontos a környezet- és természetvédelem intézményrendszere, ha azt szeretné, hogy valaki merjen, mondjuk, a miniszterelnök úr édesapjának a tőzgebányáira nemet mondani, hogy lehet vagy nem lehet, vagy éppen a Vértesben engedélyezésre kerülő kőtörmelék-aprítójára azt mondani, hogy az márpe-

dig sérti az ott élőknek az egészséges környezethez való jogát, akkor vajon ki lesz az?

Önöknek a környezet- és természetvédelmi intézményrendszer csak egy a nagy tasakban, amit össze kell gyúrni és kormányhivatallá kell formálni, hogy azt a bizonyos hatékonyságot szolgálja. Sokunk számára ebben az országban - és elsoroltam jó sok, a politikától független szervezetet - ez szakmai kérdés. Önöknek egyetlen olyan álláspontját sem láttam, amely mellett szakemberek érveltek volna. Én megértem, hogy ön idejön államtitkári szinten és érvel velünk, mert ez a feladata, de nem látok egyetlen környezet- és természetvédelmi szakembert sem önök mögött, aki azt mondaná, hogy ez a rendszer jó, működőképes, biztosítja a magyar állampolgároknak azt a jogát, hogy az egészséges környezethez való háttérük, jövőjük biztosított lesz.

Ez határozza meg a pártunk álláspontját, és ezért nem fogjuk tudni támogatni a holnapi szavazás során. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Sallai képviselő úr. Megadom a szót Kepli Lajos képviselő úrnak, Jobbik.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Államtitkár úr az előző zárszavában egy egészen elképesztő dolgot mondott, azt, hogy azért jó ez a beintegrálás a kormányhivatalokba, mert így majd kompatibilis lesz az egyik hatóság a másikkal, és ugyanazok az emberek majd igény esetén más feladatokra kirendelhetők lesznek. Én elképzelem, amint egy volt OEP-es táppénzellenőr majd veszélyes üzemeket, veszélyes létesítményeket fog ellenőrizni.

Egészen elképesztő eredményre juthat. Nincsenek polihisztorok, minden hatóságnak megvolt a maga szakembergárdája, amelyet csak azon a területen célszerű alkalmazni, mert különben egészen elképesztő helyzetek állhatnak elő.

A másik: államtitkár úr hiába is mondja, hogy területi illetékességben nem fog ez problémát okozni. De van egy bibi, hogy ezek a fránya nemzeti parkok és természetvédelmi területek egyszerűen nem igazodnak a járási és megyei közigazgatási határokhoz, hanem átnyúlnak egyik területről a másikra, akár a vízfolyások, de mondhatnék más természetes képződményeket is, aminek megvolt eddig az a rendszere a természetvédelmi hatóságoknál, hogy az az adott természetvédelmi egység egy hatósághoz tartozott. No de ha megoszlik, s most is azt látjuk, hogy különböző környezetvédelmi hatóságok különböző jogalkalmazási vagy engedélyezési gyakorlatot folytatnak, és együgyenazon területre vonatkozó engedélyt két különböző hatóság ad ki, két különböző jogalkalmazási gyakorlatot folytatva, annak milyen következményei lehetnek?

Egyszerűen nonszensz ez a törvény, továbbra is azt mondom, és Staudt Gábor képviselőtársam már elmondta, hogy nem tudjuk támogatni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Kepli képviselő úr. Megkérdezem, hogy a fennmaradt időkeretekben kíván-e még valaki a felszólalás lehetőségével élni. *(Nincs jelentkező.)* Jelzést nem látok.

Tisztelt Országgyűlés! A vitát lezárom, és megadom a szót Kovács Zoltán államtitkár úrnak, előterjesztőnek, aki válaszolni kíván a vitában elhangzottakra.

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársak! Elképesztő dolog történik azért itt ma este: az ellenzék a bürokrácia csökkentése ellen érvel. *(Zaj az ellenzéki oldalon. - Dr. Bárándy Gergely: Ilyet senki nem mondott.)* Dehogynem! Ez ellen érvelnek, tisztelt képviselőtársam! Minden hozzászóló amellel érvelt, hogy maradjanak a szétszabdalt szervezeti rendszerek, maradjanak külön az integrálás előtti eljárási rendek. Mi pedig azt mondjuk ezzel szemben, hogy az integráció részben a bürokráciacsökkentés ellen hat.

Gyorsan szeretném elmondani Sallai képviselő úrnak, ha már felállt... *(Zaj az MSZP soraiban. - Dr. Bárándy Gergelynek:)* Bárándy képviselő úr, volt ideje vagy nyolc perccel beszélni; én nem tehetek róla, hogy Gúr Nándor elbeszélte az ön idejét. *(Dr. Bárándy Gergely: Egyszer szólaljon fel úgy államtitkár úr, hogy lehessen rá válaszolni! Egyszer! Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Kérem szépen, fogja vissza magát!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt képviselő úr, kérem, hogy nyugodjon meg! *(Dr. Bárándy Gergely: Én nyugodt vagyok!)* Nem úgy látszik.

Szeretném elmondani Sallai képviselő úrnak, hogy a nemzeti parkok nem kerülnek integrálásra. Ezt elmondtam önnek az általános vitában is. Aki az ön felszólalását írta, annak nem sikerült átírni azóta sem ezt a felszólalást. A nemzeti parkok nem kerülnek integrálásra, ezt most mondom többször.

Amit Kepli Lajos felvetett, arra már az előző hozzászólásomban válaszoltam. Akik azt mondták, hogy nem veszünk részt a vitában, azoknak mondom, én a kisebbségi vélemény után azonnal szót kértem, és elmondtam a kormány álláspontját az ott történt felvetésekre.

A környezet rendbetételére is már válaszoltam a múltkor. Staudt Gábornak ismételt elmondom, hogy segély kétféle módon van, egy alanyi joga járó, amiben nem lehet feltételt támasztani, a másik pedig az adható segély. Az önkormányzatokat semmi sem gátolja abban, hogy továbbra is a környezet rendbetételéhez kössék az adható segély kiadását. Nyilvánvaló, hogy eddig ez egy helyen volt, az önkormányzatnál, összecsúszott a kettő a polgármesternél, a jegyzőnél és a képviselő-testületnél. Ez most világos viszonyokat teremt, és ebből az következik, hogy az alanyi joga járóhoz nem lehet feltételt tenni, mert

az alanyi jogon jár, ami pedig feltételhez köthető, azt az önkormányzat továbbra is megteheti.

Már az előző hozzászólásomban elmondtam azt, hogy a szabályozás alanyai, illetve azok, akik a szabályozást mint jogalkalmazók véghezviszik, azon múlik a jövőt illetően az eljárásrendek, illetve az anyagi jogi alkalmazhatóság, illetve az alkalmazása. Ez azt jelenti, tisztelt képviselőtársaim, hogy amit önök itt elmondtak, az sehogy nem állja meg a helyét, hiszen teljesen mindegy, hogy integrált szervezetben vagy attól függetlenül végzik az ügyintézők a tevékenységüket, a jogszabályoknak vannak alárendelve, a törvényeknek, a kormányrendeleteknek és az ágazati rendeleteknek.

Ami pedig a szervezeti irányítást jelenti: eddig egy önálló szakigazgatási szervet egy államtitkár és egy helyettes államtitkár irányított, most meg egy kormány megbízott, aki helyettes államtitkári rangban van, hogy összehasonlítást is tegyek. Ennek alapján eddig ez nem volt kifogás tárgya, most pedig kell keresni valamit a tekintetben, hogy az előterjesztést lehessen opponálni, mert azokra az érvekre, amiket eddig felvetettek, azokra mind válasz volt a mi részünkről.

Tisztelt Képviselőtársaim! Végetűl azt tudom megismételni, amit korábban elmondtam: az átjárhatóságot illetően senki nem mondta, hogy környezetvédelmi hatósági eljárásban OEP-es orvosok fognak majd részt venni, de mondjuk, egy hatósági tevékenységet ellátó jogász ugyanúgy részt tud venni környezetvédelmi eljárásokban, hatósági tevékenységben, mint adott esetben fordítva. Ezek az átjárhatóságok fennállnak, eddig pedig önállóként jártak el a szervezetek. Jó néhány feladatuk volt, ez ma jobban megoszlik egy-egy integrált szervezetben, mint külön önállóan eddig. Ez is az eljárási határidők csökkenése irányába hat, és mi azt mondjuk, hogy számunkra a legfontosabb mindig az ügyfél, az ügyfélbarát közigazgatás, természetesen nem mellőzve a szabályozást, a törvényeknek való megfelelést a határozatok meghozatalánál. S ha mégis elcsúszik egy-egy határozat, továbbra is azt mondom, hogy jogorvoslati lehetőségként ott van a független magyar bíróság. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Kovács Zoltán államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Most pedig, tisztelt Országgyűlés, soron következik **az egyes jogállási tárgyú törvények módosításáról szóló előterjesztéshez benyújtott bizottsági jelentések és az összegző módosító javaslat vitája.** Az előterjesztés T/3019. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető. Az Igazságügyi bizottság mint kijelölt bizottság részletes vitát lezáró bizottsági módosító javaslatát T/3019/13. számon, jelentését pedig T/3019/14. számon megkapták.

(21.00)

A kapcsolódó Honvédelmi bizottság jelentését T/3019/12. sorszámmon kapták kézhez. A Törvényalkotási bizottság összegző módosító javaslata T/3019/17. számon, összegző jelentése pedig T/3019/18. számon a honlapon elérhető.

Tisztelt Országgyűlés! A vitában elsőként a Törvényalkotási bizottság álláspontjának, valamint a megfogalmazódott kisebbségi véleménynek az ismertetésére kerül sor. Ezekre összesen 15 perc áll rendelkezésre.

Elsőként megadom a szót Galambos Dénes képviselő úrnak, a bizottság előadójának.

DR. GALAMBOS DÉNES, a Törvényalkotási bizottság előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Ezúton tájékoztatom a tisztelt Országgyűlést, hogy a Törvényalkotási bizottság 2015. február 27-én megtárgyalta a T/3019. számon benyújtott, az egyes jogállási törvények módosításáról szóló törvényjavaslatot, és ahhoz a bizottság 24 igen és 4 nem szavazat mellett összegző módosító javaslatot és összegző jelentést nyújtott be. Az összegző módosító javaslat egyrészről tartalmazza az Igazságügyi bizottság javaslatait, másrészről a Törvényalkotási bizottság saját indítványát.

Az Igazságügyi bizottság módosító javaslatának 3. pontját kiemelném a változások közül, ugyanis ezt az indítványt egyhangúlag támogatta a Törvényalkotási bizottság. A javaslat kiegészíti a tervezetet egy újabb, 28. §-sal, aminek alapján a közszolgálati tisztviselőkről, tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. számú törvény 134. § (1) bekezdése szerinti illetménykiegészítési szabályok hatálya kiterjedne a jövőben az Igazságügyi Hivatalra is. A kormány döntése alapján ugyanis 2015. március 1-jétől az Igazságügyi Hivatalhoz kerültek át a végrehajtókkal kapcsolatos egyes ellenőrzési feladatok. Kiemelném ezek közül azt, hogy az Igazságügyi Hivatal feladata a végrehajtók elleni panaszok intézésének felügyelete és a végrehajtók rendszeres irodai működésének ellenőrzése. Gondolom, képviselőtársaim előtt nem ismeretlen az a probléma, amely a végrehajtók körüli működés kapcsán merült föl, és ebben eminens feladatot kapott, kaptak az igazságügyi hivatalok.

Ezen új feladatkör ellátásához magasan kvalifikált személyekre van szükség. A benyújtott módosítás az e szektorban tapasztalható bérekhez történő közelítéssel kívánja megteremteni annak lehetőségét, hogy az Igazságügyi Hivatal magasan képzett személyeket tudjon foglalkoztatni. Ugyanakkor a módosításnak a költségvetésre gyakorolt hatása nem lesz, a forrásigénye a végrehajtói feladatok átcsoportosított pénzéből fedezhető.

Ezen túlmenően, a technikai és nyelvhelyességi pontosítások mellett, a javaslat egyértelművé teszi a közjogi igazolvánnyal kapcsolatos szabályozást, valamint a bírósági ülnökválasztás 2015. március 7. és április 30. közötti lehetőségét is megteremti.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Tisztelt Képviselőtársaim! A jogállási törvény indoklásából szeretnék idézni még gondolataim további részében. A törvényjavaslat célja a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény, a Ktpv. hatályos szabályainak rugalmasabbá tétele annak érdekében, hogy az államigazgatási szervek hatékonyabban tudják ellátni a működésükhöz szükséges feladataikat, és gyorsabban alkalmazkodjanak a kormány szervezetalkító döntéseire, céljához. A törvényjavaslat szerint a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény módosítása, az egyes közigazgatási tárgyú törvények módosításáról szóló, már korábban tárgyalta, T/2329. számú törvényjavaslatához kapcsolódóan törekszik arra, hogy a kormányhivatalok integrációjával összefüggésben szükségessé váló kérdésekre hatékony megoldást adjon. A ma előző napirendek keretében tárgyalta törvényekhez kapcsolódóan ki kell emelni azt, hogy a T/3019. számú, a T/3115. számú és a T/2329. számú törvényjavaslatok együtt a megújuló közigazgatást teszik véleményünk szerint hatékonyabbá és korszerűbbé.

Az előttünk fekvő törvényjavaslatához még szeretnék egy megjegyzést hozzáfűzni. A törvényjavaslat 39. és 41. §-ai azokat az anomáliákat próbálják kiküszöbölni, amelyeket tapasztalunk a tekintetben, hogy a járási hivatalok létrejöttükor az önkormányzatoktól átvett köztisztviselők esetében alkalmazott bérezés az életpályamodell életbelépéséig csak oly módon kezelhető, hogy a most tárgyalandó jogállási törvény hatálybalépését követő 30 napon belül a kormányhivatalok járási hivatalainál végezzék el a teljesítményértékeléseket, és ezzel próbálják azokat a lehetőségeket megteremteni, amelyek az egyéni teljesítmény alapján lehetőséget adnak arra, hogy ezek a dolgozók, amennyiben jó munkát végeznek, jelentős jövedelemvesztéséget ne szenvedjenek el.

E tekintetben, azt gondolom, az a feladata a kormányzatnak, hogy az ehhez szükséges források a kormányhivataloknál rendelkezésre álljanak, ugyanakkor az egyéni teljesítményértékelés arra megfelelő lehetőséget biztosít, hogy az itt, ezen a területen esetlegesen elérhető veszteségeket kompenzálni lehessen.

Kérem támogatásukat a jogállási törvény elfogadásához, a korábban tárgyalta két másik törvényjavaslat kontextusában is. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Most a kisebbségi vélemény ismertetésére kerül sor, 7 perces időkeretben. Megadom a szót Legény Zsolt képviselő úrnak.

DR. LEGÉNY ZSOLT, a Törvényalkotási bizottság kisebbségi véleményének ismertetője: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársai-

im! Ez a törvényjavaslat és az előző két törvényjavaslat is, mint ahogyan azt említettük már, összefüggnek, vagy legalábbis egyszerre tárgyalta a Törvényalkotási bizottság összevont vitában. Megfogalmaztuk a törvényjavaslatokkal kapcsolatosan azt, amit az elején Bárándy képviselőtársam már, mondjuk úgy, hogy lefektetett vagy kifejezésre juttatott, hogy szerintünk le kellett volna venni napirendről, nem kellett volna tárgyalni, hiszen ezt a bizonyos Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal történő, szerintünk törvényben előírt egyeztetést önök elmulasztották. Úgyhogy összességében azt gondoljuk, hogy alaki szabályok miatt nem lett volna szabad ezt ide behozni.

De ha már itt volt, akkor természetesen a vitában részt vettünk, és elmondtuk akkor is a kifogásainkat, illetőleg a Törvényalkotási bizottságban elhangzottak azok a dolgok, amiket mi nem támogattunk ezzel a törvényjavaslattal kapcsolatosan. Hozzáteszem, Galambos képviselő úr a többségi álláspont ismertetése folyamán kifejtette, hogy egységesen támogatta a Törvényalkotási bizottság azt a részét ennek a törvényjavaslatnak, aminek alapján az Igazságügyi Hivatalban dolgozók illetménykiegészítésre jogosultak lehetnek. Ezt mindenképpen támogatjuk, azonban egyik más részét sem tudjuk támogatni a törvényjavaslatnak.

Akkor több dolgot is kiemeltünk, ha megengedik, egyet most újra szeretnék kiemelni. E jogállási tárgyú törvények között van elrejtve az is, hogy az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény módosítása szerint a házelnök nem csupán a 21. pontban felsorolt közjogi tisztségeket betöltő személyeknek, a köztársasági elnöktől a Médiatechnika tagjain át és így tovább, biztosít ezentúl közjogi tisztségviselői igazolványt, hanem, és pontosan idézek: „egyéb, törvényben meghatározott személynek is.” Mivel az indoklás nem ad arra semmilyen magyarázatot, hogy mire is gondolhatunk, ezért lehet, hogy most készült el a lex Habony. Lehet, hogy Habony Árpád kap most egy ilyen igazolványt ezzel, bár amikor a vitát összegezte, államtitkár úr kitért arra, hogy szerinte ez nem így van. Mi nem tudjuk, hogy nem így lesz-e, ezért élünk azzal a gyanúperrel, hogy ez bizony előfordulhat.

Összességében azt sem tartjuk szerencsés megoldásnak, hogy ezt a bizonyos közjogi tisztségviselői igazolványt a házelnökön kívül más is jogosult adományozni. Nem értjük, hogy ebből következőleg miért ebbe a jogszabályba hozták be, hiszen a központi államigazgatási szervekről és a kormány jogállásáról szóló törvényben kellett volna szerintünk ezt szerepeltetni, nem az Országgyűlésről szóló törvényben.

Összességében a Magyar Szocialista Párt a törvényjavaslatot a közszolgálatban állók helyzetének további nehezítése miatt, illetőleg a büntetőeljárásról szóló törvény alapvető jogokat sértő megvalósítása miatt elutasítja. Ezt fejeztük ki a kisebbségi vélemény ismertetésekor, illetve a Törvényalkotási bizottságban, ami aztán természetesen kisebbségben

maradt, és ezt kellett volna nekem most elmondani önöknek szintén. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps az MSZP soraiban.)*

(21.10)

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megkérdezem Répássy Róbert államtitkár urat, hogy kíván-e felszólalni. *(Dr. Répássy Róbert jelzésére:)* Igen, öné a szó.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Azon gondolkodtam, miközben a kisebbségi véleményt hallgattam, hogy az Országgyűlés két olvasatban tárgyal egy törvényjavaslatot, és még a bizottságok is tárgyalják. Ennél a törvényjavaslatnál, mivel ez az utolsó vitalehetőségünk, ezért nem tévedek, ha vissza fogom hallani mindazokat a kritikákat, amelyeket egyébként minden eddigi fórumon cáfoltam. Tehát mind az általános vita során, mind a részletes vita során, a bizottságban és természetesen most is ugyanazokat a kritikákat fogják elmondani. Ennek ellenére megpróbálom még egyszer meggyőzni önöket arról, hogy a törvényjavaslat jó és helyes célokat szolgál.

De nem azzal fogom meggyőzni önöket, hogy újból elmondom az általános vitában előadott álláspontunkat, hanem szeretném kiemelni a legfőbb kritikákat. Így az első kritika akörül bontakozott ki, hogy vajon megfelelően, törvény szerint egyeztetésre került-e a törvényjavaslat. A törvényjavaslat kapcsán a legfőbb ellenvetés a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal való egyeztetés hiánya miatti kritika volt. Nos, ahogyan jeleztem, már a bizottságban is elmondtam, de most is elmondom az álláspontunkat. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy a törvényjavaslatot a magyar Kormánytisztviselői Karral, valamint a Magyar Köztisztviselők, Közalkalmazottak és Közszolgálati Dolgozók Szakszervezetével egyeztetette Kovács Zoltán államtitkár úr és Latorcai Csaba helyettes államtitkár úr.

A közzszolgálati tisztviselőkről szóló törvény téves értelmezésén alapul az az észrevétel, amely szerint a KÉF véleményének kikérése hiányában a törvényjavaslat nem tárgyalható, annak közjogi érvényességi kelléke hiányozna. Ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata egyértelmű a kérdést illetően. A közjogi érvénytelenséget csak az az eset eredményezi, ha törvény konkrét jogszabály-veleményezési jogkört telepít egy adott szervre, megadva a véleményezési eljárás szabályait is. A Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum esetében ilyen szabályokról nem beszélhetünk. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a közhatalmi jogosítványokkal nem rendelkező társadalmi, érdek-képviselői szervek véleményének beszerzése a jogszabály közjogi érvényességének nem feltétele. Tehát még egyszer: a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum legfontosabb tagszervezetei-

vel, akik a közzszolgálati dolgozók érdek-képviselői szervei, egyeztetésre került a jogszabály. Magával a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórummal azért nem, mert az előterjesztő álláspontja szerint nem szükséges ez az egyeztetés. Egyébként, ezt is elmondtam, amennyiben a Közszolgálati Érdekegyeztető Fórum tagszervezetei úgy gondolták volna, hogy az egész KÉF-fel egyeztetni kell és szükséges összehívni, akkor nyilván megtették volna az erre irányuló kezdeményezést.

A másik ilyen kritika a büntetőeljárásról szóló törvényt érintő módosítások kapcsán hangzott el. Azt tisztáztuk már, hogy a büntetőeljárás törvény tartalmazza a „bűnözés megelőzése” kifejezést. Tehát a bűnözés megelőzésére vonatkozó újabb hivatkozás nem lehet a büntetőeljárástól idegen, olyannyira nem, hogy a bűnözés megelőzésére és más eljárás kezdeményezésére vonatkozó rendelkezések közvetve részét képezik a büntetőeljárás egyik lényeges célját szolgáló eszközrendszernek is. A módosító javaslattal ellentétben, mármint amelyik el akarta hagyni ezt a bűnözés megelőzésére vonatkozó szakaszt, tehát a módosító javaslattal ellentétben a bűnmegelőzés érvényesíthetőségéhez társuló büntetőjogi eszközrendszer ezért nem minősül a büntetőjogon kívüli területnek. A büntetőeljárásról szóló törvény 75. §-ának (2) bekezdése indokolt módon jelenleg is lehetővé teszi a büntetőeljárás járulékos kérdéseire kiterjedő bizonyítás lefolytatását, az ezzel kapcsolatban felmerült körülmények vizsgálatát és intézkedés foganatosítását.

A következő kérdés az egyoldalú kinevezés-módosítás szabályai. Itt vitatott volt az önk részéről az oda- és visszautazás időtartamának megnövelése. Az általános vita során is elmondtam, most is hangsúlyozom, hogy egy adott településen belüli kinevezésmódosításról van szó. Az ingázásra vonatkozó módosítás valójában azt a célt szolgálja, hogy a kormánytisztviselő megtarthassa az állását. Jelen esetben ugyanis, ha a munkáltató telephelye megváltozik, mert költségvetési okokból a korábbi ingatlanokat már nem tudja bérelni, fenntartani, lehetséges, hogy az ingázás ideje megnő. Ebben az esetben, ha a kormánytisztviselő nem fogadja el a kinevezése módosítását, a munkáltatónak nem marad más választása, mint hogy megszünteti a jogviszonyát, hiszen csak az általa bérelt vagy rendelkezésre álló ingatlanokban tudja biztosítani a munkavégzés helyét. A módosítással a munkakör megváltozása miatti kinevezésmódosítás esetén csak meghatározott hátrányos körülmények bekövetkeztekor teszi lehetővé a kormánytisztviselő számára, hogy kérje a felmentését. Továbbra is hangsúlyozni kell, hogy az a garancia, amely szerint a kormánytisztviselő képzettségének, végzettségének, egészségi állapotának megfelelő munkakörbe nevezhető ki, természetesen az egyoldalú kinevezésmódosításkor is irányadó, így ebből fakadó hátrány nem érheti a kormánytisztviselőt.

A fővárosi és a megyei kormányhivatalok közötti kirendelés szabályait is vitatták. A kormányhivatalok

közi kirendelés intézményének megteremtése éppen azt a célt szolgálja, hogy a gyakorlatban felmerülő nehézségeket úgy oldják meg a kormányhivatalok, hogy az a kormánytisztviselőkre nézve ne legyen hátrányos. A szakigazgatási szervek speciális helyzete, tudniillik, hogy nem minden megyében működtek, speciális illetékességi területük volt, speciális szaktudásuk nem volt pótolható máshonnan, mindezek indokolják a kormányhivatalok közti kirendelés lehetővé tételét. A törvényjavaslat számos garanciális szabállyal kívánja biztosítani, hogy se az állampolgári, se a kormány-tisztviselői és munkáltatói érdekek ne sérüljenek.

Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy a törvényjavaslattal szembeni kritikák részben félreértésen, részben talán nem kellően átgondolt álláspont miatt hangzhattak el. Nem vitatom, hogy az ellenzéknek lehet bármikor gondja egy kormány által előterjesztett törvényjavaslattal, de kérem, hogy a kritikájuk tárgyyszerű maradjon. Ilyen nem túl tárgyyszerű kritika a közjogi tisztviselők igazolványára vonatkozó kritika. Ahogyan az előbb a bizottság kisebbségi véleményét ismertető képviselőtársunk elmondta, itt más törvényi rendelkezésnek kell ahhoz megszületnie, vagy törvényi rendelkezésnek kell egyáltalán hatályban lennie, hogy valaki ilyen igazolványt, az Országgyűlés elnöke által kiállított igazolványt kapjon. Tehát az nem fordulhat elő, hogy valaki, akire egy másik törvény előírja, hogy igazolvánnyal kell ellátni, olyan személy kapna igazolványt az Országgyűlés elnökétől. Tehát mindenképpen egy törvényi alapja van az ilyen igazolvánnyal való ellátásnak. Ezért értelmetlennek tartom azokat a felvetéseket, amelyek szerint bárki, az Országgyűlésbe belépő, oda akár rendszeresen belépő személy számára közjogi tisztviselői igazolvány kiállítását feltételeznék vagy ezzel vádolna bennünket. Mellesleg nem bennünket, hanem az Országgyűlés elnökét vádolja azzal az ellenzék, hogy valakinek, aki arra nem törvény által jogosult, akar az Országgyűlés elnöke igazolványt kiállítani. Nem túl objektív vagy nem túl tényyszerű ez a kritika.

Tisztelt elnök úr, ennyivel kívántam a vitát elősegíteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük. Jelzem az előterjesztőnek, hogy még durván egy perc áll rendelkezésre, hogy majd zárásként a zárszót elmondja.

A kijelölt és kapcsolódó bizottság előadót nem állított, ezért most a képviselői felszólalások következnek, napirend szerinti időkeretben. A vita során kétperces hozzászólásra nincs lehetőség.

Először az írásban előre jelentkezett képviselőknek adom meg a szót. Ennek értelmében Bárándy Gergely képviselő úr a szó.

(21.20)

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Országgyűlés! Sajnálom, hogy

államtitkár úr nem volt itt, amikor a közjogi érvénytelenséggel kapcsolatos gondolataimat mintegy 7-8 percben kifejtettem a kettővel ezelőtti törvényjavaslat vitájában, ami ugyanúgy igaz erre is. Kénytelen vagyok egy-két gondolat erejéig, bár az egész idő hiányában megismételni nem tudom, de feleleveníteni az ottani érveket.

Államtitkár Úr! Ugye, abban megegyezhetünk, hogy ha elő van írva a törvényben - nem másutt, a törvényben -, hogy kivel kell egyeztetni, akkor talán nem jó ellenérv, hogy egyébként sok más emberrel egyeztettek vagy más szervezettel, csak éppen azzal nem, aki a törvényben elő van írva, ugye? Én ezt gondolom.

Elmondtam azt is, tisztelt államtitkár úr, és ugyanezt harmadszor mondom el az ön kedvéért példának, hogy az, hogy mondjuk, két bíróval egyeztettek egy javaslatról, az nem váltja ki azt, hogy az egész bírósági szervezettel kell egyeztetni, még akkor sem, ha az a két bíró nem közli önökkel, hogy szerintük az egész szervezettel kellene egyeztetni. Ezt önöknek kellene tudni, államtitkár úr, nem pedig másoknak kellene a figyelmet felhívni.

És azt is elmondtam, államtitkár úr, és újra utalok rá, hogy ha törvény rögzíti - ön is erről beszél -, a 2011. évi CXCV. törvény 198. § (2) bekezdése szól úgy, hogy a KÉF hatáskörébe a közigazgatásban foglalkoztatott kormánytisztviselők és köztisztviselők élet- és munkakörülményeire, foglalkoztatási feltételeire vonatkozó tárgykörök tartoznak. Ezekben a törvényekben szép számmal vannak ilyenek, ebben meg tudunk egyezni.

A (3) bekezdés pedig azt mondja, hogy a KÉF véleményét ki kell kérni. Nem lehet, nem a tagszervezetét, nem az egyik alkalmazottját, a KÉF véleményét ki kell kérni - nem lehet, kell, érti, államtitkár úr? - a (2) bekezdés szerinti hatáskörbe tartozó ügyekkel kapcsolatban. Államtitkár úr, ne haragudjon, de az az érvelés, amit ön ebben a körben elmond, az egész egyszerűen elfogadhatatlan. Értem én, hogy sokadszor mondja el, attól még nem lesz elfogadhatóbb.

A másik, és hogy újdonságot is mondjak, államtitkár úr, zárójelben mondom, hogy a Be.-vel kapcsolatos felvetésemnek az érdemi részére most sem reagált, remélem, abban a maradék egy percben megteszi majd, ugyanis a kritikai elemek egyike volt csak az, hogy szerintem a bűnözés kifejezés vagy a bűnmegelőzés kifejezés alapvetően kriminológiai fogalom és nem büntető eljárásjogi. Ezt tisztáztuk valóban. De azt még nem mondta meg államtitkár úr, hogy tartalmi szempontból vajon miért kell így szabályozni a büntető eljárásjogi törvényt. Tartalmi szempontból egy szót nem mondott még államtitkár úr. Nem kívánom még egyszer, mondom, idő hiányában a korábbi érveket megismételni, kivéve, ha a Fidesz végre átadná azt a 25 percet, amit sosem használ el ezekben a vitákban.

De hogy újat is mondjak, államtitkár úr: önök elveszítették a kétharmadukat, és máris elkezdnek

trükközni. Ez most látszik jól, és a Törvényalkotási bizottság ülésén vált nyilvánvalóvá. Felmerült ugyanis egy eljárási probléma, bár ezt inkább tartalmának tartom, amire ma a Házbizottság ülését is kezdeményeztük összehívni, és a Házbizottság ülésezett is ezzel kapcsolatban.

Csak annak kedvéért, aki nincs teljes mértékben tisztában a magyar alkotmányos szabályozásokkal, mondanék két vagy három előzetes mondatot. Az Alaptörvény határozza meg, hogy mi minősül sarkalatos törvénynek, egyszerűbben fogalmazva: kétharmaddal elfogadható törvénynek, plusz önök kitalálták még azt is, hogy a törvényekhez ezekben az esetekben úgynevezett sarkalatoszági záradékot kell csatolni, amelyik meghatározza, hogy az adott törvény rendelkezései közül mely paragrafusok, mely szakaszok sarkalatosak, azaz kétharmaddal elfogadhatóak.

Öt éven át, államtitkár úr, soha nem vetették önök fel azt, hogy egy kétharmados szabályozás valóban kétharmados, hogy egy sarkalatoszági záradékban szereplő rendelkezés kétharmadosnak minősül-e vagy nem, sarkalatosnak minősül-e az Alaptörvény alapján vagy sem. Önök pár nappal ezelőtt vesztették el a kétharmados többségüket itt az Országgyűlésben, és máris elkezdnek trükközni. Öt éven át nem csinálták, most, hogy elveszett a kétharmad, most csinálják. És azt találták ki, hogy az a rendelkezés, ami egyébként a sarkalatoszági záradékban most szerepel mint kétharmaddal elfogadható sarkalatos törvényhely, az mégsem az. És elkezdik azt magyarázni, tekintsünk most el attól, hogy joggal, okkal vagy anélkül, de most először, hogy elvesztett a kétharmad, elkezdnek amellett érvelni, hogy az Alaptörvényből itt nem vezethető le az, hogy a sarkalatoszági záradékban szerepelni kell, ezért feleslegesen ki akarják vonni ezt a szakaszt, ezt a paragrafust a sarkalatoszági záradékból.

Tisztelt Államtitkár Úr! Hadd kérdezzem meg, hogy miért pont most jutott eszükbe az, hogy a sarkalatoszági záradékkal kapcsolatban ezt felülvizsgálják, vagy bármilyen rendelkezést, mert eddig simán elfogadták ugye, kétharmados többséggel. Most már ez nem megy. És hová fogunk így eljutni, államtitkár úr? Oda, hogy majd az Alkotmánybíróság később eldönti, hogy önöknek igaza van vagy nem, de abban az esetben, ha önök módosítani kívánnak kétharmados törvényeken, akkor azt fogják mondani, hogy hát, az Alaptörvényből nem is vezethető le igazán, hogy ez sarkalatos törvény lenne, mert önök, a nagyra becsült kormány így értékeli, meg a kormánypárti többség, és ezért ezeket a rendelkezéseket kivonják a sarkalatoszági záradékból, és egész egyszerűen feleslegesen elfogadják. Ez lesz az új gyakorlat, államtitkár úr, hogy ami önöknek nem tetszik és kétharmaddal kell módosítani, és mivel a többségük nincsen meg ehhez, akkor ki fogják vonni? Minden alkalommal majd szavazgatunk arról, hogy a sarkalatoszági záradékból ezeket törlik, és utána majd szubjektív értelmezés alapján önök eldöntik azt, hogy az

Alaptörvényből levezethető-e annak a szakasznak a sarkalatossága vagy nem?

Államtitkár úr, az, amit önök csinálnak a jogalkotásban, semmivel nem jobb, mint amit az elmúlt négy évben csináltak. Hiába szólította fel önöket már a házelnöktől kezdve, az egyébként volt házelnökig, a mostani köztársasági elnökig mindenki, már a sajátjaik közül, hogy ez így tovább nem mehet.

Államtitkár úr, önök elveszítették a kétharmados többségüket. Vonják le ebből a következtetést, a választók nem akarnak önöknek többet kétharmados többséget adni. Akkor vegyék ezt tudomásul, és ha önök ilyen tárgyú törvényeket akarnak elfogadtatni, akkor egyeztessenek az ellenzéki pártokkal, ne pedig trükközzenek, ahogy eddig tették! Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Most Gúr Nándor képviselő úrnak adom meg a szót háromperces keretben.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt becsülöm, hogy Répássy államtitkár úr legalább a vitában részt vesz, akár a bűnözés megelőzése, az üldözendő büntett, megalapozott gyanú vagy akármilyen kérdés tekintetében. De azért azt szeretném mondani, hogy ezek a kinyilatkoztatások egy zavart, érthetetlen rendszert próbálnak összerakni, mert a közalkalmazottakról szóló törvénynek államtitkár úr ismeri a 20. §-a (2) bekezdését, ami arról szól, hogy a büntetőeljárás jogerős befejezéséig gyakorlatilag nem létesíthető közszolgálati, közalkalmazotti jogviszony. Ilyen értelemben talán nem kell hogy bővebben kifejtsem, hogy ezzel a kérdéskörrel kevesebbet kellene foglalkozni.

Amivel én szeretnék foglalkozni, az magának a kirendelésnek a ténye, ahol beleegyezés nem szükséges ehhez a kérdéskörhöz illetően, és egy éven belül maximum 6 hónapra kirendelhető a közalkalmazott, a kormány közszolgája. Gyakorlatilag ez olyan szintű terhet jelent, és olyan szintű anomáliákat hív életre, amely Kovács Zoltán szavaiból a bürokrácia csökkentésével felütve, gyakorlatilag két utat ad az erre vállalkozó embernek.

Az egyik az, hogy számára adott esetben mérhetetlen tehernövekedést is viselve élje az életét, vagy szabad utat enged annak a gyakorlatnak, hogy kirúghatóvá válik könnyebben, mint ahogy eddig ez megtehető volt.

A másik kérdés, amire választ szeretnék öntől kérni, az az, hogy a fideszes kormány-tisztviselői álláshalmaz törvényesítésére miért kell sort keríteni. Mondok példát: tehát tudja, az állam által alapított közalapítványok felügyelőbizottsági tagságai és sok minden egyéb más tekintetében, vagy említette a közszolgálati, a közjogi tisztséget betöltőknek az igazolványát. Én azt gondolom, hogy ezt egyértelművé kell tenni. Közjogi tisztséget viselői igazolvány annak jár, aki közjogi tisztséget tölt be, nem lex akármilyen törvényeket kell szülni, mert az, azt hiszem, hogy kérdések sokaságára ad okot.

És az utolsó gondolatom pedig az, hogy a foglalkoztató és a foglalkoztatott viszonyrendszerében a kölcsönös tájékoztatásnak a kérdésköre vetődött fel ennek a törvénytervezetnek a keretei között. Erre szerintem nagyon jó minta volt a Vida-Varga-féle páros a kölcsönös tájékoztatás tekintetében az elmúlt időszakban.

Na, ilyen komolysággal kell rátekinteni megítélésem szerint erre a törvénytervezetre. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

(21.30)

ELNÖK: Most Gyüre Csaba képviselő úrnak adom meg a szót.

DR. GYÜRE CSABA (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Államtitkár Úr! Képviselőtársaim! A törvényjavaslat alapvetően jó célokat szolgál, mondta Répássy Róbert államtitkár úr, sőt szó szerint azt mondta, hogy a törvényjavaslat jó és helyes célokat szolgál.

Valóban, ha azt nézzük, hogy a közszférába vett bizalom, a közbizalom erősödése, mint ami meg van határozva célként, valóban egy jó cél, és ezzel mindannyian egyet is értenénk. Azonban ha csak azt nézzük, hogy jó és helyes célokat szolgál, akkor néha az ember egy picit továbbgondolja, és Machiavelli jut eszébe, és az, hogy a cél szentesíti az eszközt, akkor valóban a cél jó, de akkor az eszközökben ne válogassunk, és legyen olyan, hogy azt a jó célt szolgálja, amit mi vélünk jó célnak, tehát ez is benne lehet.

De ezt egy kicsit bontsuk is ki, hogy hogyan is néz ki. A közbizalom erősödése és erre vonatkozóan az, hogy egy köztisztviselő, egy közalkalmazott, egy kormánytisztviselő ne a büntetett előéletűek közül kerüljön ki, maximálisan egyetértünk ezekkel a szabályozásokkal minden szempontból, és ez valóban a közbizalmat erősíti. Az, hogy az ügyészeknek jeleznie kell, jelzést kell adnia, hogy a büntetőeljárás megindult, a köztisztviselő, kormánytisztviselő munkáltatója irányába, ezzel is egyetértünk, hiszen tisztában kell lenni egy ilyen munkakörben a munkahely vezetőjének azzal, hogy az adott dolgozót mivel vádolják, mivel gyanúsítják, van-e ellene büntetőeljárás, nincs. Nyilván jogában áll ezt tudnia. Tehát ezek fontos kérdések. Tehát ezzel egyetértünk, hogy itt jó a cél és helyes a cél, és ezeket kell szolgálnia.

Az viszont, hogy milyen eszközökkel valósítjuk meg ezeket, ebben van közöttünk vita. Államtitkár úr nagyon szépen idézte itt az általános vita keretében azt, hogy a közigazgatás az állam arca, ami igaz is, csak ebben az esetben ebben a törvényben van egy kis orron csapás, ahol orron csapjuk az államigazgatás arcát, legalábbis azokat az embereket bizonyos szempontból, akik ezt az arcát megadják a közigazgatásnak Magyarországon.

Mi elmondtuk már az általános vitában, hogy alapvetően egyetértünk ezekkel a célokkal, és azt is mondtuk, hogy abban az esetben tudnánk ezt a tör-

vényjavaslatot támogatni, amennyiben azok a módosítások keresztülmennének, amelyeknél köztünk vita van, és mi azt mondjuk, hogy azok a módosítások jó módosítások lennének, azonban az Igazságügyi bizottság előtt és a Törvényalkotási bizottságban ezek az általunk kezdeményezett módosító javaslatok nem mentek keresztül.

Hogy miért nem, ezzel nem tudunk egyetérteni. Államtitkár úr itt az előző felszólalásában azért sok mindent említett. Nem győzött meg ezeknek a helyességéről.

Mi a Kjt. 39. §-a, ami ennek a törvénynek már az 1. §-a, abban is adtunk be módosító javaslatot a közalkalmazotti jogviszonnyal kapcsolatosan, miszerint a büntetőeljárás hatálya alatt álló személlyel nem köthető közalkalmazotti jogviszony. Mi ezen egy picit abban a tekintetben változtatnánk, hogy ha már a vádemelés is megtörtént, akkor valóban ne lehessen ilyen jogviszonyt létrehozni. Nyilván az ártatlanság védelme mint garanciális elv szerepet játszik abban, amikor ezt a módosító javaslatot mi beadtuk.

A másik módosító javaslatunkat, amely nem ment keresztül a bizottságban, azt is nagyon fontosnak tartjuk a köztisztviselők, kormánytisztviselők jobb közérzete, illetve igazságosabb foglalkoztatása kapcsán, ugyanis mivel nagyon sokan átkerültek az önkormányzattól, és most már a járási hivatalok alkalmazzák őket, az ő esetükben a kormány ígéretet tett arra, hogy az ő fizetésük, az ő illetményük nem fog csökkenni, nem fog lefelé változni negatív irányba. Mi azt láttuk, hogy ez a jogszabály erre is lehetőséget fog adni, és mi teljes egészében a 41. § hatályaon kívül helyezésére tettünk javaslatot. Álláspontunk szerint, amennyiben ez a törvényhely kimarad a javaslatból, abban az esetben nem lehet negatív irányba menni a kormány ígérete szerint, amelyet megígért a köztisztviselőknek, nem fogja tudni csökkenteni a dolgozók bérét. Mi ezt egy fontos garanciális elemnek tartanánk.

Szintén ilyen javaslat volt a mi részünkről, ami az egyoldalú kinevezéseket érinti, államtitkár úr is beszélt ezekről az egyoldalú kinevezésekről. Itt az új munkahelyről, a háromórás utazásról van szó első sorban, amely a 17. § (1) bekezdésében van megfogalmazva. Mi ezt a háromórás utazást mindenféleképpen soknak tartjuk. Államtitkár úr utalt arra, hogy vegyük figyelembe, hogy egy adott településen belül történik ez a háromórás, tehát másfél-másfél óra utazás. Én azt gondolom, hogy amikor egy munkavállalónak a munkahelyére utaznia kell, és másfél órát kell utaznia, akkor az teljesen mindegy, hogy egy adott városon belül utazik másfél órát, vagy pedig két város között utazik másfél órát. Szerintem ez nagyobb könnyebbséget egyáltalán nem jelent, és mi ezzel nem értünk egyet. Mi ebben a korábbi szabályozást tartanánk meg.

Itt még utalnék arra is, azt is felemlítette államtitkár úr, hogy abban az esetben meg kellene szüntetni a közalkalmazott, köztisztviselő jogviszonyát. Itt még mindig azt mondom, hogy nem kell meg-

szüntetni. Fel lehet neki ajánlani, hogy nem egyoldalúan, hanem kétoldalúan írjuk alá azt a szerződést, és akkor még mindig mérlegelheti a munkavállaló, a közalkalmazott, a köztisztviselő, a kormánytisztviselő, hogy ő akar-e ezzel a feltétellel dolgozni vagy nem akar, és szerintem ebben az esetben mindenképpen ez lenne a korrektebb megoldás.

Ugyanígy a következő törvénymódosítási javaslatunk is a kirendeléssel kapcsolatos volt, ami megint valahol egy egyoldalú jogviszony-módosítás, amely szerint a kormánytisztviselő beleegyezése bizonyos esetekben nem szükséges.

Amit mi leginkább rossznak tartunk ebben, az, hogy hat hónapos időtartamra lehet kirendelni a kormánytisztviselőt a beleegyezése nélkül. Ez egy rendkívül hosszú időtartam. Illetve még van egy olyan szabálya is ennek a paragrafusnak, amely gyakorlatilag határozatlan időre, tehát nemcsak hat hónapig, hanem akár hosszabb időre is lehetővé teszi egy kormánytisztviselő kirendelését, mégpedig abban az esetben, tehát egy gumiszabály van feldobva, amely azt mondja ki, hogy a feladatkör ellátásáig. Azt pedig, hogy a feladatkört meddig kell ellátni, majd a munkahelyi vezető fogja meghatározni, hogy vége van-e. Tehát ez egy beláthatatlan időtartam lehet, amelyet meg sem lehet határozni, és nem tudja, hogy hat hónap múlva ennek vége lesz.

Tehát ezek olyan garanciális problémák, amelyek minden esetben a munkavállalót védnék. Ahogy államtitkár úr elmondta, ezek a célok szépek, ezek a célok helyesek, jók ezek a célok, való igaz, csak a megvalósítás eszközei olyanok ebben, amelyeket nem biztos, hogy szívesen felvállal az ember, főleg azokkal a dolgozókkal szemben, akik már évtizedek óta ott vannak a közalkalmazotti, köztisztviselői, kormánytisztviselői szférában. Azt gondolom, hogy őket ebben a törvényjavaslatban ezeknek az eszközöknek jobban kellene védeniük, és mi ezért mondjuk, hogy a célok valóban jók, az eszközök viszont nem.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Most Ikotity István képviselő úrnak adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Röviden szeretném összefoglalni az álláspontunkat ezzel az előttünk fekvő módosítással kapcsolatban.

Nyilvánvalóan egy technikai módosítóról van szó ezzel a két érdemi résszel, ami elhangzott korábban is. Egyrészt az Igazságügyi Hivatalnál emelkedik az illetménykiegészítés mértéke, a felsőfokú iskolai végzettségű kormánytisztviselő esetében az alapilletményének az 50 százalékára. Ok a gyámság alá helyezett végrehajtási rendszerrel járó többletfeladatok és az ehhez szükséges megfelelő szakértelem bevonása, ami persze rendben van, de azért elég önkényesnek tartjuk. Főleg a hosszú idő óta stagnáló

vagy az átszervezésekkel éppen csökkenő bérekre való tekintettel mondhatjuk ezt.

A második része, ami már sokkal érdekesebb, és úgy gondoljuk, hogy nagy jelentőséggel bír, természetesen nem tudunk elmenni amellett, hogy itt a politikai történések nagyon látszanak a kétharmad megszűnésével kapcsolatban, és látható az első példája annak, hogy a Fidesz saját sarkalatossági csapdájába esett. Függetlenül attól, hogy adott esetben valóban egy nem sarkalatos rendelkezésről van szó, van annak egy diszkrét bája, hogy a törvényjavaslat egyetlen sarkalatos rendelkezését, a közjogi tisztviselői igazolvány országgyűlési törvénybeli szabályait módosító rendelkezést a Törvényalkotási bizottság javaslata most hirtelen kiveszi a jelen lévő országgyűlési képviselők kétharmados szavazatával elfogadandó hárszabályi rendelkezések köréből. Úgy gondoljuk, hogy ez teljes mértékben elfogadhatatlan.

Úgy gondoljuk, hogy egy olyan ponthoz érkezett a Fidesz, ahol nagyon komolyan el kell gondolkodni, hogy azon a folyón túllép-e. Ennek már nyilván beláthatatlan következményei vannak. Őszintén reméljük, hogy ennek a pontnak a tekintetében visszavonulót fújnak, és nem teszik meg ezt a lépést. Köszönöm a figyelmet. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

(21.40)

ELNÖK: Köszönöm. Kérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához? (Nincs jelzés.) Amennyiben nem, akkor megadom a szót egy percben Répássy Róbert államtitkár úrnak.

DR. RÉPÁSSY RÓBERT igazságügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tehát egy percben, távirati stílusban igyekszem válaszolni a felvetett kérdésekre.

Bárándy képviselő úr, fenntartom az álláspontomat, hogy az egyeztetési kötelezettség értelmezés kérdése. A törvényjavaslat közjogi érvénytelenségét lehet kifogásolni, erre vonatkozóan megfelelő eljárást biztosít az Alaptörvény.

A sarkalatossági záradék nem kétharmados rendelkezés. Az Alkotmánybíróság szerint annak tájékoztatói funkciója van.

Gúr képviselő úrnak jelzem, hogy a kirendelés lehetősége most is létezik a közszolgálati jogviszonyban, így például a minisztériumok között most is van lehetőség kirendelésre. A törvényjavaslat a kormányhivatalok között is lehetővé tenné a kirendelést. Természetesen a kirendelés korlátai, a garanciális szabályok nem változnak.

Gyüre képviselő úr a célokkal egyetért, az eszközökkel nem, ez már fél siker, mondhatnám.

Ikotity képviselő úrnak megismétlem, hogy a sarkalatossági záradék álláspontunk szerint nem kétharmados rendelkezés. Köszönöm szépen, elnök úr, a szót.

ELNÖK: Ezennel a vitát lezárom, a határozathozatalokra a holnapi ülésnapon kerül sor.

Ezzel mai napirendi pontjaink tárgyalásának a végére értünk, most a **napirend utáni felszólalások következnek.**

A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Ander Balázs képviselő úr: „95 éve választották kormányzóvá Horthy Miklóst” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Fontos évfordulón mindig számvetést készít a nemzetben gondolkodó magyar, és ilyen alkalom ez a mai is, hiszen tegnap múltott 95 esztendeje, hogy a Nemzetgyűlés kormányzóvá választotta Horthy Miklóst. Kormányzóként kevesebb, mindössze 24 év jutott neki, mint a rendszerváltás óta eltelt idő, és sajnos ennek egy része is a nagy gazdasági világválság, illetve a második világháború idejére tevődött, amiből geopolitikai kényszerűségek okán - mondjanak a Horthyt poraiban is gyalázók bármit - vajmi nehéz lett volna kimaradni. Mielőtt pedig a polkorrektek felháborodnának, bölcsőbb dolog az eseményeket történelmi kontextusukban szemlélni, hiszen például '29-ben - 38 évvel megelőzve a feketék és a fehérek közti házasság tilalmát eltörlő amerikai legfelsőbb bírósági döntést - megszüntették a máskülönbben csupán ideiglenesen bevezetett numerus clausust is.

Nézzük hát a tényeket, és vessük egybe a '90 óta eltelt időszakokkal! Mire volt képes a hivatalos hatalmasságoktól szoborra máig méltatlan, a szélsőliberális körök által folyamatosan gyalázott, „a kötelesség az életnél is előrébb való” családi jelmondatával bíró, az európai államférfiúk között az utolsó lovagnak számító kormányzó, aki lemondásakor ugyanakkora földbirtokvagyonnal bírt, mint megválasztásakor? Milyen örökséget vett át, s mihez kezdett ezzel a komor hagyattal? Értékelni csak akkor fogjuk, ha tudjuk, milyen emberpróbáló, heroikus munka állt előtte.

A helyzet tragikus volt. A világháborút elvesztettük, és az antanttal szemben öngyilkos pacifizmust hirdető, viszont a Kárpát-hazát az előrenyomuló román seregtől szinte csak pusztá kezűkkel védő székely hadosztály hős katonáit szemrebbenés nélkül hátba lövető, a világháború talán legvitézesebb katonáit, a rosseb bakaként ismert somogyi 44-es gyalogezredet teljes fegyverzettel hazavezető Bauer Gyulát házi őrizetbe helyező kunbélák söpredék hada tett róla, hogy esélyünk se legyen Trianonban.

Egy, a román csapatok által teljesen kirabolt, sok százezer, szülőföldjéről elűldözött, földönfutó vagonlakóvá nyomorított magyar szociális katasztrófájától terhelt, szétszaggatott országot kellett Horthynak talpra állítania. De közbiztonságot teremtett, ahol a munkában meggörcsült hátú, életüket becsülettel végigdolgozó idősöknek nem kellett rettegni az emberbőrbe bújt sakálaktól, az „öregezőknek” neve-

zett, paleolit kőkor szintjén élő, embertársaikat pusztán zsákmányállatnak tekintő bűnözők garázdálkodásától.

1927-ben bevezették a pengőt, Európa párját ritkítóan jó valutáját, s a gazdasági életet is sikeresen újjászervezték, elérték, hogy '29-re már 12 százalékkal múltuk felül az utolsó békeév termelését. A Klebelsberg-féle közoktatási reformok során több ezer új iskolát építettek. Szólni kellene még a piacszerzés miatt szárnyaló Orion, Tungsram, Ganz gyárak elképesztő nemzetközi elismertségéről, a megduplázott kórházi ágyak számáról, a várható átlagéletkor 40-ről majdnem 60-ra történő emeléséről is. Sorolnánk az érdemeket a vasút-villamosítás megkezdésétől a rohamléptekkel haladó településvillamosításon és az élelmiszeripar felfuttatásán át, az alumíniumipar megeremtésén keresztül a társadalombiztosítás kiterjesztéséig.

S mit látunk most? A módszerváltás gazdasági bérgyilkosai és hazai csatlósai, a komprádor elit neoliberais dögkeselyűi kiforgatták a nemzetet termelővagyonra zöméből, a munkaerőállattá lefokozott, kizsákmányolt munkásokat pedig latin-amerikai nyomorba taszították. Az immáron négy évtizede egyre rosszabbá váló egészségügyi mutatóinkkal, döbbenetes mortalitási adatainkkal egész Európa legbetegebb nemzeteként a hazai humánreprodukciós katasztrófa egyre megoldhatatlanabbnak látszik.

A demográfiai összeomlás szélére sodródott Magyarország döbbenetesen rossz népesedési mutatói alapján a magyarság körében minden egyes születésre már 3-4 halál jut. Perspektíva nélküli fiataljainak elvándorlása pedig egyre csak fokozódik. De csoda-e, ha a vegytiszta gyarmati körülmények közé taszított, kizsigerelt lakosság százezrei is a kivándorlás nemzetsorvasztó kiútjában keresik a menedéket?

Éppen ezért kell emlékezni, emlékezni, mert a történelmi példa bátorítást, útmutatást ad mindannyiunk számára. Nagyon szépen köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Lukács László György képviselő úr: „Enni adok, enni kapok - csak egy dobozon múlik mások megsegítése” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

DR. LUKÁCS LÁSZLÓ GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai felszólalásom egy pécsi zöld dobozról szól, és hogy miért is lehet érdekes egy zöld doboz, és hogy is kerül a bakancs az asztalra, vagy az a doboz az Országgyűlésbe, az a következőkből áll.

„Enni adok - enni kapok” - ez szerepel azon a fémszekrényen, amelyet Morvay Imre, Pio atya kezdeményezésére tettek ki a Pécsi Irgalmasrendi Kórház Munkácsy utcai kerítésére. Ide helyezhetnek el segítő szándékú polgárok olyan élelmiszereket, amelyeket a rászorulóknak szánnak. A Pécssett egyedülálló kezdeményezés szépen működik, karácsonykor és

újév napján például ünnepi finomságok kerültek bele.

A működési rendje a doboznak pedig a következő: valaki, akinek az otthonában feleslege van - tehát a feleslegét otthonról -, de még fogyasztható ételét elhelyezheti a rászorulóknak részére. Enni adnak azzal, hogy visznek maradékokat, bontatlan csomagolású ételeket, hiszen kinek ne lenne otthon a frissen megfőzött ételéből annyi, hogy talán adjon is. Sőt, már vannak olyan családok, akik tudatosan főznek arra, hogy vigyenek a dobozba. A másik oldalról pedig a rászorulóknak, többen hajléktalanok, de nemcsak ők, hanem nehéz sorban lévő, krízishelyzetben lévő felnőttek, családok pedig napjában akár többször is odamennek és kiszolgálják magukat.

Természetesen a kihelyezők gondoskodnak a karbantartásról, a megfelelő takarításról, fertőtlenítésről, a nem odaillő veszélyes vagy már romlott vagy könnyen romlandó élelmiszerek eltávolításáról.

Ez kiváló kezdeményezés egyben arra is, hogy azoknak, akik név nélkül szeretnének adományozni, ők is megtehessek a magukét. Hogy a kezdeményezés mennyire vált be, a pécsi újság számol be róla, amelyben egy rászoruló mondatát idézik, amelyet a rászoruló a munkatársnak mondott el. A hajléktalan férfi szerint mindenki odajár ételért, és csak annyit visz el, amennyire neki személy szerint szüksége van, a többi meghagyja másoknak. Kenyeret - fűzte hozzá - szinte minden alkalommal találni, sőt van úgy, hogy 3-4 kilót is egyszerre. A férfit egyébként eddig újév napján érte a legkellemesebb meglepetés, hiszen ekkor kocsonya és rántott hús volt a menü - zárójelben.

A kezdeményezés közben terjed, és már több helyen tervezik bevezetni civilek is. Bár Morvay Pio atya nem külföldi példa alapján valósította meg az adományszekrényt, máshol is van példa hasonló kezdeményezésre. Így például Berlinben hűtőket helyeztek ki a város több pontjára, ahová bárki betérhet, a még jó, otthon megmaradt élelmiszer vagy az ételkészletet is felhalmozhatja ott. A projektben 1500 önkéntes dolgozik, ők szedik össze az élelmiszereket, akár házhoz is mennek, szavatosság szerint szortírozzák azokat, és elosztják, hogy mindenhol nagyjából egyenlően jusson.

(21.50)

Emellett honlapot is üzemeltetnek, az oldal megmutatja, hogy hová lehet vinni ételt, illetve melyik hűtőnél van szükség esetleg felvágottra, sajtra vagy bármilyen más élelmiszere. Jelenleg huszonegy hűtő van városszerte, az elsőket piacok, nagy vásárcsarnokok környékén helyezték el.

Azonban a magyar kezdeményezés jövőjével kapcsolatosan így fogalmaz az ötletgazda, az atya: „Elképzelhető, hogy a jövőben csak egy adott napszakban fognak ételt osztani, ugyanis többször elő-

fordult már, hogy például egy többgyermekes rászoruló anyuka nem talált élelmiszert benne.”

Mégis ismervén ezt a példát, érdemes leszűrni a fontos tapasztalatokat, a tapasztalatok pedig azok, hogy mire jó egy ilyen kezdeményezés. Például jó arra, hogy az erőszakosan kéregető hajléktalanok megnevelésére szolgáljon, de jó lehet arra is, hogy tanulmányi látogatással szolgáljon a gyermekeknek, akik ezáltal a szociális érzékenységüket, illetve embertársaik iránt érzett szolidaritásukat fejleszthetik. Illetve szolgálhat arra is, tudatosíthatja azt is, hogy azok, akik most pazarolnak, biztosan megtalálhatják, hogy van náluk felesleg, és ezt a felesleget jó célra is használhatják, de tudatosíthatják, hogy minden ilyen kezdeményezés fontos, amikor lyukak tátonganak a szociális hálón.

A követendő kezdeményezés mutatja, hogy van igény az ilyen ládákra, van szükség mások megsegítésére, és nem Brüsszellel kell szellemharcot vívni, hanem letenni valamit az asztalra. Van mit tanulnia a kormánynak, de van mit tanulnunk a kezdeményezésből nekünk is: össze kell fogni, és a lehető legtöbb helyre kell kihelyezni dobozokat, legyen minden templomnál, civil szervezetnél egy zöld doboz, legyen lehetőség arra, hogy egyre több helyen adjanak enni és kapjanak enni. Ez a pécsi zöld doboz története. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: A következő napirend utáni felszólalásra Kiss László képviselő úr jelentkezett: „A Buda-Cash-botrányról” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KISS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Mielőtt rákezdénék erre a Buda-Cash-botrányra, azt gondolom, mindannyiunk nevében köszönhetjük Varga Szimeon nemzetiségi szószóló úrnak azt a kezdeményezést, amit itt többen viselnek a zakójukon velem együtt is. Ez egy martenica, ezzel köszöntik a bolgár nemzetiségiek a tavaszt. Azt gondolom, jó lenne, ha ez a tavasz itt lenne velünk együtt, és jó lenne, ha a mai Országgyűlés ülésén is itt lett volna; sokkal szívesebben néztük volna szerintem a rügyeket, mint hogy azt halljuk, hogy Rogán Antal hogyan hazudozik összevissza a Buda-Cash-ügyben a mai napon.

De nézzük, hogy mi is a valóság ebben az ügyben! Február 22-én, vasárnap este kezdtek fekete autók és öltönyös munkatársak gyülekezni a Buda-Cash székházánál. Ez egy furcsa időpont, vasárnap este, egészen hétfő hajnalig tartott ez a mozgás. Nyilvánvalóan nem arról van szó, hogy a bankárok, illetve a brókerek hirtelen munkahelyükben nem tudtak mit kezdeni, ezért vasárnap este nyolc és hétfő hajnali négy között bementek dolgozni, inkább tudható annak, hogy arról van szó, hogy a Buda-Cash munkatársai fülest kaptak arról, hogy itt valami történik, itt valami ellenőrzés lesz, és nyilvánvalóan abból a célból, hogy megkönnyítsék a nyomozó hatóságok várható hétfői tevékenységét, előkészítették azokat az anyagokat, amelyek nyilván ehhez a nyomozáshoz

kellenek. Nyilván ennek köszönhetően hétfőn már nagyon hamar eredményre is jutott a Magyar Nemzeti Bank, illetve a kirendelt gazdasági nyomozók, és bevonták a Buda-Cash, illetve az ehhez a cégcsoport-hoz tartozó bankok engedélyeit is, amivel hatalmas krízist okoztak.

Nem lehet tudni nagyjából azt, hogy mi is van a háttérben. Van olyan hetilap, amely azt állította, hogy valamiféle pilótajátékot játszottak a bróker cég tulajdonosai, mások pedig mást gyanítanak; erről keveset lehet tudni most. Ami biztos: kedden azonnali hatállyal felfüggesztették a bróker cég működési engedélyét, és mint mondtam, az ezzel összefüggésbe hozható bankokat is; négy darab bankról van szó.

Ezek a döntések alapjaiban rengették meg, azt hiszem, a magyar bankrendszert. Somogyban például zárt ajtók fogadták azokat az ügyfeleket, akik hozzá akartak jutni a pénzükhöz, technikai akadályok léptek fel abban, hogy hétfőn és kedden hozzájussanak a magyar emberek a pénzükhöz. Ez azért is érdekes, mert egyébként a Magyar Nemzeti Bank - nyilván, hogy védje a kisembereket - rögtön 60 ezer forintban maximálta a kivehető összeget; természetesen ezzel is az embereket védték, hiszen így nyilvánvalóan nem a bank oldalára állt a Magyar Nemzeti Bank, hanem az emberek oldalára. Nos, tehát még ezt a cégcsoport megteremtésével is, hogy hétfőn és kedden nagyon sok helyen nem tudtak hozzájutni az emberek ezen pénzükhöz.

Természetesen a fideszes politikusokkal gázsuláló somogyi bankárok nem álltak meg itt, gyakorlatilag azt lehet mondani, hogy akár Barcson, akár Kaposváron tumultuózus jelenetek zajlottak le akkor, amikor az emberek a pénzükhöz szerettek volna jutni, vagy akár a Matolcsy György által engedélyezett 60 ezer forintos alamizsnát szeretnék volna felvenni a jogos jussuk helyett. De tanácstalan emberek álltak sorban Tokajban vagy Miskolcon vagy Kazincbarcikán is, erről az ott élők tudnának mesélni; hasonlóan megköszönték az ott lévő Matolcsy György úr intézkedését, hogy 60 ezer forintot vehettek ki akkor, ha egyébként a cégek kegyeskedtek nyitva tartani.

Természetesen felmerült a kérdés mindenkiben, hogy miközben a Fidesz-kormány öt éve alatt ez a cégcsoport folyamatosan a kormány és a Magyar Nemzeti Bank orra előtt üzte az üzenetét, hogy lehet az, hogy a Magyar Nemzeti Bank ezt követően szinte első lépésben maximálja azt a pénzt, amit egyébként jogosan ezek az ügyfelek felvehetnek. És miközben arról is beszélhetünk, hogy persze azért volt erre szükség, mert a magyar emberek tömeges kintlévőségei csődbe vitték volna ezt a cégcsoportot, valójában arról van szó, hogy ezeknek az embereknek senki nem akarta kifizetni a jussát, és a magyar kormány, a Magyar Nemzeti Bank erre volt partner.

A kormánynak nem azzal kéne foglalkoznia, hogy Rogán Antalnak mindenféle hazug meséket találnak a Fidesz kommunikátorai, hanem azzal, hogy a károsultakat védje; azzal, hogy magyarázza

meg, hogyan lehet a Fidesz-kormány öt éve alatt az, hogy a kormány és a Magyar Nemzeti Bank orra előtt ilyen történhet. Erre várnánk a választ. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Következő napirendi utáni felszólalásra jelentkezett Kepli Lajos képviselő úr: „Gázos kérdések” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

KEPLI LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az utóbbi időben nagyon sok szó esik gázos kérdésekről, tehát földgáz-ellátásunkkal kapcsolatos kérdésekről itt a Magyar Országgyűlés falai között is. Én ma este, ezen a késői órán szintén kihasználnám az alkalmat, hogy erről a problémakörrel tájékoztassam, ha a televízió nézőket nem is, de talán az interneten a közvetítést figyelemmel követőket és kevés számú képviselőtársamat, akik még itt figyelemmel követik az ülést ezen a késői órán.

A mai napon már volt szó a földgázellátásról szóló törvény kapcsán arról, hogy milyen problémát okozhat Magyarországon a földgázellátásban az, ha a szomszédos, tőlünk keletre, Ukrajnában zajló konfliktus nyomán a gázellátásban problémák lépnek fel.

A múlt héten folyamatosan téma volt a sajtóban a Gazprom nyilatkozata, amely szerint ha Ukrajna nem fogja kifizetni az éppen aktuális, esedékes gázmennyiségért fizetendő összeget, akkor el fogják zárni a gázcsapot Ukrajna felé, illetve csak a tranzitmennyiséget fogják Ukrajnába továbbítani, amit Ukrajnának jó esetben Európa felé továbbítani kell. Igen ám, csakhogy láttunk már hasonló helyzetet 2008-ban, amikor is ugyanígy Oroszország elzárta nemfizetés miatt Ukrajna felé a gázcsapokat, amikor is az ukrán kormány a tranzitvezetéseket csapolta meg, és így Európába jóval kisebb mennyiségű gáz jött, és gázkrízist okozott többek között Magyarországon is.

Azóta a magyarországi földgáztároló-kapacitás jelentősen megnőtt, illetve állami tulajdonba került, amely döntés meghozatalát a Jobbik Magyarországért Mozgalom is támogatta itt a parlamentben. Rendkívül hasznosnak tartjuk, hogy legyen egy nagy tárolókapacitása az államnak ilyen esetekre pontosan, azonban a helyzet az, hogy ez néhány hétre talán elegendő arra, hogy ellássa a magyar háztartásokat vagy egy-két hónapra is, azonban nekünk hosszú távon kell gondolkodnunk azon, hogy hogyan fogjuk az ukrán tranzitot kiváltani, honnan fogunk földgázt beszerezni, ha Oroszország beváltja azt az ígéretét, amely szerint 2019-től teljesen megszünteti, kiiktatja Ukrajnát mint tranzitországot a földgázszállítások tekintetében.

Ugyanis jelen pillanatban az a helyzet, hogy Magyarországnak ugyan minden irányban vannak háttérkeresztező kapacitásai, földgázvezetékei, azonban Románia és Horvátország irányában csak és kizárólag kifelé tud haladni a földgáz, befelé nem tud jönni, vagyis abból az irányból hazánkat ellátni nem lehet.

Más kérdés az, hogy van-e egyáltalán forrás, amiből ezeken a vezetéseken gáz jönne, ugyanis még Horvátországban nincs kész az a cseppfolyós gázterminál, LNG-terminál, ahonnan majd esetleg várni lehetne valamiféle földgázmennyiséget.

(22.00)

A másik pedig, hogy amerre ki van építve, kétirányúsítva van a vezetékünk, többnyire onnan is orosz földgázt tudunk visszakapni, ami számunkra - legalábbis a Jobbik Magyarországért Mozgalom szerint - nem probléma, hiszen legalább az útvonal diverzifikálva van, azonban nem ártana annak utánanézni, hogy hogyan tudjuk azt a stabil orosz gázmennyiséget megkapni, amelyet most Ukrajnán keresztül megkapunk.

December 1-jén Ankarában Vlagyimir Putyin és Erdoğan elnökök megegyeztek abban, hogy Törökország felé fog kiépülni a Török Áramlat nevű gázvezeték, ahol is mintegy 60 milliárd köbméter gáz fog eljutni Oroszországból Törökország-Görögország határára. Ebből mintegy közel 15-20 milliárd köbmétert Törökország saját célra leköt, és a többit pedig Európa, ahogy akarja, eljuttatja saját célországaiba. Többek között mi is szeretnénk, ha majd Magyarországra eljutna valahogy ez a gáz.

Azóta sem hallottunk semmi konkrétumot. Orbán Viktor miniszterelnök úr a múlt héten Davutoğlu török miniszterelnökkel közösen tartott sajtótájékoztatóján azt mondta, hogy vannak elképzelések, és majd megvizsgálják őket, hogy hogyan lehetne erről a bizonyos elosztóponttól Magyarországra eljuttatni a gázt. Szerintem ennél már jóval tovább kellene lépniünk, hiszen az idő rendkívüli módon sürget minket, és ha azt akarjuk, hogy a magyar fogyasztók, a magyar emberek a következő években hosszabb távon is megfelelően el legyenek látva földgázzal, és télen fűteni tudjanak, illetve egyéb célokra ezt a földgázt fel lehessen használni, akkor már konkrét tervek kellenének, sőt már az engedélyezési szakaszban kellene lenniük ezeknek a terveknek, hiszen egy földgázvezeték kiépítése több évet is igénybe vehet.

Mi elmondtuk akkor is, hogy a Macedónia-Szerbia-Magyarország útvonalat preferáljuk, és mindenképpen azt sürgetjük, hogy ebben a kérdésben megoldás szülessen, és ehhez ki is használunk minden fórumot, hogy itt az Országgyűlés előtt és az Országgyűlésen kívül is ezt elmondjuk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkező Ikotity István képviselő úr: „Az egészségügy továbbra is várja az igazi megoldást” címmel. Ön a szó, képviselő úr.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Elérkezett a március, létrejött az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, Országos

Gyógyszerészeti és Élelmezés-egészségügyi Intézet, több feladatot kapott az OEP, közben pedig a kórházátalakítási terv máris mutatja azokat a jeleket, amelyek alapján erősen kérdéses, hogy mennyi eredményt fog hozni ez a folyamat. A kórházak megyei egyezkedésének eredményessége nagyon is kétséges. Továbbra is csak kérdések maradtak. És a megoldatlan problémák megoldására ki tudja, meddig kell még várunk. Az egyeztetések alapján nem az látszik, hogy felesleges ágyszámok és felesleges költségek varázsütésre feltárára és megszüntetésre kerülhetnének. A fejünk felett lebegő kórházi összevonások, megszüntetések nem jönnek létre olyan könnyen és hatékonyan, mint ahogy ezt a megálmodók kitálaták. Sokkal inkább az derül ki, hogy mindenki boldogabb lenne, ha nem kapkodva, néhány hónap alatt történe az átalakítás, ha végeredményben nem a kórházak szétforgácsolódását jelentené ez az úgynevezett hatékonyságnövelés.

Mit ért el tehát az eddigi kormányzat az átalakítási lázzal? Úgy tűnik, hogy rengeteg felesleges egyeztetést, mert végül mégis felülről fogják megálmodni az osztályok megszüntetését és az összevonásokat. Illetve elérte még, hogy kiderült, hogy mennyi településen megoldatlan az elfogadható minőségű ellátás, hogyan, milyen körülményes ingázásokra számíthatnak majd azok, akiknek eddig a városon belül megoldható volt a kórházi ellátásuk. De talán az a legfontosabb, amit elért, hogy nyilvánvalóvá vált, mennyire is hibás az a megközelítés, amit követ a kormány. Átfogó megoldás helyett próbálja a már most sem elegendő forrást úgy újraosztani, hogy a végén valahogy mégis több legyen. De az általuk várt csoda mégsem történik meg. Amennyi pénz eddig volt - és kevés volt - az egészségügyre, továbbra is kevés marad. Közben pedig láthatjuk beigazolódni, amit a szakmában dolgozók előre megmondtak: komolyan vehető pénzügyi forrás biztosítása nélkül egyszerűen nem lehet többet nyújtani.

A felelősöket pedig nem a kórházvezetők között kell keresni, hanem olyan átalakítási koncepciót kell készíteni, amelyben elegendő idő áll rendelkezésre az egyeztetésre és a párhuzamosságok, kapacitások, lehetőségek feltárára, a problémák kiértékelésére. Erre ideje volna ráébredni.

Évtizedes problémákkal van tele a rendszer, hogy csak egyet említsek, a napokban bejárta a híreket, hogy a Szegedi Gyermekklinikán bevásárlókocsikat használnak az osztályok és a műtők közti szállításhoz. Bár üdvözlendő, hogy sikerült megoldást találniuk a gyerekek szállítása közben felmerülő nehézségekre, azonban az már elkésztető, hogy hány és hány helyzetben kerülnek ugyanilyen kényszerhelyzetbe az egészségügyi dolgozók, amikor nincs pénz a munkaeszközökre, gyógyszerekre vagy sokszor kötszerekre, amikor nincs elég keret a kezelésre, sem a bérek kifizetésére, amikor duzzadnak a várólisták is az elégtelen források miatt.

A bevásárlókocsik pedig a hírek szerint már 17 éve teljesítenek szolgálatot, ami azt is jelenti, hogy

ha ők ott nem ilyen találékonyak, hiába várnának arra, hogy egyszer majd lesz pénz normális kórházi felszerelésekre.

Valódi megoldásokra azért is várhatnak hiába, mert nemcsak az átszervezések maradnak a látszatintézkedések szintjén, hanem a bérrendezés is. Csak remélni tudom, hogy nem gondolták komolyan, hogy az orvosok nem az elvégzett munkájukért, hanem a röghöz kötésért cserébe kapják a bérüket. Ahogyan azt sem gondolhatják igazán komolyan, hogy bármilyen béremelésre még éveket akarnak várni. Talán fontolóra vehetnék azt a figyelmeztető jelet, hogy a szakmai szervezetek, beleértve még a Magyar Orvosi Kamarát is, már egységesen fejezték ki, hogy a kitárlt feltételek elfogadhatatlanok.

De nem feledhetjük el a többi egészségügyi szakdolgozót sem, akik ugyanúgy sorra kényszerülnek elhagyni az országot, mert a fizetésük önmagában már a tisztességes életkörülmények fenntartására sem elegendő, kemény munkájuk nem nyer megfelelő anyagi megbecsülést.

A valódi megoldás már csak azért sem látszik, mert az átszervezés mellett biztosítani kellene, hogy nem termelődnek újra a kórház adósságai, ehhez pedig muszáj az OEP-díjtételek növelése, vagyis a díjtételek egyszerűen semmilyen módon nem tartottak lépést az elmúlt évtizedek árváltozásaival. Enélkül viszont elképzelhetetlen a kórházi adósságspirálból való kiszabadulás. Valahogy mégsem látjuk azt, hogy erre bármilyen szándék mutatkozna, pedig fontos alapkövetelménye ez a kórházak fenntartható gazdálkodásának.

Azt viszont könnyen megérthetjük, hogy miért nem történik valódi változás. Nyilvánvalóan politikai érdekek itt felülírják az egészségügyi, ennél sokkal fontosabb érdekeket, ezeken mindenképpen túl kell lépni, ha az egészségügyben valódi és nem látszatfejlődések irányába szeretnének lépni. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik és az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Következő napirend utáni felszólalásra jelentkezett Sallai R. Benedek képviselő úr: „Gondolatok a lótenyésztésről egy évforduló kapcsán” címmel. Öné a szó, képviselő úr.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Rögtön el is árulom, hogy mi ez az évforduló, hogy ne hagyjam itt nagy-nagy izgalomban a jelen lévő képviselőtársaimat. Csekonics József báró 258 évvel ezelőtt született néhány nappal ezelőtt, és ő volt az a tábornok, az a magyar katonatiszt, aki II. József idején azt a feladatot kapta, hogy az osztrák örökösödési háborúban lerobbant lóállományt helyreállítsa. Ennek megfelelően most decemberben volt az évfordulója, 230 évvel ezelőtt állította helyre a mezőhegyesi ménesbirtokot annak érdekében, hogy a magyar lótenyésztést és a katonai lóellátást újra beindítsa.

Nagyon érdekes és európai szemlélettől eltérő alkalmazással nem hitt abban, hogy importlovakkal

és drága külföldi ménekkel kell dolgoznia. Összeszedte a magyar jó huszár lóállományt, és megpróbálta ezzel beindítani a lótenyésztést, hogy minél több, hadászati célra alkalmas jó ló tenyésztése induljon be.

Csekonics báró tevékenysége és élete nagyban összeforrt a korával, és hozzá hasonlóan nagy-nagy lótenyésztő személyiségek, mint Fadlallah el Hedad Mihály és hozzá hasonló magyar katonatisztek és huszártisztek tettek annak érdekében, hogy biztosítani tudják és megalapozzák a magyar lótenyésztést. Ennek megfelelően a mezőhegyesi ménesbirtok vagy a Magyar Állami Ménés, mint mondtam, 230 évvel ezelőtt alapult, és utána 230 évig nagyjából a lótenyésztés is jellemezte leginkább tevékenységének csillagzatát.

A furioso-north star vagy mezőhegyesi félvér nevezetű magyar őshonos fajta lovunk, a gidrán, amely arabs vérvonalat is tartalmaz, a nóniusz, illetve a mezőhegyesi sportló az a négy magyar lófajta, ami Mezőhegyeshez köthető, és a mezőhegyesi rög, az az alföldi rög volt az, ami ezen fajták legeltetését, tenyésztését elősegítette. Nagyon sokszor érte nagy-nagy kár ezt a ménesbirtokot, hiszen például a betörő román csapatoknak az volt az első, hogy innen hajtották el a teljes ménesállományt, és vitték át romániai területekre, nagyon nagy és érzékeny károkat okozva az akkor még érzékenyen meglévő lovas hadseregi részeknek.

(22.10)

Azért említettem a románokat és a nagy kárt, amit a ménesbirtok elszenvedett, mert ehhez hasonló kár történik ma is. Az állami ménés, amit sokáig fenntartott a szocialista rendszer is, mint sok más olyan magyar érték, amiben valami van, vagy ahol érték van, privatizációra került. Nem lehet tudni, hogy ki lopott először, tehát nem szeretném azt megnézni, hogy az MSZP-kormányok vagy a Fidesz-kormányok nyúlták-e le az első állami vagyont ezeken a területeken, de azt látjuk, hogy most semmiképpen nem a kormányzat szíve csücske, ugyanis a mezőhegyesi ménesbirtok termőföldjeit meghirdették. Nyilvánvalóan lehet azon rágódni, hogy ez egy nagy gazdaság, olyan gazdaság, amelyet most nem szívesen lát szavaiban a kormányzat, miközben tömködi a zsebét úgy, hogy az ellenkezőjét mondja, de tény, hogy ez a mezőhegyesi ménesbirtok az, amely a magyar lótenyésztés egyik utolsó végváraként fenntartotta azokat a magyar lovas hagyományokat, a lovassportoktatást a lovassport-oktatói tevékenységekkel, rajtengedélyek megszerzésével, ami már kiveszőben van. Egy magát nemzetinek és polgárinak valló kormány, amely 2010-ben szavakban elkötelezte magát a lovas program megvalósítása mellett - ez volt a Kincsem lovas program -, sajnos érdemi lépéseket, csakúgy, mint a nemzeti vidékstratégia esetében, nem tett.

Nagyon-nagyon fontos lenne nemcsak a ménesbirtok megmentése, nemcsak az őshonos magyar fajta lóállomány védelme, de a Kincsem nemzeti lovas programban jó néhány esetben azoknak az egyéb feladatoknak az ellátása is, amire nincs törekvés. Az állami ménesek fenntartható modelljének kialakításakor egységes struktúrát kellene létrehozni, ami jelenleg nincs így, hiszen háromféle szervezeti felépítésben működik az öt állami ménes. Az állami ménesek nélkülözhetetlenek, de kizárólagosságuk nem oldja meg az ágazat termelését, amire jó példa a Nemzeti Lovardában 2014 júliusában megrendezett Budapest-nagydíj. Ez is példázza azt a törekvést, hogy nemzeti szinten összefogásra van szükség azért, hogy az ágazatot fenntartsuk.

Az állami ménesek menutánpótlásban betöltött szerepének meghatározása állami feladat lenne, de erre kormányzati források nincsenek, az FM-ben sajnos teljesen eltérő forráselosztással és szemlélettel megy a javak elosztása, és erre nem jut pénz. A magyar lófajták menutánpótlásának, elsősorban felnevelésének és vizsgáztatásának szakszerű megteremtésére sincs erőforrás, csakúgy, mint a piacra jutás segítésében sincs semmilyen háttér.

Sajnos, Csekonics József születésének évfordulóján nem beszélhetek tartalmasan a magyar lótenyésztés jövőjéről, holott egy olyan ágazatról lenne szó, amit a kormány szavakban felvállalt, de azért keveset tett. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Ugyancsak napirend utáni felszólalásra jelentkezett Witzmann Mihály képviselő úr: „Buda-Cash, hol a cash?” címmel.

Őné a szó, képviselő úr.

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mint azt már mindannyian jól tudjuk, a Magyar Nemzeti Bank több évtizedes visszaélés-sorozatát gyanítva néhány napja felfüggesztette a Buda-Cash Brókerház működési engedélyét. A Magyar Nemzeti Bank gyanújának megalapozottságát igazolja, hogy a Buda-Cash-botrányban csaknem 100 milliárd forint tűnt el az ügyfelek pénzből.

Joggal merülhet fel a kérdés mindannyiunkban, hogy mi is történt valójában. Úgy tűnik, hogy szocialista képviselőtársaim - bár most nem ülnek már itt a frakciójukban - nem akarnak emlékezni rá, hogy kormányzásuk alatt, még 2009-ben a parlament olyan törvénymódosítást fogadott el, amely alapján csak ötévente kell helyszíni ellenőrzést tartani a befektetési piac szereplőinél és a takarékszövetkezeteknél. Elnézést kérek a jegyző úrtól, de örülök, hogy legalább egy személyben képviseli a teljes szocialista frakciót. Érdekes módon a 2010-es országgyűlési választásokat követően, de még a Fidesz-kormány megalakulása előtt a Buda-Cashnél vizsgálatot rendeltek el, amelyet egy nappal az új polgári kormány felállása előtt lezártak. Az akkori pénzügyi felügyelet

a vizsgálatot követően azonban semmilyen érdemi megállapítással nem élt.

Ésszerű és logikus az a kérdés is, hogy vajon miért nem derült fény a 2010-es vizsgálatok alatt a Buda-Cashnél történt visszaélésekre. A Buda-Cash vezetői ugyanis pontosan tudták, hogy egy 2009-es törvénymódosítás miatt csak ötévente kell helyszíni ellenőrzést tartani a befektetési piac szereplőinél, illetőleg a takarékszövetkezeteknél, tehát a következő parlamenti választásokig nincs veszélyben az akkor már folyamatában zajló visszaélés- és csalássorozat.

Ismételten feltehetjük a kérdést, hogy vajon miért nem fedezték fel a 2010-es vizsgálatok során ezt a csalássorozatot. Miért pont májusban, az Orbán-kormány megalakulása előtt tartották fontosnak, hogy a Buda-Cashnél sürgősen megtörténjen az ötévenként kötelező átfogó ellenőrzés? Volt-e köze ennek ahhoz, hogy a Buda-Cash így a következő öt esztendőre, a következő parlamenti választásokig teljes egészében mentesülhetett az átfogó helyszíni ellenőrzés alól?

Nos, mindezen tények után igazán meglepődve és megdöbbenve értesültem a szocialisták országgyűlési képviselőjének, Harangozó Gábornak a napokban megtartott sajtótájékoztatójáról, amelyben a Buda-Cashhez tartozó DRB Bank vezetői és a Fidesz Somogy megyei képviselői közti összefonódásra és érdekközösségre utalva próbált gyanút ébresztő kérdést feltenni a képviselő úr, csakúgy, ahogy az előbb kollégája is a felszólalásában tette. Rendkívül szánalmasnak és erőltetettnek tartom, hogy Harangozó Gábor és szocialista párttársai betegesen próbálják bebizonyítani azt, ami nincs. Önös, népszerűséget hajhászó politikai érdekeik alapján próbálják lejáratni a kormánypártokat egy olyan ügyben, amelynek előzményei egyértelműen a szocialista kormányzás idejére húzódnak vissza.

A mostani probléma kezeléséből is jól látszik, hogy Harangozó Gábor és szocialista képviselőtársai a számukra kényelmetlen helyzetben a „legjobb védekezés a támadás” elvét alkalmazva sebtében rohannak a mikrofonokhoz, és krimikbe illő módon a gyanú árnyékát politikai ellenfeleikre vetítő kérdésekkel kívánják a kormánypárti politikusokat lejáratni, és ezzel egyidejűleg politikai népszerűséget kreálni saját maguk számára ahelyett, hogy az emberek gondjaival, a vállalkozások és az önkormányzatok pénzügyi nehézségeivel törődjenek.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, javaslom a szocialistáknak, hogy nézzenek magukba, és kutassanak az emlékeikben. S ha már mindenáron összefonódásokat keresnek, akkor emlékezzenek vissza arra, hogy éppen az ő kormányzásuk alatt több, a Buda-Cashnél alkalmazott vezető beosztású személy kapott igen komoly kormányzati, illetve állami megbízásokat. S ha már emlékei homályosak is a szocialista Harangozó Gábornak, azért arról talán nem feledkezett meg, hogy hol is él. Ugyanis vele ellentétben én nem Budapestről képviselem a Somogyban élők érdekeit, nemcsak egy-egy sajtótájékoztató erejéig

ruccanak le a választókerületembe, hanem a térséget rendszeresen járva személyesen tájékozodom a problémákról. Ezért is javaslom képviselőtársamnak, hogy ne a népszerűségi listán igyekezzen előkelőbb helyet elérni rosszindulatú és üres frázisok puffogatásával, hanem a politikai kuruzslás helyett foglalkozzon komolyabban az emberek gondjaival, és a kormánypárti képviselőkhöz hasonlóan próbáljon megoldásokat találni a kritikus helyzet mielőbbi megszüntetése érdekében.

Na de nem is erről szeretnék beszélni, hanem inkább arról, hogy mit is tett eddig a szocialisták által sorozatosan vádolt polgári kormány a Buda-Cash-ügyben. A hír kirobbanása után a Nemzetgazdasági és a Belügyminisztérium közös munkabizottságot hozott létre, hogy tényszerűen felmérje a Buda-Cash Brókerháznál történtek következményeit. A kormány részéről az volt a legfontosabb, hogy az önkormányzatokat, vállalatokat, magánszemélyeket biztonságban tudja, és megismerje, hogy milyen mértékű kártérítési kötelezettsége lesz az Országos Betétbiztosítási Alapnak, illetőleg a Befektetővédelmi Alapnak. A gyors reagálásnak köszönhetően ma már azt is tudjuk, hogy az érintett önkormányzatok új számlára fogják megkapni az őket megillető költségvetési forrásokat, így az állami finanszírozás a továbbiakban is biztosított lesz. Döntés született arról is, hogy a nehéz helyzetbe került önkormányzatok közül 67 kap összesen mintegy 245 millió forint rendkívüli támogatást.

Végezetül ezúton tisztelettel kérem a kormány tagjait, a Magyar Nemzeti Bankot és a brókerbotrány kezelésében részt vevő szerveket, tegyenek meg mindent annak érdekében, hogy a károsultak kártalaníthasson. Ezért a felelősöket meg kell találni, és a törvény szerinti számonkérésüket mihamarabb le kell folytatni. Köszönöm.

ELNÖK: Utolsó napirend utáni felszólalásra jelentkezett Gelencsér Attila képviselő úr: „Kik a felelősök a kaposvári Dél-dunántúli Takarékbank Zrt.-nél kialakult helyzetért?” címmel.

Öné a szó, képviselő úr.

(22.20)

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP-ből itt az előbb Kiss László és még sokan mások, a jogi képviselőjük elkeseredett, szármalmas próbálkozásainak lehettünk szemtanúi, hogy a kormány nyakába varrják a második brókerbotrányt, az új szocialista brókerbotrányt.

A Magyar Nemzeti Bank több évtizedes visszaélés-sorozatot gyanít a Buda-Cash Brókerháznál, egyes mondások szerint 1998 óta is tarthat. Ezért azonnali hatállyal felfüggesztette működési engedélyét. Az MNB 100 milliárd forintos bűncselekmény

gyanúja miatt bezárta a Buda-Casht. Az MNB hétfőn bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt az illetékes rendőr-főkapitányságnál büntető feljelentést tett. A Buda-Cash brókercégnél, a DRB bankcsoportnál komoly pénzügyi visszaállásokat, akár 100 milliárd forintnyi hiányt tárt fel a Magyar Nemzeti Bank.

A Kulcsár-ügy során világhosszá vált, hogy összefonódások voltak az ügy meghatározó főszereplői és vezető politikusok családtagjai, munkatársai között. Ez az ügy annyira kínos volt a szocialisták számára, hogy még Szász Károlyt is törvénymódosítással elmozdították a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletének éléről. Csatlakozva Witzmann Mihály képviselőtársamhoz, aki az előbb a szocialista szálakra utalt, ne felejtjük el, nyilván nem Fidesz közeli, nyilván nem a mostani kormánypárthoz kötődő Antali Károly, a Buda-Cash felügyelőbizottság elnöke a Bajnai-kormány alatt kormánybiztosként felügyelte a MÁV átalakítását. Nyilván nem Fidesz közeli személy András Miklós, aki Bajnai kinevezettjeként került a Buda-Cashtól a MÁV élére. Nyilván nem Fidesz közeli, sokkal inkább szocialista kötődésű Gyarmati János, a Globex-ügy gyanúsítottja, aki pedig a bróker cég vezérigazgatója volt évekig.

2010. május 10-én, a parlamenti választások után, de még az új kormány megalakulása előtt, ahogy azt képviselőtársam is elmondta, furcsa módon, furcsa pillanatban megtörtént a helyszíni ellenőrzés, amely gyakorlatilag nem tárt fel visszaélést, minimális 3 millió forintos büntetésen kívül. A Buda-Cash vezetői nagyon jól tudták, hogy e miatt a 2009-es módosítás miatt csak ötévente, tehát legközelebb a következő, 2014-es választások után kerül sor vizsgálatra. Ők ugye nyilvánvalóan azt tervezték, arra vártak, hogy 2010-ben választást nyernek, viszszerülnek a hatalomba, és innentől játszhatták volna tovább a játékukat.

A Magyar Nemzeti Bank átfogó vizsgálata februárban, most, 2015-ben, az első napon feltárta a csalássorozatot, ami 2010-ben a Bajnai-féle vizsgálatkor nem sikerült. Kérdés, hogy miért nem fedezték fel 2010 májusában azt, amit most a Magyar Nemzeti Bank felfedezett. Ha akkor felfedezték volna a visszaállásokat, akkor meg lehetett volna menteni az embereket, akikért most Kiss László és a szocialisták olyannyira aggódnak.

Érdekelne, hogy volt-e köze ennek ahhoz, hogy a Buda-Cash így a következő öt évre a parlamenti választásokig teljes egészében mentesült a helyszíni ellenőrzés alól. Nagyon érdekelne, hogy mit tudott Bajnai Gordon kormánybiztosa a csalássorozatról. Ezeket a kérdéseket kell tisztázniuk a hatóságoknak. De mielőtt továbbmennénk, nagyon fontos elmondanom, hogy magánszemélyek, vállalkozások, önkormányzatok és társulások egyaránt értetlenül állnak a felmerült problémák előtt úgy, hogy ők megta- karításaikat egy olyan bankra bízták, amely működőképes volt. Igen, a Dél-dunántúli Takarékbank Zrt. működőképes volt, 43 milliárdos mérlegfőösszeggel,

közel 30 milliárdos betétállománnyal és 12,5 milliárdos hitelállománnyal rendelkeztek.

Lehet-e, hogy a szoci brókereknek az emberek pénzére fáj a foguk? Talán csak nem emiatt protestált a komplett ellenzék a takarékszövetkezeti integráció ellen? Minél több takarékszövetkezet marad ki, annál több pénzt lehet lenyúlni.

Mindezek miatt kérem a felelősök mielőbbi megnevezését. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Napirend utáni felszólalásaink végére értünk. Megköszönöm munkájukat. Holnap reggel 9 órakor folytatja ülését a parlament.

Ezzel az ülésnapot bezárom.

(Az ülésnap 22 óra 24 perckor ért véget.)

Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Gúr Nándor s. k.
jegyző

Dr. Szűcs Lajos s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)